

N.A.

Shivamahapurani: kallash sambhāritā with the
शिवमहापुराण: कैलाश लंछिता टीका सहित

Sanskrit-

Paper - Printed

1806 Sakabda (134 years old)

48 Polio

14.7" x 8.4"

Complete

॥ अथ कैलाससंहिता प्रारभ्यते ॥

केलाससंहिता.

श्रीगणेशायनमः ॥ अथकैलाससंहितायाउत्तरभागस्यारंभः ॥ त्रयीमयायत्रिगुणात्मकायत्रिलोचनायत्रिपुरांतकाय ॥ ब्रह्माच्युतेशानविभूतिकायनमोस्तुते
ऽजप्रणवात्मकाय ॥ १ ॥ प्रपद्येदेवमीशानंसर्वज्ञमपराजितम् ॥ संभवंसर्वभूतानामनादिविश्वतोमुखं ॥ २ ॥ वाराणस्यामुनिवरान्सूतोव्यासोक्तमब्रवीत् ॥ प्र
णवार्थज्ञैवतत्त्वंप्रथमेतदुपक्रमः ॥ ३ ॥ तत्रादौभगवान्वेदव्यासोमंगलमाचरन्शिष्यशिक्षार्थनिवध्नाति ॥ नमइति ॥ शिवायमंगलप्रदायविशुद्धिस्वरूपाये
तिवा ॥ सांवायअंवाजगन्माताआदिमायाशक्तिस्तत्संहितायसगणायपारिपदसंहितायससूनवेगजाननस्कंदयुताय ॥ प्रधानपुरुषेशायप्रधानप्रकृतिःपुरुषो

श्रीगणेशायनमः ॥ अथकैलाससंहितायाउत्तरभागस्यप्रारंभः ॥ नमःशिवायसांवायसगणायससूनवे॥प्रधानपुरुषे
शायसर्गस्थित्यंतहेतवे ॥ १ ॥ हिमवच्छिखरेपूर्वतपस्यंतोमहौजसः ॥ वाराणसीगंतुकामामुनयःकृतसंविदः ॥ २ ॥
निर्गत्यतस्मात्संप्राप्यगिरेःकाशींसमाहिताः ॥ स्नातव्यमेवेतितदादृशुर्मणिकर्णिकाम् ॥ ३ ॥ तत्रस्नात्वासुसंत
र्प्यदेवादीनथजान्हवीम् ॥ दृष्ट्वास्नात्वामुनीन्द्रास्तेविश्वेशंत्रिदशेश्वरम् ॥ ४ ॥ नमस्कृत्याथसंपूज्यभक्त्यापरमया
न्विताः ॥ शतरुद्रादिभिःस्तुत्वास्तुतिभिर्वेदपारगाः ॥ ५ ॥ आत्मानंमेनिरेसर्वेकृतार्थावयमित्युत ॥ तस्मि
न्नवसरेसूतंपंचक्रोशदिदक्षया ॥ ६ ॥ गत्वासमागतंवीक्ष्यमुदातेतंवंदिरे ॥ सोपिविश्वेश्वरंसाक्षाद्देवमुमापतिम्
॥ ७ ॥ नमस्कृत्वाथतैःसाकंमुक्तिमंडपमाविशत् ॥ तत्रासीनंमहात्मानंसूतंपौराणिकोत्तमं ॥ ८ ॥ अर्घ्यादिभिस्त
दासर्वेमुनयःसमुपाचरन् ॥ अतःसूतःप्रसन्नात्मामुनीनालोक्यसुव्रतान् ॥ ९ ॥

नारायणस्तयोरीशाययद्वाप्रधानपुरुषाब्रह्मादयस्तेपामीशाय ॥ अतएवसर्गस्थित्यंतहेतवेसृष्ट्युत्पत्तिलयकारणाय ॥ १ ॥ एवमंगलंविधायकथांप्रस्तौति ॥
हिमवदिति ॥ कृतसंविदःगमनेकृतप्रतिज्ञाः ॥ २ ॥ निर्गत्येति ॥ तस्माद्धिमवतोगिरेर्निर्गत्यकाशींसंप्राप्यस्नातव्यमेवेतिबुद्ध्यासमाहितामणिकर्णिकांदृशु
रित्यन्वयः ॥ ३ ॥ ४ ॥ शतरुद्रादिभिःरुद्राध्यायादिभिः ॥ ५ ॥ ६ ॥ गत्वेति ॥ पंचक्रोशदिदक्षयासमागतंसूतंगत्वावीक्ष्यववंदिरेत्यन्वयः ॥ सोपि
सूतोपि ॥ ७ ॥ नमस्कृत्वेति ॥ ल्यबभावआर्पःसविसर्गपाठोवा ॥ तैःमुनींद्रैः ॥ ८ ॥ समुपाचरन्समपूजयन् ॥ ९ ॥

तेपिमुनयोपि ॥ १० ॥ प्रस्तावकंप्रलुष्टस्तुतिमयं ॥ ११ ॥ १२ ॥ विद्यायाददिसंस्थानमेवद्रढयति ॥ पुराणानीति ॥ वेदार्थमिति ॥ वेदाःप्रतिष्ठिता
देविपुराणैर्नात्रसंशयइतिनारदीयेपि ॥ १३ ॥ धिष्ण्यंढत्पुंडरीकरूपंगृहं ॥ त्वयिनित्यमितिक्वचित्पाठः ॥ १४ ॥ त्वन्मुखाब्जादिति ॥ त्वन्मुखाब्जप

पप्रच्छकुशलंतेपिप्रोचुःकुशलमात्मनः ॥ तेसुसंतुष्टदयंज्ञात्वासर्वेमुनीश्वराः ॥ १० ॥ प्रणवार्थावगत्यर्थमूचुःप्र
स्तावकंवचः ॥ मुनयऊचुः ॥ व्यासशिष्यमहाभागसूतपौराणिकोत्तम ॥ ११ ॥ भवंतमेवभगवान् व्यासःसर्वजग
द्गुरुः ॥ अभिषिच्यपुराणानांगुरुत्वेसमयोजयत् ॥ १२ ॥ तस्मात्पौराणिकीविद्याभवतोदृढिसंस्थिता ॥ पुराणा
निचसर्वाणिवेदार्थप्रवदंतिहि ॥ १३ ॥ वेदाःप्रणवसंभूताःप्रणवार्थोमहेश्वरः ॥ अतोमहेश्वरस्थानंत्वयिधिष्ण्यंप्र
तिष्ठितम् ॥ १४ ॥ त्वन्मुखाब्जात्परिस्थंदन्मकरंदमनोहरम् ॥ अपूर्वार्थामृतंपीत्वाभविष्यामोगतज्वराः ॥ १५ ॥
विशेषतोगुरुत्वंहिनान्योस्माकंमहामते ॥ इतितेषांवचःश्रुत्वासूतोव्यासतपःफलम् ॥ १६ ॥ गणेशंषण्मुखंसाक्षा
न्महेशानीमहेश्वरम् ॥ शिलादतनयंदेवंनंदीशंसुयशापतिम् ॥ १७ ॥ सनत्कुमारंव्यासंचप्रणिपत्येदमब्रवीत् ॥
साधुसाधुमहाभागामुनयःक्षीणकल्मषाः ॥ १८ ॥ मतिर्दृढतराजातादुर्लभासापिदुष्कृताम् ॥ पाराशर्येणगुरुणानै
मिषारण्यवासिनाम् ॥ १९ ॥ मुनीनामुपदिष्टंयद्वक्ष्येहंमुनिपुंगवाः ॥ सावधानाभवंतोयच्छृण्वंतुपरयामुदा ॥ २० ॥
स्वारोचिषेंतरेपूर्वतपस्यंतोदृढव्रताः ॥ ऋषयोनैमिषारण्येसर्वसिद्धिनिषेविते ॥ २१ ॥ दीर्घसत्रंविदन्वतोर्दमध्वर
नायकम् ॥ ग्रीणयंतःपरंभावमैश्वरंज्ञातुमिच्छवः ॥ २२ ॥ निवसंतिस्मतेसर्वेव्यासदर्शनकाक्षिणः ॥ तेषांभावंस
मालोक्यभगवान्बादरायणः ॥ २३ ॥ नारायणांशसंभूतःसाक्षात्सर्वजगद्गुरुः ॥ प्रादुर्बभूवसर्वात्मापराशरतपः
फलम् ॥ २४ ॥

रित्यन्दन्निदिपाठांतरं ॥ १५ ॥ तेषांमुनीनां ॥ व्यासतपःफलंव्यासतपसःफलभूतः ॥ १६ ॥ शिलादतनयंशिलादोनाममहर्षिस्तत्तनयमितिनंदीशवि
शेषणं ॥ १७ ॥ १८ ॥ पाराशर्येणव्यासेन ॥ १९ ॥ २० ॥ स्वारोचिषेंतरेस्वारोचिषनामकमन्वतरे ॥ २१ ॥ २२ ॥ तेषांमुनीनांभावमाभिप्रायं ॥ २३ ॥ २४ ॥

तव्यासं ॥ २५ ॥ तस्मैव्यासाय ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ महात्मानंव्यासं ॥ ३१ ॥ वेधसः स्रष्टुः ॥ निधिः आश्रयः ॥ ३२ ॥ त्वत्पादाब्जेति ॥ त्वत्पादाब्जरसास्वादेनमधुपदवाचरितवन्मानसंयेपांतद्व्यर्थः ॥ ३३ ॥ लब्धमिति ॥ अस्माभिरितिशेषः ॥ ३४ ॥ प्रणवेति ॥ प्रणवार्थएवप्रकाशकोयस्यसः

तद्वद्वामुनयः सर्वे प्रवृष्टवदनेक्षणाः ॥ अभ्युत्थानादिभिः सर्वैरुपचारैरुपाचरन् ॥ २५ ॥ आसनं प्रददुस्तस्मै सौवर्णं विष्टरं शुभम् ॥ सुखोपविष्टः स तदा तस्मिन् सौवर्णविष्टरे ॥ २६ ॥ प्राह गंभीरयावाचा पाराशर्यो महामुनिः ॥ व्यास उवाच ॥ कुशलं किं नु युष्माकं प्रवृत्तेऽस्मिन् महामखे ॥ २७ ॥ अर्चितः किंतु युष्माभिः सम्यग्ध्वरनायकः ॥ किमर्थं त्रयुष्माभिरध्वरे परमेश्वरः ॥ २८ ॥ अर्चितो भक्तिभावेन सांबः संसारमोचकः ॥ युष्मत्प्रवृत्तिर्मेभाति शुश्रूषा पूर्वमेव हि ॥ २९ ॥ एवमुक्ता मुनीन्द्रिण व्यासेनामित तेजसा ॥ मुनयो नैमिषारण्यवासिनः परमौजसः ॥ ३० ॥ प्रणिपत्य महात्मानमिदं वचनमब्रुवन् ॥ ऋषय ऊचुः ॥ भगवन् मुनिशार्दूलसाक्षान्नारायणांशज ॥ ३१ ॥ त्वं हि सर्वजगद्भर्तुर्महादेव स्य वेधसः ॥ सांबस्य सगणस्यास्य प्रसादानां निधिः स्वयम् ॥ ३२ ॥ त्वत्पादाब्जरसास्वादमधुपायितमानसाः ॥ कृतार्था वयमद्यैव भवत्पादाब्जदर्शनान् ॥ ३३ ॥ त्वदीयचरणां भोजदर्शनं खलु पापिनाम् ॥ दुर्लभं लब्धमधुना तस्मात्सुकृति नो वयम् ॥ ३४ ॥ अस्मिन् देशे महाभाग नैमिषारण्यसंज्ञके ॥ दीर्घसत्रं वितन्वंतः प्रणवार्थं प्रकाशकः ॥ ३५ ॥ ज्ञातव्यः परमेशान इति कृत्वा विनिश्चिताः ॥ परं परं वितन्वंतः परं भावं महेशितुः ॥ ३६ ॥ अज्ञातवन्त एवैते वयं तस्माद्भवान् प्रभो ॥ छेतुमर्हतिनः सर्वान् संशयान् हृदयस्थितान् ॥ ३७ ॥ त्वदन्यः संशयस्यास्य छेत्तान हि जगत्रये ॥ तस्मादपारगंभीरव्यामोहाब्धिनिमज्जितान् ॥ ३८ ॥ तारयस्व शिवज्ञानप्लवेनाऽस्मान् दयानिधे ॥ एवमभ्यर्थितस्तत्र मुनिभिर्वेदपारगैः ॥ ३९ ॥ सर्ववेदार्थविन्मुख्यः शुक्तातो महामुनिः ॥ वेदांतसारसर्वस्वं प्रणवं परमेश्वरम् ॥ ४० ॥ ध्यात्वा हत्कर्णिकामध्ये सांबं संसारमोचकम् ॥ प्रहृष्टमानसो भूत्वा व्याजहार तपो निधिः ॥ ४१ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे कैलाससंहितायामुत्तरभागे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

॥ ४२ ॥

॥ ४३ ॥

॥ ४४ ॥

यहा प्रणवार्थस्य स्वयमेव प्रकाशक इत्यर्थः ॥ ३५ ॥ विनिश्चिता इति ॥ विशिष्टं निश्चितं निश्चयो येषां ते कृतनिश्चया इत्यर्थः ॥ विचिन्वंतः विचारयंतः ॥ ३६ ॥ ॥ ३७ ॥ व्यामोहः शिवतत्वाज्ञानं ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे कैलाससंहिता टीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥

प्रणवार्थादिकंगौरीकैलासेऽपृच्छदीश्वरं॥ प्रोक्तं व्यासेन तत्सर्वं द्वितीयेन निरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ प्रणवार्थप्रकाशकमिति ॥ अस्य जायत इत्युत्तरेणान्वयः ॥ इतरे
पांशिवप्रसादशून्यानां ॥ ३ ॥ ४ ॥ आस्तिका इति ॥ अनेन मुनीनामेतच्छ्रवणादावुक्तं श्रद्धास्तीति सूचितं ॥ दाक्षायणीं दक्षसंवाधिनीं दक्षापत्यत्व
विशिष्टामित्यर्थः ॥ ५ ॥ शिवनिंदाप्रसंगेनेति ॥ दक्षयज्ञइति शेषः ॥ त्यक्तेति ॥ दाक्षायणीं तनुं त्यक्त्वा सा देवी तपःप्रभावाद्धिमवतोगिरेः सुता भूदित्य
न्वयः ॥ ६ ॥ तस्मिन् हिमवति ॥ देवेऽपि शिवेऽपि ॥ ७ ॥ पंचकृत्येति ॥ पंचानां कृत्यानां सर्गस्थितिं संहारतिरोभावानुग्रहरूपाणां विधायकेत्यर्थः ॥

व्यास उवाच ॥ साधु पृष्टमिदं विप्र भवद्विर्भाग्यवित्तमैः ॥ दुर्लभं हि शिवज्ञानं प्रणवार्थप्रकाशकम् ॥ १ ॥ येषां प्रस
न्नो भगवान् साक्षाच्छूलवरायुधः ॥ तेषामेव शिवज्ञानं प्रणवार्थप्रकाशकं ॥ २ ॥ जायते न हि संदेहो नेतरेषां भित्तिश्रुतिः
॥ दीर्घसत्रेण युष्माभिर्भगवानंबिकापतिः ॥ ३ ॥ उपासित इतीदं मे दृष्टमद्य विनिश्चितम् ॥ तस्माद्वक्ष्यामि युष्माक
मिति हासं पुरातनम् ॥ ४ ॥ उमामहेशसंवादरूपमद्भुतमास्तिकाः ॥ पुरा किल जगन्माता सती दाक्षायणीं तनुम् ॥
॥ ५ ॥ शिवनिंदाप्रसंगेन त्यक्त्वा हिमवतोगिरेः ॥ तपःप्रभावात्सा देवी सुताऽभून्मुनिसत्तमाः ॥ ६ ॥ तस्मिन् भूधरव
र्येतुस्वयं वरविधानतः ॥ देवेऽपि च कृतोद्वाहे देवी देवमभाषत ॥ ७ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ भगवन् परमेशानं पंचकृत्यविधा
यक ॥ सर्वज्ञ भक्तिसुलभ परमा मृतविग्रह ॥ ८ ॥ दाक्षायणीं तनुं त्यक्त्वा पुत्री हिमवतोगिरेः ॥ आसमद्य महेशानमं
त्रदीक्षाविधानतः ॥ ९ ॥ मां विशुद्धात्मतत्त्वस्थां कुरु नित्यं महेश्वर ॥ इति संचोदितो देव्या देवः शीतांशुभूषणः ॥ १० ॥
प्रत्युवाच ततो देवी यद्विस्त्यात्ता दृशीमतिः ॥ कैलासशिखरंगत्वाकरिष्ये तादृशीमिति ॥ ११ ॥ ततो हिमवतोगत्वा कै
लासं भूधरेश्वरं ॥ तत्र दीक्षाविधानेन प्रणवादीननुक्रमात् ॥ १२ ॥

भक्तिसुलभ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्ययेत्युक्तेः ॥ परमेति ॥ परमा मृतः सर्वथानां शून्यो विग्रहो यस्य स इत्यर्थः ॥ ८ ॥ मंत्रदीक्षेति ॥ मंत्रदीक्षाविधानेन मां वि
शुद्धात्मतत्त्वस्थां कुरु नित्यं महेश्वर ॥ ९ ॥ १० ॥ यत्प्रत्युवाच तदा ह ॥ यदीति ॥ यदितवता दृशीमतिः स्यात्तदा कैलासशिखरंगत्वात्वातादृशीं विशुद्धात्मत
त्वस्थां करिष्ये इति प्रत्युवाचेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ सुमालिनीपार्वत्यामुख्यसखी ॥ १४ ॥ चतुराननमिति ॥ समीपस्थमितिभावः यद्वाचतुरायाः मंत्रादिग्रहणेदक्षायाः पार्वत्या आननंमुखं ॥ १५ ॥
 ॥ १६ ॥ भर्तुः शिवस्य ॥ १७ ॥ १८ ॥ वेदादिरिति ॥ प्रणवइतिसंबध्यते ॥ १९ ॥ देवादिभावनादेवादीनां भावनार्चितना ॥ व्याप्यव्यापकतेति ॥ मंत्र
 उक्तामंत्रान्महादेवीकृत्वाशुद्धात्मनिस्थिताम् ॥ सार्द्धदेव्यामहादेवोदेवोद्यानंगतोऽभवत् ॥ १३ ॥ ततः सुमालिनी
 मुख्यैर्देव्याः प्रियसखीजनैः ॥ समाहृतैः प्रफुल्लैस्तैः पुष्पैः कल्पतरूद्भवैः ॥ १४ ॥ अलंकृत्यततोदेवीं स्वांकमारोप्यशं
 करः ॥ प्रहृष्टवदनस्तस्थौ विलोक्य चतुराननम् ॥ १५ ॥ ततः प्रियकथावृत्ताः पार्वतीपरमेशयोः ॥ हिताय सर्वलोका
 नां साक्षाच्छ्रुत्यर्थसंमिताः ॥ १६ ॥ तदा सर्वजगन्माता भर्तुरंकं समाश्रिता ॥ विलोक्य वदनं भर्तुरिदमाह तपोधनाः ॥
 ॥ १७ ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ उपदिष्टास्त्वया देवमंत्राः सप्रणवामताः ॥ तत्रादौ श्रोतुमिच्छामि प्रणवार्थविनिश्चयम् ॥ १८ ॥
 कथं प्रणवउत्पन्नः कथं प्रणवउच्यते ॥ मंत्राः कतिसमाख्याताः कथं वेदादिरुच्यते ॥ १९ ॥ देवतावाकतिप्रोक्ताः कथं
 देवादिभावना ॥ क्रियाः कतिविधाः प्रोक्ता व्याप्य व्यापकता कथम् ॥ २० ॥ ब्रह्माणिपंचमंत्रेऽस्मिन् कथं तिष्ठन्त्यनुक्र
 मात् ॥ कलाः कतिसमाख्याताः प्रपंचात्मकता कथम् ॥ २१ ॥ वाच्यवाचकसंबंधः स्थानानि च कथं शिव ॥ कोत्राधि
 कारी विज्ञेयो विषयः कउदाहृतः ॥ २२ ॥ संबंधश्चैव कः प्रोक्तः किं प्रयोजनमुच्यते ॥ अनुष्ठानविधिः कोवा पूजास्थानं
 च किं प्रभो ॥ २३ ॥ पूजायामंडलं किं वा किं वा ऋष्यादिकं हर ॥ न्यासजातविधिः कोवा कोवा पूजाविधिक्रमः ॥ २४ ॥
 एतत्सर्ववद्देशानयद्यस्ति मयिते कृपा ॥ इति देव्या समादिष्टो भगवानिदुभूषणः ॥ तां विलोक्य महेशान् वक्तुं समुप
 चक्रमे ॥ २५ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे कैलाससंहितायामुत्तरभागे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ईश्वरउवाच ॥ शृणु देवि
 प्रवक्ष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ तस्य श्रवणमात्रेण जीवः साक्षाच्छिवो भवेत् ॥ १ ॥
 स्थवर्णानामिति शेषः ॥ २० ॥ अस्मिन् प्रणवाख्ये ॥ प्रपंचात्मकतेति ॥ प्रणवस्येति शेषः ॥ २१ ॥ अत्र प्रणवोपासनाविषये ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥
 इति श्रीशिवमहापुराणे कैलाससंहिता टीकायां सारबोधि न्यामुत्तरभागे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ प्रणवस्य शिवेनोक्तमुद्धारादिकमादितः ॥
 मंत्रदीक्षादिकं पश्चात्तृतीयेतन्निरूप्यते ॥ १ ॥ श्रवणमात्रेणेति ॥ मात्रपदेन बहुलेशसाध्यमननादिनिरासः ॥ १ ॥

॥ २ ॥ वटबीजवदिति ॥ यथाविशालतरशाखावरोह्यादियुक्तोपिवटवृक्षः सूक्ष्मरूपेणकारणात्मनास्वबीजेतिष्ठतितद्दृष्टिस्मिन्प्रणवेमहानर्थोस्तीतिभावः ॥
कोसौमहानर्थस्तमाह ॥ देवइति ॥ ३ ॥ ४ ॥ समस्तंसमष्टिरूपवैराजं ॥ व्यस्तंव्यष्टिरूपस्थावरजंगमात्मकं ॥ ५ ॥ तेनसर्वार्थसाधकत्वेन ॥ ओमितीति ॥
ओमित्याकारकप्रणवादेवप्रथमं कृत्स्नं जगत्कुरुतइत्यर्थः ॥ शिवोवेति ॥ सर्वमेतदुक्तं मांडूक्योपनिषदि ॥ ओमित्येतदक्षरमिदं सर्वतस्योपव्याख्यानं भूतं म
वद्विष्यदिति सर्वमोकारएवयच्चान्यत्रिकालातीतं तदप्योकारएवसर्वं ह्येतद्ब्रह्मायमात्माब्रह्मेति ॥ ६ ॥ ऋपयइति ॥ वाच्यं वाचकयोरेक्यं मन्यमाना अतए

प्रणवार्थपरिज्ञानमेवज्ञानंमदात्मकम् ॥ बीजंतत्सर्वविद्यानांमंत्रंप्रणवनामकम् ॥ २ ॥ अतिसूक्ष्मं महार्थंचज्ञेयंतद्व
टबीजवत् ॥ देवोगुणत्रयातीतः सर्वज्ञः सर्वकृत्प्रभुः ॥ ३ ॥ ओमित्येकाक्षरेमंत्रेस्थितः सर्वगतः शिवः ॥ यदस्तिवस्तु
तत्सर्वं गुणप्राधान्ययोगतः ॥ ४ ॥ समस्तंव्यस्तमपिचप्रणवार्थंप्रचक्षते ॥ सर्वार्थसाधकंतस्मादेकं ब्रह्मेतदक्षरम् ॥
॥ ५ ॥ तेनोमितिजगत्कृत्स्नंकुरुतेप्रथमंशिवः ॥ शिवोवाप्रणवोह्येषप्रणवोवाशिवः स्मृतः ॥ ६ ॥ वाच्यवाचकयो
र्भेदोनात्यंतंविद्यतेयतः ॥ तस्मादेकाक्षरंदेवंमां ब्रह्मरूपयोविदुः ॥ ७ ॥ वाच्यवाचकयोरेक्यंमन्यमानामनस्विनः ॥
अतस्तदेवजानीयान्मुमुक्षुः परमेश्वरि ॥ ८ ॥ तत्रादौसंप्रवक्ष्यामिप्रणवोद्धारमंबिके ॥ निवृत्तिमुद्धरेत्पूर्वमिंधनांचत
तः परम् ॥ ९ ॥ कालंसमुद्धरेत्पश्चाद्विन्मीश्वरमेवच ॥ वर्णपंचकरूपोयमेवंप्रणवउद्धृतः ॥ १० ॥ ब्रह्मादिस्थावरांता
नांसर्वेषांप्राणिनांखलु ॥ प्राणः प्रणवएवाऽयंतस्मात्प्रणवईरितः ॥ ११ ॥ अकारश्चाप्युकारोथमकारश्चत्रयंक्रमा
त् ॥ तिस्रोमात्राः समाख्याता अर्धमात्राततः परम् ॥ १२ ॥ अर्धमात्रामहेशानिर्विन्दुनादस्वरूपिणी ॥ ईशानः सर्व
विद्यानामित्याद्याः श्रुतयः प्रिये ॥ १३ ॥

वमनस्वितऋषयोमामेकाक्षरंब्रह्मविदुरित्यन्वयः ॥ ७ ॥ तदेवपूर्वोक्तमेवब्रह्म ॥ ८ ॥ निवृत्तिमिति ॥ एतदाख्यामकाराश्रयकलामित्यर्थः ॥ एवमग्रेपि
॥ ९ ॥ १० ॥ प्राणोजीवनाधारः ॥ ११ ॥ ततः परंमकारात्परं ॥ १२ ॥ ईशानइति ॥ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरः सर्वभूतानामित्याद्याः आद्यशब्देन
योब्रह्माणंविदधातिपूर्वयोवैवेदांश्चब्रह्मिणोतितस्मादित्यादयः ॥ एताः श्रुतयोवेदामत्तएवभवन्तिप्रादुर्भवन्तीतिसत्यमेववदन्तीतिसंबंधः ॥ १३ ॥

तस्मान्मुख्योवेदादिरहमेवास्मीत्यभिप्रेत्याह ॥ वेदादिरिति ॥ वेदानामादिः प्रथमप्रकाशक इत्यर्थः ॥ वाचक इति ॥ तस्य वाचकः प्रणव इति पतंजलिनाप्युक्तं ॥ १४ ॥ प्रणवे तु वेदादित्वमौपचारिकमित्याह ॥ वाचकत्वादिति ॥ इतः परं प्रणवावयवाकारादीनां ब्रह्मादितादात्म्यमाह ॥ अकार इति ॥ महद्बीजं सृष्टि साधनं ॥ १५ ॥ योनिः आधारतया सृष्टि साधनं ॥ १६ ॥ तिरोभावः तिरोभावयतीति तिरोभावः ॥ १७ ॥ १८ ॥ उत्तरोत्तरमिति ॥ अकारमपेक्ष्योकारो व्यापकः उकाराच्चाकारवर्णमधस्तनं व्याप्यमेवमग्रिमवर्णेष्वपि भावयेदित्यर्थः ॥ १९ ॥ सद्यादिति ॥ अकारादिषु पंचसु वर्णेषु स्थितानि यानि पंच ब्रह्माणि

मत्त एव भवन्तीति वेदाः सत्यं वदन्ति हि ॥ तस्माद्वेदादिरेवाहं प्रणवो मम वाचकः ॥ १४ ॥ वाचकत्वान्ममैषोऽपि वेदादिरित्युच्यते ॥ अकारस्तु महद्बीजरजः स्रष्टा चतुर्मुखः ॥ १५ ॥ उकारः प्रकृतिर्योनिः सत्तं पालयिता हरिः ॥ मकारः पुरुषो बीजो जीतमः संहारको हरः ॥ १६ ॥ बिंदुर्महेश्वरो देवस्तिरोभाव उदाहृतः ॥ नादः सदा शिवः प्रोक्तः सर्वानुग्राहकः प्रभुः ॥ १७ ॥ नादमूर्धनिसंचित्यः परात्परतरः शिवः ॥ सर्वज्ञः सर्वकर्ता च सर्वेशो निर्मलोऽद्वयः ॥ १८ ॥ अकारादिषु वर्णेषु व्यापकं चोत्तरोत्तरम् ॥ व्याप्यं त्वधस्तनं वर्णमेवं सर्वत्र भावयेत् ॥ १९ ॥ सद्यादीशानपर्यंतान्यकारादिषु पंचसु ॥ स्थितानि पंच ब्रह्माणि तानि मन्मूर्तयः क्रमात् ॥ २० ॥ अष्टौ कलाः समाख्याता अकारे सद्यजाः शिवे ॥ उकारे वा मरूपिण्यस्त्रयोदश समीरिताः ॥ २१ ॥ अष्टावधोरूपिण्यो मकारे संस्थिताः कलाः ॥ बिंदौ च तस्त्रः संभूताः कलाः पुरुषगोचराः ॥ २२ ॥ नादे पंच समाख्याताः कला ईशानसंभवाः ॥ षड्विधैक्यानुसंधानात्प्रपंचात्मकतोच्यते ॥ २३ ॥ मंत्रोयं त्रदेवता च प्रपंचो गुरुरेव च ॥ शिष्यश्च षट्पदार्थानामेवामर्थं शृणु प्रिये ॥ २४ ॥ पंचवर्णसमष्टिः स्यान्मंत्रः पूर्वमुदाहृतः ॥ स एव यंत्रतां प्राप्नोवक्ष्ये तन्मंडलक्रमम् ॥ २५ ॥ यंत्रं तु देवतारूपं देवता विश्वरूपिणी ॥ विश्वरूपो गुरुः प्रोक्तः शिष्यो गुरुवपुः स्मृतः ॥ २६ ॥

सद्यवामदेवाधोरपुरुषेशानरूपाणि तानि मन्मूर्तय इत्यर्थः ॥ २० ॥ इदानीमकारादिषु कला संख्यामाह ॥ अष्टाविति ॥ २१ ॥ २२ ॥ षड्विधैक्यानुसंधानात्तदवस्थमाणा षड्विधपदार्थैक्यानुसंधानात्प्रपंचात्मकता प्रणवस्येति शेषः ॥ २३ ॥ प्रपंचो विश्वं ॥ अर्थप्रयोजनं ॥ २४ ॥ ऐक्यानुसंधानप्रकारमाह ॥ पंचवर्णेति ॥ पूर्वमुदाहृतः प्रणवात्मकः ॥ २५ ॥ २६ ॥

ओमितीति ॥ ओमितीदं सर्वमिति तैत्तिरीयश्रुतिः ॥ ओंकार एव सर्वं ह्येतद्ब्रह्मेति माण्डूक्यं ॥ २७ ॥ देवीप्रश्नानुसारेणेश्वरचितनस्थानान्याह ॥ आधारइति ॥ २९ ॥ अधिकारीति ॥ २९ ॥ आधारो मूलाधारः मणिपूरस्तदुपरितनंचक्रं ॥ एवमुत्तरत्र ॥ २८ ॥ भक्तानामाशुप्रवृत्त्यर्थमनुबंधवत्तुष्ट्यं प्रश्नानुसारेणाह ॥ अधिकारीति ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ बोध्यबोधकभावइति ॥ ब्रह्मजीवयोरैक्यंबोध्यं ॥ बोधकः प्रणवः ॥ ३१ ॥ भूदेवो विप्रः ॥ ३२ ॥ यतियमनियमादिशीलं ॥ ३३ ॥

ओमितीदं सर्वमिति सर्वं ब्रह्मेति च श्रुतेः ॥ वाच्यवाचकसंबंधोप्ययमेवार्थ ईरितः ॥ २७ ॥ आधारो मणिपूरश्च तदयं चततः परम् ॥ विशुद्धिराज्ञा च ततः शक्तिः शांतमिति क्रमात् ॥ २८ ॥ स्थानान्येतानि देवेशि शांत्यतीतं परात्परम् ॥ अधिकारी भवेद्यस्य वैराग्यं जायते दृढम् ॥ २९ ॥ विषयः स्यामहं देवि जीव ब्रह्मैक्यभावनात् ॥ जीवात्मनो मया सार्धं मैक्यस्य प्रणवस्य च ॥ ३० ॥ बोध्यबोधकभावोत्रसंबंधः समुदीरितः ॥ व्रतादिनिरतः शांतस्तपस्वी विजितेन्द्रियः ॥ ३१ ॥ शौचाचारसमायुक्तो भूदेवो वेदनिष्ठितः ॥ विषयेषु विरक्तः सन्नैहिकामुष्मिकेषु च ॥ ३२ ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञवेदांतज्ञानपारगम् ॥ आचार्यमुपसंगम्य यतिं मतिमांवरम् ॥ ३३ ॥ दीर्घदंडप्रणामाद्यैस्तोषयेद्यत्नतः सुधीः ॥ योगुरुः सशिवः प्रोक्तो यः शिवः स गुरुः स्मृतः ॥ ३४ ॥ इति निश्चित्य मनसा स्वविचारं निवेद्य च ॥ लब्ध्यानुज्ञस्तु गुरुणा द्वादशाहं पयोव्रती ॥ ३५ ॥ समुद्रतीरे नद्यां वा पर्वते वा शिवालये ॥ शुक्लपक्षे तु पंचम्यामेकादश्यामथापि वा ॥ ३६ ॥ प्रातः स्नात्वा विशुद्धात्मा कृतनित्यक्रियः सुधीः ॥ गुरुमाहूय विधिना नां दीश्राद्धं विधाय च ॥ ३७ ॥ क्षौरं च कारयित्वाथ कक्षोपस्थविवर्जितम् ॥ केशश्मश्रुनखानां तु स्नात्वा नित्यतमानसः ॥ ३८ ॥ सक्तुं प्राश्याथ सायान्हे स्नात्वा संध्यामुपास्य च ॥ सायमौपासनं कृत्वा गुरुणा सहितो द्विजः ॥ ३९ ॥ वस्त्रादिदक्षिणां दद्याच्छिवाय गुरुरूपिणे ॥ होमद्रव्याणि संपाद्य स्वसूत्रोक्तविधानतः ॥ ४० ॥ अग्निमाधाय विधिवल्लौकिकादिविभेदतः ॥ आहिताग्निस्तु यः कुर्यात्प्राजापत्येष्टिमाहिते ॥ ४१ ॥ श्रौते वैश्वानरे सम्यक् सर्ववेदसदक्षिणाम् ॥ अथाग्निमात्मन्यारोप्य ब्राह्मणः प्रव्रजेद्गृहात् ॥ ४२ ॥ दीर्घेति ॥ दीर्घदंडतुल्यो यः प्रणामस्तदाद्यैः ॥ ३४ ॥ निवेद्येति ॥ गुरुवद्देशेऽपः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ केशेति ॥ केशश्मश्रुनखानामेव क्षौरं कारयित्वेत्यन्वयः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ सर्ववेदसेति ॥ सर्ववेदसं सर्वस्वंधनं दक्षिणाय स्यातां प्राजापत्येष्टिं ॥ ४२ ॥

पौरुषेणसहस्रशीर्षांपुरुषइत्यादिना ॥ ४३ ॥ सौविष्टकृतींस्विष्टकृत्संबंधिनीमादृतिं ॥ ४४ ॥ जपेदिति ॥ अस्यगायत्रीमित्यग्निमेणसंबंधः ॥ ४५ ॥
विरजांतं विरजाहोमांतं ॥ ४६ ॥ वामदेव्यस्यमुख्यत्वेहेतुमाह ॥ गर्भमुक्तइति ॥ गर्भमुक्तः गर्भवासदुःखान्मुक्तः जीवन्मुक्तइतिभावः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥
प्राविशेदिति ॥ प्रजपेदितिपाठांतरं ॥ एषणानांपुत्रैषणावित्तैषणालोकैषणानांत्रयं ॥ ४९ ॥ ५० ॥ लोकवर्तनेलोकव्यवहारेचिकीर्षितेसतीतिशेषः ॥ मु

श्रपयित्वाचरुंतस्मिन्समिदन्नाज्यभेदतः ॥ पौरुषेणैवसूक्तेनहुत्वाप्रत्यूचमात्मवान् ॥ ४३ ॥ हुत्वाचसौविष्टकृतींस्वसू
त्रोक्तविधानतः ॥ हुत्वोपरिष्ठात्तंत्रचतेनाग्रेरुत्तरेबुधः ॥ ४४ ॥ स्थित्वासनेजपेन्मौनीचीराजिनकुशोत्तरे ॥ यावद्ब्राह्म
मुहूर्तंतुगायत्रीं दृढमानसः ॥ ४५ ॥ ततःस्नात्वायथापूर्वंश्रपयित्वाचरुंततः ॥ पौरुषंसूक्तमारभ्यविरजांतंहुनेहुधः ॥
॥ ४६ ॥ वामदेवमतेनापिशौनकादिमतेनवा ॥ तत्रमुख्यंवामदेव्यंगर्भमुक्तोयतोमुनिः ॥ ४७ ॥ होमशेषंसमाप्या
थप्रातरौपासनंहुनेत् ॥ ततोऽग्निमात्मन्यारोप्यप्रातःसंध्यामुपास्यच ॥ ४८ ॥ सवितर्युदितेपश्चात्सावित्रींप्राविशेक
मात् ॥ एषणानांत्रयंत्यक्ताप्रैषमुच्चार्यचक्रमात् ॥ ४९ ॥ शिखोपवीतेसंत्यज्यकटिसूत्रादिकंततः ॥ विसृज्यप्राङ्मु
खोगच्छेदुत्तराशामुखोथवा ॥ ५० ॥ गृण्हीयादंडकौपीनाद्युचितंलोकवर्तने ॥ विरक्तश्चेन्नगृण्हीयाल्लोकवृत्तिविचा
रणे ॥ ५१ ॥ गुरोःसमीपंगत्वाथदंडवत्प्रणमेत्रयम् ॥ समुत्थायततस्तिष्ठेद्गुरुपादसमीपतः ॥ ५२ ॥ ततोऽगुरुःसमा
दायविरजानलजंसितम् ॥ भस्मतेनैवतंशिष्यंसमुद्धूत्ययथाविधि ॥ ५३ ॥ अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैस्त्रिपुंड्रान्धारये
त्ततः ॥ हृत्पंकजेसमासीनंमांत्वयासहचिंतयेत् ॥ ५४ ॥ हस्तंनिधायशिरसिशिष्यस्यप्रीतिमानसः ॥ ऋष्यादिस
हितंतस्यदक्षकर्णेसमुच्चरेत् ॥ ५५ ॥ प्रणवंत्रिप्रकारंतुततस्तस्यार्थमादिशेत् ॥ पद्धिधार्थपरिज्ञायगुरुंप्रणम्यदंडव
त् ॥ ५६ ॥ तदधीनोभवेन्नित्यंवेदांतंस्मर्यगभ्यसेत् ॥ मामेवचिंतयेन्नित्यंपरमात्मानमात्मनि ॥ ५७ ॥

ख्यपक्षमाह ॥ विरक्तइति ॥ लोकवृत्तिविचारणेलोकवृत्तिर्दुःस्थितेत्येवंविचारणेसतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ अग्निरित्यादिभिःअग्निरितिभस्मवा
युरितिभस्मेत्यादिभिः ॥ धारयेदिति ॥ शिष्यस्येतिभावः ॥ ५४ ॥ तस्यशिष्यस्यदक्षकर्णेदक्षिणकर्णेत्रिप्रकारंसूक्ष्मादिपूर्वोक्तभेदेनत्रिविधंप्रणवंसमुच्चरेदि
त्यन्वयः ॥ ५५ ॥ तस्यप्रणवस्यततःशिष्यकृत्यमाह ॥ पद्धिधेति॥पद्धिधार्थपूर्वोक्तमंत्रयंत्रादिकं ॥ ५६ ॥ तदधीनःगुर्वधीनः ॥ ५७ ॥

शमादीति ॥ आदिनादमतितिक्षादयः ॥ ५८ ॥ विरजनिर्दोषं ॥ विशदंभास्वरं ॥ ५९ ॥ आधारशक्तिमिति ॥ तस्यल्लत्पुंडरीकस्यमध्यतआधारशक्तिमा
रम्यत्रितत्वांतमयंआधारमणिपूरद्धयतत्वांतमयंपदंविचिंत्यतत्रदहराख्यव्योमभावयेदित्यन्वयः ॥ ६० ॥ तस्यदहराख्यव्योमः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥

शमादिधर्मनिरतोवेदांतज्ञानपारगः ॥ अत्राधिकारीसप्रोक्तोयतिर्विगतमत्सरः ॥ ५८ ॥ ल्पुंडरीकंविजंविशोकं
विशदंपरम् ॥ अष्टपत्रंकेसराढ्यंकर्णिकोपरिशोभितं ॥ ५९ ॥ आधारशक्तिमारभ्यत्रितत्वांतमयंपदम् ॥ विचिंत्य
मध्यतस्तस्यदहरंव्योमभावयेत् ॥ ६० ॥ ओमित्येकाक्षरंब्रह्मव्याहरंन्मांतयासह ॥ चिंतयेन्मध्यतस्तस्यनित्यमुद्यु
क्तमानसः ॥ ६१ ॥ एवंविधोपासकस्यमल्लोकगतिरेवच ॥ मत्तोविज्ञानमासाद्यमत्सायुज्यफलंप्रिये ॥ ६२ ॥ ब्राह्मे
मुहूर्तउत्थायशिरसिष्वेतपंकजे ॥ सहस्रारेसमासीनंगुरुंसंचितयेद्यतिः ॥ ६३ ॥ शुद्धस्पटिकसंकाशंद्विनेत्रंवरदा
भये ॥ दधानंशिवसद्भावंभावनातिमनोहरम् ॥ ६४ ॥ भावोपनीतैःसंपूज्यगंधादिभिरनुक्रमात् ॥ बत्थांजलिपुटो
भूतानमस्कृत्यगुरुंततः ॥ ६५ ॥ प्रातःप्रभृतिसायांतंसायादिप्रातरंततः ॥ यत्करोमिजगन्नाथतदस्तुतवपूजनम् ॥
॥ ६६ ॥ इतिविज्ञाप्यगुरवेल्ब्धानुज्ञस्ततोगुरोः ॥ निरुत्थप्राणआसीनोविजितात्माजितेंद्रियः ॥ ६७ ॥ मूला
दिब्रह्मरंध्रांतंप्रणवंपरिचिंतयेत् ॥ विद्युत्कोटिसमंधीमान्शिरोनासिकयासह ॥ ६८ ॥ विशोध्यदेहंविधिवत्तृणमा
धायभूतले ॥ गृहीतशिश्रुउत्थायततोगच्छेज्जलाशयम् ॥ ६९ ॥ उत्पृत्यवायथान्यायंशौचंकुर्यादतंद्रितः ॥ हस्तौ
पादौचसंशोध्यद्विराचम्योमितिस्मरन् ॥ ७० ॥ उत्तराभिमुखोमौनीदंतधावनमाचरेत् ॥ तृणपर्णैःसदाकुर्यादमाए
कादर्शीविना ॥ ७१ ॥ अपांद्वादशगंडूषैर्मुखंसंशोधयेत्ततः ॥ द्विराचम्यमृदातोयैःकटिशौचंविधायच ॥ ७२ ॥ अ
रुणोदयकालेतुस्नानंकुर्यान्मृदासह ॥ गुरुंसंस्मृत्यमांचैवस्नानसंध्याद्यमाचरेत् ॥ ७३ ॥

शिवसद्भावमिति ॥ शिवस्यसद्भावोयस्मिन्तं ॥ अथवाशिववत्साधुभावोयस्यतंअथवादधानमितिमध्यमणिन्यायेनोभयत्राचेतिवरदाभयेशिवसद्भावंचद
धानमिति ॥ भावनातिमनोहरंचितनमात्रेणैवातिसुंदरत्वेनभासमानं ॥ ६४ ॥ भावोपनीतैःभावनयोपनीतैर्मानसैरित्यर्थः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ शि
रइति ॥ शिरोयुक्तनासिकयासहदेहंविशोध्येत्यग्निमेणान्वयः ॥ शरीरस्थमलशोधनंरुत्वेत्यर्थः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ अंगोपमार्जनमंगमार्जनसाधनीभूतवस्त्रं ॥ ७५ ॥ मृज्यमृष्टा ॥ तेनैवपूर्वोक्तवस्त्रेणैव ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ आपोवेतीति ॥ आपोवाद्दक्षसर्वमितिमंत्रेणे
त्यर्थः ॥ तेनैवमंत्रितजलेनैवभस्मसेचयेत् ॥ ७८ ॥ संमर्द्येति ॥ पूर्वोक्तमंत्राभ्यांभस्मसंमर्द्यकवलद्वंद्वंकुर्यादित्यर्थः ॥ एकमिति ॥ एकंसमर्दितंभस्मकवलंपंचधाकु
र्यात्विभजेदित्यर्थः ॥ ७९ ॥ येषुस्थानेषुकुर्यात्तान्याह ॥ शिर इति ॥ ८० ॥ उद्धृत्येति ॥ पश्चाद्द्वितीयंभस्मकवलमुद्धृत्यप्रणवेनसर्वांगमाभिषेचयेदित्यर्थः ॥

आबध्यशंखमुद्रांचप्रणवेनाभिषेचयेत् ॥ शिरसिद्वादशावृत्त्यातदर्धवातदर्धकम् ॥ ७४ ॥ तीरमागत्यकौपीनंप्रक्षा
ल्याचम्यचद्विधा ॥ प्रोक्षयेत्प्रणवेनैववस्त्रमंगोपमार्जनम् ॥ ७५ ॥ मुखंप्रथमतोमृज्यशिरआरभ्यसर्वतः ॥ तेनैव
मार्जयेद्देहंस्थित्वाचगुरुसंन्निधौ ॥ ७६ ॥ आबध्यवाग्यतःशुद्धंकौपीनंचसदोरकम् ॥ द्विराचम्यसमादायभस्मस
द्यादिमंत्रतः ॥ ७७ ॥ अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैरभिमंत्र्यस्पृशेत्तनुं ॥ आपोवेत्यभिमंत्र्याथजलंतेनैवसेचयेत् ॥ ७८ ॥
ओमापोज्योतिरित्युक्तामानस्तोकेतिमंत्रतः ॥ संमर्द्यकवलद्वंद्वंकुर्यादेकंतुपंचधा ॥ ७९ ॥ शिरोवदनहृद्गुह्यपादेषुप
रमेश्वरि ॥ ईशानादिसमारभ्यसद्यांतंपंचभिःक्रमात् ॥ ८० ॥ उद्धृत्यकवलंपश्चात्प्रणवेनाभिषेचयेत् ॥ सर्वांगंच
ततोहस्तौप्रक्षाल्यान्यत्समाहरेत् ॥ ८१ ॥ संमर्द्यपूर्ववत्तनुत्रिपुंड्रांस्तेनधारयेत् ॥ त्रियायुषैरुयंबकैश्चप्रणवेनशि
वेनच ॥ ८२ ॥ शिरस्यथललाटेचवक्षसिस्कंधएवच ॥ नाभौबाव्होःसंधिषुचष्टेचैवयथाक्रमम् ॥ ८३ ॥ प्रक्षाल्य
हस्तौचततोद्विराचम्ययथाविधि ॥ पंचीकरणमुच्चार्यभावयेत्स्वंगुरुंबुधः ॥ ८४ ॥ वक्ष्यमाणप्रकारेणप्राणायामान्
पडाचरेत् ॥ ऋष्यादिकंचकृत्वाथवक्ष्यमाणविधानतः ॥ ८५ ॥ दक्षहस्तेनसंगृह्यजलंवामेनपाणिना ॥ समारु
ध्येन्द्रियद्वारंप्रणवेनाभिमंत्रयेत् ॥ ८६ ॥ एवंत्रिवारंसंप्रोक्ष्यशिरसिःत्रिःपिबेत्ततः ॥ समाहितेनमनसाध्यायन्नो
कारमीश्वरम् ॥ ८७ ॥

अन्यद्भस्म ॥ ८१ ॥ तत्भस्म ॥ त्रियायुषैःत्रियायुषंजमदग्नैरित्यादिभिः ॥ त्र्यंबकैःत्र्यंबकंयजामहइत्यादिभिःशिवसंबंधिभिः ॥ शिवेनशिवात्मकेन ॥ ८२ ॥
शिरसीति ॥ धारयेदितिसंबध्यते ॥ ८३ ॥ पंचीकरणंपंचाक्षरं ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ दक्षेति ॥ जलंदक्षहस्तेनसंगृह्यवामेनपाणिर्नेन्द्रियद्वारंनासिकादिद्वारंसमा
रुध्यप्रणवेनाभिमंत्रयेत् ॥ ८६ ॥ एवमिति ॥ एवंत्रिवारंअभिमंत्रयेत् ॥ ततःशिरसिसंप्रोक्ष्यत्रिःपिबेदित्यन्वयः ॥ ८७ ॥

॥ ८८ ॥ ८९ ॥ द्विषद्वारं द्वादशवारं ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणकैलाससंहिताटीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागे तृतीयोऽध्यायः ॥
॥ ३ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ लेखनीयं यथायं प्रणवार्थप्रकाशकं ॥ भुव्यब्जकर्णिकायां तच्चतुर्थेऽक्षरे निरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ अरत्नीति ॥ निर्मुक्तकनिष्ठाकमु
ष्ट्युपलक्षितो हस्तोऽरत्निस्तद्युग्मप्रमाणेनेत्यर्थः ॥ अरत्निस्तु निष्कनिष्ठेन मुष्टिनेतिकोशात् ॥ २ ॥ तत्र यत्कर्तव्यं तदाह ॥ तालपत्रमिति ॥ तत्समायाम

सौरमंडलमध्यस्थं सर्वतेजोमयं परम् ॥ अष्टबाहुं चतुर्वक्त्रमर्धनारीकमद्भुतम् ॥ ८८ ॥ सर्वाश्चर्यगुणोपेतं सर्वालंकार
शोभितम् ॥ एवं ध्यात्वा विधिवद् दद्यादध्वं त्रयंततः ॥ ८९ ॥ अष्टोत्तरशतं जप्त्वा द्विषद्वारं तु तर्पयेत् ॥ पुनराचम्य कुर्वी
त प्राणायामत्रयंततः ॥ ९० ॥ ऋष्यादिकं च विधिवत् कृत्वा मौनं समाश्रितः ॥ पूजासदनमासाद्य पादौ प्रक्षाल्य वाग्यतः
॥ ९१ ॥ द्विराचम्य विधानेन दक्षपादपुरःसरम् ॥ प्रविश्य मंडपं तत्र मंडलं रचयेत् क्रमात् ॥ ९२ ॥ इति श्रीशैवमहा
पुराणे कैलाससंहितायामुत्तरभागे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६९ ॥ ईश्वर उवाच ॥ परीक्ष्य भूमिं विधिवद् ध्वजं रसा
दिभिः ॥ मनोभिलषिते तत्र विमानविततांबरे ॥ १ ॥ सुप्रलिप्ते महीपृष्ठे दर्पणोदरसन्निभे ॥ अरत्नियुग्ममानेन चतु
रस्रं प्रकल्पयेत् ॥ २ ॥ तालपत्रं समादाय तत्समायामविस्तरम् ॥ तस्मिन् भागान् प्रकुर्वीत त्रयोदशसमांशकं ॥ ३ ॥
तत्पत्रं तत्र निक्षिप्य पश्चिमाभिमुखः स्थितः ॥ तत्पूर्वभागे सुदृढं सूत्रमादाय रंजितम् ॥ ४ ॥ प्राक्प्रत्यग्दक्षिणोदक्च
चतुर्दशनिपातयेत् ॥ सूत्राणि देवदेवेशिनवषष्ठ्युत्तरं शतम् ॥ ५ ॥ कोष्ठानि स्युस्ततस्तस्य मध्यकोष्ठं तु कर्णिका ॥ को
ष्ठाष्टकं बहिस्तस्य दलाष्टकमिहोच्यते ॥ ६ ॥

विस्तरं तेन चतुरस्रेण समावायामविस्तारो यस्य तत् ॥ तस्मिन्निति ॥ तस्मिन् तालपत्रे त्रयोदशभागान् समांशकं यथास्यात्तथा प्रकुर्वीतेत्यर्थः ॥ ३ ॥ तत्र च
तुरस्रमंडले ॥ तत्पूर्वभागे चतुरस्रमंडलपूर्वभागे स्थित इत्यन्वयः ॥ ४ ॥ चतुर्दशेति ॥ चतुर्दश सूत्राणि निपातयेदित्यन्वयः ॥ नवषष्ठीति ॥ एवं करणेन तत्र न
वषष्ठ्युत्तरं शतं कोष्ठानि स्युरित्यग्निमेणान्वयः ॥ ५ ॥ तस्य मध्यकोष्ठस्य ॥ ६ ॥

रक्तमिति ॥ वनभित्वनानिनिलयास्तद्भेदकृतसंधिस्थानंरक्तपीतकंचलत्वेतिसंबंधः ॥ ह्रीविस्यात्काननेतीरेनिवासेनिलयेवनमिति रभसः ॥ कचिन्नवभि
दिति पाठः ॥ ७ ॥ दलदक्षंदक्षिणदलं ॥ क्रमेण प्रदक्षिणक्रमेण ॥ ८ ॥ कर्णिकायां मध्यकोष्ठे ॥ ९ ॥ तदुपरिश्रीकंठोपरि ॥ मध्यतः श्रीकंठामरेशयो
र्मध्ये ॥ तन्मस्तकस्थं महाकालमस्तकसमीपस्थं ॥ १० ॥ क्रमादिति ॥ विचित्रयोदितिसंबध्यते ॥ ११ ॥ रक्तमिति ॥ एवंपरक्तवर्णैरंजितयंत्रं समालिख्य

दलानि श्वेतवर्णानि श्यामाग्राणि प्रकल्पयेत् ॥ पीतरूपां कर्णिकां च कृत्वा रक्तं च पीतकम् ॥ ७ ॥ वनभिदलदक्षंतु समा
रभ्यसुरेश्वरि ॥ रक्तकृष्णाः क्रमेणैव दलसंधीर्विचित्रयेत् ॥ ८ ॥ कर्णिकायां लिखेद्यंत्रं प्रणवार्थं प्रकाशकम् ॥ अधः पी
ठं समालिख्य श्रीकंठं च तदूर्ध्वतः ॥ ९ ॥ तदुपर्यमरेशं च महाकालं च मध्यतः ॥ तन्मस्तकस्थं दंडं च ततर्द्धं च तद्विश्वरमालिखे
त् ॥ १० ॥ श्यामेन पीठं पीतेन श्रीकंठं च विचित्रयेत् ॥ अमरेशं महाकालं रक्तं कृष्णं च तौ क्रमात् ॥ ११ ॥ कुर्यात्सुधू
मदंडं च धवलं चेश्वरं बुधः ॥ एवं यंत्रं समालिख्य रक्तं सद्येन वेष्टयेत् ॥ १२ ॥ तदुत्थेनैव नादेन भिद्यादीशानमीश्वरि ॥
तद्वाह्यपंकौ गृह्णीयादाग्नेयादिक्रमेण वै ॥ १३ ॥ कोष्ठानि कोणभागेषु च तार्यैतानि सुंदरि ॥ शुक्लेनापूर्य वर्णादि च तु
ष्करक्तधातुभिः ॥ १४ ॥ आपूर्य तानि च तारिद्वाराणि परिकल्पयेत् ॥ ततस्तत्पार्श्वयोर्द्विद्वं पीतेनैव प्रपूरयेत् ॥ १५ ॥
आग्नेयकोष्ठमध्ये तु पीताभे चतुरस्रके ॥ अष्टपत्रं लिखेत् पद्मं रक्ताभं पीतकर्णिकम् ॥ १६ ॥ हकारं विलिखेन्मध्ये बिंदु
युक्तं समाहितः ॥ पद्मस्य नैर्ऋते कोष्ठे चतुरस्रांतरालिखेत् ॥ १७ ॥ पद्ममष्टदलं रक्तं पीतकिंजल्ककर्णिकम् ॥ शवर्ग
स्य तृतीयं तु पष्ठस्वरसमन्वितम् ॥ १८ ॥ चतुर्दशस्वरोपेतं बिंदुनादविभूषितम् ॥ एतद्बीजवरं भद्रे पद्ममध्ये समालि
खेत् ॥ १९ ॥ पद्मस्येशानकोष्ठे तु तथा पद्मं समालिखेत् ॥ कवर्गस्य तृतीयं तु पंचमस्वरसंयुतम् ॥ २० ॥

सद्येन सद्योजातमिति मंत्रेण वेष्टयेत् आच्छादयेत् ॥ १२ ॥ १३ ॥ वर्णादीति ॥ रक्तधातुभिः सह वर्णादि चतुष्कं कुंकुमादिवर्णं चतुष्टयमापूर्य तानि च त्वा
रिद्वाराणि परिकल्पयेदित्यग्निमेण संबन्धः ॥ १४ ॥ तत्पार्श्वयोर्द्वारपार्श्वयोः ॥ १५ ॥ १६ ॥ चतुरस्रांतरा चतुरस्रमध्ये ॥ १७ ॥ शवर्गस्य तृतीयं स
कारः पष्ठस्वर ऊकारः ॥ १८ ॥ चतुर्दशस्वर औकारः ॥ १९ ॥ कवर्गस्य तृतीयं गकारः ॥ पंचमस्वर उकारः ॥ २० ॥

तस्य ऐशानपद्मस्य ॥ बिंदुकंठकंठभागे बिंदुभूषितं ॥ २१ ॥ मध्यमध्यकोष्ठं ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ तेषु षट्कोणादिषु चतुर्षु ॥ २६ ॥ २७ ॥

विलिखेन्मध्यतस्तस्य बिंदुकंठलंकृतम् ॥ तद्वाह्यपंक्तित्रितये पूर्वादिपरितः क्रमात् ॥ २१ ॥ कोष्ठानि पंचगृह्णी
याद्गिरिराजसुते शुभे ॥ मध्यंतु कर्णिकां कुर्यात्पीतारक्तं च वृत्तकम् ॥ २२ ॥ दलानि रक्तवर्णानि कल्पयेत्कल्पवित्त
मः ॥ दलबाह्येतु कृष्णेन रंध्राणि परिपूरयेत् ॥ २३ ॥ आग्नेयादीनि च त्वारि शुक्लेनैव प्रपूरयेत् ॥ पूर्वे षड्बिंदुसहितं ष
ट्कोणं कृष्णमालिखेत् ॥ २४ ॥ रक्तवर्णं दक्षिणतस्त्रिकोणं चोत्तरेततः ॥ श्वेताभमर्धचंद्रं च पीतवर्णं च पश्चिमे ॥ २५ ॥
चतुरस्रं क्रमात्तेषु लिखेद्बीजचतुष्टयं ॥ पूर्वे बिंदुं समालिख्य शुभं कृष्णं तु दक्षिणे ॥ २६ ॥ उकारमुत्तरे रक्तं मकारं पश्चि
मेततः ॥ अकारं पीतमेवं तु कृत्वा वर्णचतुष्टयम् ॥ २७ ॥ सर्वोर्ध्वपंत्यधः पंक्तौ समारभ्य च सुंदरि ॥ पीतं श्वेतं च रक्तं च कृ
ष्णं चेति चतुष्टयम् ॥ २८ ॥ तदधो धवलं श्यामं पीतं रक्तं चतुष्टयम् ॥ अधस्त्रिकोणके रक्तं शुक्लं पीतं वरानने ॥ २९ ॥
एवं दक्षिणमारभ्य कुर्यात्सोमांतमीश्वरि ॥ तद्वाह्यपंक्तौ पूर्वादिमध्यमात्रं विचित्रयेत् ॥ ३० ॥ पीतं रक्तं च कृष्णं च श्या
मं श्वेतं च पीतकम् ॥ आग्नेयादिसमारभ्य रक्तं श्यामं सितं प्रिये ॥ ३१ ॥ रक्तं कृष्णं च रक्तं च षट्कमेवं प्रकीर्तितम् ॥ द
क्षिणाद्यं महेशानि पूर्वावधिसमीरितम् ॥ ३२ ॥ नैऋताद्यंतु विज्ञेयमाग्नेयावधि चेश्वरि ॥ वारुणंतु समारभ्य दक्षिणा
वधि चेरितम् ॥ ३३ ॥ वायव्याद्यं महादेवि नैऋतावधि चेरितम् ॥ सोमाद्यं परमेशानि वारुणावधि चेरितम् ॥ ईशाना
द्यंतु विज्ञेयं वायव्यावधि चांबिके ॥ ३४ ॥ एवं मंडलमालिख्य नियतात्मा यतिः स्मृतः ॥ सौरपूजां प्रकुर्वीत स खलु ब्र
ह्मतत्परः ॥ ३५ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे कैलाससंहितायामुत्तरभागे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ६९ ॥ ईश्वर उवाच ॥
दक्षिणे मंडलस्याथ वैद्याग्रं चर्मशोभनम् ॥ आस्तीर्य शुद्धतोयेन प्रोक्षयेदस्त्रमंत्रतः ॥ १ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे कैलाससंहिता टीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥
ओं नमः शिवाय ॥ पुनश्च प्रणवोद्धारपूर्वविधिपूजनं ॥ विधिर्न्यासांतरादेशपंचमेव निरूप्यते ॥ १ ॥ वैयाग्रं व्याग्रसंबंधि ॥ १ ॥

नमोतकंशक्तिकमलायनमद्वति ॥ २ ॥ तस्मिन्वैयाघ्रचर्मणि ॥ ३ ॥ ४ ॥ आप्तचर्योमिति ॥ अनेनमंत्रेणेत्यर्थः ॥ साधारंसपीठं ॥ ५ ॥ ६ ॥ तस्मिन्
शंखे ॥ तेनैवप्रणवेनैव ॥ ७ ॥ आत्मानमिति ॥ आत्मानंस्वंगंधपुष्पादिपूजोपकरणानिचअस्त्रमंत्रतःअस्त्रमंत्रेणप्रोक्षयेदितिपूर्वेणान्वयः ॥ ८ ॥ ९ ॥

प्रणवंपूर्वमुत्पृथ्यपश्चादाधारमुद्धरेत् ॥ तत्पश्चाच्छक्तिकमलंचतुर्थ्यंतनमोतकम् ॥ २ ॥ मनुमेनंसमुच्चार्यस्थित्वातस्मि
न्नुदङ्मुखः ॥ प्राणानायम्यविधिवत्प्रणवोच्चारपूर्वकम् ॥ ३ ॥ अग्निरित्यादिभिर्मंत्रैर्भस्मसंधारयेत्ततः ॥ शिरसि
श्रीगुरुंनत्नामंडलंरचयेत्पुनः ॥ ४ ॥ त्रिकोणंवृत्तंबाह्येतुचतुरस्त्रांतकंक्रमात् ॥ आप्तचर्योमितिसाधारंस्थाप्यशंखंस
मर्चयेत् ॥ ५ ॥ आपूर्यशुद्धतोयेनप्रणवेनसुगंधिना ॥ अभ्यर्च्यगंधपुष्पाद्यैःप्रणवेनचसप्तधा ॥ ६ ॥ अभिमंत्र्यतत
स्तस्मिन्धेनुमुद्रांतुदर्शयेत् ॥ शंखमुद्रांतुतेनैवप्रोक्षयेदस्त्रमंत्रतः ॥ ७ ॥ आत्मानंगंधपुष्पादिपूजोपकरणानिच ॥
प्राणायामत्रयंकृत्वाऋष्यादिकमथाचरेत् ॥ ८ ॥ अस्यश्रीसौरमंत्रस्यदेवभागऋषिस्ततः ॥ छंदोगायत्रमित्युक्तंदे
वःसूर्यमहेश्वरः ॥ ९ ॥ देवतास्यात्षडंगानिहामित्यादीनिविन्यसेत् ॥ ततःसंप्रोक्षयेत्पद्मस्त्रेणाग्नेयगोचरम् ॥
॥ १० ॥ तस्मिन्समर्चयेद्विद्वान्प्रभूतांविमलामपि ॥ सारांचाथसमाराध्यपूर्वादिपरितःक्रमात् ॥ ११ ॥ अथका
लाग्निरुद्रंचशक्तिमाधारसंज्ञिताम् ॥ अनंतंपृथिवीचैवरत्नद्वीपंतथैवच ॥ १२ ॥ संकल्पवृक्षोद्यानंचगृहंमणिमयंत
तः ॥ रक्तपीठंचसंपूज्यपादेषुप्रागुपक्रमात् ॥ १३ ॥ धर्मज्ञानंचवैराग्यमैश्वर्यंचचतुष्टयम् ॥ अधर्माद्यग्निकोणादि
कोणेषुचसमर्चयेत् ॥ १४ ॥ मायाधश्छदनंपश्चाद्विद्योर्ध्वच्छदनंततः ॥ सत्यंरजस्तमश्चैवसमभ्यर्च्ययथाक्रमं ॥
॥ १५ ॥ पूर्वादिदिक्षुमध्येचदीप्तांसूक्ष्मांजयामपि ॥ भद्रांविभूतिंविमलाममोघांवेद्युतामपि ॥ १६ ॥ सर्वतोमुखसं
ज्ञांचकंदंनलंतथैवच ॥ सुषिरंचततस्तंतुकंटांस्तदनंतरम् ॥ १७ ॥ मूलच्छदनकिंजल्कप्रकाशसकलात्मनः ॥ पं
चग्रंथिकर्णिकांचदलानितदनंतरे ॥ १८ ॥

हामित्यादीनीति ॥ ह्रांहींहूंइत्यादिभिरित्यर्थः ॥ अस्त्रेणअस्त्रमंत्रेणआग्नेयगोचरंआग्नेयकोणस्थमंडलस्थं ॥ १० ॥ तस्मिन्आग्नेयगोचरेपद्मे ॥ ११ ॥
॥ १२ ॥ १३ ॥ अधर्मादीति ॥ आदिनाअज्ञानादि ॥ १४ ॥ मायेति ॥ माययाअधोभागेछदनमाच्छादनं ॥ एवमग्रेपि ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥
मूलच्छदनेतितंतुकंटांविशेषणं ॥ १८ ॥

ज्ञानात्मपरमात्मनिज्ञानस्वरूपेपरमात्मनि ॥ १९ ॥ मूलेनमूलमंत्रेण ॥ २० ॥ शक्तिमाधारशक्तिं ॥ तत्तदातेनमूलेन॥प्रभावादिति ॥ कचित्प्रभावदि
तिपाठः ॥ पिंगलाध्वनापिगलानाद्या ॥ २१ ॥ निर्गम्येति ॥ शक्तिमितिसंवध्यते ॥ २२ ॥ २३ ॥ दृत्पंकजोदरेस्थितस्येतिशेषः ॥ २४ ॥ २५ ॥

केसरान्ब्रह्मविष्णुचरुद्रमात्मानमेवच ॥ अंतरात्मानमपिचज्ञानात्मपरमात्मनि ॥ १९ ॥ संपूज्यपश्चात्सौराख्यंयो
गपीठंसमर्चयेत् ॥ पीठोपरिसमाकल्प्यमूर्तिमूलेनमूलवित् ॥ २० ॥ निरुद्धप्राणआसीनोमूलेनैवस्वमूलतः ॥ श
क्तिमुत्थाप्यतत्तेनप्रभावात्पिगलाध्वना ॥ २१ ॥ पुष्पांजलौनिर्गम्यमंडलस्थस्यभास्वतः ॥ सिंदूरारुणदेहस्यवा
मार्धदयितस्यच ॥ २२ ॥ अक्षस्त्रक्पाशखट्वांगकपालांकुशपंकजं ॥ शंखचक्रंदधानस्यचतुर्वक्त्रस्यलोचनैः ॥ २३ ॥
राजितस्यद्वादशभिस्तस्यदृत्पंकजोदरे ॥ प्रणवंपूर्वमुत्थृत्यहंहींसस्तदनंतरम् ॥ २४ ॥ प्रकाशशक्तिसहितंमा
र्तंडंचततःपरम् ॥ आवाहयामिनमइत्यावाह्यावाहनाख्यया ॥ २५ ॥ मुद्रयास्थापनाद्याश्चमुद्राःसंदर्शयेत्क्रमात् ॥
विन्यस्यांगानिहंहींद्भूमतेनमनुनाततः ॥ २६ ॥ पंचोपचारान्संकल्प्यमूलेनाभ्यर्चयेत्त्रिधा ॥ केसरेषुचपद्मस्यषडं
गानिमहेश्वरि ॥ २७ ॥ वन्हीशरक्षोवाय्वश्चपरितःक्रमशःसुधीः ॥ द्वितीयावरणेपूज्याश्चतस्रोमूर्तयःक्रमात् ॥ २८ ॥
पूर्वाद्युत्तरपर्यंतदलमूलेषुपार्वति ॥ आदित्योभास्करोभानूरविश्वेत्यनुपूर्वशः ॥ २९ ॥ अर्कोब्रह्मातथारुद्रोविष्णुश्चेति
पुनःप्रिये ॥ ईशानादिषुसंपूज्यास्तृतीयावरणेपुनः ॥ ३० ॥ सोममंगारकंचैवबुधंबुद्धिमतांवरम् ॥ बृहस्पतिंबृहद्बु
द्धिभार्गवंतेजसांनिधिम् ॥ ३१ ॥ शनैश्चरंतथाराहुंकेतुंशत्रुभयंकरम् ॥ समंततोयजेदेतान्पूर्वादिदलमध्यतः ॥
॥ ३२ ॥ अथवाद्वादशादित्यान्द्वितीयावरणेयजेत् ॥ तृतीयावरणेचैवशङ्खादीनेवपूजयेत् ॥ ३३ ॥ सप्तसागरगंगा
श्चबहिरस्यसमंततः ॥ ऋषीन्देवांश्चगंधर्वान्पन्नगानप्सरोगणान् ॥ ३४ ॥ ग्रामण्यश्चतथायक्षान्यातुधानांस्तथा
हयान् ॥ सप्तच्छंदोमयांश्चैववालखिल्यांश्चपूजयेत् ॥ ३५ ॥ एवंत्रयावरणंदेवंसमभ्यर्च्यदिवाकरम् ॥ विलिख्य
मंडलंपश्चाच्चतुरस्रंसमाहितः ॥ ३६ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शङ्खादीन्सोमंगारकप्रभृतीन् ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ हयान्सप्तच्छंदोमयान्सूर्यहयान् ॥ ३५ ॥ ३६ ॥

प्रस्थोदविस्तृतप्रस्थपरिमितोदकधारणयोग्यविस्तृतं ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ सावित्रमंत्रमाह ॥ सिंदूरति ॥ सुवज्राभरणायशोभनहीरकमयभूषणाय ॥ ३९ ॥
॥ ४० ॥ नमस्कुर्यादिति ॥ अमुं वक्ष्यमाणं मंत्रं पठित्वानमस्कुर्यादित्यन्वयः ॥ ४१ ॥ तमेवमंत्रमाह ॥ नम इति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ प्रणवमिति ॥
संयुक्तमन्त्रीशमिति पाठः ॥ ओं श्रीगुरवे नम इत्युच्चार्य शिरसा श्रीगुरुं प्रणमेदित्यन्वयः ॥ ४५ ॥ पंचात्मकं पंचवर्णात्मकं ॥ पंचमस्वर उकारः ॥ ४६ ॥

स्थाप्य साधारकं ताम्रपात्रं प्रस्थोदविस्तृतम् ॥ पूरयित्वा जलैः शुद्धैः वासितैः कुसुमादिभिः ॥ ३७ ॥ अभ्यर्च्य गंधपु
ष्पाद्यैर्जानुभ्यामवनीगतः ॥ अर्घ्यपात्रं समादाय भूमध्यातं समुद्धरेत् ॥ ततो ब्रूयादिमंत्रं सावित्रं सर्वसिद्धिदम् ॥
॥ ३८ ॥ सिंदूरवर्णाय सुमंडलाय नमः सुवज्राभरणाय तुभ्यं ॥ पद्माभनेत्राय सुपंकजाय ब्रह्मेन्द्रनारायणकारणाय ॥
॥ ३९ ॥ सरक्तचूर्णं ससुवर्णतोयं स्रक्कुमाद्व्यंसकुशं सपुष्पम् ॥ प्रदत्तमादाय सहेमपात्रं प्रशस्तमर्घ्यं भगवन्प्रसीद ॥
॥ ४० ॥ एवमुक्त्वा ततो दत्ता तदर्घ्यं सूर्यमूर्तये ॥ नमस्कुर्यादमुं मंत्रं पठित्वा तु समाहितः ॥ ४१ ॥ नमः शिवाय सांवाय स
गणाय दिहेतवे ॥ रुद्राय विष्णवे तुभ्यं ब्रह्मणे सूर्यमूर्तये ॥ ४२ ॥ एवमुक्त्वा नमस्कृत्य स्वासने समुपस्थितः ॥ ऋष्या
दिकं पुनः कृत्वा करं संशोध्य वारिणा ॥ ४३ ॥ पुनश्च भस्मसंधार्य पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ॥ न्यासजातं प्रकुर्वीत शिवभाववि
वृद्धये ॥ ४४ ॥ पंचोपचारैः संपूज्य शिरसा श्रीगुरुं बुधः ॥ प्रणवं श्रीचतुर्थ्यंतं नमो तं प्रणमेत्ततः ॥ ४५ ॥ पंचात्मकं बिं
दुयुतं पंचमस्वरसंयुतम् ॥ तदेव बिंदुसहितं पंचमस्वरवर्जितम् ॥ ४६ ॥ पंचमस्वरसंयुक्तं मन्त्रीशं च सविंदुकम् ॥ उद्धृत्य
बिंदुसहितं संवर्तकमथोच्चरेत् ॥ ४७ ॥ एतैरेवं क्रमाद्बीजे रूढ्यतैः प्रणमेद्बुधः ॥ भुजयोरु रूयुग्मे च गुरुं गणपतिं तथा ॥
॥ ४८ ॥ दुर्गाक्षेत्रपालं च बद्धांजलिपुटः स्वयम् ॥ ओमस्त्राय फडित्युक्त्वा करौ संशोध्य पट्क्रमात् ॥ ४९ ॥ अपस
र्पित्विति प्रोच्य प्रणवं तदनंतरम् ॥ अस्त्राय फडिति प्रोच्य पाष्णिघातत्रयेण तु ॥ ५० ॥ उद्वास्य विघ्नान् भूमिघ्नान् कर
तालत्रयेण तु ॥ अंतरिक्षगतान् दृष्ट्वा विलोक्य दिविसंस्थितान् ॥ ५१ ॥

संवर्तकः क्षकारः ॥ ४७ ॥ एतैरिति ॥ एतैश्चतुर्भिः ॥ श्लोकार्धैरुक्तेर्बीजैः क्रमात् भुजयोर्गुरुं गणपतिं मूरुयुग्मे च दुर्गाक्षेत्रपालं च प्रणमेदित्यन्वयः ॥ ४८ ॥
पट्क्रमात् षडंगन्यासक्रमादोमस्त्राय फडित्युक्त्वा करौ संशोध्येत्यन्वयः ॥ ४९ ॥ पाष्णीति ॥ भूमौ पाष्णिघातत्रयेण भूमिघ्नान् विघ्नान् उद्वास्येति संबंधः ॥
॥ ५० ॥ करतालेति ॥ करतालत्रयेण अंतरिक्षगतान् विघ्नान् दृष्ट्वा तथा दिविसंस्थितान् विघ्नान् विलोक्य उद्वास्येति संबंधः ॥ ५१ ॥

हंसमंत्रसोहंसोहमित्याकारकमनुस्मरन्सन्तुदिच्छंजीवचैतन्यं ब्रह्मनाड्यासु पुत्रयावक्ष्यमाणलक्षणं परमेश्वरं समानयेदित्यन्वयः ॥ ५२ ॥ चिच्छंद्रेति ॥ चिदात्मकचंद्रमंडलांतस्थचिद्रूपमित्यर्थः ॥ ५३ ॥ शोषदाहेति ॥ भूतशुद्धिविधिनेति शेषः ॥ ५४ ॥ वाय्वग्नीति ॥ वाय्वग्निसलिलानामर्णैः क्रमेण षोडशचतुःषष्टिद्वित्रिंशत्संख्यायुतैरकारादिभिर्वर्णैः स्ववेदादिमन्त्रैश्च प्राणप्रतिष्ठां कुर्यादित्यर्थः ॥ ५५ ॥ अंतां मातृकां प्रणवेन पुटितां संपुटितां ॥ मातृकां पूर्वोक्तां वा

निरुद्धप्राणआसीनो हंसमंत्रमनुस्मरन् ॥ हृदि स्थं जीवचैतन्यं ब्रह्मनाड्यासमानयेत् ॥ ५२ ॥ द्वादशांतस्थविशदसहस्रारमहांबुजे ॥ चिच्छंद्रमंडलांतस्थचिद्रूपं परमेश्वरम् ॥ ५३ ॥ शोषदाहं ह्यवान् कुर्याद्विचकादिक्रमेण तु ॥ षोडशचतुःषष्टिद्वित्रिंशद्गणनायुतैः ॥ ५४ ॥ वाय्वग्निसलिलार्णैस्तैः स्ववेदाद्यैरनुक्रमात् ॥ प्राणप्रतिष्ठां विधिवत्कुर्यादत्र समाहितः ॥ ५५ ॥ एकाग्रमानसो योगी विमृश्यातां च मातृकाम् ॥ पुटितां प्रणवेनाथ न्यसेद्वाह्ये च मातृकाम् ॥ ५६ ॥ पुनश्च संयतप्राणः कुर्यादृष्ट्यादिकं बुधः ॥ प्रणवस्य ऋषिर्ब्रह्मादेवि गायत्रमीरितम् ॥ ५७ ॥ छंदोत्रदेवताहं वै परमात्मा सदाशिवः ॥ अकारो बीजमाख्यातमुकारः शक्तिरुच्यते ॥ ५८ ॥ मकारः कीलकं प्रोक्तं मोक्षार्थे विनियुज्यते ॥ अंगुष्ठद्वयमारभ्य तलांतं परिमार्जयेत् ॥ ५९ ॥ ओमित्युक्ताथ देवेशिकरन्यासं समारभेत् ॥ दक्षहस्तस्थितांगुष्ठं समारभ्य यथाक्रमम् ॥ ६० ॥ वामहस्तकनिष्ठांतं विन्यसेन्नवसुक्रमात् ॥ अकारमप्युकारं च मकारं बिंदुसंयुतं ॥ ६१ ॥ नमो तं प्रोच्य सर्वत्र हृदयादौ न्यसेदथ ॥ अकारं पूर्वमुद्धृत्य ब्रह्मात्मानमथोच्चरेत् ॥ ६२ ॥ ङंतं नमो तं हृदये विनियुज्यात्तथा पुनः ॥ उकारं विष्णुसहितं शिरोदेशे प्रविन्यसेत् ॥ ६३ ॥ मकारं रुद्रसहितं शिखायां तु प्रविन्यसेत् ॥ एवमुक्तामुनिर्मैत्री कवचं नेत्रमस्त्रकम् ॥ ६४ ॥ विन्यसेद्देवदेवेशि सावधानेन चेतसा ॥ अंगवक्त्रकलाभेदात्पंचब्रह्माणि विन्यसेत् ॥ ६५ ॥

होर्वाहिर्भागैर्न्यसेदित्यन्वयः ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ परिमार्जयेच्छोधयेत् ॥ ५९ ॥ ६० ॥ नवसुदक्षिणहस्ततर्जन्यादिषु ॥ पर्वसुक्रममिति पाठांतरम् ॥ ६१ ॥ ॥ ६२ ॥ ङंतं चतुर्थे कवचनांतं नमो तं अंब्रह्मात्मने नम इत्याकारकं ॥ एवमग्रेपि ॥ ६३ ॥ एवमुक्तेति ॥ अंब्रह्मात्मने नम इत्यादिकं क्रमेणोक्ता कवचादिप्रविन्यसेदित्यर्थः ॥ ६४ ॥ अंगेति ॥ अंगवक्त्रकलाभेदाद्दृश्यमाणप्रकारेण सावधानेन चेतसा विन्यसेदित्यन्वयः ॥ तमेव विन्यासप्रकारमाह ॥ पंचेति ॥ ६५ ॥

एतानिपूर्वोक्तानिर्इशानादीनि ॥ कलान्यासमाह ॥ ईशानस्येति ॥ एतेषुशिरआदिषु ॥ ६६ ॥ चतुर्विंशति ॥ पूर्वादिकमयोगतश्चतुर्षुवक्त्रेषुचतस्रःपुरुष
स्यकलाःप्रणिधातव्याइत्यन्वयः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ भावयेदिति ॥ यथाक्रममितिसंघट्यते ॥ ६९ ॥ प्राणेतदयस्थाने ॥ ७० ॥ ७१ ॥ पार्श्वयोरुदरेजं
घयोश्चेत्यर्थः॥पार्श्वतोदरजंघेष्विति ॥ आर्षेयंप्रयोगः ॥ ७२ ॥ परमात्मप्रबोधिनिहेगौरि ॥ ७३ ॥ इतिश्रीशैवमहापुराणकैलाससंहिताटीकायांसारबोधि

शिरोवदनहृद्गुह्यपादेष्वेतानिविन्यसेत् ॥ ईशानस्यकलाःपंचपंचस्वेतेषुचक्रमात् ॥ ६६ ॥ ततश्चतुर्षुवक्त्रेषुपुरुषस्यक
लाअपि ॥ चतस्रःप्रणिधातव्याःपूर्वादिकमयोगतः ॥ ६७ ॥ तत्कंठांसेषुनाभौचकुक्षौपृष्ठेचवक्षसि ॥ अघोरस्यक
लाश्चाष्टौपूजनीयायथाक्रमम् ॥ ६८ ॥ पश्चात्त्रयोदशकलाःपायुमेढोरुजानुषु ॥ जंघास्त्रिंशत्पार्श्वेषुवामदेवस्यभा
वयेत् ॥ ६९ ॥ सद्यस्यापिकलाह्यष्टौपादयोरपिहस्तयोः ॥ प्राणेशिरसिबाह्वोश्चकल्पयेत्कल्पवित्तमः ॥ ७० ॥
अष्टत्रिंशत्कलान्यासमेवंकृत्वातुसर्षशः ॥ पश्चात्प्रणवविद्धीमान्प्रणवन्यासमाचरेत् ॥ ७१ ॥ बाहुद्वयेकूर्परयोस्तथा
त्रमणिबंधयोः ॥ पार्श्वतोदरजंघेषुपादयोःपृष्ठतस्तथा ॥ ७२ ॥ इत्थंप्रणवविन्यासंकृत्वास्यासविचक्षणः ॥ हंसन्या
संप्रकुर्वीतपरमात्मप्रबोधिनि ॥ ७३ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणकैलाससंहितायामुत्तरभागेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
ईश्वरउवाच ॥ स्ववामेचतुरस्रंतुमंडलंपरिकल्पयेत् ॥ ओमित्यभ्यर्च्यतस्मिन्स्तुशंखमस्त्रोपशोधितम् ॥ १ ॥ स्थाप्य
साधारकंतंतुप्रणवेनार्चयेत्ततः ॥ आपूर्यशुद्धतोयेनचंदनादिसुगंधिना ॥ २ ॥ अभ्यर्च्यगंधपुष्पाद्यैःप्रणवेनचसप्त
धा ॥ अभिमंत्र्यततस्तस्मिन्धेनुमुद्रांप्रदर्शयेत् ॥ ३ ॥ शंखमुद्रांचपुरतश्चतुरस्रंप्रकल्पयेत् ॥ तदंतरेर्धचंद्रंचत्रिको
णंचतदंतरे ॥ ४ ॥ षट्कोणवृत्तमेवेदमंडलंपरिकल्पयेत् ॥ अभ्यर्च्यगंधपुष्पाद्यैःप्रणवेनाथमध्यतः ॥ ५ ॥ साधा
रमर्घ्यपात्रंचस्थाप्यगंधादिनार्चयेत् ॥ आपूर्यशुद्धतोयेनतस्मिन्पात्रेविनिक्षिपेत् ॥ ६ ॥

न्यामुत्तरभागेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ऑनमःशिवाय ॥ कृत्वातुशंखपूजाद्यंगुर्वादीनर्चयेत्ततः ॥ पूजयेत्सगणंशंभुमेवंपृष्ठेत्रवर्ण्यते ॥ १ ॥ स्ववामेस्वस्य
वामभागेअस्त्रोपशोधितंअस्त्रमंत्रेणशोधितं ॥ १ ॥ चंदनादिसुगंधिनाद्रव्येण ॥ २ ॥ तस्मिन्शंखे ॥ ३ ॥ ४ ॥ षट्कोणेति ॥ तदंतरइतिसंबध्यते ॥ ५ ॥ ६ ॥

कुशाग्राणीति ॥ कुशाग्रादीनितास्मिन्नर्घ्यपात्रेविनिक्षिपेदिति पूर्वत्रान्वयः ॥ सिद्धार्थाऽश्वेतसर्वपाः भसितं भस्म ॥ ७ ॥ वर्मणाकवचमंत्रेण ॥ ८ ॥ संरक्षयेति ॥ तेनैवास्त्रमंत्रेणैव संरक्षाय संरक्षणार्थं धेनुमुद्रां प्रदर्शयेदित्यन्वयः ॥ ९ ॥ स्वात्मानमिति ॥ स्वात्मानंगंधादीनिचास्त्रमंत्रेण प्रोक्षयेदितिसंबंध ॥ १० ॥

कुशाग्राण्यक्षतांश्चैव यवव्रीहिति लानपि ॥ आज्यसिद्धार्थं पुष्पाणि भसितं च वरानने ॥ ७ ॥ सद्योजातादिभिर्मंत्रैः षडंगैः प्रणवेन च ॥ अर्घ्यचर्चगंधपुष्पाद्यैरभिमंत्र्य च वर्मणा ॥ ८ ॥ अवगुंठ्यास्त्रमंत्रेण संरक्षाय प्रदर्शयेत् ॥ धेनुमुद्रां च तेनैव प्रोक्षयेदस्त्रमंत्रतः ॥ ९ ॥ स्वात्मानंगंधपुष्पादिपूजोपकरणान्यपि ॥ पद्मस्येशानदिक्पद्मे प्रणवोच्चारपूर्वकम् ॥ १० ॥ गुर्वासनायनमइत्यासनं परिकल्पयेत् ॥ गुरोर्मूर्तिं च तत्रैव कल्पयेदुपदेशतः ॥ ११ ॥ प्रणवंगुंगुरुभ्यां तेन मः प्रोच्याथ देशिकम् ॥ समाहूय ततो ध्यायेद्दक्षिणाभिमुखं स्थितम् ॥ १२ ॥ सुप्रसन्नमुखं सौम्यं शुद्धस्फटिकनिर्मलम् ॥ वरदाभयहस्तं च द्विनेत्रं शिवविग्रहम् ॥ १३ ॥ एवं ध्यात्वा यजेद्ब्रंधपुष्पादिभिरनुक्रमात् ॥ पद्मस्य नैऋते पद्मे गणपत्यासनोपरि ॥ १४ ॥ मूर्तिं प्रकल्प्य तत्रैव गणानां लेति मंत्रतः ॥ समावाह्य ततो देवं ध्यायेदेकाग्रमानसः ॥ १५ ॥ रक्तवर्णं महाकायं सर्वाभरणभूषितम् ॥ पाशांकुशेष्टदशनान् दधानं करपंकजैः ॥ १६ ॥ गजाननं प्रभुं सर्वविघ्नोघास्त्रमुपासितुः ॥ एवं ध्यात्वा यजेद्ब्रंधपुष्पाद्यैरुपचारकैः ॥ १७ ॥ कदलीनारिकेलाम्रफललङ्गुकपूर्वकम् ॥ नैवेद्यं च समर्प्याथ नमस्कृत्य गजाननम् ॥ १८ ॥ पद्मस्य वायुदिक्पद्मे संकल्प्य स्कंदमासनम् ॥ स्कंदमूर्तिं प्रकल्प्याथ स्कंदमावाहयेद्बुधः ॥ १९ ॥ उच्चार्य स्कंदगायत्रीं ध्यायेदादौ कुमारकम् ॥ उद्यदादित्यसंकशं मयूरवरवाहनं ॥ २० ॥ चतुर्भुजमुदारगंगमुकुटादिविभूषितम् ॥ वरदाभयहस्तं च शक्तिकुक्कुटधारिणम् ॥ २१ ॥ एवं ध्यात्वा यगंधाद्यैरुपचारैरनुक्रमात् ॥ संपूज्य पूर्वद्वारस्य दक्षशाखामुपाश्रितम् ॥ २२ ॥

उपदेशतः गुरुरूपदेशानुसारेण ॥ ११ ॥ देशिकं गुरुं ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ देवगणपतिं ॥ १५ ॥ १६ ॥ सर्वेति ॥ उपासितुः सर्वविघ्नोघानां नाशकत्वेनास्त्ररूपमित्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ संकल्प्य प्रकल्प्य ॥ १९ ॥ स्कंदगायत्रीमिति ॥ साचतत्पुरुषाय विद्महे महासेनाय धीमहि ॥ तन्नः पण्मुखः प्रचोदयादिति नारायणीयोपनिषदि प्रसिद्धा ॥ २० ॥ २१ ॥ दक्षशाखां दक्षिणशाखां ॥ २२ ॥

चामीकरं सुवर्णं ॥ २३ ॥ २४ ॥ हरिवक्त्रं सिंहवदुग्रमुखं ॥ तस्य नंदिनः ॥ २५ ॥ सुयशमेतन्नाम्रीपादमण्डनतत्परां पतिचरणसेवा तत्परां ॥ २६ ॥
सा खेति ॥ अन्नमंत्रसहितैः शंखोदकविंदुभिरित्यर्थः ॥ २७ ॥ उत्कंठमूर्ध्वकंठं ॥ २८ ॥ तस्य अनंतस्य ॥ कंठीरवचतुष्पदं सिंहसमानाकारपादचतुष्क-
युक्तं ॥ तान्येव पदान्याह ॥ धर्मइति ॥ २९ ॥ तेषां स्थानानि वर्णानि आह ॥ आग्नेय्यादीति ॥ अधर्मादीनीति ॥ आदिना अज्ञानावैराग्यनैश्वर्याणि ॥ ३० ॥

अंतःपुराधिपं साक्षान्नं दिनं सम्यगर्चयेत् ॥ चामीकराचलप्रख्यं सर्वाभरणभूषितम् ॥ २३ ॥ बालेंदुमुकुटं सौम्यं त्रि-
नेत्रं च चतुर्भुजं ॥ दीप्तशूलमृगीटकहेमवेत्रधरं विभुम् ॥ २४ ॥ चंद्रबिंबाभवदनं हरिवक्त्रमथापि वा ॥ उत्तरस्यां तथा
तस्य भार्या च मरुतां सुताम् ॥ २५ ॥ सुयशां सुव्रतां मंवां पादमण्डनतत्पराम् ॥ संपूज्यविधिवद्गंधपुष्पाद्यैरुपचारकैः ॥
॥ २६ ॥ ततः संप्रोक्षयेत्पद्मं सास्त्रशंखोदविंदुभिः ॥ कल्पयेदासनं पश्चादाधारादियथाक्रमम् ॥ २७ ॥ आधारश-
क्तिं कल्याणीं श्यामां ध्यायेद्दधोभुवि ॥ तस्याः पुरस्तादुत्कंठमनंतं कुंडलाकृतिं ॥ २८ ॥ धवलं पंचफणिनं लेलिहानमि-
वांबरम् ॥ तस्योपर्यासनं भद्रं कंठीरवचतुष्पदम् ॥ धर्मो ज्ञानं च वैराग्यमैश्वर्यं च पदानि वै ॥ २९ ॥ आग्नेय्यादिश्वेतपी-
तरक्तश्यामानि वर्णतः ॥ अधर्मादीनि पूर्वादीन्युत्तरांतान्यनुक्रमात् ॥ ३० ॥ राजावर्तमणिप्रख्यान्यस्य गात्राणि भा-
वयेत् ॥ अधोर्ध्वच्छदनं पश्चात्स्कंदं नालं च कंटकान् ॥ ३१ ॥ दलादिकं कर्णिकां च विभाव्यक्रमशोऽर्चयेत् ॥ दलेषु
सिद्धयः कल्प्याः केसरेषु सशक्तिकाः ॥ ३२ ॥ रुद्रावामादयस्त्वष्टौ पूर्वादिपरितः क्रमात् ॥ कर्णिकायां च वैराग्यं बीजे
पुनर्वशक्तयः ॥ ३३ ॥ वामाद्या एव पूर्वादितदंतश्च मनोन्मनी ॥ कंदेशिवात्मको धर्मो नाले ज्ञानं शिवाश्रयम् ॥ ३४ ॥
कर्णिकोपरिवान्हेयं मण्डलं सौरभैर्देवम् ॥ आत्मविद्याशिवाख्यं च तत्त्रयमतः परम् ॥ ३५ ॥ सर्वासनोपरि सुखं विचित्रकु-
सुमोज्ज्वलम् ॥ परव्योमावकाशाख्यविद्यया तीव्रभास्वरम् ॥ ३६ ॥ परिकल्प्यासनमूर्तिपुष्पविन्यासपूर्वकम् ॥ आ-
धारशक्तिमारभ्य शुद्धविद्यासनावधि ॥ ३७ ॥ ओंकारादिचतुर्थ्यंतं नाम मंत्रं नमोतकं ॥ उच्चार्य पूजयेद्बिद्वान्सर्वत्रैवं
विधिक्रमः ॥ ३८ ॥

राजावर्तमणिरुपरत्नभेदः ॥ अस्य अनंतस्य ॥ अधोर्ध्वच्छदनमित्यत्र ॥ संधिरार्धः ॥ पद्मस्येति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ रुद्रा इति ॥ वामादयोरुद्रावामा-
द्याः शक्तयश्च वामासंहितायामुक्ताः ॥ ३३ ॥ तदंतः पद्मस्यांतः ॥ ३४ ॥ आत्मेति ॥ आत्मांतरात्माविद्याज्ञानं शिवो ब्रह्म एतदात्मकं तत्त्वत्रयं ॥ ३५ ॥ पर-
व्योमावकाशाख्यविद्यया दहरविद्यया ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥

॥ ३९ ॥ ओमंतंशिवोमेअस्तुसदाशिवोमित्यंतं ॥ ४० ॥ आधारेति ॥ मूलाधारादुत्थितनादंदादशचक्रग्रंथीभिः तत्त्वाब्रह्मरंध्रांतमुच्चार्योकारगोचरमश्विनं

अंगवक्रकलाभेदात्पंचब्रह्माणिपूर्ववत् ॥ विन्यसेक्रमशोमूर्तौतत्तन्मुद्राविचक्षणः ॥ ३९ ॥ आवाहयेत्ततोदेवान्पु
ष्पांजलिपुटस्थितः ॥ सद्योजातंप्रपद्यामीत्यारभ्योमंतमुच्चरन् ॥ ४० ॥ आधारेत्थितनादंतुद्वादशग्रंथिभेदतः ॥
ब्रह्मरंध्रांतमुच्चार्यध्यायेदोकारगोचरम् ॥ ४१ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं देवं निष्कलमक्षरम् ॥ कारणं सर्वलोकानां सर्व
लोकमयं परम् ॥ ४२ ॥ अंतर्बहिःस्थितं व्याप्यमणोरणुमहत्तरम् ॥ भक्तानामप्रयत्नेन दृश्यमीश्वरमव्ययम् ॥ ४३ ॥
ब्रह्मेन्द्रविष्णुरुद्राद्यैरपि देवैरगोचरम् ॥ वेदसारंच विद्वद्भिरगोचरमिति श्रुतम् ॥ ४४ ॥ आदिमध्यांतरहितं भेषजं भ
वरोगिणाम् ॥ समाहितेन मनसा ध्यात्वैव परमेश्वरम् ॥ ४५ ॥ आवाहनं स्थापनं च संनिरोधं निरीक्षणम् ॥ नमस्कारं
च कुर्वीत बद्ध्वा मुद्राः पृथक् पृथक् ॥ ४६ ॥ ध्यायेत्सदा शिवं साक्षाद्देवं सकलनिष्कलम् ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशं प्रसन्नं
शीतलद्युतिम् ॥ ४७ ॥ विद्युद्वलयसंकाशं जटामुकुटभूषितम् ॥ शार्दूलचर्मवसनं किंचित्स्मितमुखं वुजम् ॥ ४८ ॥
रक्तपद्मदलप्रख्यपाणिपादतलाधरम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं सर्वाभरणभूषितम् ॥ ४९ ॥ दिव्यायुधवरैर्युक्तं दिव्यगं
धानुलेपनम् ॥ पंचवक्त्रं दशभुजं चंद्रखंडशिखामणिम् ॥ ५० ॥ अस्य पूर्वमुखं सौम्यं बालार्कसदृशप्रभम् ॥ त्रिलोच
नारविंदाढ्यं बालेन्दुकृतशेखरम् ॥ ५१ ॥ दक्षिणं नीलजीमूतसमानरुचिरप्रभम् ॥ भृकुटीकुटिलं घोरं रक्तवृत्तत्रिलो
चनम् ॥ ५२ ॥ दंष्ट्राकरालं दुष्प्रेक्ष्यं स्फुरिताधरपल्लवम् ॥ उत्तरं विद्रुमप्रख्यं नीलालकविभूषितम् ॥ ५३ ॥ सद्विला
सं त्रिनयनं चंद्रार्धकृतशेखरम् ॥ पश्चिमं पूर्णचंद्राभं लोचनत्रितयोज्वलम् ॥ ५४ ॥ चंद्रलेखाधरं सौम्यं मंदस्मितमनो
हरम् ॥ पंचमं स्फटिकप्रख्यमिंदुरेखासमुज्वलम् ॥ ५५ ॥

ध्यायेदितिसंबंधः ॥ ४१ ॥ ईश्वरं विशिनष्टि ॥ शुद्धस्फटिकेति ॥ ४२ ॥ व्याप्यं विशेषेण प्राप्यं ॥ यद्वाणुत्वात्सर्वैर्व्याप्तुं योग्यमापि महत्तरं ॥ अणोरिति ॥
अणोरणीयान्महतोमहीयानिति श्रुतेः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ अस्य परमेश्वरस्य ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥

दक्षिणेदक्षिणभागे ॥ ५६ ॥ निवृत्त्याउक्त्याकलया ॥ एवमग्रेपि ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ कलापंचकविग्रहं निवृत्त्यादिकलापंचकमयशरीरं ॥ ५९ ॥ ६० ॥

अतीवसौम्यमुत्फुल्ललोचनत्रितयोज्वलम् ॥ दक्षिणेशूलपरशुवज्रखड्गानलोज्वलम् ॥ ५६ ॥ सव्येपिनाकनाराचघं
टापाशांकुशोज्वलम् ॥ निवृत्त्याजानुपर्येतमानाभेश्चप्रतिष्ठया ॥ ५७ ॥ आकंठविद्ययातद्वदाललाटंतुशांतया ॥
तदूर्ध्वंशांत्यतीताख्यकलयापरयातथा ॥ ५८ ॥ पंचाध्वव्यापिनंतस्मात्कलापंचकविग्रहम् ॥ ईशानमुकुटदेवंपुरु
षास्यंपुरातनम् ॥ ५९ ॥ अघोरहृदयंतद्वद्वामगुह्यमहेश्वरम् ॥ सद्यपादंचतन्मूर्तिमष्टत्रिंशत्कलामयम् ॥ ६० ॥
मातृकामयमीशानंपंचब्रह्ममयंतथा ॥ ओंकाराख्यमयंचैवहंसन्यासमयंतथा ॥ ६१ ॥ पंचाक्षरमयंदेवंपडक्षरमयं
तथा ॥ अंगषट्कमयंचैवजातिषट्कसमन्वितम् ॥ ६२ ॥ एवंध्यात्वाथमद्वामभागेत्वांचमनोन्मनीम् ॥ गौरीमिमाय
मंत्रेणप्रणवाद्येनभक्तितः ॥ ६३ ॥ आवाह्यपूर्ववत्कुर्यान्नमस्कारांतमीश्वरि ॥ ध्यायेत्तत्स्त्वांदेवेशिसमाहितमनामु
निः ॥ ६४ ॥ प्रफुल्लोत्पलपत्राभांविस्तीर्णायतलोचनाम् ॥ पूर्णचंद्राभवदनांनीलकुंचितमूर्धजाम् ॥ ६५ ॥ नीलोत्प
लदलप्रख्यांचंद्रार्धकृतशेखराम् ॥ अतिवृत्तघनोत्तुंगस्निग्धपीनपयोधराम् ॥ ६६ ॥ तनुमध्यांपृथुश्रोणीपीतसूक्ष्म
तरांबराम् ॥ सर्वाभरणसंपन्नाललाटतिलकोज्ज्वलां ॥ ६७ ॥ विचित्रपुष्पसंकीर्णकेशपाशोपशोभिताम् ॥ सर्वतो
नुगुणाकारांकिंचिल्लज्जानताननाम् ॥ ६८ ॥ हेमारविंदं विलसद्धानांदक्षिणेकरे ॥ दंडवच्चापरंहस्तंन्यस्यासीनांम
हासने ॥ ६९ ॥ एवंमांत्वांचदेवेशिध्यात्वा नियतमानसः ॥ स्नापयेच्छंखतोयेनप्रणवप्रोक्षणक्रमात् ॥ ७० ॥ भवेभ
वेनातिभवइतिपाद्यंप्रकल्पयेत् ॥ वामायनमइत्युक्तादद्यादाचमनीयकम् ॥ ७१ ॥ ज्येष्ठायनमइत्युक्ताशुभवस्त्रंप्र
कल्पयेत् ॥ श्रेष्ठायनमइत्युक्तादद्याद्यज्ञोपवीतकम् ॥ ७२ ॥ रुद्रायनमइत्युक्तापुनराचमनीयकं ॥ कालायनमइ
त्युक्तागंधं दद्यात्सुसंस्कृतम् ॥ ७३ ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ तनुमध्यांकृशमध्यां ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ हेमारविंदमिति ॥ दक्षिणेकरेहेमारविंदंदंडवद्धानामपरंचहस्तं
महासनेन्यस्यासीनामित्यन्वयः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥

॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ वृत्तमंडलं परितः ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ वह्निदिग्दले आग्नेयदले ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥

कलविकरणाय नमोऽक्षतं परिकल्पयेत् ॥ बलविकरणाय नम इति पुष्पाणि दापयेत् ॥ ७४ ॥ बलाय नम इत्युक्ता धूपं दद्यात्प्रयत्नतः ॥ बलप्रमथनायेति सुदीपं च प्रदापयेत् ॥ ७५ ॥ ब्रह्मभिश्च षडंगैश्च ततो मातृकया सह ॥ प्रणवेन शिवे नैव शक्तियुक्तेन च क्रमात् ॥ ७६ ॥ मुद्राः संदर्शयेन्मह्यंतुभ्यं च वरवर्णिनि ॥ मयि प्रकल्पयेत्पूर्वमुपचारांस्ततस्त्वयि ॥ ७७ ॥ यदा त्वयि प्रकुर्वीत स्त्रीलिंगं योजयेत्तदा ॥ पंचावरणपूजां तु प्रारभेत यथाक्रमम् ॥ ७८ ॥ प्रथमं पूजितौ यत्र तत्रैव क्रमशः सुधीः ॥ गंधाद्यैरर्चयेत्पूर्वदेवौ हेरंब षण्मुखौ ॥ ७९ ॥ पंचब्रह्माणि परितो वृत्तं संपूजयेत् क्रमात् ॥ ईशान देशे पूर्वै च दक्षिणे चोत्तरे सदा ॥ ८० ॥ पश्चिमे च ततस्तस्मिन् षडंगानि समर्चयेत् ॥ आग्नेये च तथैशाने नैऋते वायुदेशके ॥ ८१ ॥ मध्ये नेत्रं तद्वदस्त्रं पूर्वादिपरितः क्रमात् ॥ प्रथमावरणं प्रोक्तं द्वितीयावरणं शृणु ॥ ८२ ॥ अनंतं पूर्वदिक्पत्रे सूक्ष्मं दक्षिणतस्ततः ॥ शिवोत्तमं पश्चिमत एकनेत्रं तथोत्तरे ॥ ८३ ॥ एकरुद्रं तथैशाने त्रिमूर्तिं वह्निदिग्दले ॥ श्रीकंठं नैऋते वायौ शिखंडीशं समर्चयेत् ॥ ८४ ॥ द्वितीयावरणे चैव पूज्यास्ते च क्रवर्तिनः ॥ पूर्वद्वारस्य मध्ये तु वृषेशानं प्रपूजयेत् ॥ ८५ ॥ तद्वक्षिणे नंदिनं च महाकालं तदुत्तरे ॥ भृंगीशं दक्षिणद्वारपश्चिमे संप्रपूजयेत् ॥ ८६ ॥ तत्पूर्वकोष्ठे गंधाद्यैः संपूज्य च विनायकं ॥ पश्चिमोत्तरकोष्ठे च वृषभं दक्षिणे गुहम् ॥ ८७ ॥ उत्तरद्वारपूर्वे तु प्रदक्षिणविधानतः ॥ भवं शर्वतथैशानं रुद्रं पशुपतिं पुनः ॥ ८८ ॥ उग्रं भीमं महादेवं तृतीयावरणं त्विदम् ॥ यो वेदादौ स्वर इति समावाह्यमहेश्वरम् ॥ ८९ ॥ पूजयेत्पूर्वदिग्भागे कमले कर्णिकोपरि ॥ ईश्वरं पूर्वदिक्पत्रे विश्वेशं दक्षिणे ततः ॥ ९० ॥ सौम्ये तु परमेशानं सर्वेशं पश्चिमे यजेत् ॥ दक्षिणे तु यजेद्बुधमावोराजानमित्यूचा ॥ ९१ ॥ आवाह्यगंधपुष्पाद्यैः कर्णिकायां दलेषु च ॥ शिवः पूर्वै दक्षिणतो हर उत्तरतो मृडः ॥ ९२ ॥

॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ सौम्ये उत्तरपत्रे ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ तत्स्थानेषुपूर्वादिदिक्षु ॥ रांतमिति ॥ ओंरांओंयाइत्यादीनिलोकपालानां दशबीजानिसन्ति ॥ एतैर्बीजैरेता
निलोकपालान्समर्चयेदितिसंबन्धः ॥ अपूर्वकं अवर्णपूर्वकं अंओं एवमात्मकं ॥ १८ ॥ वेदाद्यंप्रणवः ॥ शिवार्चनचंद्रिकायांतंत्रसारेतुओंलांइंद्रायओंरांअग्नये

भवः पश्चिमदिक्पत्रे पूज्या एते यथाक्रमम् ॥ उत्तरे विष्णुमावाह्यगंधपुष्पादिभिर्यजेत् ॥ १३ ॥ प्रतद्विष्णुरिति प्रोच्य
कर्णिकायां दलेषु च ॥ वासुदेवं पूर्वभागे दक्षिणे चानिरुद्धकम् ॥ १४ ॥ सौम्ये संकर्षणं चैव प्रद्युम्नं पश्चिमे यजेत् ॥ ब्रह्मा
णं पश्चिमे पद्मे समावाह्यसमर्चयेत् ॥ १५ ॥ हिरण्यगर्भः समवर्तत इति तंत्रेण मंत्रवित् ॥ हिरण्यगर्भं पूर्वस्यां विराजं द
क्षिणे ततः ॥ १६ ॥ उत्तरे पुरुषं चैव कालं पश्चिमतो यजेत् ॥ सर्वोर्ध्वपंकौ पूर्वादिप्रदक्षिणविधानतः ॥ १७ ॥ तत्स्थाने
षु संपूज्या लोकपाला अनुक्रमात् ॥ रांतं यांतं तथा जांतं लांतं लांतं मपूर्वकम् ॥ १८ ॥ षांतं सांतं च वेदाद्यं श्रीबीजं च द
शक्रमात् ॥ बीजानिलोकपालानामेतेरेतान्समर्चयेत् ॥ १९ ॥ नैऋते उत्तरे तद्वदीशानस्य च दक्षिणे ॥ ब्रह्मविष्णू
च विधिना पूजयेदुपचारकैः ॥ १०० ॥ बाह्यरेखासु देवेशि पंचमावरणं यजेत् ॥ श्रीमन्निशूलमीशाने वज्रमाहेंद्रदिङ्मु
खे ॥ १०१ ॥ परशुं वह्निदिग्भागे याम्येसायकमर्चयेत् ॥ नैऋते तु यजेत् खड्गं पाशं वरुणगोचरे ॥ १०२ ॥ अंकुशं मारु
तेभागे पिनाकं चोत्तरे यजेत् ॥ पश्चिमाभिमुखं रौद्रं क्षेत्रपालं समर्चयेत् ॥ १०३ ॥ कृतांजलिपुटाः सर्वे चित्याः स्मितमु
खांबुजाः ॥ सादरं प्रेक्षमाणाश्च देवदेवी च सर्वदा ॥ १०४ ॥ इत्थमावरणाभ्यर्चा कृत्वा व्याक्षेपशांतये ॥ पुनरभ्यर्च्य
देवेशं प्रणवं च शिवं वदेत् ॥ १०५ ॥ एवमभ्यर्च्य विधिवद्गंधाद्यैरुपचारकैः ॥ उपचर्य ततो दद्यान्नैवेद्यं विधिसाधितम्
॥ १०६ ॥ पुनराचमनीयं च दद्यादध्वर्ययथापुरा ॥ ततो निवेद्य पानीयं तांबूलं चोपदंशकैः ॥ १०७ ॥ नीराजनादिकं कृत्वा
पूजाशेषं समापयेत् ॥ ध्यात्वा देवं च देवीं च मनुमष्टोत्तरं जपेत् ॥ १०८ ॥ ॥ ॥

एवंक्रमेण ओं मां ओं क्षां ओं वां ओं यां ओं सां ओं हां इत्याद्यानां लोकपालानां बीजान्युक्तानि ॥ १९ ॥ १०० ॥ १०१ ॥ १०२ ॥ १०३ ॥ १०४ ॥ व्याक्षे
पशांतये विविधविघ्नशान्त्यर्थ ॥ १०५ ॥ १०६ ॥ उपदंशकैः स्वाद्यविशेषैः सह ॥ १०७ ॥ अष्टोत्तरमिति ॥ शतमिति शेषः ॥ १०८ ॥

योदेवानामितीति ॥ महादेवं ध्यात्वा नारायणीयोपनिषदियो देवानां प्रथमं पुरस्तादित्युच्यते ॥ १०९ ॥
॥ ११० ॥ तं महादेवं ॥ १११ ॥ नामाष्टकेन शिवो महेश्वर इत्यादिना वक्ष्यमाणेन ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ आद्यं पंचकं पितृमहांतं ॥
पंचोपाधिपरिग्रहादिति ॥ उपाधयश्च वक्ष्यन्ते ॥ ११६ ॥ यथास्वमुक्तं संज्ञादिकं ॥ विनिवृत्तौ हेतुमाह ॥ पदमेवेति ॥ पदिनः सदा शिवादिमूर्तयः ॥ ११७ ॥

तत उत्थायरचितपुष्पांजलिपुटः स्थितः ॥ जपेद्वा त्वामहादेवं यो देवानामिति क्रमात् ॥ १०९ ॥ यो वेदादौ स्वरः प्रोक्त
इत्यंतं परमेश्वरि ॥ पुष्पांजलिततोदत्वा त्रिः प्रदक्षिणमाचरेत् ॥ ११० ॥ साष्टांगं प्रणमेत्तं च भक्त्या परमथान्वितः ॥ पु
नः प्रदक्षिणं कृत्वा प्रणमेत्पुनरेकधा ॥ १११ ॥ स्थित्वा सने समभ्यर्च्य देवं नामाष्टकेन च ॥ साधुवाऽसाधुवा कर्मयद्य
दाचरितं मया ॥ ११२ ॥ तत्सर्वं भगवन् शोभो भवदाराधनं परम् ॥ इति शंखोदकेनैव सपुष्पेण समर्चयेत् ॥ ११३ ॥
पूज्यां पुनः समभ्यर्च्य सार्थं नामाष्टकं जपेत् ॥ शिवो महेश्वरश्चैव रुद्रो विष्णुः पितृमहः ॥ ११४ ॥ संसारवैद्यः सर्वज्ञः प
रमात्मेति मुख्यतः ॥ नामाष्टकमिदं नित्यं शिवस्य प्रतिपादकम् ॥ ११५ ॥ आद्यं तु पंचकं तत्र शांत्यतीताद्यनुक्रमात् ॥
संज्ञा सदा शिवादीनां पंचोपाधिपरिग्रहात् ॥ ११६ ॥ उपाधिविनिवृत्तौ तु यथास्वं विनिवर्तते ॥ पदमेव हितं नित्यम
नित्याः पदिनः स्मृताः ॥ ११७ ॥ पदां परिवृत्तिः स्यान्मुच्यन्ते पदिनो यतः ॥ परिवृत्त्यंतरे त्वेवं भूयस्तस्याप्युपाधिना ॥
॥ ११८ ॥ आत्मांतराभिधानं स्याद्यदाद्यं नाम पंचकम् ॥ अन्यतु त्रितयं नामान्नामुपादानादियोगतः ॥ ११९ ॥ त्रि
विधोपाधिवचनाच्छिव एव तु वर्तते ॥ अनादिमलसंश्लेषप्रागभावात्स्वभावतः ॥ १२० ॥ अत्यंतं परिशुद्धात्मेत्यतोयं
शिव उच्यते ॥ अथवा शेषकल्याणगुणैकघन ईश्वरः ॥ १२१ ॥ ॥ ॥ ॥

पदानामिति ॥ यदेत्यादिः ॥ परिवृत्तिर्विनिमयः ॥ परिवृत्त्यंतरे पदांतरप्राप्तौ ॥ तस्यापि पदिनोपि ॥ ११८ ॥ उपादानादीति ॥ जगदुपादानकारणादीनां प्र
कृत्यादीनां योगत इत्यर्थः ॥ ११९ ॥ त्रिविधोपाधिवचनात् वक्ष्यमाणं त्रिविधोपाधिकथनादन्यन्नान्नां त्रितयमिति पूर्वेण संबंधः ॥ सार्थं नामाष्टकं जपेदित्युक्त
मतः शिवाद्यष्टानां नामान्नामुपाधिभूतानर्थानाह ॥ शिव इति ॥ १२० ॥ १२१ ॥ ॥ ॥

महेश्वरनामार्थमाह ॥ त्रयोविंशतीति ॥ त्रयोविंशतितत्त्वैभ्योमहदादिभ्यः ॥ १२२ ॥ स्वरंप्रणवात्मकं ॥ १२३ ॥ प्रतिष्ठितमिति ॥ प्रतिपाद्यत्वेनेति भावः ॥ १२४ ॥ परःप्रकृतेर्भोक्तुःपुरुषादपिपरःअतीतः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ तदधीनेति ॥ पुरुषस्यप्रकृतेश्चतदधीनप्रवृत्तित्वान्महेश्वराधीनप्रवृत्तित्वादित्यर्थः ॥ १२५ ॥ मायेयं मायामयं ॥ १२६ ॥ अनंतःनारायणः ॥ रुद्रशब्दप्रवृत्तिनिमित्तमाह ॥ रुदिति ॥ १२७ ॥ विष्णुशब्दार्थमाह ॥ शिवेति ॥ १२८ ॥

शिवइत्युच्यतेसद्भिःशिवतत्त्वार्थवेदिभिः ॥ त्रयोविंशतितत्त्वैभ्यःपराप्रकृतिरुच्यते ॥ १२२ ॥ प्रकृतेस्तुपरंप्राहुःपुरुषं पंचविंशकम् ॥ यंवेदादौस्वरंप्राहुर्वाच्यवाचकभावतः ॥ १२३ ॥ वैदैकवेद्यंयाथात्म्याद्वेदांतेचप्रतिष्ठितम् ॥ सएव प्रकृतौलीनोभोक्तायःप्रकृतेर्यतः ॥ १२४ ॥ तस्यप्रकृतिलीनस्ययःपरःसमहेश्वरः ॥ तदधीनप्रवृत्तित्वात्प्रकृतेःपुरुषस्यच ॥ १२५ ॥ अथवात्रिगुणंतत्त्वमायेयमिदमव्ययम् ॥ मायांतुप्रकृतिंविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम् ॥ १२६ ॥ मायाविक्षोभकोनंतोमहेश्वरसमन्वयात् ॥ रुद्रुःखंदुःखहेतुर्वातद्वावयतियःप्रभुः ॥ १२७ ॥ रुद्रइत्युच्यतेतस्माच्छिवःपरमकारणम् ॥ शिवतत्त्वादिभूष्यंतंशरीरादिघटादिच ॥ १२८ ॥ व्याप्याधितिष्ठतिशिवस्तस्माद्विष्णुरुदात्ततः ॥ जगतःपितृभूतानांशिवोमूर्त्यात्मनामपि ॥ १२९ ॥ पितृभावेनसर्वेषांपितामहउदीरितः ॥ निदानज्ञोयथावैद्योरोगस्यविनिवर्तकः ॥ १३० ॥ उपायैर्भेषजैस्तद्वल्लयभोगाधिकारतः ॥ संसारस्येश्वरोनित्यंस्थूलस्यविनिवर्तकः ॥ १३१ ॥ संसारवैद्यइत्युक्तःशिवतत्त्वार्थवेदिभिः ॥ दशार्धज्ञानसिद्ध्यर्थमिन्द्रियेषुचसत्स्वपि ॥ १३२ ॥ त्रिकालभाविनोभावान्स्थूलान्सूक्ष्मानशेषतः ॥ अणवोनैवजानंतिमायार्णवमलावृताः ॥ १३३ ॥ असत्स्वपिचसर्वेषुसिद्धसर्वार्थवेदिषु ॥ यद्यथावस्थितंवस्तुतत्तथैवसदाशिवः ॥ १३४ ॥ अयत्नेनैवजानातितस्मात्सर्वज्ञउच्यते ॥ सर्वात्मापरमैरेभिर्गुणैर्नित्यसमन्वयात् ॥ १३५ ॥ स्वस्मात्परात्मविरहात्परमात्माशिवःस्वयम् ॥ इतिस्तुत्वामहादेवंप्रणवात्मानमव्ययम् ॥ १३६ ॥

पितामहनाम्नःप्रवृत्तौहेतुमाह ॥ जगतइति ॥ पितृभूतानांब्रह्मादीनां ॥ १२९ ॥ संसारवैद्यइतिनामयथाप्रवृत्तंतदाह ॥ निदानज्ञइति ॥ १३० ॥ लयभोगाधिकारतःभोगमोक्षप्रदानाधिकारात् ॥ १३१ ॥ दशार्धेति ॥ दशार्धशब्दादिपंचकंतज्ज्ञानसिद्ध्यर्थमित्यर्थः ॥ १३२ ॥ अणवोजीवाः ॥ १३३ ॥ सिद्धसर्वार्थवेदिषुइन्द्रियेष्वितिसंबध्यते ॥ १३४ ॥ परमात्मशब्दप्रवृत्तौकारणमाह ॥ सर्वात्मेति ॥ एभिःसर्वज्ञत्वादिभिः ॥ १३५ ॥ १३६ ॥

पराङ्मुखार्घ्यस्वाभिमुखार्घ्य ॥ १३७ ॥ १३८ ॥ १३९ ॥ १४० ॥ १४१ ॥ एतन्मण्डलनामाह ॥ कैलासेति ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ समभ्यर्च्यत्स

दत्तापराङ्मुखार्घ्यचपश्चादीशानमस्तके ॥ पुनरभ्यर्च्यदेवेशंप्रणवेनसमाहितः ॥ १३७ ॥ हस्तेनबद्धांजलिनापूजा
पुष्पंप्रगृह्यच ॥ उन्मनांतंशिवं नीत्वा वामनासापुटाध्वना ॥ १३८ ॥ देवीमुद्रास्यचततोदक्षनासापुटाध्वना ॥ शिव
एवाहमस्मीति तदैवमनुभूयच ॥ १३९ ॥ सर्वावरणदेवांश्चपुनरुद्वासयेत्तद्धृदि ॥ विद्यापूजांगुरोः पूजांकृत्वापश्चाद्यथा
क्रमम् ॥ १४० ॥ शंखार्घ्यपात्रमंत्रांश्चतृदये विन्यसेत्क्रमात् ॥ निर्माल्यंचसमर्प्यार्थचण्डेशाये शगोचरे ॥ १४१ ॥
पुनश्चसंयतप्राणोऽऋष्यादिकमथोच्चरेत् ॥ कैलासप्रस्तरोनाममण्डलंपरिभाषितम् ॥ १४२ ॥ अर्चयेन्नित्यमेवैतत्पक्षे
वामासिमासिवा ॥ षण्मासेवत्सरेवापिचातुर्मास्यादिपर्वणि ॥ १४३ ॥ असमर्थः समभ्यर्च्यार्थं नित्यं मल्लिगमास्तिकः ॥
तस्मिन्क्रमे महादेवि विशेषः कोपिकथ्यते ॥ १४४ ॥ उपदेशदिने लिंगं पूजितं गुरुणा सह ॥ गृण्हीयादर्चयिष्यामि
शिवमाप्राणसंक्षयम् ॥ १४५ ॥ एवं त्रिवारमुच्चार्य शपथं गुरुसन्निधौ ॥ ततः समर्चयेन्नित्यं पूर्वोक्तविधिना प्रिये ॥
॥ १४६ ॥ अर्घ्यं समर्पयेल्लिंगमूर्धन्यर्घोदकेन च ॥ प्रणवेन समभ्यर्च्य धूपदीपौ समर्पयेत् ॥ १४७ ॥ ऐशान्यांचण्डमा
राध्य निर्माल्यंच निवेदयेत् ॥ प्रक्षाल्यल्लिंगं वेदीं च वस्त्रपूतैर्जलैस्ततः ॥ १४८ ॥ निक्षिप्यपुष्पं शिरसि लिंगस्य प्रणवे
न तु ॥ आधारशक्तिमारभ्य शुद्धविद्यासनावधि ॥ १४९ ॥ विभाव्य सर्वमनसा स्नापयेत्परमेश्वरम् ॥ पंचगव्यादि
भिर्गव्यैर्यथा विभवसंभृतैः ॥ १५० ॥ केवलैर्वाजलैः शुद्धैः सुरभिद्रव्यवासितैः ॥ पावमानेन रुद्रेण नीलेन त्वरितेन च
॥ १५१ ॥ लिंगसूक्तादिसूक्तैश्च शिरसाथर्वणेन च ॥ ऋग्भिश्च सामभिर्वापि ब्रह्मभिश्चैव पंचभिः ॥ १५२ ॥

मभ्यर्चयेत् ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ १४६ ॥ १४७ ॥ १४८ ॥ १४९ ॥ १५० ॥ पावमानेन पवमानः सुवर्जन इत्यनुवाकेन ॥ रुद्रेण नमस्ते रुद्र इत्यध्याये
न नीलेन एतदाख्यसूक्तेन तथैव त्वरितेन ॥ १५१ ॥ शिरसा आथर्वणेन शैवाथर्वशीर्षेण ॥ पंचभिः सद्योजातमित्यादिभिः ॥ १५२ ॥

॥ १५३ ॥ १५४ ॥ १५५ ॥ रंजयेत्प्रीणयेत् ॥ १५६ ॥ १५७ ॥ १५८ ॥ १५९ ॥ १६० ॥ १६१ ॥ १६२ ॥ १६३ ॥ १६४ ॥ तेपि

स्नापयेद्देवदेवेशंप्रणवेनशिवेनच ॥ विशेषार्घोदकेनापिप्रणवेनाभिषेचयेत् ॥ १५३ ॥ विशोध्यवाससापुष्पंलिङ्गमूर्धनिविन्यसेत् ॥ पीठेलिङ्गसमारोप्यसूर्याद्यर्चासमाचरेत् ॥ १५४ ॥ आधारशक्त्यनंतौद्वौपीठाधस्तात्समर्चयेत् ॥ सिंहासनंतदूर्ध्वं तुसमभ्यर्चयथाक्रमम् ॥ १५५ ॥ अथोर्ध्वच्छदनंपीठादेकंदंसमर्चयेत् ॥ मूर्तिलिङ्गेसमाकल्प्यमालयासहरंजयेत् ॥ १५६ ॥ एवमयातेकथितमतिगुह्यमिदंप्रिये ॥ गोपनीयंप्रयत्नेननदेयंस्यकस्यचित् ॥ १५७ ॥ ममभक्तायदातव्यंयतयेवीतरागिणे ॥ गुरुभक्तायशांतायमदर्थोद्योगभागिने ॥ १५८ ॥ ममाज्ञामतिलंघ्यैतद्योददातिविमूढधीः ॥ सनारकीममद्रोहीभविष्यतिनसंशयः ॥ १५९ ॥ मद्भक्तदानाद्देवेशिमत्प्रियश्चभवेद्भुवम् ॥ व्यास० ॥ एतच्छ्रुत्वा महादेवीदेवेनपरिभाषितम् ॥ १६० ॥ स्तुत्वातुविविधैःस्तोत्रैर्देवदेवार्थगर्भितैः ॥ श्रीमत्पादाब्जयोःपत्युःप्रणम्यपरमेश्वरी ॥ १६१ ॥ अतिप्रहृष्टहृदयामुमोदमुनिसत्तमाः ॥ अतिगुह्यमिदंविप्राःप्रणवार्थप्रकाशकम् ॥ १६२ ॥ शिवज्ञानंपरं ह्येतद्भवतामार्तिनाशनम् ॥ सूतउवाच ॥ इत्युक्त्वा मुनिशार्दूलःपाराशर्योमहातपाः ॥ १६३ ॥ पूजितःपरयाभक्त्यामुनिभिर्वेदवादिभिः ॥ कैलासाद्रिमनुस्मृत्यययौतस्मात्तपोवनात् ॥ १६४ ॥ तेपिप्रहृष्टहृदयाःसत्रांतेपरमेश्वरम् ॥ संपूज्यपरयाभक्त्यासोमंसोमार्धशेखरम् ॥ १६५ ॥ यमादियोगनिरताःशिवध्यानपराभवन् ॥ गुहायकथितं ह्येतद्देव्यातेनापिनंदिने ॥ १६६ ॥ सनत्कुमारमुनयेप्रोवाचभगवानपि ॥ तस्माल्लब्धंमद्गुणव्यासेनामिततेजसा ॥ १६७ ॥ तस्माल्लब्धमिदंपुण्यंमयापिमुनिपुंगवाः ॥ भवद्भिरपिदातव्यमेतद्गुह्यंशिवप्रियम् ॥ १६८ ॥ यतिभ्यःशांतचित्तेभ्योभक्तेभ्यःशिवपादयोः ॥ एतदुक्त्वा महाभागःसूतःपौराणिकोत्तमः ॥ १६९ ॥ तीर्थयात्राप्रसंगेनचचारपृथिवीमिमां ॥ एतद्रहस्यंपरमंलब्धासूतान्मुनीश्वराः ॥ काश्यामेवसमासीनामुक्ताःशिवपदंययुः ॥ १७० ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेकैलाससंहितायांसारबोधिण्यामुत्तरभागेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ॥

मुनयोपि ॥ १६५ ॥ शिवध्यानपराभवन्निति ॥ अत्रसंधिरुद्धभावोवार्पः ॥ गुहायस्कंदाय ॥ तेनगुहेन ॥ १६६ ॥ भगवान्चंदी ॥ तस्मात्सनत्कुमारात् ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेकैलाससंहिताटीकायांसारबोधिण्यामुत्तरभागेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥

ओंनमःशिवाय ॥ ततस्तुतीर्थयात्रादिकृत्वाब्दानंतरंपुनः ॥ काशीमागत्यसूतस्तान्वक्तुंसमुपचक्रमे ॥ १ ॥ प्रणवार्थपुरापृष्ठद्वामदेवोगुह्यथा ॥ तत्सर्वसत्तमे
ध्यायेविस्तरेणनिरूप्यते ॥ २ ॥ मुनीश्वरप्रसूचितंपूर्वमुनीश्वरेणसूतेनबोधितं ॥ कष्टमिति ॥ विस्मृतत्वादितिभावः ॥ १ ॥ भूयादिति ॥ आशिर्लिङातेषां
मुनिवर्यदर्शनमेवपरममिष्टंभूवेतिसूचितं॥मुनिवर्यःसूतः॥तद्दर्शनस्येष्टत्वेहेतुगर्भविशेषणमाह॥भवाब्धीति॥तदेवव्यक्तीकरोति॥महेश्वरेति ॥ मुनीश्वरःसूतः ॥

व्यासउवाच ॥ गतेथसूतेमुनयःसुविस्मिताविचिंत्यचाऽन्योन्यमिदंतुविस्मृतं ॥ यद्वामदेवस्यमतंमुनीश्वरप्रसूचितं
त्वलुकष्टमद्यनः ॥ १ ॥ कदानुभूयान्मुनिवर्यदर्शनंभवाब्धिदुःखौघहरंपरंहितत् ॥ महेश्वराराधनपुण्यतोऽधुनामु
नीश्वरःसत्वरमाविरस्तुनः ॥ २ ॥ इतिचिंतासमाविष्टामुनयोमुनिपुंगवम् ॥ व्यासंसंपूज्यत्वेत्पद्मेतस्थुस्तद्दर्शनोत्सु
काः ॥ ३ ॥ संवत्सरांतंचपुनःकाशींप्रापमहामुनिः ॥ तं दृष्ट्वासूतमायांतंमुनयोत्प्रेष्यचेतसः ॥ ४ ॥ अश्रुत्यानासना
ध्यादिपूजयासमपूजयन् ॥ सोपितान्मुनिशार्दूलानभिनंद्यस्मितोदरम् ॥ ५ ॥ अथस्नात्वाजान्हवीयेजलेपरमपाव
ने ॥ ऋषीन्संतप्यचसुरान्पितृंश्चतिलतंडुलैः ॥ ६ ॥ तीरमागत्यसंप्रोक्ष्यवाससीपरिधायच ॥ द्विराचम्यसमादाय
भस्मसद्यादिमंत्रतः ॥ ७ ॥ उद्धूलनादिक्रमतोविधायाथमुनीश्वरः ॥ रुद्राक्षमालाभरणःकृतनित्यक्रियःसुधीः ॥ ८ ॥
विश्वेश्वरमुमाकांतंससुतंसगणाधिपम् ॥ संपूज्यपरयाभक्त्यास्तुत्वात्नत्वामुहुर्मुहुः ॥ ९ ॥ कालभैरवनाथंचसंपूज्याथ
विधानतः ॥ प्रदक्षिणीकृत्यपुनस्त्रेधानत्वाचपंचधा ॥ १० ॥ पुनःप्रदक्षिणीकृत्यप्रणम्यभुविदंडवत् ॥ श्रीमत्पंचाक्ष
रींविद्यामष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ ११ ॥ संजप्यपुरतःस्थित्वाक्षमाप्यचमहेश्वरम् ॥ चंडेशंसंप्रपूज्याथमुक्तिमंडपमध्यतः
॥ १२ ॥ निर्दिष्टमासनंभजेमुनिभिर्वेदपारगैः ॥ एवंस्थितेषुसर्वेषुनमस्कृत्यसमंत्रकम् ॥ १३ ॥ अथप्राहमुनीन्द्रा
णांभाववृद्धिकरंवचः ॥ सूतउवाच ॥ इतोनिर्गत्यसंप्राप्यतीरंदक्षपयोनिधेः ॥ १४ ॥ स्नात्वासंपूज्यविधिवद्देवीकन्या
मयींशिवाम् ॥ पुनरागत्यविप्रेन्द्राःसुवर्णमुखरीतटे ॥ १५ ॥ श्रीकालहस्तिशैलाख्यनगरेपरमाद्भुते ॥ सुवर्णमुखरी
तोयेस्नात्वादेवानृषीनपि ॥ १६ ॥

॥ २ ॥ तद्दर्शनोत्सुकाःसूतदर्शनोत्सुकाः ॥ ३ ॥ ४ ॥ सोपिसूतोपि ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ सर्वेषुमुनिषु ॥ १३ ॥ दक्षपयोनिधेःद
क्षिणसमुद्रस्य ॥ १४ ॥ कन्यामयींकन्याकुमारीतिप्रसिद्धां ॥ १५ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ दक्षिणगांदक्षिणभागेस्थिता ॥ १८ ॥ ज्ञानप्रसूनेति ॥ ज्ञानं ब्रह्म ज्ञानमेव प्रसूनं पुष्पंतस्य दातृत्वेन कलिकां कोरकरूपां ज्ञानप्रदामित्यर्थः ॥ अष्टोत्तरसहस्र
कमिति ॥ जपित्वेति शेषः ॥ १९ ॥ गिरिकालहस्तिशैलं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ मुनिः मननशीलः ॥ २३ ॥ मदुरुः व्यासः ॥ २४ ॥ प्रांशुः उच्छ्रितः

संतर्प्य कालहस्तीशंचंद्रकांतसमप्रभम् ॥ पश्चिमाभिमुखं पंचशिरसंपरमाद्भुतम् ॥ १७ ॥ सकृद्वर्शनमात्रेण सर्वाघ
क्षयकारकम् ॥ संपूज्य परयाभक्त्या तस्य दक्षिणगां शिवाम् ॥ १८ ॥ ज्ञानप्रसूनकलिकामपि संपूज्य भक्तितः ॥ श्री
मत्पंचाक्षरीं विद्यामष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ १९ ॥ क्षणं प्रदक्षिणीकृत्य स्तुतवान् त्वामुद्गुर्मुहुः ॥ प्रदक्षिणीकृत्य गिरिं प्रत्यहं प
रयामुदा ॥ २० ॥ एवं नियममास्थाय स्थितोऽहं क्षेत्रनायके ॥ नीत्वा च चतुरो मासाने तदंते मुनीश्वराः ॥ २१ ॥ ज्ञान
प्रसूनकलिकामहादेव्याः प्रसादतः ॥ एकदा तु समास्तीर्य चैलाजिनकुशोत्तरम् ॥ २२ ॥ आसनं परमंतस्मिन् स्थित्वा
रुद्धेन्द्रियो मुनिः ॥ समाधिमास्थाय सदा परमानंदचिह्ननः ॥ २३ ॥ परिपूर्णः शिवोऽस्मीति निर्व्यग्रत्वं दयो भवम् ॥
एतस्मिन्नेव समये मदुरुः करुणानिधिः ॥ २४ ॥ नीलजीमूतसंकाशो विद्युत्पिङ्गजटाधरः ॥ प्रांशुः कमंडलुदंडकृष्णा
जिनधरः स्वयम् ॥ २५ ॥ भस्मावदा तसर्वांगः सर्वलक्षणलक्षितः ॥ त्रिपुंड्रविलसद्भालोरुद्राक्षालंकृताकृतिः ॥ २६ ॥
पद्मपत्रारुणायामविस्तीर्णनयनद्वयः ॥ प्रादुर्भूय त्वदंभोजे तदानीमेव सत्त्वरम् ॥ २७ ॥ विमोहितश्च भगवाने तद
द्भुतमास्तिकाः ॥ आसीदुन्मील्य नयने विलापं कृतवानहम् ॥ २८ ॥ आसीन्ममाश्रुपातश्च गिरिनिर्झरसंनिभः ॥ ए
तस्मिन्नेव समये श्रुत्वा वागशरीरिणी ॥ २९ ॥ व्योम्नःसूतमहाभाग गच्छ वाराणसीपुरीम् ॥ तत्रासन्मुनयः पूर्वमुपदि
ष्टास्त्वयाऽधुना ॥ ३० ॥ तदुपागमकल्याणं कांक्षंते विवशाभृशम् ॥ तिष्ठंतिते निराहारा इति साविररामच ॥ ३१ ॥
तत उत्थाय तरसा देवदेवीं च भक्तितः ॥ प्रदक्षिणीकृत्य पुनः प्रणम्य भुवि दंडवत् ॥ ३२ ॥ ॥ ॥

॥ २५ ॥ २६ ॥ प्रादुर्भूयेति ॥ भो आस्तिकाः त्वदंभोजे तदानीमेव भगवान् प्रादुर्भूय विमोहित एतद्भुतमासीदित्युत्तरेण संबंधः ॥ २७ ॥ २८ ॥ वागिति
अशरीरिणी या वागस्ति तां व्योम्नः सकाशाच्छ्रुत्वेत्यन्वयः ॥ २९ ॥ तस्या आकारमाह ॥ सूतेति ॥ अधुनेत्युत्तरान्वयि ॥ ३० ॥ सावाक् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥

द्विषद्वारमितिपूर्वेणान्वेति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ मुनिशार्दूलसूतं ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ तेषामुनीनां ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ भवभक्ताः शिवभ
 द्विषद्वारंगुरोराज्ञां विज्ञाप्य शिवयोरथ ॥ क्षेत्राग्निर्गत्यतरसा च त्वारिंशद्दिनांतरे ॥ ३३ ॥ आगतोस्मि मुनिश्रेष्ठा अनु
 गृहंतु मामिह ॥ मया किमद्य वक्तव्यं भवंतस्तद्ब्रुवंतु मे ॥ ३४ ॥ इति सूतवचः श्रुत्वा ऋषयो ल्हृष्टमानसाः ॥ अवोचन्मु
 निशार्दूलं व्यासं न त्वामुहुर्मुहुः ॥ ३५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ सूतसूत महाभाग त्वमस्मद्गुरुत्तमः ॥ अतस्त्वां परिपृच्छामः शिष्ये
 षु गुरवः सदा ॥ ३६ ॥ स्निग्धीभावा इति पुरादर्शितं भवता धुना ॥ विरजा होमसमये वामदेव्यमतं पुरा ॥ ३७ ॥ सू
 चितं भवता स्माभिर्न श्रुतं विस्तरान्मुने ॥ तदिदानीं श्रोतुकामा वयं तद्वक्तुमर्हसि ॥ ३८ ॥ इति तेषां वचः श्रुत्वा सूतो ल्हृष्ट
 तनूरुहः ॥ नमस्कृत्वा महादेवं देवीं व्यासं च भक्तिः ॥ ३९ ॥ प्राह गंभीरया वाचा मुनीनां लहादयस्त्रिदम् ॥ सूत उवाच
 ॥ स्वस्त्यस्तु मुनयः सर्वे सुखिनः संतु सर्वदा ॥ ४० ॥ तदतीव विचित्रं हि श्रुतं गुरुमुखां ब्रुजात् ॥ इतः पूर्वमयानोक्तं गुह्य
 प्राकट्य शंकया ॥ ४१ ॥ यूयं खलु महाभागा भवभक्ता दृढव्रताः ॥ इति निश्चित्य युष्माकं वक्ष्यामि श्रूयतां मुदा ॥ ४२ ॥
 पुरारथंतरे कल्पे वामदेवो महामुनिः ॥ गर्भमुक्तः शिवज्ञानविदां गुरुत्तमः स्वयम् ॥ ४३ ॥ वेदागमपुराणादिसर्वशास्त्रा
 र्थतत्त्ववित् ॥ देवासुरमनुष्यादिजीवानां जन्मकर्मवित् ॥ ४४ ॥ भस्मावदातसर्वांगोजटामंडलमंडितः ॥ निराश्र
 यो निस्पृहश्च निर्द्वो निरहंकृतिः ॥ ४५ ॥ दिगंबरो वीतभयो महेश्वर इवापरः ॥ शिष्यभूतैर्मुनीर्न द्वैश्च तादृशैः परिवारि
 तः ॥ ४६ ॥ पर्यटन् पृथिवीमेनां स्वपादस्पर्शपुण्यतः ॥ पवित्रयन् परे धाम्नि निमग्न ल्हृदयोऽन्वहम् ॥ ४७ ॥ कुमारशि
 खरं मेरोर्दक्षिणं प्राविशन् मुदा ॥ तत्रास्ते भगवानीशतनयः शिखिवाहनः ॥ ४८ ॥ ज्ञानशक्तिधरो वीरः सर्वासुरविम
 र्दनः ॥ गजावल्लीसमायुक्तः सर्वदेवैर्नमस्कृतः ॥ ४९ ॥ तत्र स्कंदसरोनामसरः सागरसंनिभम् ॥ शिशिरस्वादुपा
 नीयं स्वच्छागाधवहूदकम् ॥ सर्वाश्चर्यगुणोपेतं विद्यते स्वामिसन्निधौ ॥ ५० ॥

क्ताः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ जन्मकर्मवित् ॥ जन्मनो हेतुभूतं यत्कर्म तस्य वेत्ता ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ परे धाम्नि परब्रह्माणि ॥ यंप्राप्य न निवर्तते तद्धाम परमं
 मेत्युक्तेः ॥ ४७ ॥ कुमारशिखरं पतन्नाम्ना प्रसिद्धं मेरोर्दक्षिणं शृंगं ॥ ४८ ॥ गजावल्ली स्कंदशक्तिः ॥ ४९ ॥ तत्र शिखरोऽस्वामिसन्निधौ पठाननसमीपे ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ ५२ ॥ शक्तिरत्नद्वयोपास्यं रत्नभूते ये देशं कीताभ्यामुपास्यं ॥ ५३ ॥ प्रणवार्थाय प्रणवप्रतिपाद्याय ॥ प्रणवाक्षरपीठाय प्रणवाक्षराण्येव पीठमास
नयस्य तस्मै ॥ ५४ ॥ वेदांतार्थस्वरूपाय उपनिषत्प्रतिपाद्याय ॥ तत्त्वौपनिषदंपुरुषं पृच्छामीति श्रुतेः ॥ विदितायेति ॥ मतिबुद्धीति क्तः ॥ ५५ ॥ गुहासु
जीवबुद्धिपुनिहिताय उपास्यत्वेन स्थिताय ॥ यो वेदनिहितं गुहायां परमेव्यो मन्त्रित्यादि श्रुतेः ॥ अतएव गुहायेत्याद्युक्तं ॥ ५६ ॥ अणोरिति ॥ अणोरप्यणुत

तत्र स्नात्वा वामदेवः सहशिष्यैर्महामुनिः ॥ कुमारशिखराधीशं मुनिचंदनिषेवितम् ॥ ५७ ॥ उद्यदादित्यसंकाशं मयूर
वरवाहनम् ॥ चतुर्भुजमुदारांगं मुकुटादिविभूषितम् ॥ ५८ ॥ शक्तिरत्नद्वयोपास्यं शक्तिकुक्कुटधारिणम् ॥ वरदाभ
यहस्तं च दृष्ट्वा स्कंदं मुनीश्वरः ॥ संपूज्य परयाभक्त्या स्तोतुं समुपचक्रमे ॥ ५९ ॥ वामदेव उवाच ॥ ओं नमः प्रणवार्था
य प्रणवार्थविधायिने ॥ प्रणवाक्षरपीठाय प्रणवाय नमो नमः ॥ ६० ॥ वेदांतार्थस्वरूपाय वेदांतार्थविधायिने ॥ वेदां
तार्थविदानित्यं विदिताय नमो नमः ॥ ६१ ॥ नमो गुहाय भूतानां गुहासु निहिताय च ॥ गुहाय गुह्यरूपाय गुह्यागम
विदे नमः ॥ ६२ ॥ अणोरणीयसे तुभ्यं महतोऽपि महीयसे ॥ नमः परावरज्ञाय परमात्मस्वरूपिणे ॥ ६३ ॥ स्कंदाय
स्कंदरूपाय सिंदूरारुणतेजसे ॥ नमो मंदारमालोद्यन्मुकुटादिभूते सदा ॥ ६४ ॥ शिवशिष्याय पुत्राय शिवस्य शिवदा
यिने ॥ शिवप्रियाय शिवयोरानंदनिधये नमः ॥ ६५ ॥ गांगेयाय नमस्तुभ्यं कार्तिकेयाय धीमते ॥ मातृपुत्राय महते
शरकाननशायिने ॥ ६६ ॥ षडक्षरशरीराय षड्विधार्थविधायिने ॥ षडध्वातीतरूपाय षण्मुखाय नमो नमः ॥ ६७ ॥
द्वादशाय तनेत्राय द्वादशाय तवाहवे ॥ द्वादशायुधधाराय द्वादशात्मन्नमोस्तुते ॥ ६८ ॥ चतुर्भुजाय शांताय शक्तिकुक्कु
टधारिणे ॥ वरदाभयहस्ताय नमो सुरविदारिणे ॥ ६९ ॥ गजावल्लीकुचालिप्तकुंकुमांकितवक्षसे ॥ नमो गजानना
नंदगरिमानंदितात्मने ॥ ७० ॥ ब्रह्मादिदेवऋषिकिन्नरगीयमानगाथाविशेषसुविचित्रितकीर्तिधाम्ने ॥ चंदारकाम
लकिरीटविभूषणस्त्रक्पुंजाभिरामपदपंकजतेनमोस्तु ॥ ७१ ॥

माय ॥ अणोरणीयान्महतो महीयानात्मा गुहायां निहितोऽस्य जंतोरित्यादि श्रुतेः ॥ ७२ ॥ स्कंदरूपाय असुरशक्तिशोषणस्वरूपाय ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ मातृ
पुत्राय मातृणां भ्रात्र्यादिसप्तमातृप्रभृतीनां पुत्रवहल्लभाय ॥ ७५ ॥ षड्विधेति ॥ षड्विधामंत्रयंत्रादयः पूर्वोक्ता ये र्थास्तद्द्विधा यिन इत्यर्थः ॥ ७६ ॥ द्वादशात्म
निति ॥ द्वादशनेत्रादियुक्त्वात् द्वादशात्मत्वं अथवा सूर्यरूप ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ गजावल्लीस्कंदशक्तिः ॥ गजाननानंदेति ॥ भ्रातृवात्सल्यादिति भावः ॥ ७९ ॥ ८० ॥

॥ ६६ ॥ तस्यस्कंदस्य ॥ ६७ ॥ तं वामदेवं ॥ ६८ ॥ न विद्यत इति ॥ परिपूर्णत्वादेवेति भावः ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ वक्तुमिति ॥ असम
र्थाद्विशेषः ॥ ७३ ॥ प्रेरित इति ॥ भवतेति शेषः ॥ ७४ ॥ परमेश्वरवाचकः तस्य वाचकः प्रणव इति पातं जलसूत्रात् ॥ पशूनां जीवानां ॥ ७५ ॥ वाचकेन

इति स्तुत्वा वामदेवो देवं सेनापतिं प्रभुम् ॥ प्रदक्षिणत्रयंकृत्वा प्रणम्य भुवि दंडवत् ॥ ६६ ॥ साष्टांगं च पुनः कृत्वा प्रदक्षि
णनमस्कृतीः ॥ अभवत्पार्श्वतस्तस्य विनयावनतो द्विजाः ॥ ६७ ॥ तमुवाच महासेनः प्रीतोऽस्मितवपूजया ॥ भक्त्या
स्तुत्या च भद्रं ते किमद्य करवाण्यहम् ॥ ६८ ॥ मुने त्वं योगिनां मुख्यः परिपूर्णश्च निस्पृहः ॥ भवादृशां हिलोकेऽस्मिन् प्रा
र्थनीयं न विद्यते ॥ ६९ ॥ तथापि लोकरक्षायै विचरंति हि साधवः ॥ श्रोतव्यमस्ति चेद्ब्रह्मन् वक्तुमर्हसि सांप्रतम् ॥ ७० ॥
तदिदानीमहं वक्ष्ये लोकानुग्रहहेतवे ॥ इति स्कंदवचः श्रुत्वा वामदेवो महामुनिः ॥ ७१ ॥ प्रश्रयावनतः प्राह प्रेमगद्गद
यागिरा ॥ भगवन् परमेशस्त्वं परावरविभूतिदः ॥ ७२ ॥ सर्वज्ञः सर्वकर्ता च सर्वशक्तिधरः प्रभुः ॥ जीवा वयं तु ते व
क्तुं सन्निधौ परमेशितुः ॥ ७३ ॥ तथाप्यनुग्रहीतव्या विज्ञानलवमात्रतः ॥ प्रेरितः परिपृच्छामिक्षंतव्योऽति क्रमो मम
॥ ७४ ॥ प्रणवो हि परः साक्षात् परमेश्वरवाचकः ॥ वाच्यः पशुपतिर्देवः पशूनां पाशमोचकः ॥ ७५ ॥ वाचकेन समाहू
तः पशून् मोचयति क्षणात् ॥ तस्माद्वाचकता सिद्धिः प्रणवेन शिवं प्रति ॥ ७६ ॥ ओमितीदं सर्वमिति श्रुतिराह सनात
नी ॥ ओमिति ब्रह्म सर्ववैब्रह्मेति च समब्रवीत् ॥ ७७ ॥ देवसेनापते तु भ्यं देवानां पतये नमः ॥ नमः पतीनां पतये परि
पूर्णाय ते नमः ॥ ७८ ॥ एवं स्थिते जगत्पस्मिन् शिवादन्यन्न विद्यते ॥ समष्टिव्यष्टिभावेन प्रणवार्थः श्रुतो मया ॥ ७९ ॥
न जातु चिन्महासेन तमर्थं वक्तुमर्हसि ॥ उपदेशविधानेन सदाचारक्रमेण च ॥ ८० ॥ स्वाम्येव सर्वजंतूनां पाशछेदकरो
गुरुः ॥ अतस्त्वत्कृपया सौम्यः श्रोतव्यो हि मया गुरोः ॥ ८१ ॥

प्रणवेन समाहूतः समाकारितः उपासित इति यावत् ॥ तस्मादिति ॥ शिवं प्रति प्रणवोपासनामात्रेण पशुपाशमोचनात् प्रणवस्य वाचकता सिद्धिरित्यर्थः ॥ ७६ ॥
वाचकत्वादेव प्रणवस्येश्वरतादात्म्यं श्रुतिः प्रतिपादयतीत्याह ॥ ओमितीति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ श्रुत इति ॥ मया जातु चित्कदाचिदपि प्रणवार्थो न श्रुत इत्यन्व
यः ॥ ७९ ॥ तमर्थं प्रणवार्थं ॥ ८० ॥ गुरुरिति ॥ असीति शेषः ॥ ८१ ॥

मुनिनावामदेवेन ॥ ८२ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणकैलाससंहिताटीकायांसारबोधिण्यामुपरिभागेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ औनमःशिवाय ॥ ततःस्कंदोमुनिं
प्राहप्रणवोपासनाविधिं ॥ नांदीश्राद्धादिसहितमष्टमेतन्निरूप्यते ॥ १ ॥ सुब्रह्मण्यइतिस्कंदनामधेयं ॥ १ ॥ २ ॥ नानाशास्त्रविमोहिताः ॥ नानाशास्त्रे

इतिसमुनिनापृष्टःस्कंदःप्रणम्यसदाशिवंप्रणववपुषंसाष्टत्रिंशत्कलालांछितम् ॥ सहितमुमयाशश्वत्पार्श्वेमुनिप्रव
रार्थितंगदितुमुपचक्रामश्रेयःश्रुतिष्वपिगोपितम् ॥ ८२ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणकैलाससंहितायामुत्तरभागेसप्त
मोऽध्यायः ॥ ७ ॥ श्रीसुब्रह्मण्यउवाच ॥ साधुसाधुमहाभागवामदेवमुनीश्वर ॥ त्वमतीवशिवेभक्तःशिवज्ञानवतां
वरः ॥ १ ॥ त्वयाह्यविदितंकिंचिन्नास्तिलोकेषुकुत्रचित् ॥ तथापितववक्ष्यामिलोकानुग्रहकारिणः ॥ २ ॥ लोकेऽ
स्मिन्पशवःसर्वेनानाशास्त्रविमोहिताः ॥ वंचिताःपरमेशस्यमाययातिविचित्रया ॥ ३ ॥ नजानंतिपरंसाक्षात्प्रणवा
र्थमहेश्वरम् ॥ दक्षिणंबाहुमुत्थृत्यशपथंप्रब्रवीमिते ॥ ४ ॥ सत्यंसत्यंपुनःसत्यंसत्यंसत्यंपुनःपुनः ॥ प्रणवार्थःशि
वःसाक्षात्प्राधान्येनप्रकीर्तितः ॥ ५ ॥ यतोवाचोनिवर्ततेअप्राप्यमनसासह ॥ आनंदंयस्यवैविद्वान्नविभेतिकुतश्चन
॥ ६ ॥ यस्माज्जगदिदंसर्वेविष्णुरुद्रेद्रपूर्वकम् ॥ सहभूतेंद्रियग्रामैःप्रथमंसंप्रसूयते ॥ ७ ॥ नसंप्रसूयतेयोवैकुतश्च
नकदाचन ॥ यस्मिन्नभासतेविद्युन्नसूर्योनचचंद्रमाः ॥ ८ ॥ यस्यभासाविभातीदंजगत्सर्वंसमततः ॥ सर्वैश्वर्येणसं
पन्नोनाम्नासर्वेश्वरःस्वयम् ॥ ९ ॥ योवैमुमुक्षुभिर्ध्येयःशंभुराकाशमध्यगः ॥ यस्यपुंसःपराशक्तिर्भावगम्यामनोहरा
॥ १० ॥ निर्गुणास्वगुणैरेवनिगूढानिष्कलाशिवा ॥ तदीयंत्रिविधंरूपंस्थूलसूक्ष्मंपरंततः ॥ ११ ॥ निष्कलःसर्वदे
वानामादिदेवःसनातनः ॥ ज्ञानक्रियास्वभावोयःपरमात्मेतिगीयते ॥ १२ ॥ तस्यदेवाधिदेवस्यमूर्तिःसाक्षात्सदा
शिवः ॥ पंचमंत्रतनुर्देवःकलापंचकविग्रहः ॥ १३ ॥ ॥ ॥

पुपरस्परविरुद्धसिद्धांतदर्शनेनमोहंप्राप्ताः ॥ ३ ॥ ४ ॥ शपथप्रदर्शनमुखेनपरमेश्वरंश्रुतिवाक्यैर्वर्णयति ॥ सत्यमिति ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥
निर्गुणाअन्यदीयगुणासंबद्धा ॥ तदेवाह ॥ स्वगुणैरिति ॥ तदीयंतस्यपुंसःसंबंधि ॥ परंसूक्ष्मतं ॥ ११ ॥ १२ ॥ पंचमंत्रतनुःसद्योजातादिमंत्रपंचक
मयशरीरः ॥ कलापंचकंनिवृत्त्यादि ॥ १३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १४ ॥ प्रदेशवान् एवमूतमूर्तस्वरूपः ॥ १५ ॥ १६ ॥ शब्दादीति ॥ वेदशब्दादिशक्तिभिः स्फुरितं यद्वृत्पंकजं तत्र विराजितः ॥ १७ ॥ मंत्रादिषड्विधार्थाः पूर्वमुक्ताः तेषां समष्टिव्यष्टिभावार्थमित्यन्वयः ॥ १८ ॥ मानुषेलोक इत्यन्वयः ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ वर्णाश्रमाचारा एव पुष्पाणितैः ॥ २२ ॥ त

शुद्धस्फटिकसंकाशः प्रसन्नः शीतलद्युतिः ॥ पंचवक्रोदशभुजस्त्रिपंचनयनः प्रभुः ॥ १४ ॥ ईशानमुकुटोपेतः पुरुषास्यः पुरातनः ॥ अघोरहृदयो वामदेवगुह्यः प्रदेशवान् ॥ १५ ॥ सद्यपादश्च तन्मूर्तिः साक्षात्सकलनिष्कलः ॥ सर्वज्ञत्वादिषट्शक्तिषडंगीकृतविग्रहः ॥ १६ ॥ शब्दादिशक्तिस्फुरितहृत्पंकजविराजितः ॥ स्वशक्त्या वामभागे तु मनोन्मन्या विभूषितः ॥ १७ ॥ मंत्रादिषड्विधार्थानामर्थोपन्यासमार्गतः ॥ समष्टिव्यष्टिभावार्थवक्ष्यामि प्रणवात्मकम् ॥ १८ ॥ उपदेशक्रमो ह्यादौ वक्तव्यः श्रूयतामयम् ॥ चातुर्वर्ण्यं हिलोकेऽस्मिन्प्रसिद्धं मानुषे मुने ॥ १९ ॥ त्रैवर्णिकानामेवात्र श्रुत्याचारसमन्वयः ॥ शुश्रूषामात्रसारा हि शूद्राः श्रुतिबहिष्कृताः ॥ २० ॥ त्रैवर्णिकानां सर्वेषां स्वस्वाश्रमरतात्मनाम् श्रुतिस्मृत्युदितो धर्मोऽनुष्ठेयो नापरः क्वचित् ॥ २१ ॥ श्रुतिस्मृत्युदितं कर्म कुर्वन् सिद्धिं भवाप्स्यति ॥ वर्णाश्रमाचारपुष्पैरभ्यर्च्य परमेश्वरम् ॥ २२ ॥ तत्सायुज्यंगताः सर्वे बहवो मुनिसत्तमाः ॥ ब्रह्मचर्येण ऋषयो देवाय ज्ञाक्रियाध्वना ॥ २३ ॥ पितरः स्वधया तृप्ता इति हि श्रुतिरब्रवीत् ॥ एवं ऋणत्रयान्मुक्तो वानप्रस्थाश्रमंगतः ॥ २४ ॥ शीतोष्णसुखदुःखादिसहिष्णुर्विजितेन्द्रियः ॥ तपस्वी विजिताहारो यमाद्ययोगमभ्यसेत् ॥ २५ ॥ यथा दृढतरा बुद्धिरविचाल्या भवेत् तथा ॥ एवं क्रमेण शुद्धात्मा सर्वकर्माणि विन्यसेत् ॥ २६ ॥ सन्यस्य सर्वकर्माणि ज्ञानपूजापरो भवेत् ॥ साहिसाक्षाच्छिवैक्येन जीवन्मुक्तिफलप्रदा ॥ २७ ॥ सर्वशास्त्रार्थतत्त्वज्ञं वेदांतज्ञानपारगम् ॥ आचार्यमुपसंगम्य यतिं मतिमतां वरम् ॥ २८ ॥ दीर्घदंडप्रणामाद्यैस्तोषयेद्यत्नतः सुधीः ॥ योगुरुः सशिवः प्रोक्तो यः शिवः स गुरुः स्मृतः ॥ २९ ॥

त्सायुज्यं परमेश्वरसायुज्यं ॥ ब्रह्मचर्येणेति ॥ त्रिभिर्ऋणवाजायते ब्रह्मचर्येण ऋषिभ्यो यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्य इत्यादि श्रुतिरब्रवीदित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ यमाद्यं यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधिरूपं ॥ २५ ॥ सर्वकर्माणिकाम्यानि ॥ २६ ॥ साज्ञानमयी पूजा ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

स्वविचारंप्रणवोपासनाविषयकं ॥ निवेद्येति ॥ गुरवेद्वितीशेषः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ दिव्यश्राद्धेदिव्योपपादुकाख्यदेवश्राद्धे ॥ दिव्योपपादुकादे
वाह्यमरः ॥ ३४ ॥ भूतग्रामःप्राणिसमूहः ॥ चतुर्विधःजरायुजांडजस्वेदजोद्भिज्जभेदाच्चतुष्प्रकारः ॥ ३५ ॥ पितेति ॥ पितृपितामहप्रपितामहादित्यर्थः

इतिनिश्चित्यमनसास्वविचारंनिवेद्यच ॥ लब्धानुज्ञस्तुगुरुणाद्वादशाहंपयोव्रती ॥ ३० ॥ शुक्लपक्षेचतुर्थ्यावादशम्यां
वाविधानतः ॥ प्रातःस्नात्वाविशुद्धात्माकृतनित्यक्रियःसुधीः ॥ ३१ ॥ गुरुमाहूयविधिनानांदीश्राद्धंसमारभेत् ॥
विश्वेदेवाःसत्यवसुसंज्ञावंतःप्रकीर्तिताः ॥ ३२ ॥ देवश्राद्धेब्रह्मविष्णुमहेशाःकथितास्त्रयः ॥ ऋषिश्राद्धेतुसंप्रोक्तादे
वक्षेत्रमनुष्यजाः ॥ ३३ ॥ दिव्यश्राद्धेतुवसुरुद्रादित्याःसंप्रकीर्तिताः ॥ चलारोमानुषश्राद्धेसनकाद्यामुनीश्वराः ॥
॥ ३४ ॥ भूतश्राद्धेपंचमहाभूतानिचततःपरम् ॥ चक्षुरादींद्रियग्रामोभूतग्रामश्चतुर्विधः ॥ ३५ ॥ पितृश्राद्धेपितात
स्यपितातस्यपितात्रयः ॥ मातृश्राद्धेमातृपितामत्यौचप्रपितामही ॥ ३६ ॥ आत्मश्राद्धेतुचलारआत्मापितृपिताम
हौ ॥ प्रपितामहनामाचसपत्नीकाःप्रकीर्तिताः ॥ ३७ ॥ मातामहात्मकश्राद्धेत्रयोमातामहादयः ॥ प्रतिश्राद्धंब्राह्म
णानांयुग्मंकूलोपकल्पितान् ॥ आहूयपादौप्रक्षाल्यस्वयमाचम्ययत्नतः ॥ ३८ ॥ समस्तसंपत्समवाप्तिहेतवःसमु
त्थितापत्कुलधूमकेतवः ॥ अपारसंसारसमुद्रसेतवःपुनंतुमांब्राह्मणपादपांसवः ॥ ३९ ॥ आपद्धनध्वांतसहस्रभा
नवःसमीहितार्थार्पणकामधेनवः ॥ समस्ततीर्थार्चुपवित्रमूर्तयोरक्षंतुमांब्राह्मणपादपांसवः ॥ ४० ॥ इतिजप्त्वा नम
स्कृत्यसाष्टांगंभुविदंडवत् ॥ स्थित्वाथप्राङ्मुखःशंभोःपादाब्जयुगलंस्मरन् ॥ ४१ ॥ सपवित्रकरःशुद्धउपवीतीदृढा
सनः ॥ प्राणायामत्रयंकृत्वाश्रुत्वातिथ्यादिकंपुनः ॥ ४२ ॥ मत्सन्ध्यासांगभूतंयद्वैश्वदेवादिकंक्रमात् ॥ श्राद्धमष्टवि
धंमातामहांतंपार्वणेनवै ॥ ४३ ॥ विधानेनकरिष्यामियुष्मदाज्ञापुरःसरम् ॥ एवंविधायसंकल्पंदर्भानुत्तरतस्त्यजे
त् ॥ ४४ ॥ उपस्पृश्याथउत्थायवरणक्रममारभेत् ॥ पवित्रपाणिःसंस्पृश्यपाणीब्राह्मणयोर्वदेत् ॥ ४५ ॥ विश्वेदे
वार्थइत्यादिभवन्याक्षणइत्यपि ॥ प्रसादनीयइत्यंतंसर्वत्रैवंविधिक्रमः ॥ ४६ ॥ ॥ ॥

॥ ३६ ॥ आत्मश्राद्धेजीवतएवात्मनःश्राद्धे ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ब्राह्मणप्रार्थनामंत्रावाह ॥ समस्तेति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ अष्टविधमिति ॥
पूर्वोक्तदेवश्राद्धादिभेदेनेतिभावःमातामहांतंनवमं ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ब्राह्मणयोःपाणीसंस्पृश्येत्यन्वयः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ॥

दशेति ॥ दशमंडलानिप्रकल्पयेदित्यन्वयः ॥ ४७ ॥ तेषुमंडलेषु ब्राह्मणान्तसंस्थाप्योपवेश्यपादयोरक्षतैरभ्यर्चनं कृत्वेतिसंबंधः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥
 ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ उदमुदकं ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ श्रीरुद्रं नमस्ते रुद्रेत्यादिकं रुद्राध्यायं ॥ चमकं अग्राविष्णुसजोष
 एवंसमाप्यवरणमंडलानिप्रकल्पयेत् ॥ उदगारभ्यदशचकृत्वाभ्यर्चनमक्षतैः ॥ ४७ ॥ तेषुक्रमेणसंस्थाप्यब्राह्मणा
 न्पादयोः पुनः ॥ विश्वेदेवस्वरूपस्यब्राह्मणस्येदमासनम् ॥ ४८ ॥ इतिदर्भासनंदत्तादर्भपाणिः स्वयंस्थितः ॥ अस्मि
 न्नांदीमुखश्राद्धे विश्वेदेवार्थ इत्यपि ॥ ४९ ॥ भवद्भ्यांक्षणइत्युक्ताक्रियतामितिसंवदेत् ॥ प्राप्नुतामितिसंप्रोच्यभवता
 वितिसंवदेत् ॥ ५० ॥ वदेतांप्राप्रवावेतितौचब्राह्मणपुंगवौ ॥ संपूर्णमस्तुसंकल्पसिद्धिरस्त्वितितान्प्रति ॥ ५१ ॥ भ
 वंतोनुगृहंत्वितिप्रार्थयेद्विजपुंगवान् ॥ ततःशुद्धकदल्यादिपात्रेषुक्षालितेषु च ॥ ५२ ॥ अन्नादिभोज्यद्रव्याणिदत्त्वा
 दर्भैः पृथक्पृथक् ॥ परिस्तीर्यस्वयंतत्रपरिषिच्योदकेनच ॥ ५३ ॥ हस्ताभ्यामवलंब्याथपात्रंप्रत्येकमादरात् ॥ पृ
 थिवितेपात्रमित्यादिकृत्वातत्रव्यवस्थितान् ॥ ५४ ॥ देवादींश्चतुर्थ्येताननूद्याक्षतसंयुतम् ॥ उदंगृहीत्वास्वाहेति
 देवायान्नंत्यजेत्पुनः ॥ ५५ ॥ नममेतिवदेदंतेसर्वत्रायंविधिक्रमः ॥ यत्पादपद्मस्मरणाद्यच्छीनामजपादपि ॥ ५६ ॥
 न्यूनं कर्मभवेत्पूर्णतंवदेसां वमीश्वरम् ॥ इतिजप्त्वाततोब्रूयान्मयाकृतमिदंपुनः ॥ ५७ ॥ नांदीमुखश्राद्धमितियथोक्तं
 चवदेत्ततः ॥ अस्त्वितिब्रूतेतिचतान्प्रसाद्यद्विजपुंगवान् ॥ ५८ ॥ विसृज्यस्वकरस्थोदंप्रणम्यभुविदंडवत् ॥ उत्था
 यचततोब्रूयादमृतंभवतुद्विजान् ॥ ५९ ॥ श्रीरुद्रंचमकंसूक्तंपौरुषंचयथाविधि ॥ चित्तेसदाशिवंध्यात्वाजपेद्ब्रह्माणि
 पंचच ॥ ६० ॥ भोजनांतैरुद्रसूक्तंसमाप्यद्विजान्पुनः ॥ तन्मंत्रेणततोदद्यादुत्तरापोशनंपुनः ॥ ६१ ॥ प्रक्षालितां
 धिराचम्यपिंडस्थानं व्रजेत्स्वयम् ॥ आसीनः प्राङ्मुखोमौनीप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ ६२ ॥ नांदीमुखोक्तश्राद्धांगं क
 रिष्येपिंडदानकम् ॥ इतिसंकल्प्यदक्षादिसमारभ्योदगंतकम् ॥ ६३ ॥ नवरेखाः समालिख्यप्रागग्राह्यं दशः क्रमा
 त् ॥ सुस्तीर्यदर्भान्दक्षादिदेवादिस्थानपंचके ॥ ६४ ॥

सेत्येकादशानुवाकान् ॥ पौरुषंसहस्रशीर्षांपुरुषइत्यादिकं ॥ ६० ॥ तन्मंत्रेणअमृतापिधानमसीत्यनेन ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥

॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ तान्ब्राह्मणान् ॥ ७१ ॥ उचितैर्योग्यैरिष्टैः ॥ ७२ ॥ विसृज्येति ॥ सप्ताष्टकेशान्विसृज्यविहाय
तूष्णीं दद्यात्साक्षतोदं त्रिषु स्थानेषु च क्रमात् ॥ स्थानेष्वन्येषु मातृषु मार्जयैतां ततः परम् ॥ ६५ ॥ अत्रेति पितरः पश्चात्
त्साक्षतोदं समर्प्य च ॥ दद्यात्ततः क्रमेणैव देवादिस्थानपंचके ॥ ६६ ॥ तत्तद्देवादिनामानि चतुर्थ्यैतान्युदीर्य च ॥ पिंडवर्धत
तो दद्यात्प्रत्येकं स्थानपंचके ॥ ६७ ॥ तूष्णीं दद्यात्साक्षतोदं पित्रादिस्थानपंचके ॥ स्वगृहोक्तेन मार्गेण दद्यात्पिंडान्
पृथक् पृथक् ॥ ६८ ॥ दद्यादुदं साक्षतं च ततः साद्रुण्यहेतवे ॥ ध्यात्वा सदाशिवं देवं तद्दद्यां भोजमध्यतः ॥ ६९ ॥ यत्पाद
पद्मस्मरणादिति श्लोकं पठेत्पुनः ॥ नमस्कृत्य ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणां च स्वशक्तितः ॥ ७० ॥ दत्ताक्षमाप्य च तान् विसृ
ज्य च ततः क्रमात् ॥ पिंडान् विसृज्य गोघ्रासं दद्यान्नो चेज्जले क्षिपेत् ॥ ७१ ॥ पुण्याहवाचनं कृत्वा भुंजीयादुचितैः सह ॥
अन्येद्युः प्रातरुत्थाय कृतनित्यक्रियः सुधीः ॥ ७२ ॥ उपोष्य क्षौरकर्मादिकक्षोपस्थविवर्जितम् ॥ केशश्मश्रुनखान्येव क
र्मावधिविसृज्य च ॥ ७३ ॥ सप्ताष्टकेशान् विधिवत्कारयित्वा विधानतः ॥ स्नात्वा धौतपटः शुद्धोद्विराचम्याथ वाग्यतः
॥ ७४ ॥ भस्मसंधार्य विधिना कृत्वा पुण्याहवाचनम् ॥ तेन संप्रोक्षणं प्राप्य शुद्धदेहस्वभावतः ॥ ७५ ॥ होमद्रव्या
र्थमाचार्यदक्षिणार्थं विहाय च ॥ द्रव्यजातं महेशाय द्विजेभ्यश्च विशेषतः ॥ ७६ ॥ भक्तेभ्यश्च प्रदत्वाथ शिवाय गुरुरू
पिणे ॥ वस्त्रादिदक्षिणां दत्त्वा प्रणम्य भुवि दंडवत् ॥ ७७ ॥ दोरकौपीनवसनं दंडाद्यं क्षालितं शुचि ॥ आदाय होमद्र
व्याणिसमिदादीनि च क्रमात् ॥ ७८ ॥ समुद्रतीरे नद्यां वा पर्वते वा शिवालये ॥ अरण्ये वाथ गोष्ठे वा विचार्य स्थानमुत्त
मम् ॥ ७९ ॥ स्थित्वा च मयततः पूर्वकृत्वा मानसमंजरीं ॥ ब्राह्मणमोकारसहितं नमो ब्रह्मण इत्यपि ॥ ८० ॥ जपित्वा
त्रिस्ततो ब्रूयादग्निमीले पुरोहितम् ॥ अथ महाव्रतमित्यग्निर्वैदेवानामवमः ॥ ८१ ॥ अथैतस्य समाम्नायमिषेत्वोर्जेत्वा
चेतितत् ॥ अग्न आयाहि वीतये शं नो देवीराभिष्टये ॥ ८२ ॥ पश्चात्प्रोच्य मयरसतजभनगलैः सह ॥ संमितं च ततः पं
चसंवत्सरमयं ततः ॥ ८३ ॥

क्षौरकर्मादिकारयित्वेत्यन्वयः ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ मानसमंजरीं मानसजपात्मिकां मंजरीं ॥ ब्राह्मं ब्रह्ममंत्रं ॥ ८० ॥
जपार्थं सांगोपांगवेदचतुष्टयादिप्रतीकान्याह ॥ अग्निमीले इत्यादिभिः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ वेदादीनिति ॥ अग्निमीळइत्यादिनोक्तानामेववेदादिभागमात्राणामनुकल्पप्रदर्शनार्थोयमनुवादः ॥ केवलान्वेदादीनपिवासंजपेदित्यर्थः यद्वावेदादीनुपवेदादीन् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ चतुर्थ्यतमिति ॥ ओंब्रह्मणेनमइत्यादिकंचतुर्थ्याविभक्त्यंतंसंजपेदितिपूर्वेणान्वयः ॥ ८७ ॥ नाभिसंस्पृशन्नित्यन्वयः ॥ वक्ष्यमाणान्ओंआत्मनेनमइत्यादिकान् ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ स्वाहांतानिति ॥ ओंआत्मनेस्वाहेत्यादिकान् ॥ ९० ॥ प्रागास्यःप्राङ्मुखः ॥ ९१ ॥ इ

समाम्नायःसमाम्नातःअथशिक्षांवेदेषुनः ॥ प्रवक्ष्यामीत्युदीर्याथवृद्धिरादैश्चसंवदेत् ॥ ८४ ॥ अथातोधर्मजिज्ञासेत्युच्चार्यपुनरंजसा ॥ अथातोब्रह्मजिज्ञासावेदादीनपिसंजपेत् ॥ ८५ ॥ ब्रह्माणमिंद्रसूर्यचसोमंचैवप्रजापतिम् ॥ आत्मानमंतरात्मानंज्ञानात्मानमतःपरम् ॥ ८६ ॥ परमात्मानमपिचप्रणवाद्यंनमोतकम् ॥ चतुर्थ्यंतंनमित्वाथसक्तुमुष्टिंप्रगृह्यच ॥ ८७ ॥ प्राश्याथप्रणवेनैवद्विराचम्याथसंस्पृशन् ॥ नाभिमंत्रान्वक्ष्यमाणान्प्रणवाद्यान्नमोतकान् ॥ ८८ ॥ आत्मानमंतरात्मानंज्ञानात्मानंपरंपुनः ॥ आत्मानंचसमुच्चार्यप्रजापतिमतःपरम् ॥ ८९ ॥ स्वाहांतान्प्रजपेत्पश्चात्पयोदधिघृतंपृथक् ॥ त्रिवारंप्रणवेनैवप्राश्याचम्यद्विधापुनः ॥ ९० ॥ प्रागास्यउपविश्याथप्राणायामत्रयंचरेत् ॥ ९१ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेकैलाससंहितायामुत्तरभागेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ७५ ॥ श्रीसुब्रह्मण्य उवाच ॥ अथमध्यान्हसमयेस्नात्वातनियतमानसः ॥ गंधपुष्पाक्षतादीनिपूजाद्रव्याप्युपाहरेत् ॥ १ ॥ नैर्ऋतेपूजयेद्देवंविघ्नेशंविधिपूजितम् ॥ गणानांतेतिमंत्रेणसमावाह्याविधानतः ॥ २ ॥ रक्तवर्णमहाकायंसर्वाभरणभूषितम् ॥ पाशांकुशाक्षाभीष्टंचदधानंकरपंकजैः ॥ ३ ॥ गजाननंप्रभुंध्यात्वागंधादिभिरनुक्रमात् ॥ अभ्यर्च्यपायसापूपनारिकेरगुडादिभिः ॥ ४ ॥ परितोष्यनमस्कृत्यानिर्विघ्नंप्रार्थयेत्ततः ॥ औपासनाग्नौकर्तव्यंस्वगृह्योक्तविधानतः ॥ ५ ॥ आज्यभागांतमग्रेर्यन्मुखतंत्रमतःपरम् ॥ भूःस्वाहेतिह्रुचापूर्णाहुतिंहुत्वासमाप्यच ॥ ६ ॥

तिश्रीशैवमहापुराणेकैलासंसीहतटाकायांसारबोधिण्यामुत्तरभागेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ऑनमःशिवाय ॥ गुरूपदिष्टमार्गेणप्रणवोपासनाविधिः ॥ ससन्धासविधिःसम्यङ्नवमेत्रनिरूप्यते ॥ १ ॥ १ ॥ २ ॥ अभीष्टंवरः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ आज्यभागांतमिति ॥ आज्यभागहोमांतंयदग्निमुखतंत्रंतदौपासनाग्नौकर्तव्यमतःपरंभूःस्वाहेतिमंत्रेणपूर्णाहुतिंहुत्वातंत्रंसमाप्यगायत्रीप्रजपेदित्यन्वयः ॥ ६ ॥

यावदपराणहमपराणहसमातिपर्यंतं ॥ ७ ॥ तस्मिन्नौपासनाग्नौ ॥ ८ ॥ रौद्रेणसूक्तेनपरिणोरुद्रस्यहेतिःस्तुहिश्रुतमित्युक्तेनषट्चात्मकेन ॥ ब्रह्मभिःमंत्रैः
॥ ९ ॥ १० ॥ तंत्रमिति ॥ समाप्येतिशेषः ॥ ११ ॥ गायत्रीमिति ॥ गायत्रीजपेदितिपूर्वेणान्वयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ प्रणवादिकान् ॥

गायत्रीप्रजपेद्यावदपराणहमतंद्रितः ॥ अथसायंतनीसंध्यामुपास्यस्नानपूर्वकम् ॥ ७ ॥ सायमौपासनंदुत्तागुरुंवि
ज्ञाप्यवाग्यतः ॥ श्रपयित्वाचरुंतस्मिन्समिदन्नाज्यभेदतः ॥ ८ ॥ हुत्वारौद्रेणसूक्तेनसद्योजातादिपंचभिः ॥ ब्रह्मभि
श्चमहादेवंसांबवन्हौविभावयेत् ॥ ९ ॥ गौरीमिमायमंत्रेणहुत्वागौरीमनुस्मरन् ॥ ततोऽग्नयेस्विष्टकृतेस्वाहेतिजुहुया
त्सकृत् ॥ १० ॥ हुत्वापरिष्ठात्तंत्रंतुततोऽग्नेरुत्तरेबुधः ॥ स्थित्वासनेजपेन्मौनीचैलाजिनकुशोत्तरे ॥ ११ ॥ यावद्ब्राह्म
मुहूर्त्ततुगायत्रीदृढमानसः ॥ ततःस्नात्वात्वशक्तश्चेद्ब्रह्मनावाविधानतः ॥ १२ ॥ श्रपयित्वाचरुंतस्मिन्नग्नावेवाभिधा
रितम् ॥ उदगुद्रास्यबर्हिष्यासाद्याज्येनततश्चरुम् ॥ १३ ॥ अभिधार्यव्याहृतीश्वरौद्रसूक्तंचपंचच ॥ जपेद्ब्रह्माणि
संधार्यचित्तंशिवपदांबुजे ॥ १४ ॥ प्रजापतिमथेद्रंचविश्वान्देवास्ततःपरम् ॥ ब्रह्माणंचचतुर्थ्यंतस्वाहांतान्प्रणवादि
कान् ॥ १५ ॥ संजप्यवाचयित्वाथपुण्याहंचततःपरम् ॥ परस्तात्तंत्रमग्नयेस्वाहेत्यग्निमुखावधि ॥ १६ ॥ निर्वर्त्यप
श्चात्प्राणायस्वाहेत्यारभ्यपंचभिः ॥ हुत्वाततश्चरौद्रेणसूक्तेनब्रह्मभिःक्रमात् ॥ १७ ॥ स्वशाखाक्रमतोहुत्वासमिद
न्नाज्यभेदतः ॥ महेशादिचतुर्व्यूहंस्वस्वव्यूहनमंत्रतः ॥ १८ ॥ सशक्तिकमयोहुत्वासमिदन्नाज्यभेदतः ॥ साज्येनच
रुणापश्चादग्निस्विष्टकृतंहुनेत् ॥ १९ ॥ पुनश्चप्रजपेत्सूक्तंरौद्रंब्रह्माणिपंचच ॥ महेशादिचतुर्व्यूहमंत्रांश्चप्रजपन्पु
नः ॥ २० ॥ हुत्वापरिष्ठात्तंत्रंतुस्वशाखोक्तेनवर्त्मना ॥ तत्तद्देवान्समुद्दिश्यत्यागंकुर्याद्विचक्षणः ॥ २१ ॥ एवम
ग्निमुखाद्यंतत्कर्मतंत्रंप्रवर्तितम् ॥ अतःपरंप्रजुहुयाद्विरजाहोममात्मनः ॥ २२ ॥ षड्विंशतत्वरूपेऽस्मिन्देहेलीनस्य
शुद्धये ॥ तत्तान्येतानिमद्देहेशुत्थ्यंतमित्यनुस्मरन् ॥ २३ ॥

ओंप्रजापतयेस्वाहेत्याद्याकारकान् ॥ १५ ॥ १६ ॥ प्राणायेति ॥ प्राणायस्वाहापानायस्वाहेत्यादिभिरित्यर्थः ॥ पंचभिर्ब्रह्मभिरित्यन्वयः ॥ १७ ॥ म
हेशादीति ॥ चतुर्व्यूहपूजनादिप्रकारोवायुसंहितायामुक्तः ॥ १८ ॥ १९ ॥ पंचसद्यादीनि ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ षड्विंशेति ॥ प्रकृत्यादिषड्विंश
तितत्त्वमयेस्मिन्देहेलीनस्यात्मनःशुद्धयेविरजाहोमंप्रजुहुयादितिपूर्वेणान्वयः ॥ २३ ॥

मंत्रैरिति ॥ आरुणकेतुकेतैत्तिरीयारण्यकेभद्रप्रपाठकेपठयमानैरष्टयोनीमष्टपुत्रामित्याद्यथपुरुषः सप्तपुरुषइत्यतैर्मंत्रैरित्यर्थः ॥ २४ ॥ शोधनार्थतत्त्वानितद्देदां
श्वाहपृथिव्यादीति ॥ २५ ॥ श्रोत्राद्यमिति ॥ पंचकमितिसंवध्यते ॥ २६ ॥ २७ ॥ पुरुषस्यत्विति ॥ भोक्तृत्वंप्रतिपन्नस्यपुरुषस्यतुभोजनेभोगार्थतत्त्वपंच
कमंतरंगतयापरिकीर्तितमित्यग्रिमेणान्वयः ॥ २८ ॥ तदेवतत्त्वपंचकमाह ॥ नियतिरिति ॥ कालरागःकालसहितोरागः ॥ २९ ॥ ३० ॥ तज्जानिप्रकृ

तत्रात्मतत्त्वशुद्ध्यर्थमंत्रैरारुणकेतुके ॥ पठयमानैःपृथिव्यादिपुरुषांतक्रमान्मुने ॥ २४ ॥ साज्येनचरुणामौनीशिव
पादाबुजंस्मरन् ॥ पृथिव्यादिचशब्दादिवागाद्यपंचकंपुनः ॥ २५ ॥ श्रोत्राद्यंचशिरःपार्श्वपृष्ठोदरचतुष्टयम् ॥ जं
घांचयोजयेत्पश्चात्त्वगाद्यंधातुसप्तकम् ॥ २६ ॥ प्राणाद्यपंचकंपश्चादन्नाद्यंकोशपंचकम् ॥ मनोरेतश्चबुद्धिश्चाहंकृ
तिःख्यातिरेवच ॥ २७ ॥ संकल्पंचगुणाःपश्चात्प्रकृतिःपुरुषस्यतु ॥ भोक्तृत्वंप्रतिपन्नस्यभोजनेचप्रयत्नतः ॥ २८ ॥
अंतरंगतयातत्त्वपंचकंपरिकीर्तितं ॥ नियतिःकालरागश्चविद्याचतदनंतरम् ॥ २९ ॥ कलाचपंचकमिदंमायोत्पन्नंमुनी
श्वर ॥ मायांतुप्रकृतिविद्यान्मायाश्रुतिरितीरिता ॥ ३० ॥ तज्जान्येतानितत्त्वानिश्रुत्युक्तानिनसंशयः ॥ कालःस्वभा
वोनियतिरितिचश्रुतिरब्रवीत् ॥ ३१ ॥ एतत्पंचकमेवास्यपंचकंचुकमुच्यते ॥ अजानन्पचतत्त्वानिविद्वानपिविमूढधीः ॥
॥ ३२ ॥ नियत्यधस्तात्प्रकृतेरुपरिस्थःपुमानयम् ॥ काकाक्षिन्यायमाश्रित्यवर्ततेपार्श्वतोन्वहम् ॥ ३३ ॥ विद्यातत्त्व
मिदंप्रोक्तंशुद्धविद्यामहेश्वरौ ॥ सदाशिवश्चशक्तिश्चशिवश्चेदंतुपंचकम् ॥ ३४ ॥ शिवतत्त्वमिदंब्रह्मन्प्रज्ञानब्रह्मवा
क्यतः ॥ पृथिव्यादिशिवांतंयत्तत्त्वजातंमुनीश्वर ॥ ३५ ॥ स्वकारणलयद्वाराशुद्धिरस्यविधीयताम् ॥ एकादशानां
मंत्राणांपरस्मैपदपूर्वकम् ॥ ३६ ॥ शिवज्योतिश्चतुर्थ्यंतमिदंपदमथोच्चरेत् ॥ नममेतिवदेत्पश्चादुद्देशत्यागईरितः ॥ ३७

तिजानि ॥ इतिचइत्यादि ॥ ३१ ॥ विमूढधीरिति ॥ भवेदितिशेषः ॥ ३२ ॥ काकाक्षीति ॥ यथैकमेवकाकाक्षिगोलकंइत्येदंनानुकूलव्यापारयुक्तंभवतितद्दृदि
त्यर्थः ॥ पार्श्वतइतिनियतिप्रकृत्योरितिशेषः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ प्रज्ञानेति ॥ प्रज्ञानंब्रह्मेतिश्रुतिवाक्यतइत्यर्थः ॥ ३५ ॥ स्वकारणंप्रकृतिः ॥ एकादशानांव
क्ष्यमाणानां ॥ ३६ ॥ उच्चरेदिति ॥ परस्मै ॥ शिवज्योतिषइदमित्युच्चार्यनममेतिवदेत्अयंप्रकृतदेवतोद्देशेनत्यागईरितइत्यर्थः ॥ ३७ ॥

विविटीति ॥ विविधैस्वाहाकपोत्कायस्वाहेतिमंत्रयोरित्यर्थः ॥ व्यापकायेति ॥ व्यापकायपरमात्मनइदंनममेतिवदेदित्यर्थः ॥ एवमग्रेपि ॥ ३८ ॥ विश्वभूतेति ॥ विश्वभूतायेदमितितथाघसनोत्सुकायेदमितिवदेदित्यर्थः ॥ घसनमदनंसंसारतापहरणंतत्रोत्सुकायेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ उत्तिष्ठस्वेतिमंत्रस्येति ॥ त्यागर्हतिइतिसंवध्यते ॥ ओंस्वाहेतीति ॥ ओंस्वाहेत्यस्यमंत्रस्येत्यर्थः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ पुरोधसेगुरवे ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ संमासिंचंतुमरुतःसमि

अतःपरंविविटीतिकपोत्कायेतिमंत्रयोः ॥ व्यापकायपदस्यांतेपरमात्मनइत्यपि ॥ ३८ ॥ शिवज्योतिश्चतुर्थ्यंतंविश्वभूतपदंपुनः ॥ घसनोत्सुकशब्दंचतुर्थ्यंतमथोवदेत् ॥ ३९ ॥ लोकत्रयपदस्यांतेव्यापिनेपरमात्मने ॥ परस्मैपदमुच्चार्यदेवायपदमुच्चरेत् ॥ ४० ॥ उत्तिष्ठस्वेतिमंत्रस्यविश्वरूपायशब्दतः ॥ पुरुषायपदंब्रूयादोस्वाहेत्यस्यसंवदेत् ॥ ४१ ॥ लोकत्रयपदस्यांतेव्यापिनेपरमात्मने ॥ शिवायेदंनममचपदंब्रूयादतःपरम् ॥ ४२ ॥ स्वशाखोक्तप्रकारेणपुरस्तात्तंत्रकर्मच ॥ निर्वर्त्यसर्षिषामिश्रंचरुंप्रास्यपुरोधसे ॥ ४३ ॥ प्रदद्याद्वक्षिणांतस्मैहेमादिपरिबृंहिताम् ॥ ब्रह्माणमुद्वास्यततःप्रातरौपासनंहुनेत् ॥ ४४ ॥ संमासिंचंतुमरुतइतिमंत्रंजपन्मुनिः ॥ यातेअग्नइत्यनेनमंत्रेणाग्नौप्रताप्यच ॥ ४५ ॥ हस्तमग्नौसमारोप्यस्वात्मन्यद्वैतधामनि ॥ प्राभातिर्कीततःसंध्यामुपास्यादित्यमप्यथ ॥ ४६ ॥ उपस्थायप्रविश्याशुनाभिदघ्नंप्रवेशयेत् ॥ आहिताग्निस्तुयःकुर्यात्प्राजापत्येष्टिमाहुते ॥ ४७ ॥ श्रोतेवैश्वानरेसम्यक्सर्ववेदसदक्षिणाम् ॥ अथाग्निमात्मन्यारोप्यब्राह्मणःप्रव्रजेदृहात् ॥ ४८ ॥ सावित्रीप्रथमंपादंसावित्रीमित्युदीर्यच ॥ प्रवेशयामिशब्दांतंभूरोमितिचसंवदेत् ॥ ४९ ॥ द्वितीयंपादमुच्चार्यसावित्रीमितिपूर्वकम् ॥ प्रवेशयामिशब्दांतंभुवरोमितिचसंवदेत् ॥ ५० ॥ तृतीयंपादमुच्चार्यसावित्रीमितिपूर्ववत् ॥ प्रवेशयामिशब्दांतंसुवरोमितिचसंवदेत् ॥ ५१ ॥ पादद्वयमथोच्चार्यसावित्रीमित्यतःपरं ॥ प्रवेशयामिशब्दांतंभूरोमितिचसंवदेत् ॥ ५२ ॥ तृतीयंपादमुच्चार्यसावित्रीमित्यतःपरम् ॥ प्रवेशयामीतिवदन्भुवरोमितिचसंवदेत् ॥ ५३ ॥ ॥ ॥

द्रःसंवृहस्पतिरितितैत्तिरीयारण्यकमंत्रंजपन्तित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ आहुतेआहितइतिकचित्पाठः ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ सावित्रीगायत्रीमंत्रं ॥ उदीर्येति ॥ अर्थात्गायत्र्याःप्रथमंपादमुच्चार्यसावित्रींप्रवेशयामीत्युदीर्यभूरोमितिचसम्यक्वदेदित्यर्थः ॥ एवमग्रेपियोज्यं ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥

॥ ५४ ॥ इयं भगवती गायत्र्यात्मिका परमेश्वरी ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ नयेत् मन्येतेत्यर्थः ॥ ५९ ॥ सा गायत्री ॥ ताः व्याहृतयः ॥ ६० ॥ ६१ ॥

त्रिपादमुच्चरेत्पूर्वसावित्रीमित्यतः परम् ॥ प्रवेशयामिशब्दांते सुवरोमित्युदीरयेत् ॥ ५४ ॥ इयं भगवती साक्षाच्छंकरार्धशरीरिणी ॥ पंचवक्त्रादशभुजात्रिपंचनयनोज्ज्वला ॥ ५५ ॥ नवरत्नकिरीटोद्यच्चंद्रलेखावतंसिनी ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशादशायुधधरा शुभा ॥ ५६ ॥ हारकेयूरकटकरशनानूपुरादिभिः ॥ भूषितावयवादेव ऋषिगंधर्वदानवैः ॥ ५७ ॥ मानवैश्च सदा सेव्या सर्वात्मव्यापिका शिवा ॥ सदाशिवस्य देवस्य धर्मपत्नी मनोहरा ॥ ५८ ॥ यो ह्यन्यथा नयेत्पापी गायत्रीं शिवरूपिणीम् ॥ स पच्यते महाघोरैरनरके कल्पसंख्यया ॥ ५९ ॥ सा व्याहृतिभ्यः संजाता तास्वेव विलयंगता ॥ ताश्च प्रणवसंभूताः प्रणवे विलयंगताः ॥ ६० ॥ प्रणवः सर्ववेदादिः प्रणवः शिववाचकः ॥ शिवो वा प्रणवो ह्येष प्रणवो वा शिवः स्मृतः ॥ ६१ ॥ वाच्यवाचकयोर्भेदो नात्यंतविद्यते यतः ॥ तस्मादेकाक्षरं देवं शिवं परमकारणम् ॥ ६२ ॥ उपासते यतिश्रेष्ठा हृदयां भोजमध्यगम् ॥ एवं विलाप्य गायत्रीं प्रणवेशिववाचके ॥ ६३ ॥ अहं वृक्षस्य रेरिवेत्यनुवाकं जपेत्पुनः ॥ यश्छंदसा मृषभ इत्यनुवाकमुपक्रमात् ॥ ६४ ॥ गोपायांतं जपन् प्रश्नादेपणानां त्रयं त्यजेत् ॥ पुत्रैषणायाश्च ततो व्युत्थितो ह्यमिति क्रमात् ॥ ६५ ॥ वित्तैषणायाश्च तथा व्युत्थितोऽहमिति ब्रुवन् ॥ लोकैषणायाश्च तथा व्युत्थितोऽहमितीरयेत् ॥ ६६ ॥ वदेज्जपेत्त्रिधामंदमध्योच्छ्रायक्रमान्मुने ॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य सृष्टिस्थितिलयक्रमात् ॥ ६७ ॥ तेषामथ क्रमात् ब्रूयाद्भूः संन्यस्तं भुवस्तथा ॥ संन्यस्तं सुवरित्युक्त्वा संन्यस्तं पदमुच्चरन् ॥ ६८ ॥ सर्वमंत्राधः प्रदेशे मयेति च पदं वदेत् ॥ प्रणवं पूर्वमुद्धृत्य समष्टिव्याहृतीर्वदेत् ॥ ६९ ॥ संन्यस्तमित्यतो ब्रूयान्मयेति च समब्रवीत् ॥ सदाशिवं तद्दिध्यात्वा मंदादीति ततो मुने ॥ ७० ॥ प्रैषमंत्रांश्च जप्त्वा वैवंसावधानेन चेतसा ॥ अभयं सर्वभूतेभ्यो मत्तः स्वाहेति संजपन् ॥ ७१ ॥

॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ गोपायांतमिति ॥ श्रुतं मे गोपायेत्यंतमित्यर्थः ॥ तैत्तिरीयशिक्षोपनिषद्गतां वेतावनुवाकौ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ तेषां मंत्राणां मध्ये ॥ ६८ ॥ सर्वमंत्राधः प्रदेशे सर्वेषां मंत्राणां प्रत्येकमते ॥ समष्टिव्याहृतयोर्भूभुवः सुवरिति मिलिताः ॥ ६९ ॥ मंदादीति ॥ पूर्वोक्तमंदमध्योच्छ्रायक्रमात् ॥ ७० ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ वह्निजायामिति॥वह्निजायांस्वाहांओंभूःसमुद्रंगच्छस्वाहेतिमंत्रंपठेदित्यर्थः ॥ ७३ ॥ जुहुयादिति ॥ शिखांयज्ञोपवीतंचेतिसंबध्यते ॥ प्रवैःभू
संन्यस्तंमयेत्यादिभिःपूर्वोक्तैः ॥ कचित्प्रास्येतिपाठः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ श्रुत्वेति ॥ आचार्यवाक्यमितिशेषः ॥ ७७ ॥ इंद्रस्येति ॥ इंद्रस्यवज्रो
प्राच्यांदिश्यपउद्धृत्यप्रक्षिपेदंजलिततः ॥ शिखांयज्ञोपवीतंचगायत्र्योत्पाध्यपाणिना ॥ ७२ ॥ गृहीत्वाप्रणवंभूश्च
समुद्रंगच्छसंवदेत् ॥ वह्निजायांसमुच्चार्यसोदकांजलिनाततः ॥ ७३ ॥ अप्सुजुहुयादथप्रैरभिमंत्र्यत्रिधातपः ॥
प्राश्याचम्यसमागम्यभूमौवस्त्रादिकंत्यजेत् ॥ ७४ ॥ उदङ्मुखःप्राङ्मुखोवागच्छेत्सप्तपदाधिकम् ॥ किंचिद्दू
रमथाचार्यस्तिष्ठतिष्ठेतिसंवदेत् ॥ ७५ ॥ लोकस्यव्यवहारार्थंकौपीनंदंडमेवच ॥ भगवन्स्वीकुरुष्वेतिदद्यात्स्वेनै
वपाणिना ॥ ७६ ॥ श्रुत्वासदोरंकौपीनंकाषायवसनंततः ॥ आच्छाद्याचम्यचक्षेधातंशिष्यमितिस्वदेत् ॥ ७७ ॥
इंद्रस्यवज्रोसिततइतिमंत्रमुदाहरन् ॥ संप्राथ्यदंडंगृणीयात्सखामाइतिसंजपन् ॥ ७८ ॥ अथगतागुरोःपार्श्वंशि
वपादांबुजंस्मरन् ॥ प्रणम्यदंडवद्भूमौत्रिवारंपुनरुत्थितः ॥ ७९ ॥ कृतांजलिपुटस्तिष्ठेद्गुरुपादसमीपतः ॥ कर्मारं
भात्पूर्वमेवगृहीत्वागोमयंशुभम् ॥ ८० ॥ स्थूलामलकमात्रेणकृत्वापिंडान्विशोष्यच ॥ सौरैस्तुकिरणैरेवहोमारंभा
ग्निमध्यगान् ॥ ८१ ॥ निलिप्यहोमसंपूर्तौभस्मसंगृह्यगोपयेत् ॥ ततोगुरुःसमादायविरजानलजंसितं ॥ ८२ ॥
भस्मतेनैवतंशिष्यमग्निरित्यादिभिःक्रमात् ॥ मंत्रैरंगानिसंस्पृश्यमूर्धादिचरणांततः ॥ ८३ ॥ ईशानाद्यैःपंचमंत्रैः
शिरआरभ्यसर्वतः ॥ समुद्धृत्यविधानेनत्रिपुंड्रंधारयेत्ततः ॥ ८४ ॥ त्रियायुषैरुयंवकैश्चमूर्ध्वारभ्ययथाक्रमम् ॥ त्व
त्पंकजेसमासीनंध्यात्वाशिवमुमासखम् ॥ ८५ ॥ हस्तंनिधायशिरसिशिष्यस्यप्रीतिमानसः ॥ ऋष्यादिसहितंतस्यद
क्षकर्णेसमुच्चरेत् ॥ ८६ ॥ प्रणवंत्रिप्रकारंतुततस्तस्यार्थमादिशेत् ॥ षड्विधार्थपरिज्ञानसहितंगुरुसत्तमः ॥ ८७ ॥
द्विषट्प्रकारंसगुरुप्रणम्यभुविदंडवत् ॥ तदधीनोभवेन्नित्यंवेदांतार्थानुसारतः ॥ ८८ ॥ शिवज्ञानपरोभूयाच्छ्रवणा
द्यंगपूर्वकम् ॥ प्राभातिकाद्यनुष्ठानंजपांतंकारयेद्गुरुः ॥ ८९ ॥ पूजांचमंडलेतस्मिन्कैलासप्रस्तराव्हये ॥ शिवोदि
तेनमार्गेणशिष्यस्तत्रैवपूजयेत् ॥ ९० ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

सिसखेमांगोपायेतिमंत्रमित्यर्थः ॥ सखेति ॥ सखामांगोपायेतिमंत्रंसंजपन्नित्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥
त्रिःप्रकारंपूर्वोक्तस्थूलसूक्ष्मादिभेदेन ॥ तस्यप्रणवस्य ॥ षड्विधार्थावक्ष्यंतेग्निमेध्याये ॥ ८७ ॥ द्विषट्प्रकारंद्वादशवारं ॥ सःशिष्यः ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥

॥ ११ ॥ १२ ॥ तस्मिन्लिङ्गे ॥ १३ ॥ इति श्रीशैवमहापुराणे कैलाससंहिता टीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागेनवमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ओं नमः शिवाय ॥ ष
द्विधार्थपरिज्ञानं प्रणवार्थः श्रविस्तृतः ॥ कलातत्वादिसंभूतिर्दशमेतन्निरूप्यते ॥ १ ॥ विश्वामरेति ॥ विश्वे सर्वे येऽमराः देवास्तेषामीश्वरस्य शिवस्य सुत ॥ १ ॥

देवं नित्यमशक्तश्चेत्पूजितगुरुणा शुभम् ॥ स्फाटिकं पीठिकोपेतं गृण्हीयाल्लिङ्गमैश्वरम् ॥ ११ ॥ वरं प्राणपरित्यागश्छे
दनं शिरसोपिमे ॥ न त्वनभ्यर्च्य भुञ्जीयां भगवंतं त्रिलोचनं ॥ १२ ॥ एवं त्रिवारमुच्चार्य शपथं गुरुसन्निधौ ॥ तस्मिन्नेव
महादेवं नित्यमुद्युक्तमानसः ॥ पूजयेत्परया भक्त्या पंचावरणमार्गतः ॥ १३ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे कैलाससंहि
तायामुत्तरभागेनवमोऽध्यायः ॥ १ ॥ वामदेव उवाच ॥ भगवन् षण्मुखाशेषविज्ञानामृतवारिधे ॥ विश्वामरेश्वरसु
तप्रणतार्तिप्रभञ्जन ॥ १ ॥ षड्विधार्थपरिज्ञानमिष्टदं किमुदाहृतं ॥ केतत्र षड्विधा ह्यर्थाः परिज्ञानं च किंप्रभो ॥ २ ॥
प्रतिपाद्यश्च कस्तस्य परिज्ञाने च किं फलं ॥ एतमर्थमविज्ञाय पशुशास्त्रविमोहितः ॥ ३ ॥ अहं शिवपदाद्वैतज्ञानामृत
रसायनं ॥ पीत्वा विगतसंमोहो भविष्यामि यथा तथा ॥ ४ ॥ कृपा मृताद्र्या दृष्ट्या विलोक्य सुचिरं मयि ॥ कर्तव्यो नुग्र
हः श्रीमत्पादाब्जशरणागते ॥ ५ ॥ इति श्रुत्वा मुनीन्द्रोक्तं ज्ञानशक्तिधरो विभुः ॥ प्राहान्यदर्शनमहासंत्रासजनकं वचः ॥
॥ ६ ॥ श्रीसुब्रह्मण्य उवाच ॥ श्रूयतां मुनिशार्दूल त्वया यत्पृष्टमादरात् ॥ समष्टिव्यष्टिभावेन परिज्ञानं महेशितुः ॥
॥ ७ ॥ प्रणवार्थपरिज्ञानरूपं तद्विस्तरादहं ॥ वदामि षड्विधार्थैक्यपरिज्ञानेन सुव्रत ॥ ८ ॥ प्रथमो मंत्ररूपः स्याद्विती
यो यंत्रभावितः ॥ देवतार्थस्तृतीयोर्थः प्रपंचार्थस्ततः परं ॥ ९ ॥ चतुर्थः पंचमोर्थः स्याद्गुरुरूपप्रदर्शकः ॥ षष्ठः शिष्या
त्मरूपोर्थः षडर्थः परिकीर्तिताः ॥ १० ॥ तत्र मंत्रस्वरूपं तद्वदामि मुनिसत्तम ॥ आद्यः स्वरः पंचमश्च पवर्गास्ततः परः
॥ ११ ॥ बिंदुनादौ च पंचार्णाः प्रोक्ता वेदैर्न चान्यथा ॥ एतत्समष्टिरूपो हि वेदादिः समुदाहृतः ॥ १२ ॥

॥ २ ॥ प्रतिपाद्यः बोध्यः ॥ ३ ॥ तथेति ॥ यथा विगतसंमोहो भविष्यामि तथा मध्यनुग्रहः कर्तव्य इत्यग्निमेणान्वयः ॥ ४ ॥ ५ ॥ अन्यदर्शनेति ॥ शैवदर्श
नादन्यदर्शनं शास्त्रे पातेषां महादुःखकरमित्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ प्रपंचार्थः प्रपंचरूपोर्थश्चतुर्थ इत्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥ मंत्रस्वरूपं मंत्रात्मकं ॥ तंत्रप्र
थमं ॥ आद्यः स्वरः ऽकारः पंचम उकारः पवर्गा तोमकारः ॥ ११ ॥ वेदैरोमिति ब्रह्मेत्यादिभिर्वेदवाक्यैः ॥ वेदादिः प्रणवः ॥ १२ ॥

व्यष्टिसमष्टिरूपयोर्मिन्नप्रकारेणप्रणववर्णेषुस्थितिमाह ॥ नादइति ॥ विद्वाद्यंआद्यशब्देनाकारोकारमकारात्मकंवर्णत्रयं ॥ १३ ॥ प्रथमंस्वरमकारं॥ १४॥
पवर्गांतमकारं ॥ नादमर्थचंद्राकारं ॥ १५ ॥ वेष्टयेदिति ॥ चेष्टयेदितिपाठांतरं ॥ नादावसानकंनादसमाप्तिपर्यंतं ॥ १६ ॥ सदाशिवोमिति ॥ शिवोमे
अस्तुसदाशिवोमित्येतत्पर्यंताश्रुतिर्ब्रह्मपंचकस्यवाचकंप्रणवंप्राहेत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ नन्वेकमेवाहितीयंब्रह्मेतिश्रुतत्वात्कथंब्रह्मपंचकमतआह ॥ शि

नादःसर्वसमष्टिःस्याद्विद्वाद्यंयच्चतुष्टयं ॥ व्यष्टिरूपेणसंसिद्धंप्रणवेशिववाचके ॥ १३ ॥ यंत्ररूपंशृणुप्राज्ञशिवलि
गंतदेवहि ॥ सर्वाधस्ताल्लिखेत्पीठंतदूर्ध्वंप्रथमंस्वरं ॥ १४ ॥ उवर्णंचतदूर्ध्वस्थंपवर्गांतंतदूर्ध्वगं ॥ तन्मस्तकस्थंविं
दुंचतदूर्ध्वनादमालिखेत् ॥ १५ ॥ एवंयंत्रंसमालिख्यप्रणवेनैववेष्टयेत् ॥ तदुत्थेनैवनादेनभिद्यान्नादावसानकं ॥
॥ १६ ॥ देवतार्थंप्रवक्ष्यामिगूढंशंकरभाषितं ॥ सद्योजातंप्रपद्यामीत्युपक्रम्यसदाशिवो ॥ १७ ॥ इतिप्राहश्रुतिः
साक्षाद्ब्रह्मपंचकवाचकं ॥ प्रणवंब्रह्मरूपिण्यःसूक्ष्माःपंचैवदेवताः ॥ १८ ॥ एताएवशिवस्यापिमूर्तिंत्वेनोपबृंहिताः॥
शिवस्यवाचकोमंत्रःशिवमूर्तेश्चवाचकः ॥ १९ ॥ मूर्तिमूर्तिमतोर्भेदोनात्यंतंविद्यतेयतः ॥ ईशानमुकुटोपेतइत्यारभ्य
पुरोदितः ॥ २० ॥ शिवस्यविग्रहःपंचवक्त्राणिशृणुसांप्रतं ॥ पंचमादिसमारभ्यसद्योजाताद्यनुक्रमात् ॥ २१ ॥ ऊ
र्ध्वीतमीशानांतंचमुखपंचकमीशितुः ॥ ईशानस्यैवदेवस्यचतुर्व्यूहपदेस्थितं ॥ २२ ॥ पुरुषाद्यंचसद्यांतंब्रह्मरूपचतु
ष्टयं ॥ पंचब्रह्मसमष्टिःस्यादीशानंब्रह्मविश्रुतं ॥ २३ ॥ पुरुषाद्यंतुतद्यष्टिःसद्योजातांतंकमुने ॥ अनुग्रहमयंचक्रमिदं
पंचार्थकारणं ॥ २४ ॥ अनुग्रहोपिद्विविधस्तिरोभावादिगोचरः ॥ एकश्चान्यस्तुजीवानांपरापरविमुक्तिदः ॥ २५ ॥
एतत्सदाशिवस्यैवकृत्यद्वयमुदाहृतं ॥ अनुग्रहेपिसृष्ट्यादिकृत्यानांपंचकंविभोः ॥ २६ ॥ अस्तितत्रापिसद्याद्यादेव
ताःपरिकीर्तिताः ॥ अनुग्रहमयंचक्रंशांत्यतीतकलामयं ॥ २७ ॥ ॥ ॥ ॥

वस्येति ॥ १९ ॥ २० ॥ पंचमादीति ॥ प्रथमादीतिकचित्पाठः ॥ २१ ॥ २२ ॥ पुरुषाद्यमिति ॥ पुरुषाद्यंसद्यांतंब्रह्मरूपचतुष्टयमीशानस्यैवदेवस्यच
तुर्व्यूहपदेस्थितमित्यन्वयः ॥ पंचब्रह्मेति ॥ ईशानाख्यांविश्रुतंब्रह्मपंचब्रह्मसमष्टिःस्यादित्यन्वयः ॥ २३ ॥ पंचार्थकारणंपंचानांसृष्ट्यादीनामर्थानांकारणं
॥ २४ ॥ तिरोभावेति ॥ तिरोभावोतर्धानंआदिनापुनःप्रकटीभावः ॥ २५ ॥ २६ ॥ तत्रापिसृष्ट्यादिकृत्यपंचकेपि ॥ २७ ॥ ॥

॥ २८ ॥ तेनसदाशिवेन ॥ २९ ॥ ३० ॥ तेब्रह्मलोकइति ॥ तेब्रह्मलोकेतुपरांतकालेपरामृतात्परिमुच्यंतिसर्वइतिश्रुतिःपूर्वोक्तमाहेत्यर्थः ॥ ३१ ॥
शिखाउपनिषत् ॥ अस्यैवसदाशिवस्यैव ॥ ३२ ॥ चमकस्येति ॥ सर्वैश्वर्यप्रदत्वबोधकचमकाध्यायप्रतिपाद्यस्यसदाशिवस्यैवपदंस्थानंश्रेष्ठंनतोन्यद

सदाशिवाधिष्ठितंचपरमंपदमुच्यते ॥ एतदेवपदंप्राप्यंयतीनांभावितात्मनां ॥ २८ ॥ सदाशिवोपासकानांप्रणवा
सक्तचेतसां ॥ एतदेवपदंप्राप्यतेनसाकंमुनीश्वराः ॥ २९ ॥ भुक्तासुविपुलान्भोगान्देवेनब्रह्मरूपिणा ॥ महाप्र
लयसंभूतौशिवसाम्यंभजंतिहि ॥ ३० ॥ तेब्रह्मलोकइतिचश्रुतिराहसनातनी ॥ ऐश्वर्यंसदाशिवस्यापिसमष्टिरिद
मेवहि ॥ ३१ ॥ सर्वैश्वर्येणसंपन्नइत्याहाथर्वणीशिखा ॥ सर्वैश्वर्यप्रदातृत्वमस्यैवप्रवदंतिहि ॥ ३२ ॥ चमकस्यपदं
नान्यदधिकंविद्यतेपदं ॥ ब्रह्मपंचकविस्तारःप्रपंचःखलुदृश्यते ॥ ३३ ॥ ब्रह्मभ्यएवसंजातानिवृत्याद्याःकलामताः ॥
सूक्ष्मभूतस्वरूपिण्यःकारणत्वेनविश्रुताः ॥ ३४ ॥ स्थूलरूपस्वरूपस्यप्रपंचस्यास्यसुव्रत ॥ पंचधावस्थितंयत्तद्ब्रह्मपं
चकमिष्यते ॥ ३५ ॥ पुरुषःश्रोत्रवाण्यौचशब्दाकाशौचपंचकं ॥ व्याप्तमीशानरूपेणब्रह्मणामुनिसत्तम ॥ ३६ ॥ प्र
कृतिस्त्वक्पाणिश्चस्पर्शोवायुश्चपंचकं ॥ व्याप्तंपुरुषरूपेणब्रह्मणैवमुनीश्वर ॥ ३७ ॥ अहंकारस्तथाचक्षुःपादौरूपं
चपावकः ॥ अघोरब्रह्मणाव्याप्तमेतत्पंचकमंचितं ॥ ३८ ॥ बुद्धिश्चरसनापायूरसआपश्चपंचकं ॥ ब्रह्मणावामदेवे
नव्याप्तंभवतिनित्यशः ॥ ३९ ॥ मनोनासातथोपस्थगंधौभूमिश्चपंचकं ॥ सद्येनब्रह्मणाव्याप्तंपंचब्रह्ममयंजगत् ॥
॥ ४० ॥ यंत्ररूपेणोपदिष्टःप्रणवःशिववाचकः ॥ समष्टिःपंचवर्णानांबिद्वाद्यंयच्चतुष्टयं ॥ ४१ ॥ शिवोपदिष्टमार्गेण
यंत्ररूपंविभावय ॥ सदाशिवःसमष्टिःस्यादाकाशाधिपतिःप्रभुः ॥ ४२ ॥ ॥ ॥

धिकंकिमपीत्यर्थः ॥ ब्रह्मेति ॥ ब्रह्मपंचकस्यैवविस्तारोयस्मिन्सः ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ब्रह्मपंचकस्यस्थूलदेहादिरूपेप्रपंचेपंचधावस्थानप्रकारमाह
॥ पुरुषइत्यादिभिः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ अंचितंपूजितं ॥ ३८ ॥ रसनारसग्राहकमिन्द्रियं ॥ पायुर्गुदं ॥ ३९ ॥ ४० ॥ समष्टिःसमष्टिरूपोनाद॥ चतुष्टय
मिति ॥ नादरहितंपूर्वोक्तमकारादिर्वि हंतंयव्यष्टिरूपंचतुष्टयंसप्रणवःशिववाचकइत्यन्वयः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ॥ ॥

महेशादिचतुष्टयं ॥ महेश्वररुद्रमूर्तिविष्णुब्रह्मात्मकमुत्पतिक्रमेणवक्ष्यमाणं ॥ तदेवाह ॥ सदाशिवेति ॥ ४३ ॥ सःमहेशःसकलःकलासहितः ॥ ४४ ॥ ईश्वरादिचतुष्टयमाह ॥ ईशइति ॥ ४५ ॥ तिरोधाचक्रंतिरोभावचक्रं ॥ ४६ ॥ देहभावेनशरीरस्वरूपेणपशुवर्गस्यजीवसमूहस्य ॥ कर्मसाम्येति ॥ कर्मणोःपुण्यपापयोर्यस्मिन्क्षणेसाम्यंभवेत्तत्क्षणावधीत्यर्थः ॥ ४७ ॥ एकःस्यादिति ॥ योविभोरनुग्रहमयोऽर्थोऽस्ति सतिरोभावरूपएवकर्मसाम्यएकएवस्यादित्यर्थः ॥ कर्मसाम्येसएवस्यादितिपाठांतरं ॥ सर्वेश्वराद्याःअधुनोक्ताव्युत्क्रमेणेशांताश्रित्वारोयेतेदेवताइत्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ सःरुद्रः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ नित्या

अस्यैवव्यष्टितापन्नमहेशादिचतुष्टयं ॥ सदाशिवसहस्रांशान्महेशस्यसमुद्भवः ॥ ४३ ॥ पुरुषानन्यरूपत्वाद्वायोरधिपतिश्चसः ॥ मायाशक्तियुतोवामेसकलश्चक्रियाधिकः ॥ ४४ ॥ अस्यैवव्यष्टिरूपंस्यादीश्वरादिचतुष्टयं ॥ ईशोविश्वेश्वरःपश्चात्परमेशस्ततःपरं ॥ ४५ ॥ सर्वेश्वरइतीदंतुतिरोधाचक्रमुत्तमं ॥ तिरोभावोद्विधाभिन्नएकोरुद्रादिगोचरः ॥ ४६ ॥ अन्यश्चदेहभावेनपशुवर्गस्यसंततं ॥ भोगानुरंजनपरःकर्मसाम्यक्षणावधि ॥ ४७ ॥ कर्मसाम्येचएकःस्यादनुग्रहमयोविभोः ॥ अस्ति सर्वेश्वराद्यास्तेदेवताःपरिकीर्तिताः ॥ ४८ ॥ तिरोभावात्मकंचक्रंभवेच्छांतिकलामयं ॥ महेश्वराधिष्ठितंचपदमेतदनुत्तमं ॥ ४९ ॥ एतदेवपदंप्राप्यंमहेशपदसेविनां ॥ माहेश्वराणांसालोक्यक्रमादेतच्चमुक्तिदं ॥ ५० ॥ महेश्वरसहस्रांशाद्रुद्रमूर्तिरजायत ॥ अघोरवदनाकारस्तेजस्तत्वाधिपश्चसः ॥ ५१ ॥ गौरीशक्तियुतोवामेसर्वसंहारकृत्प्रभुः ॥ अस्यैवव्यष्टिरूपंस्याच्छिवाद्यथचतुष्टयं ॥ ५२ ॥ शिवोहरोमृडभवौविदितंचक्रमद्भुतं ॥ संहाराख्यंतुसंहारस्त्रिधानित्यादिभेदतः ॥ ५३ ॥ नित्योजीवसुषुप्त्याख्योविधेनैमित्तिकःस्मृतः ॥ विलयस्तस्यसुमहानितिवेदनिदर्शितः ॥ ५४ ॥ जीवानांजन्मदुःखादिश्रांतानांमुषितात्मनां ॥ विश्रांत्यर्थमुनिश्रेष्ठाःकर्मणांपाकहेतवे ॥ ५५ ॥ संहारःकल्पितस्त्रेधारुद्रेणामिततेजसा ॥ रुद्रस्यैवतुकृत्यानांत्रयमेतदुदाहृतं ॥ ५६ ॥

दिभेदतः ॥ नित्यनैमित्तिकमहाप्रलयभेदेन ॥ ५३ ॥ विधेःपितामहस्यसुषुप्त्याख्यइतिनिष्कृष्यसंबध्यते ॥ विलयइति ॥ तस्यविधेःपरब्रह्माणिलयःसुमहान्तसंहारइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ संहारत्रैविध्यकल्पनायाःफलमाह ॥ जीवानामिति ॥ जन्मदुःखादिभिःश्रांतानामतएवमुषितात्मनामविदितस्वस्वरूपाणांजीवानामित्यर्थः ॥ ५५ ॥ कृत्यानांसंहाररूपाणां ॥ ५६ ॥

संहतावपिसंहारकालेपिविभोः सृष्ट्यादिकृत्यानां सृष्टिस्थितिलयतिरोभावानुग्रहरूपाणां पंचकमस्ति ॥ सूक्ष्मरूपेणेतिभावः ॥ भवाद्याः भवमृडहरशिवाख्या
प्युक्रमेणाधुनोक्ताः ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ रौद्राणां रुद्रभक्तानां ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ स्थितिपदार्थमाह ॥ सृष्टस्येति ॥ तत्कर्तृणां ब्रह्मादीनां ॥
फलभोगिनामिति ॥ पालनमितिसंवध्यते ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ प्रद्युम्नमुख्यावासुदेवाद्याधुनोक्ताः ॥ प्रतिष्ठारूपं प्रतिष्ठाख्यकलामयं ॥ ६५ ॥ ६६ ॥

संहतावपिसृष्ट्यादिकृत्यानां पंचकं विभोः ॥ अस्तितत्र भवाद्यास्ते देवताः परिकीर्तिताः ॥ ५७ ॥ संहाराख्यमिदं चक्रं
विद्यारूपकलामयं ॥ अधिष्ठितं च रुद्रेण पदमेतन्निरामयं ॥ ५८ ॥ एतदेव पदं प्राप्यं रुद्राराधनकांक्षिणां ॥ रौद्राणां
तद्विसालोक्य क्रमात्सायुज्यदं मुने ॥ ५९ ॥ रुद्रमूर्तेः सहस्रांशाद्विष्णोरेवाभवज्जनिः ॥ स्वामदेवचक्रात्मावारितलै
कनायकः ॥ ६० ॥ रमाशक्तियुतो वामे सर्वरक्षाकरो महान् ॥ अस्यैव वासुदेवादिचतुष्कं व्यष्टितांगतं ॥ ६१ ॥ वासु
देवो निरुद्धश्च ततः संकर्षणः परः ॥ प्रद्युम्नश्चेति विख्यातं स्थितिचक्रमिदं परं ॥ ६२ ॥ स्थितिः सृष्टस्य जगतस्तत्कर्तृणां
च पालनं ॥ आरब्धकर्मभोगांतं जीवानां फलभोगिनां ॥ ६३ ॥ विष्णोरेवेदमाख्यातं कृत्यं रक्षाविधायिनः ॥ स्थिताव
पितुः सृष्ट्यादिकृत्यानां पंचकं विभोः ॥ ६४ ॥ अपि प्रद्युम्नमुख्यास्ते देवतास्तत्र कीर्तिताः ॥ स्थितिचक्रमिदं ब्रह्मन् प्रति
ष्ठारूपमुत्तमम् ॥ ६५ ॥ जनार्दनाधिष्ठितं च परमं पदमुच्यते ॥ एतदेव पदं प्राप्यं विष्णुपादप्रसेविनां ॥ ६६ ॥ वैष्ण
वानामिदं चक्रं सालोक्यादिपदप्रदं ॥ विष्णोरेव सहस्रांशात्संबभूवपितामहः ॥ ६७ ॥ सद्योजातमुखात्मायः पृथिवी
तत्तनायकः ॥ वाग्देवीसहितो वामे सृष्टिकर्ता जगत्प्रभुः ॥ ६८ ॥ हिरण्यगर्भाद्यस्यैव व्यष्टिरूपं चतुष्टयम् ॥ हिरण्यग
र्भोऽथ विराट्पुरुषः काल एव च ॥ ६९ ॥ सृष्टिचक्रमिदं ब्रह्मपुत्रादिऋषिसेवितं ॥ सृष्टिस्तु संहतस्यास्य जीवस्य प्रकृतौ ब
हिः ॥ ७० ॥ आनीय कर्मभोगार्थं साधनांगफलैः सह ॥ संयोजनमितीदं तु कृत्यं पैतामहं विदुः ॥ ७१ ॥

॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ब्रह्मपुत्रेति ॥ ब्रह्मपुत्राः स्वायं भुवभृग्वादयो वायुसंहितायामुक्तास्तत्प्रभृतिभिर्मुनिभिः सेवितमित्यर्थः ॥ सृष्टेर्लक्षणमाह ॥ संहतस्येति
॥ प्रकृतौ संहतस्य लीनस्यास्य जीवस्य कर्मभोगार्थं पुनर्वहिरानीय भोगसाधनैः पुत्रकलत्रादिभिस्तदंगैर्हिरण्यादिभिस्तत्फलैः सुखदुःखादिभिः सह संयोजनं सृष्टि
रित्यन्वयः ॥ ७० ॥ ७१ ॥

निश्चितमिति ॥ पुरुषएवेदः सर्वसर्वो ह्येपरुद्रइत्यादिश्रुतिभ्यद्वातिभावः ॥ ८६ ॥ परमात्मनि विषये ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ अनिर्णये हेतुमाह ॥ बहुधेति ॥ जगत्सृष्ट्याभिधायिनः तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतइत्यादयः ॥ ९२ ॥ ऐक्यभावं अविरोधेन सृष्टेः प्रतिपादकतां ॥ ९३ ॥ सः ज्ञानक्रि

बहुनेह किमुक्तेन मुने सारं वदामिते ॥ शिव एवेदमखिलं शक्तिमानिति निश्चितं ॥ ८६ ॥ सूत उवाच ॥ श्रुत्वोपदिष्टं गु
रुणा वेदार्थं मुनिपुंगवः ॥ परमात्मनि संदिग्धमर्थं पप्रच्छ सादरं ॥ ८७ ॥ वामदेव उवाच ॥ ज्ञानशक्तिधरस्वामिन्पर
मानंदविग्रह ॥ प्रणवार्थं मृतं पीतं श्रीमुखाब्जपरिसृतं ॥ ८८ ॥ दृढप्रज्ञश्च जातोऽस्मि संदेहो विगतो मम ॥ सदा शि
वादिकीटांतरूपस्य जगतः स्थितिः ॥ ८९ ॥ स्त्रीपुरुषेण सर्वत्र दृश्यते न हि संशयः ॥ एवरूपस्य जगतः कारणं यत्सना
तनं ॥ ९० ॥ स्त्रीरूपं तत्किमाहोस्वित्पुरुषं वानपुंसकं ॥ उत मिश्रं किमन्यद्वा न जातस्तत्र निर्णयः ॥ ९१ ॥ बहुधा
विवदंतीह विद्वांसः शास्त्रमोहिताः ॥ जगत्सृष्ट्याभिधायिन्यः श्रुतयोजगता सह ॥ ९२ ॥ यथैक्यभावं गच्छेयुरेतदन्य
च्च वेदय ॥ जानामीति करोमीति व्यवहारः प्रदृश्यते ॥ ९३ ॥ सहिसर्वात्मसंसिद्धो विवादो नात्र कस्यचित् ॥ सच देहं
द्रियमनो बुद्ध्यहंकारसंभवः ॥ ९४ ॥ आहोस्विदात्मनोरूपं महानत्रापि संशयः ॥ द्वयमेतद्विसर्वेषां विवादास्पदमद्भु
तं ॥ ९५ ॥ उत्पाट्या ज्ञानसंभूतं संशयारूपं विषद्भुमं ॥ शिवाद्वैतमहाकल्पवृक्षभूमिर्यथा भवेत् ॥ ९६ ॥ चित्तं ममत
था देवबोध्योऽस्मि कृपया तव ॥ सूत उवाच ॥ श्रुत्वैवं मुनिना पृष्टं वचो वेदांतं निर्वृतं ॥ ९७ ॥ रहस्यं प्रभुराहेदं किंचित्प्रह
सिताननः ॥ सुब्रह्मण्य उवाच ॥ एतदेव मुने गुह्यं शिवेन परिभाषितं ॥ ९८ ॥ अंबायाः शृण्वतस्तस्यास्तन्यं पीत्वामुहु
र्मुहुः ॥ ममापि निश्चितं तत्ते वदामि शृणु सांप्रतं ॥ ९९ ॥ कर्त्रस्ति तात्वमारभ्य शास्त्रवादः सुविस्तरः ॥ त्वयोपदिष्टायै
शिष्यास्तत्र को वा भवत्समः ॥ १०० ॥ कापिलादिषु शास्त्रेषु भ्रमं त्यद्यापि ते धमाः ॥ येश्चामुनिभिः षड्भिः शिवानि
दापराः पुरा ॥ १०१ ॥

यात्मको व्यवहारः सर्वात्मसंसिद्धः सर्वानुभवसिद्धः ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ उत्पाट्य उच्छिद्य ॥ ९६ ॥ चित्तमिति ॥ मम चित्तं शिवाद्वैतमहाकल्पवृक्षस्य भूमिर्विष
यितया श्रयो यथा भवेत्तथा बोध्योऽस्मीत्यन्वयः ॥ वेदांतं निर्वृतं उपनिषदर्थं गर्भितं ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ स्तन्यं पीत्वेति ॥ अनेन स्वस्य स्वस्थचित्तत्वं स्कंदेन दर्शितं
॥ ९९ ॥ कर्त्रस्ति तात्वं जगत्कर्तृसद्भावं ॥ आर्षः स्वार्थे त्वप्रत्ययः ॥ १०० ॥ कपिलादिप्रणीतेषु निरीश्वरं सांख्यादिषु ॥ १०१ ॥

तेगौतमदधीचनंदिकेश्वरप्रभृतिभिःपङ्क्तिःशसाविप्राःअन्यथावादिनःश्रुतिविरुद्धसिद्धांतवादिनः ॥ अनुमानप्रयोगस्येति ॥ प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयनिगम
नानिपंचावयवास्तद्युक्तस्यक्षित्यंकुरादिकंकर्तृजन्यं दृश्यत्वादित्यादेरनुमानप्रयोगस्याप्यत्रपरमेश्वरस्वरूपसिद्धिविषयेऽवकाशोऽवसरोविद्यतेइत्यर्थः ॥ १०२ ॥
तदेवदर्शयति ॥ सत्विति ॥ सःपर्वतोवन्हिमानित्यादेरनुमानप्रयोगः ॥ अत्रापिईश्वरसिद्धिविषयेपि ॥ १०३ ॥ दर्शनालंबनत्वतइति ॥ दृश्यत्वाद्धेतोरि
त्यर्थः ॥ ज्ञातव्यःप्रपंचस्यकर्तेत्यनुमातव्यः ॥ १०४ ॥ विश्वःप्रपंचः ॥ षट्कोशरूपःपिंडोदेहाख्यः ॥ यथोक्तगर्भोपनिषदि ॥ एतत्पाट्टोऽशिकंशरीरंत्रीणि
पितृतस्त्रीणिमातृतोऽस्थिस्नायुमज्जानःपितृतस्त्वङ्मांसरुधिराणिमातृतइति ॥ तत्राद्यत्रयमस्थिस्नायुमज्जारूपंपित्रंशजंभवेदित्यन्वयः ॥ १०५ ॥ अन्य

नश्रोतव्याहितद्वार्तातेन्यथावादिनोयतः ॥ अनुमानप्रयोगस्याप्यवकाशोत्रविद्यते ॥ १०२ ॥ पंचावयवयुक्तस्यस
तुधूमस्यदर्शनात् ॥ पर्वतस्याग्निमद्भावंवदत्यत्रापिसुव्रत ॥ १०३ ॥ प्रत्यक्षस्यप्रपंचस्यदर्शनालंबनत्वतः ॥ ज्ञातव्यः
परमेशानःपरमात्मानसंशयः ॥ १०४ ॥ स्त्रीपुंरूपमयोविश्वःप्रत्यक्षेणैवदृश्यते ॥ षट्कोशरूपपिंडोहितत्रचाद्यत्र
यंभवेत् ॥ १०५ ॥ पित्रंशजंपुनश्चान्यन्मात्रंशजमितिश्रुतिः ॥ एवंसर्वशरीरेषुस्त्रीपुंभावविदोजनाः ॥ १०६ ॥ प
रमात्मन्यपितथास्त्रीपुंभावंविदुर्बुधाः ॥ सच्चिदानंदरूपत्वंवदतिब्रह्मणःश्रुतिः ॥ १०७ ॥ असन्निवर्तकःशब्दःसदा
त्मेतिनिगद्यते ॥ निवर्तनंजडत्वस्यचिच्छब्देनविधीयते ॥ १०८ ॥ त्रिलिंगवर्तिसच्छब्दःपुंरूपोत्रविधीयतां ॥ प्रकाश
वाचीसभवेत्सन्प्रकाशइतिस्फुटं ॥ १०९ ॥ ज्ञानशब्दस्यपर्यायश्चिच्छब्दःस्त्रीत्वमागतः ॥ प्रकाशश्चिच्चमिथुनंजग
त्कारणतांगतं ॥ ११० ॥ सच्चिदात्मन्यपितथाजगत्कारणतांगते ॥ एकत्रैवशिवःशक्तिरितिभावोविधीयते ॥ १११ ॥
तैलवर्त्यादिमालिन्यात्प्रकाशस्यापिविद्यते ॥ मालिन्यमशिवत्वंचचिताग्न्यादिषुदृश्यते ॥ ११२ ॥ ॥

त्वङ्मांसरुधिररूपं ॥ श्रुतिरधुनोक्ता ॥ १०६ ॥ ननुनिर्गुणेपरमात्मनिकथंस्त्रीपुंभावंविदुरतआह ॥ सच्चिदित्यादिभिः ॥ श्रुतिःसत्यांविज्ञानमानंदंब्रह्मेत्या
दिका ॥ १०७ ॥ सदादिपदानांरुत्यान्याह ॥ असदिति ॥ असतोवाध्यस्यप्रपंचस्यव्यावर्तकःसच्छब्दःतस्यहिकालत्रयावाध्यमित्यर्थस्तदेवाह ॥ सदात्मे
तीति ॥ सदेवसोम्येदमग्रआसीदितिश्रुतेरितिभावः ॥ १०८ ॥ अत्रब्रह्मणि ॥ प्रकाशवाचीति ॥ एवंचप्रकाशपदार्थस्यपुंस्त्वेनबोधात्तद्वाचिसच्छब्दगतं
पुंस्त्वंब्रह्मण्यारोप्यपुंस्त्वव्यवहारइतिभावः ॥ एवमग्रेपि ॥ १०९ ॥ ११० ॥ १११ ॥ कस्यचित्प्रकाशस्यापिमालिन्यं दृश्यतेतद्द्वाराशिवत्वंविशेषणी
यमित्याह ॥ तैलवर्तीतिसार्धेन ॥ विद्यतइति ॥ मालिन्यमित्यत्रसंबध्यते ॥ ११२ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ ११३ ॥ जीवाश्रितचिच्छक्तिसत्त्वेमानमाह ॥ बलवानिति ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ तमुद्दिश्येति ॥ तमानन्दमुद्दिश्यतादृशानन्दलाभार्थमित्यर्थः ॥ ११६ ॥ उपनिषत्स्वि
ति ॥ सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म तद्ब्रह्मेतीत्यादिषूपनिषद्वाक्येषु ब्रह्मेति ब्रह्मशब्देन बृंहिधात्वर्थगोचरः सर्वात्मत्वं तयोरेव शिवशक्तयोरेव गीयत इत्यर्थः ॥ तच्च सर्वा
त्मत्वं नित्यशुद्धमुक्तत्वादिस्वरूपं ॥ तदुक्तं श्रीमच्छारीरमीमांसाभाष्ये भगवत्पादैः ॥ अस्ति तावद्ब्रह्म नित्यशुद्धमुक्तस्वभावं सर्वज्ञं सर्वशक्तिं ॥ ब्रह्मशब्दस्य
हिव्युत्पाद्यमानस्य नित्यशुद्धत्वादयोः प्रतीयंते बृहत्तेर्धातोर्नानुगमादिति ॥ ११७ ॥ तदेव सर्वात्मत्वमुदाहृत्य दर्शयति ॥ बृंहणत्वमिति ॥ बृंहणत्वं पूर्वं
क्तं नित्यशुद्धत्वादिकं बृहत्त्वं सर्वव्यापित्वं च पंचब्रह्ममये सादारण्यविग्रहे सदाशिवविग्रहेऽस्ति तत्रैव विश्वस्य प्रपञ्चस्य प्रतीतिर्ब्रह्मशब्दिता ब्रह्मशब्देन व्यवहृतेत्यर्थः
॥ ११८ ॥ प्रतिलोमात्मके सोहमित्याकारके ॥ हकारस्यावर्णसहितस्येति भावः ॥ ११९ ॥ परमात्मनोः शिवशक्त्योः ॥ महामंत्र इति ॥ सूक्ष्मो
एतन्निवर्तनत्वेन शिवत्वं श्रुतिचोदितं ॥ जीवाश्रितायाश्चिच्छक्तेर्दौर्बल्यं विद्यते सदा ॥ ११३ ॥ तन्निवृत्त्यर्थमेवात्र शक्तित्वं
सार्वकालिकं ॥ बलवान् शक्तिमांश्चेति व्यवहारः प्रदृश्यते ॥ ११४ ॥ एवं शिवत्वं शक्तित्वं परमात्मनि दर्शितं ॥ शिवशक्तयोस्तु
संयोगादानन्दः सततोदितः ॥ ११५ ॥ प्रकाशते तमुद्दिश्य मुनयः क्षीणकल्मषाः ॥ शिवेमनः समाधाय प्राप्ताः शिवमनामयं
॥ ११६ ॥ सर्वात्मत्वं तयोरेव ब्रह्मेत्युपनिषत्सु च ॥ गीयते ब्रह्मशब्देन बृंहिधात्वर्थगोचरः ॥ ११७ ॥ बृंहणत्वं बृहत्त्वं च
यथा सादारण्यविग्रहे ॥ पंचब्रह्ममये विश्वप्रतीतिर्ब्रह्मशब्दिता ॥ ११८ ॥ प्रतिलोमात्मके हंसे वक्ष्यामि प्रणवोद्भवं ॥
व्यंजनस्य सकारस्य हकारस्य च वर्जनात् ॥ ११९ ॥ ओमित्येव भवेत्स्थूलोवाचकः परमात्मनोः ॥ महामंत्रो भवेत्सूक्ष्म
स्तदुद्धारं वदामि ते ॥ १२० ॥ आद्ये त्रिपञ्चरूपे च स्वरे षोडशके त्रिषु ॥ महामंत्रो भवेदादौ सकारो भवेद्यदा ॥ १२१ ॥
हंसश्च प्रतिलोमः स्यात्सकारार्थः शिवः स्मृतः ॥ शक्त्यात्मको महामंत्रवाच्यः स्यादिति निर्णयः ॥ १२२ ॥ गुरूपदेश
कालेतु सोहं शक्त्यात्मकः शिवः ॥ इति जीवपरो भूयान् महामंत्रस्तदापशुः ॥ १२३ ॥

यो महामंत्रो भवेत्तदुद्धारं वदामीत्यन्वयः ॥ १२० ॥ आद्य इति ॥ अं अः एषु त्रिषु स्वरेष्वेव अकारे त्रिपञ्चरूपे अं इति पञ्चदशस्वरूपतां प्राप्ते चाह का
रव्यंजनादिके हं इति स्थिते तथा षोडशके अः एवं रूपे यदादौ सकारो भवेत्तदा हं स इति स्यात्सचापि यदा प्रतिलोमः स्यात्तदा हंसः सोहमिति महामंत्रो भवेदित्यर्थः ॥ ए
तदुद्धारस्य सूक्ष्मत्वादयं सूक्ष्मः ॥ सकारार्थ इति ॥ स इति सर्वनाम्ना विशुद्धस्वभावशिवस्यैव बुद्धि विषयत्वादिति भावः ॥ विशुद्धिः शिवता स्वत इत्युक्तत्वात् ॥
॥ १२१ ॥ १२२ ॥ तत्रैव विशेषमाह ॥ गुरूपदेशकाल इति ॥ स शक्त्यात्मकः शिवो हं मस्मीति जीवपरो महामंत्रो यदा भूयात्तदा शक्त्यात्मकः शिवांशः पशुः
शिवैक्याच्छिवसाम्यभागभवेदित्यन्वयः ॥ भूयादित्यनेनेदं शस्यैव महामंत्रस्येष्टप्राप्तिजनकत्वमिति सूचितं ॥ जीवस्य शिवांशत्वं वक्ष्यते ॥ १२३ ॥

प्रज्ञानमिति ॥ प्रज्ञानं ब्रह्मेति श्रुतिवाक्ये त्वित्यर्थः ॥ प्रज्ञानार्थः प्रज्ञानरूपो ब्रह्मशब्दार्थः ॥ १२४ ॥ शिवसूत्रं शैवागमादिषु स्थितं ॥ १२५ ॥ अस्यैव विवरणार्थं वार्तिकमाह ॥ चैतन्यमितीति ॥ सर्वप्रपञ्चविषयकसर्वज्ञानक्रियात्मकं स्वातन्त्र्यं चैतन्यपदार्थः ॥ तादृशस्वातन्त्र्यस्वभावकोयः स परमात्मा कीर्तित इत्येतदर्थः ॥ १२६ ॥ एवं परमात्मस्वरूपमुक्त्वा जीवस्वरूपं शिवसूत्रेणाह ॥ ज्ञानमिति ॥ १२७ ॥ तद्विवरणमाह ॥ ज्ञानमिति ॥ आत्मनस्तस्य विश्वस्य प्रपञ्चस्य यत्किञ्चिज्ज्ञानक्रियात्मकं स्वातन्त्र्यं ज्ञानपदार्थो विधेरूप इत्याद्यपदेन ज्ञानपदेनेशः पशुवर्गस्य लक्षणमाहं त्यन्वयः ॥ इत्याह ह्येव देव इति पाठांतरं ॥ १२८ ॥ एतद्वयमिति ॥ अधुना क्तचैतन्यज्ञानात्मकं द्विविधं स्वातन्त्र्यं ॥ पराशक्तेः मायाशक्तेः प्रथमस्पन्दतां सृष्टेः प्रयोजिकां प्रथमचेष्टारूपतां गतमित्यर्थः ॥ १२९ ॥ अस्तुव

शक्त्यात्मकः शिवांशश्च शिवैक्याच्छिवसाम्यभाक् ॥ प्रज्ञानं ब्रह्मवाक्ये तु प्रज्ञानार्थः प्रदृश्यते ॥ १२४ ॥ प्रज्ञानशब्दश्चैतन्यपर्यायः स्यान्न संशयः ॥ चैतन्यमात्मेति मुने शिवसूत्रं प्रवर्तितं ॥ १२५ ॥ चैतन्यमिति विश्वस्य सर्वज्ञानक्रियात्मकं ॥ स्वातन्त्र्यं तत्स्वभावोयः स आत्मा परिकीर्तितः ॥ १२६ ॥ इत्यादि शिवसूत्राणां वार्तिकं कथितं मया ॥ ज्ञानं बंध इतीदं तु द्वितीयं सूत्रमीशितुः ॥ १२७ ॥ ज्ञानमित्यात्मनस्तस्य किञ्चित्ज्ञानक्रियात्मकं ॥ इत्याहाद्यपदेनेशः पशुवर्गस्य लक्षणं ॥ १२८ ॥ एतद्वयं पराशक्तेः प्रथमस्पन्दतां गतं ॥ एनामेव परांशं किंश्चेताश्चतरशाखिनः ॥ १२९ ॥ स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया चेत्यस्तु वन्मुदा ॥ ज्ञानक्रियेच्छारूपं हि शंभोर्दृष्टिप्रयं मतं ॥ १३० ॥ एतन्मनोमध्यगं सदिन्द्रियद्वारगोचरं ॥ अनुप्रविश्य जानाति करोति च पशुः सदा ॥ १३१ ॥ तस्मादात्मन एवेदं रूपमित्येव निश्चितं ॥ प्रपञ्चार्थं प्रवक्ष्यामि प्रणवैक्यप्रदर्शकं ॥ १३२ ॥

भिति ॥ इत्थं हि श्वेताश्चतरशाखायामाभ्यां ॥ न तस्य कार्यकरणं च विद्यते न तत्समश्चाभ्यधिकश्च दृश्यते ॥ परास्य शक्तिर्विविधैव श्रूयते स्वाभाविकी ज्ञानबलक्रिया च ॥ ते ध्यानयोगानुगता अपश्यन् देवास्तु शक्तिं स्वगुणैर्निगूढामिति ॥ जानामि करोमीति व्यवहारः किं देहेंद्रियादिसंभव उतात्मनोरूपमिति पृष्टस्योत्तरमाह ॥ ज्ञानक्रियेति ॥ १३० ॥ एतत् शंभोर्दृष्टिप्रयं कर्तुमनोमध्यगं ॥ अनेनैतस्याणीयस्त्वमुक्तं ॥ इन्द्रियेति ॥ इन्द्रियद्वारगोचरं देहमनुप्रविश्य पशुर्जीवरूपं सत्तज्जानाति करोति चेत्यर्थः ॥ तदनुप्रविश्य ॥ सच्चत्यच्चाभवादिति श्रुतेरिति भावः ॥ १३१ ॥ प्रणवेति ॥ प्रपञ्चेन सह यत्प्रणवस्यैक्यं तादत्त्यं तस्य प्रदर्शकमित्यर्थः ॥ १३२ ॥

श्रुतिरिति ॥ ओमितीदं सर्वमिति तैत्तिरीयश्रुतिः सर्वप्रपञ्चप्रणवस्वरूपमाहेत्यर्थः ॥ तस्माद्देतीति ॥ तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूत इत्युपक्रम्येत्यर्थः ॥ १३३ ॥ तात्पर्यमिति ॥ एतत्कथनमुक्तश्रुतिवाक्येषु स्पष्टतया नुक्तस्यापि कस्यचित्क्रमस्य श्रुतितात्पर्यविषयत्वसद्भावबोधनार्थं ॥ तमेव क्रमं वक्तुं तस्माद्देतीति वाक्यस्थिते तत्पदप्रतिपाद्यं सृष्टिहेतुभूतं परमात्मस्वरूपमाह ॥ शिवशक्तीति ॥ मायाशक्तियुतः शिव एव सृष्टिहेतुः परमात्मेति श्रुतिवाक्यानि श्रितमित्यर्थः ॥ एतदेवाभिप्रेत्य तस्माद्देतीति वाक्यव्याख्यावसरे विद्यारण्याचार्यैरुक्तं ॥ तस्मान्मायिनः परमात्मन आकाशः संभूतः उत्पन्नः परमात्मैवाकाशवाय्वाद्याकारेण प्रतिभासत इत्यर्थः ॥ यदुपादानकारणं मृद्रूपं तदेतत्स्वस्मादभिन्नं घटमारभते ॥ क्षीरस्वरूपमुपादानं स्वयंदध्याकारेण परिणमते ॥ रज्जुरूपमुपादानमज्ञानेन सहितं सर्पा

ओमितीदं सर्वमिति श्रुतिराह सनातनी ॥ तस्माद्देतीत्युपक्रम्य जगत्सृष्टिः प्रकीर्तिता ॥ २३३ ॥ तस्याश्रुतेस्तु तात्पर्यं वक्ष्यामि श्रूयतामिदं ॥ शिवशक्तिसमायोगः परमात्मेति निश्चितं ॥ १३४ ॥ पराशक्तेस्तु संजाता चिच्छक्तिस्तु तदुद्भवा ॥ आनंदशक्तिस्तज्जास्यादिच्छाशक्तिस्तदुद्भवा ॥ १३५ ॥ ज्ञानशक्तिस्ततो जाता क्रियाशक्तिस्तु पञ्चमी ॥ एताभ्य एव संजातानि वृत्त्याद्याः कलामुने ॥ १३६ ॥ चिदानंदसमुत्पन्नौ नादविंदू प्रकीर्तितौ ॥ इच्छाशक्तेर्मकारस्तु ज्ञानशक्तेस्तु पञ्चमः ॥ १३७ ॥ स्वरः क्रियाशक्तिजातो अकारस्तु मुनीश्वर ॥ शिवादी शान उत्पन्नस्ततस्तत्पुरुषोद्भवः ॥ १३८ ॥ ततो धोरस्ततो वामः सद्योजातोद्भवस्ततः ॥ एतस्मान्मातृकादष्टत्रिंशन्मातृसमुद्भवः ॥ १३९ ॥ ॥

कारेण विवर्तत इति ॥ १३४ ॥ एवं च तस्माद्वा एतस्मादित्यनेन शक्तिमतो ब्रह्मणः सकाशादाकाशः संभूत इत्युक्तं तत्राद्यशक्तेः क्रमेणोत्पन्नानि शक्त्यंतराण्याह ॥ पराशक्तेरिति ॥ तदुद्भवा चिच्छक्त्युद्भवा आनंदशक्तिः तज्जा आनंदशक्तिजा इच्छाशक्तिरेवं क्रमेणान्वयः ॥ १३५ ॥ एताभ्यः चिदादिशक्तिभ्यः ॥ निवृत्त्याद्या इति ॥ क्वचिच्छक्त्यंत्याद्या इति पाठः ॥ १३६ ॥ चिदानंदेति ॥ चिदानंदशक्तिभ्यां नादविंदू क्रमेणोत्पन्नावित्यर्थः ॥ पञ्चमः स्वर उकारः ॥ १३७ ॥ एवं विलोमक्रमेण प्रणववर्णानामुत्पत्तिमुक्ते शानाद्युत्पत्तिक्रममाह ॥ शिवादिति ॥ १३८ ॥ मातृकात् अकारादिमातृकागणात् ॥ अष्टत्रिंशन्मातरोऽष्टत्रिंशत्कलाः पूर्वमुक्ताः ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥१४०॥ वामसद्योद्भवेक्रमेणेशेषः ॥ ईशचिच्छक्तिमुखतइति ॥ ईशानचिच्छक्तयोर्मिथुनमारभ्येत्यर्थः ॥ विभोःशिवस्य ॥ १४१ ॥ अनुग्रहादिकृत्यानामनुग्रहतिरोभावसंहारस्थितिसृष्टिरूपाणां ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ आद्यमिति ॥ आद्यमिथुनमीशचिच्छक्त्यात्मकमारभ्यवियदादिभूतपंचकं क्रमादुत्पन्नमासीदित्यन्वयः ॥ अतोभूतपंचकं यन्मयीशचिच्छक्त्यादिमयं विदुरित्यर्थः ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ व्यापकत्वमिति ॥ भूतानामाकाशादीनां व्यापकत्वमेवं पूर्वपूर्वमुत्तरस्माद्व्यापकमित्येवंरीत्या प्रकीर्तितमित्यर्थः ॥ १४६ ॥ तदेव स्पष्टीकरोति ॥ व्याप्यत्वमिति ॥ गंधादिक्रमतः गंधगुणापृथिवीरसगुणक

ईशानाच्छांत्यतीताख्याकलाजाताथपूरुषात् ॥ उत्पद्यते शांतिकलाविद्याघोरसमुद्भवा ॥ १४० ॥ प्रतिष्ठाचनिवृत्तिश्च वामसद्योद्भवेमते ॥ ईशचिच्छक्तिमुखतो विभोर्मिथुनपंचकं ॥ १४१ ॥ अनुग्रहादिकृत्यानां हेतुः पंचकमिष्यते ॥ वाच्यवाचकसंबधान्मिथुनत्वमुपेयुषि ॥ १४२ ॥ कलावर्णस्वरूपेस्मिन्पंचके भूतपंचकं ॥ वियदादिक्रमादासीदुत्पन्नं मुनिपुंगव ॥ १४३ ॥ आद्यमिथुनमारभ्य पंचकं यन्मयं विदुः ॥ शब्दैकगुण आकाशः शब्दस्पर्शगुणो मरुत् ॥ १४४ ॥ शब्दस्पर्शरूपगुणप्रधानो वह्निरुच्यते ॥ शब्दस्पर्शरूपरसगुणकं सलिलं मतं ॥ १४५ ॥ शब्दस्पर्शरूपरसगंधादृचापृथिवीमता ॥ व्यापकत्वं च भूतानामिदमेवं प्रकीर्तितं ॥ १४६ ॥ व्याप्यत्ववैपरीत्येन गंधादिक्रमतो भवेत् ॥ भूतपंचकरूपोयं प्रपंचः परिकीर्त्यते ॥ १४७ ॥ विराट्सर्वसमष्ट्यात्मा ब्रह्मांडमिति च स्फुटं ॥ पृथिवी तत्त्वमारभ्य शिवतत्त्वावधिक्रमात् ॥ १४८ ॥ निलीयतत्त्वसंदोहं जीव एव विलीयते ॥ सशक्तिके पुनः सृष्टौ शक्तिद्वारा विनिर्गतः ॥ १४९ ॥ स्थूलप्रपंचरूपेण तिष्ठत्याप्रलयं सुखं ॥ निजेच्छया जगत्त्रिष्टुमुद्युक्तस्य महेशितुः ॥ १५० ॥ प्रथमोयः परिस्पंदः शिवतत्त्वं तदुच्यते ॥ एषैवेच्छाशक्तितत्त्वं सर्वकृत्यानुवर्तनात् ॥ १५१ ॥ ज्ञानक्रियाशक्तियुग्मे ज्ञानाधिक्ये सदाशिवः ॥ महेश्वरं क्रियोद्रेके तत्त्वं विद्धि मुनीश्वर ॥ १५२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

जलव्याप्येत्येवं विपरीतक्रमेण पृथिव्यादीनां पूर्वपूर्वभूतव्याप्यत्वमित्यर्थः ॥ व्यापकत्वमधिकप्रदेशवृत्तित्वं व्याप्यत्वं चान्न व्यापकाम्यंतरे विद्यमानत्वं ॥ १४७ ॥ विराडिति ॥ स एव प्रपंचः सर्वसमष्ट्यात्मा विराट् ब्रह्मांडमिति स्फुटं कथ्यत इत्यर्थः ॥ पृथिवीति ॥ पृथिवी तत्त्वमारभ्य शिवतत्त्वपर्यंतं तत्त्वानां संदोहं समुदायं सशक्तिके परमेश्वरे निलीय प्रविलाप्य जीवरूप एव विराट् विलीयत इत्यन्वयः ॥ १४८ ॥ विनिर्गतः जीवरूपो विराडिति संबध्यते ॥ १४९ ॥ शिवतत्त्वस्वरूपमाह ॥ निजेच्छयेति ॥ १५० ॥ एषैवेति ॥ पूर्वमिच्छाशक्तितत्त्वं यदुक्तं सैषैवेच्छेत्यर्थः ॥ तत्र हेतुमाह ॥ सर्वकृत्येति ॥ सर्वपुक्त्येषु सृष्ट्याद्यनुग्रहातेष्वस्यानुवर्तनादित्यर्थः ॥ १५१ ॥ सदाशिवादितत्त्वस्वरूपमाह ॥ ज्ञानेति ॥ क्रियोद्रेके ज्ञानापेक्षया क्रियाधिक्ये महेश्वराख्यं तत्त्वं विद्धीत्यर्थः ॥ १५२ ॥

शुद्धविद्यात्मकं विशुद्धज्ञानस्वरूपं शिवतत्त्वं ॥ स्वांगेति ॥ स्वांगरूपेषु स्वावयवभूतेषु भावेषु तत्त्वेषु माया तत्त्वविभेदधीः मायोत्पन्नतत्त्वविभेदानां ज्ञाता शिवो यदानि जंरूपं परमैश्वर्यपूर्वकं स्वमायया निगूह्या खिलपदार्थानां संग्राहको भवेत्तदा पुरुष इत्याख्या पुरुष एवेदः सर्वमित्यर्थकत्वेन प्रसिद्धिः ॥ सृष्ट्या वनु प्रवेशे मानत्वेन तत्सृष्ट्या तदेवानुप्राविशदिति श्रुतिः प्रादुरभवदित्यर्थः ॥ १५३ ॥ १५४ ॥ अयमेवेति ॥ अयमेवेश्वर एव संसारी पशुर्जीवरूपो माययामोहितत्वेन शिवादभिन्नं जगन्नजानाति आत्मानं च शिवाद्भिन्नमित्यपि जानातीत्यर्थः ॥ १५५ ॥ १५६ ॥ चिद्घनः ज्ञानस्वरूपः शिष्यः शिवरूपो भवतीत्यर्थः ॥ १५७ ॥ नित्यत्वव्यापकत्वस्वरूप

ज्ञानक्रियाशक्तिसाम्यं शुद्धविद्यात्मकं मतं ॥ स्वांगरूपेषु भावेषु माया तत्त्वविभेदधीः ॥ १५३ ॥ शिवो यदानि जंरूपं परमैश्वर्यपूर्वकं ॥ निगूह्य मायया खिलपदार्थं ग्राहको भवेत् ॥ १५४ ॥ तदा पुरुष इत्याख्या तत्सृष्ट्येत्यभवच्छ्रुतिः ॥ अयमेव हि संसारी माययामोहितः पशुः ॥ १५५ ॥ शिवादभिन्नं जगदात्मानं भिन्नमित्यपि ॥ जानतोऽस्य पशोर्देवमोहो भवति न प्रभोः ॥ १५६ ॥ यथैन्द्रजालिकस्यापि योगिनो न भवेद्भ्रमः ॥ गुरुणा ज्ञापितैश्वर्यः शिवो भवति चिद्घनः ॥ १५७ ॥ सर्वकर्तृत्वरूपा च सर्वज्ञत्वरूपिणी ॥ पूर्णत्वरूपानित्यत्वव्यापकत्वरूपिणी ॥ १५८ ॥ शिवस्य शक्तयः पञ्च संकुचद्रूपभास्कराः ॥ अपि संकोचरूपेण विभांत्य इव नित्यशः ॥ १५९ ॥ पशोः कलाख्यविद्येति रागकालौ नित्यपि ॥ तत्पञ्चकरूपेण भवंत्यत्र कलेतिसा ॥ १६० ॥ किञ्चित्कर्तृत्वहेतुः स्यात्किञ्चित्तत्त्वैकसाधनं ॥ साविद्या तु भवेद्भागो विषयेष्वनुरंजकः ॥ १६१ ॥ कालो हि भावाभावानां भासनाभासनात्मकः ॥ क्रमावच्छेदको भूत्वा भूतादिरितिकथ्यते ॥ १६२ ॥ इदं तु मम कर्तव्यमिदं नेति नियामिका ॥ नियतिः स्याद्विभोः शक्तिस्तदाक्षेपात्पतेत्पशुः ॥ १६३ ॥ एतत्पञ्चकमेवास्य स्वरूपपावारकत्वतः ॥ पञ्चकंचुक्रमाख्यातमंतरंगं च साधनं ॥ १६४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

पिणी नित्यत्वस्वरूपिणी व्यापकत्वस्वरूपिणी चेत्यर्थः ॥ १५८ ॥ संकुचदिति ॥ संकुचद्रूपो भास्करोऽयम्यस्ता इत्यर्थः ॥ १५९ ॥ १६० ॥ कलादीनां स्वरूपमाह ॥ किञ्चिदित्यादिभिः ॥ १६१ ॥ क्रमावच्छेदकः भावाभावानां क्रमेण परिच्छेदकः ॥ १६२ ॥ तदाक्षेपात् नियतित्यागात् ॥ १६३ ॥ अस्य पशोः स्वरूपपावारकत्वतः स्वरूपस्याच्छादकत्वेन ॥ १६४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥ १६५ ॥ तदधःस्थःमायायाअधःस्थः ॥ १६६ ॥ १६७ ॥ १६८ ॥ १६९ ॥ १७० ॥ १७१ ॥ जीवनंजीवनसाधनात्मकःसंरंभोवेगरूपः ॥ १७२ ॥

वामदेवउवाच ॥ नियत्यधस्तात्प्रकृतेरुपरिस्थःपुमानिति ॥ पूर्वत्रभवताप्रोक्तमिदानींकथमन्यथा ॥ १६५ ॥ माय
यासंकुचद्रूपस्तदधस्थइतिप्रभो ॥ श्रीसुब्रह्मण्यउवाच ॥ अद्वैतशैववेदोयद्वैतंसहतेकचित् ॥ १६६ ॥ सर्वज्ञःसर्व
कर्ताचशिवएवस्वमायया ॥ संकुचद्रूपइवसन्पुरुषःसंबभूवह ॥ १६७ ॥ कलादिपंचकेनैवभोक्तृत्वेनप्रकल्पितः ॥ प्र
कृतिस्थःपुमानेषभुंक्तेप्रकृतिजान्गुणान् ॥ १६८ ॥ इतिस्थानद्वयांतस्थःपुरुषोनविरोधकः ॥ संकुचन्निजरूपाणांज्ञा
नादीनांसमष्टिमत् ॥ १६९ ॥ सत्त्वादिगुणसाध्यंचबुद्ध्यादित्रितयात्मकं ॥ चित्तंप्रकृतितत्त्वंतदासीत्सत्त्वादिकारणा
त् ॥ १७० ॥ सात्त्विकादिविभेदेनगुणाःप्रकृतिसंभवाः ॥ गुणेष्व्योबुद्धिरुत्पन्नावस्तुनिश्चयकारिणी ॥ १७१ ॥ अ
हंकारस्ततोबुद्धेःसंजातस्त्रिविधश्चसः ॥ जीवनंचाथसंरंभोर्गर्वश्चास्यत्रिधावपुः ॥ १७२ ॥ सत्त्वादिभेदात्सपुनस्तैज
सादित्रिभेदवान् ॥ अहंकारात्तैजसानुमनोबुद्धींद्रियाणिच ॥ १७३ ॥ जातानिमनसोरूपस्यात्संकल्पविकल्पकं ॥
बुद्धींद्रियाणिश्रोत्रंत्वक्चक्षुर्जिह्वाचनासिका ॥ १७४ ॥ शब्दस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधश्चगोचरः ॥ बुद्धींद्रियाणांक
थिताःश्रोत्रादिक्रमतस्ततः ॥ १७५ ॥ वैकारिकादहंकारात्कर्माक्षाणिप्रजज्ञिरे ॥ तानिवाक्पाणिपादौचपायूपस्थौ
चतक्रियाः ॥ १७६ ॥ वदनादानगमनविसर्गानंदसंज्ञिताः ॥ भूतादिकादहंकारात्तन्मात्राण्यभवन्क्रमात् ॥ १७७ ॥
तानिसूक्ष्माणिरूपाणिशब्दादीनामितिस्थितिः ॥ तेभ्यश्चाकाशवाय्वग्निपाथोभूमिजनिःक्रमात् ॥ १७८ ॥ अवका
शप्रदानत्वंवाहकत्वंचपाचनं ॥ संरंभोधारणंतेषांव्यापाराःपरिकीर्तिताः ॥ १७९ ॥ वामदेवउवाच ॥ भूतसृष्टिः
पुराप्रोक्ताकलादिभ्यःकथंपुनः ॥ आत्मतत्त्वमकारःस्याद्विद्यास्यादुस्ततःपरं ॥ १८० ॥ शिवतत्त्वंमकारःस्यात्सर्वत
त्वार्थकाबुभौ ॥ बिंदुनादौतुतत्रत्यादेवताःशृणुसांप्रतं ॥ १८१ ॥ ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चमहेश्वरसदाशिवौ ॥ तेहिसा
क्षाच्छिवस्यैवमूर्तयःश्रुतिविश्रुताः ॥ १८२ ॥

॥ १७३ ॥ १७४ ॥ १७५ ॥ कर्माक्षाणिकर्मेद्रियाणि ॥ १७६ ॥ १७७ ॥ १७८ ॥ तेषामाकाशादीनांक्रमेणेत्यर्थः ॥ १७९ ॥ विद्याधिद्यातत्त्वंउःउ
कारः ॥ १८० ॥ १८१ ॥ १८२ ॥

भवन्तीतीति ॥ इत्यादिवाक्येषु सत्सु भूतसृष्टिः पुराकलादिभ्यः कथं प्रोक्तेति व्यवहितेन संबंधः ॥ १८३ ॥ तानि पंचभूतानि भूतपतेः शिवस्य वपुःशरीररूपाणि ॥
॥ १८४ ॥ १८५ ॥ संशयच्छेदाय विरोधं परिहरति ॥ तन्मात्राणामिति ॥ भूतकारणात् भूतानामुत्पादकत्वेन साधर्म्यात् ॥ १८६ ॥ १८७ ॥ १८८ ॥ १८९ ॥
विश्रुताः सुमेर्वादयः प्रसिद्धाः ॥ १९० ॥ १९१ ॥ सर्वे वैरुद्र इतीति ॥ सर्वे वैरुद्रस्तस्मै रुद्राय नमो अस्तु ॥ पुरुषो वैरुद्रः सन्महोनमो नम इति नारायणीयोपनिषदि

तन्मात्रेभ्यो भवन्तीति संदेहो त्रमहान् प्रभो ॥ श्रीसुब्रह्मण्य उ० ॥ तस्माद्वेति समारभ्य भूतिसृष्टिक्रमे मुने ॥ १८३ ॥ जाता
नि पंचभूतानि कलाभ्य इति निश्चितं ॥ स्थूलप्रपंचरूपाणि तानि भूतपतेर्वपुः ॥ १८४ ॥ शिवतत्त्वादि पृथ्व्यंततत्त्वाना
मुदयक्रमे ॥ तन्मात्रेभ्यो भवन्तीति वक्तव्यानि क्रमान्मुने ॥ १८५ ॥ तन्मात्राणां कलानामप्यैक्यं स्याद्भूतकारणात् ॥
अविरुद्धत्वमेवात्र विद्विब्रह्मविदां वर ॥ १८६ ॥ स्थूलसूक्ष्मात्मके विश्वे चंद्रसूर्यादयो ग्रहाः ॥ सनक्षत्राश्च संजातास्त
थान्येज्योतिषां गणाः ॥ १८७ ॥ ब्रह्मविष्णुमहेशादिदेवताभूतजातयः ॥ इंद्रादयोऽपि दिक्पाला देवाश्च पितरोऽसुराः
॥ १८८ ॥ राक्षसामानुषाश्चान्ये जंगमत्वविभागिनः ॥ पशवः पक्षिणः कीटाः पन्नगादिप्रभेदिनः ॥ १८९ ॥ तरुगुल्म
लतौषध्यः पर्वताश्चाष्टविश्रुताः ॥ गंगाद्याः सरितः सप्तसागराश्च महर्धयः ॥ १९० ॥ यत्किंचिद्वस्तु जातं तत्सर्वमत्र प्र
तिष्ठितं ॥ स्त्रीपुरुषमिदं विश्वं शिवशक्त्यात्मकं बुधैः ॥ १९१ ॥ भवादृशैरुपास्यं स्याच्छिवज्ञानविदां वरैः ॥ सर्वं ब्रह्मेत्यु
पासीत सर्वो वैरुद्र इत्यपि ॥ १९२ ॥ श्रुतिराह मुने तस्मात्प्रपंचात्मा सदा शिवः ॥ अष्टत्रिंशत्कलान्याससामर्थ्याद्वैत
भावनात् ॥ १९३ ॥ सदा शिवो ह मेवेति भावितात्मा गुरुः शिवः ॥ प्रपंचदेवतायं त्रमंत्रात्मानं हि संशयः ॥ १९४ ॥
एवं विधाचार्यकृपापाटिताखिलबंधनः ॥ शिशुः शिवपदासक्तो गुर्वात्मा भवति ध्रुवं ॥ १९५ ॥ यदस्ति वस्तु तत्सर्वं गुण
प्राधान्ययोगतः ॥ समस्तं व्यस्तमपि च प्रणवार्थं प्रचक्षते ॥ १९६ ॥

॥ १९२ ॥ अष्टत्रिंशदिति ॥ अष्टत्रिंशत्कलान्यासे सामर्थ्यस्य तस्य शिवस्याद्वैतभावनादहमेव सदा शिव इति भावितात्मा प्रपंचदेवतायं त्रमंत्रात्मा गुरुः शिव
एव भवेदत्र संशय इत्यन्वयः ॥ १९३ ॥ १९४ ॥ शिशुः शिष्यः गुर्वात्मा पूज्यात्मा ॥ १९५ ॥ १९६ ॥

महच्चइति ॥ योदेवादिर्मदगर्वितः सन् रागादिदोषरहितं वेदसारं शिवोदितं महच्चोऽन्यथामनुतेतस्यानयामच्छत्तयाशिरर्द्धिच्छयासमित्यग्निमेणान्वयः ॥ १९७ ॥
 ॥ १९८ ॥ १९९ ॥ पशुरिति ॥ पशुर्जीवोपि पशुपतिः शिवरूपो भवेदिति शेषः ॥ २०० ॥ भक्त्या प्रवर्णेषु नम्रेषु ॥ २०१ ॥ वेदांतनिष्ठितमिति ॥ वेदांतेषु ब्रह्मस्वरूपप्रतिपादकवेदभागेषु निष्ठापर्यवसानं संजातं यस्य तत् ॥ तत्पादारविंदेति ॥ तस्य षडाननस्य पादारविंदयोर्विहरन् सन् षट्पदत्वं प्रापेत्यर्थः ॥ २०२ ॥ इति

रागादिदोषरहितं वेदसारं शिवोदितं ॥ यो ह्यन्यथैतन्मनुते महच्चो मदगर्वितः ॥ १९७ ॥ देवो वा मानवः सिद्धो गंधर्वो मनुजोऽपि वा ॥ दुरात्मनस्तस्य शिरर्द्धिच्छया समनया ध्रुवं ॥ १९८ ॥ मच्छत्तयारिपुकालाग्निकल्पयान हि संशयः ॥ भवानेव मुने साक्षाच्छिवा द्वैतविदां वरः ॥ १९९ ॥ भवत्कटाक्षसंपर्कात्पशुः पशुपतिर्ध्रुवं ॥ इदं रहस्यं परमं प्रतिष्ठितमतस्त्वयि ॥ २०० ॥ त्वमपि श्रद्धया भक्त्या प्रवर्णेष्वेव सादरं ॥ उपदिश्य च तान् सर्वान् तस्यो ज्य परमेश्वरे ॥ विचरन् लोकरक्षायै सुखमक्षयमाप्नुहि ॥ २०१ ॥ सूत उवाच ॥ श्रुत्वैव मद्भुतमतं हि षडाननोक्तं वेदांतनिष्ठितमृषिस्तु विनम्रमूर्तिः ॥ भूत्वा प्रणम्य बहुशो भुवि दंडवत्पादारविंदविहरन् मधुमत्त्वमाप ॥ २०२ ॥ इति श्रीशिवमहापुराणे कैलाससंहितायामुपरिभागे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ७५ ॥ वामदेव उवाच ॥ भगवन् सर्वतत्त्वज्ञ षण्मुखा मृतवारिधे ॥ गुरुत्वं कथमेतेषां यतीनां भावितात्मनां ॥ १ ॥ जीवानां भोगमोक्षादिसिद्धिः सिद्ध्यति यद्वशात् ॥ पारंपर्यं विना नैषामुपदेशाधिकारिता ॥ २ ॥ एतच्च क्षौरकर्म गंस्नानं च कथमीदृशं ॥ श्रीसुब्रह्मण्य उवाच ॥ योगपट्टं प्रवक्ष्यामि गुरुत्वं येन जायते ॥ ३ ॥ वैशाखे श्रावणे वास्यान्मास्याश्च युजिकार्तिके ॥ मार्गशीर्षे च माघे वा शुक्लपक्षे शुभे दिने ॥ ४ ॥ पंचम्यां पौर्णमास्यां वा कृतप्राभातिकक्रियः ॥ लब्धानुज्ञस्तु गुरुणा स्नात्वा नियतमानसः ॥ ५ ॥ पर्यंकशौचं कृत्वा तद्वाससांगं प्रमृज्य च ॥ द्विगुणंदोरमा बद्धपरिधाय च वाससी ॥ ६ ॥ क्षालितांघ्रिर्द्विराचम्य भस्मसद्यादिमंत्रतः ॥ समादायाथ संधार्य समुत्थूलनमार्गतः ॥ ७ ॥ गृहीतहस्तो गुरुणा हस्ताभ्यां प्राङ्मुखो यथा ॥ तथोपवेशितस्तिष्ठेन्मंडपे समलंकृते ॥ ८ ॥

श्रीशिवमहापुराणे कैलाससंहिता टीकायां सारबोधिण्यामुत्तरभागे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ओं नमः शिवाय ॥ योगपट्टविधानं यद्गुरुत्वप्राप्तिसाधनं ॥ सस्नानादिक्रियं प्रोक्तमेकादशद्विहोच्यते ॥ १ ॥ एतेषां पूर्वमुक्तानां ॥ १ ॥ पारंपर्यं विना परंपरागतसंप्रदायज्ञानं विना ॥ २ ॥ गुरुत्वमुपदेशाधिकारित्वं ॥ ३ ॥ ॥ ४ ॥ गुरुणा गुरोः ॥ ५ ॥ पर्यंकशौचमिति ॥ तद्विधिस्तु संन्यासपद्धतिप्रभृतिग्रंथेषु द्रष्टव्यः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥

गुर्वासनवरेगुरुदत्तासनवरे ॥ अस्त्रतःअस्त्रमंत्रेण ॥ १ ॥ अस्त्रवर्मभ्यांअस्त्रकवचमंत्राभ्यां ॥ १० ॥ आपूर्यतत्रपूरयित्वा ॥ तत्तशंस्वस्थितंजलं ॥ ११ ॥
अस्त्रेणअस्त्रमंत्रेण ॥ वर्मणाकवचमंत्रेणधेनुशंखाख्यमुद्रेप्रदर्शयेदित्यन्वयः ॥ १२ ॥ १३ ॥ तंतुपरिष्कृतंसूत्रेणवेष्टितं ॥ १४ ॥ पंचत्वचःअश्वत्थप्लक्षजं
वृषभवटद्रुसंभवाःपंचपत्राणिपंचपल्लवाःतेचअश्वत्थप्लक्षोदुंबराभ्रवटतरुभवाः ॥ मृत्तिकाभिः गजाश्वरथवल्मीकिनदीसंगमस्थानेषुस्थिताः ॥ १५ ॥

गुर्वासनवरेशुद्धेचैलाजिनकुशोत्तरे ॥ अथदेशिकआदायशंखंसाधारमस्त्रतः ॥ ९ ॥ शोध्यतत्पुरतःस्थाप्यसंपूज्यकु
सुमादिभिः ॥ साधारंशंखमप्यस्त्रवर्मभ्यांशोधितंजलं ॥ १० ॥ आपूर्यपूर्ववत्पूज्यषडंगोक्तक्रमेणच ॥ सप्तधैवाभि
मंत्रायप्रणवेनपुनश्चतत् ॥ ११ ॥ अभ्यर्च्यगंधपुष्पाद्यैर्धूपदीपौप्रदर्शयच ॥ संरक्ष्यास्त्रेणावगुंठध्वर्मणाथप्रदर्शये
त् ॥ १२ ॥ धेनुशंखाख्यमुद्रेचदेशिकःस्वपुरःपुनः ॥ शंखदक्षिणदेशेतुपूजाध्योक्तविधानतः ॥ १३ ॥ मंडलंकृतम
भ्यर्च्यसुगंधकुसुमादिभिः ॥ साधारंशोधितंशुद्धघटंतंतुपरिष्कृतं ॥ १४ ॥ धूपितस्थापितंशुद्धवासितोदप्रपूरितं ॥
पंचत्वक्पंचपत्रैश्चमृत्तिकाभिश्चपंचभिः ॥ १५ ॥ मीलितंचसुगंधेनलोलितंसमलंकृतं ॥ वस्त्राद्यदलकूर्चाग्रनालिके
रसुमैस्ततः ॥ १६ ॥ पंचरत्नानिविन्यस्यनीलमाणिक्यहेमनी ॥ प्रवालगोमेदकेचरत्नाभावेहिरण्यं ॥ १७ ॥ नृ
म्लुस्कमिति संप्रोच्यग्लूमित्यंतेसमर्चयेत् ॥ आधारशक्तिमारभ्ययजनोक्तविधानतः ॥ १८ ॥ देवमावाह्यसंपूज्यपं
चावरणमार्गतः ॥ निवेद्यपायसान्नंचतांबूलादियथापुरा ॥ १९ ॥ नामाष्टकार्चनांतंचकृत्वातमभिमंत्र्यच ॥ प्रणवा
ष्टोत्तरशतंब्रह्मभिःपंचभिःक्रमात् ॥ २० ॥ सद्यादीशांतमप्यस्त्ररक्षितंवर्मणापुनः ॥ अवगुंठयप्रदर्शयधूपदिपौप्र
दर्शयच ॥ २१ ॥ धेनुयोन्याख्यमुद्रेचदमैराछाद्यमस्तकं ॥ मंडपस्यैशदिग्भागेचतुरस्त्रंप्रकल्पयेत् ॥ २२ ॥ तदुप
र्यासनंकल्प्यतत्रसंस्थाप्यतंशिंशुं ॥ ततःकुंभंसमुत्थाप्यस्वस्तिवाचनपूर्वकं ॥ २३ ॥ अभिषिचेद्गुरुःशिष्यंप्रादाक्षि
प्येनमस्तके ॥ प्रणवंपूर्वमुच्चार्यसप्तधाब्रह्मभिस्ततः ॥ २४ ॥ पंचभिश्चाभिषेकंचशंखोदेनाभिवेष्टयेत् ॥ चरुंदीपंप्र
दर्शयवासासापरिमृज्यच ॥ २५ ॥

लोहितंमिश्रितं ॥ सुमानिपुष्पाणि ॥ १६ ॥ पंचरत्नान्याह ॥ नीलमिति ॥ हिरण्यमिति ॥ रत्नाभावेहिरण्यमेवरत्नमित्यर्थः ॥ स्वार्थेमयट् ॥ १७ ॥
॥ १८ ॥ १९ ॥ नामाष्टकंभवःशर्वोरुद्रइत्याद्युक्तं ॥ तंकलशं ॥ २० ॥ २१ ॥ ऐशदिग्भागेऐशान्यां ॥ २२ ॥ २३ ॥ शिशुंशिष्यं ॥ २४ ॥ अ
भिषेचयेदितिकचित् ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ तंशिष्यं ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ दक्षश्रुतौदक्षिणकर्णे ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ अवांतराणांवाक्यानामिति ॥ अवांतराणांब्रह्मणःपरोक्षज्ञानस्यसंपादकानांप्रज्ञानंब्रह्मेत्यादीनां ॥ अपरोक्षज्ञानस्यसंपादकानांमहावाक्यानामप्युपलक्षणमेतत् ॥ तानिचअहंब्रह्मास्मीत्यादीनि ॥ अर्थतात्पर्यमिति ॥

नूतनंदोरकौपीनंवाससीपरिधायच ॥ क्षालितांग्रिर्द्विराचम्यधृतभस्मगुरुःशिशुं ॥ २६ ॥ हस्ताभ्यामवलंब्याथहस्तौमंडपमध्यतः ॥ आसनेसंप्रवेश्याथकल्पितेसुखमास्थितं ॥ २७ ॥ पूर्वाभिमुखमात्मीयतत्त्वज्ञानाभिलाषिणं ॥ स्वासनस्थोगुरुर्ब्रूयादमलात्माभवेतितं ॥ २८ ॥ गुरुश्चपरिपूर्णोस्मिंशिवइत्यचलस्थितिः ॥ समाधिमास्थायततोमुद्धर्तगूढमानसः ॥ २९ ॥ पश्चादुन्मील्यनयनेपश्यन्शिष्यमनाकुलः ॥ स्वहस्तंभसितालिसंविन्यस्यशिशुमस्तके ॥ ३० ॥ दक्षश्रुतावुपदिशेद्वंसःसोहमितिस्फुटं ॥ तत्राद्योहंपदस्यार्थःशक्त्यात्मासशिवःस्वयं ॥ ३१ ॥ सएवाहंशिवोस्मीतिस्वात्मानंसंविभावय ॥ यइत्यणोरर्थतत्त्वमुपदिश्यततोवदेत् ॥ ३२ ॥ अवांतराणांवाक्यानामर्थतात्पर्यमादरात् ॥ वाक्यानिवचिमतेब्रह्मन्सावधानमतिःशृणु ॥ ३३ ॥ प्रज्ञानंब्रह्म ॥ अहंब्रह्मास्मि ॥ तत्त्वमसि ॥ अयमात्माब्रह्म ॥ ईशावास्यमिदंसर्वं ॥ प्राणोस्मिप्रज्ञानात्मा ॥ यदेवेहतदमुत्रयदमुत्रतदन्विह ॥ अन्यदेवतद्विदितादयोअविदितादधि ॥ एषतआत्मांतर्याम्यमृतः ॥ सयश्चायंपुरुषे यश्चासावादित्ये सएकः ॥ अहमस्मिपरंब्रह्मपरापरपरात्परं ॥ वेदशास्त्रगुरुत्मातुस्वयमानंदलक्षणं ॥ ३४ ॥ सर्वभूतस्थितंब्रह्मतदेवाहंसंशयः ॥ तत्त्वस्यप्राणोहमस्मिपृथिव्याःप्राणोहमस्मि ॥ ३५ ॥ अपांचप्राणोहमस्मितेजसश्चप्राणोहमस्मि ॥ वायोश्चप्राणोहमस्मिआकाशस्यप्राणोहमस्मि ॥ त्रिगुणस्यप्राणोहमस्मि ॥ सर्वोहंसर्वात्मकोहंसंसारियद्भूतंयच्चभव्यं ॥ यद्वर्तमानंसर्वात्मकत्वाद्वितीयोहं ॥ ३६ ॥ सर्वस्वखल्विदंब्रह्मसर्वोहंविमुक्तोहं ॥ योसौसोहंहंसःसोहमस्मिइत्येवंसर्वत्रसदाध्यायेदिति ॥ ३७ ॥

॥

॥

॥

॥

वक्तुमितिशेषः ॥ ३१ ॥ तान्येववाक्याम्याह प्रज्ञानमिति ॥ अर्थस्त्वेषामनुपदंस्फुटीभविष्यति ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥

पूर्वमेवेति॥प्रज्ञानं ब्रह्मवाक्येतु प्रज्ञानार्थः प्रदृश्यते॥प्रज्ञानशब्दश्चैतन्यपर्यायः स्यान्नसंशयइति पूर्वोक्तश्लोकादिना प्रबोधितइत्यर्थः ॥ एतद्वाक्यमेतरेयोपनिषदिपु
ब्रह्मैषं ब्रह्मैतुपक्रम्य सर्वतत्प्रज्ञानेन प्रज्ञाने प्रतिष्ठितं प्रज्ञानेन चोक्तः प्रज्ञाप्रतिष्ठाप्रज्ञानं ब्रह्मेति श्रूयते ॥ तच्च पूर्वोक्तं सर्वस्थावरमचलं च सर्वतदशेषतः प्रज्ञानेन प्रज्ञ
तिः प्रज्ञातच्च ब्रह्मैव नीयते सत्तां प्राप्यते ऽनेनेति नेनं प्रज्ञानेन त्रयस्य तदिदं प्रज्ञानेन प्रज्ञानेन ब्रह्मण्युत्पत्तिस्थितिलयकालेषु प्रतिष्ठितं प्रज्ञाश्रयमित्यर्थः ॥ प्रज्ञानेन चोक्तः
पूर्ववत् ॥ प्रज्ञाचक्षुर्वासर्वमेवलोकः ॥ प्रज्ञाप्रतिष्ठासर्वस्य जगतस्तस्मात्प्रज्ञानं ब्रह्मेति व्याख्यातं भगवद्भिर्भाष्यकारैः ॥ अहं ब्रह्मास्मीति वाक्यार्थवत्कुमहं पदार्थ
माह ॥ शक्त्यात्मेति ॥ ३८ ॥ तत्राप्यकारहकारयोः शिवः शक्त्यात्मा चक्रमेणार्थइत्याह ॥ अकारइति ॥ व्योमरूपः सर्वकारणरूपः ॥ ३९ ॥
॥ ४० ॥ पूर्वमेवेति ॥ शिवशक्तयोस्तु संयोगादानंदः सततोदितः ॥ प्रकाशतेतमुद्दिश्य मुनयः क्षीणकल्मषाः ॥ शिवे मनः समाधाय प्राप्ताः शिवमनामयं ॥
सर्वात्मत्वं तयोरेव ब्रह्मेत्युपनिषत्सु चेत्यादिभिः श्लोकैः पूर्वमेव कथितमित्यर्थः ॥ सोहमिति ॥ सपरमात्माहमस्मीति भावयेदित्यर्थः ॥ योहमस्मि ब्रह्माहमस्मि॥

प्रज्ञानं ब्रह्मवाक्यार्थः पूर्वमेव प्रबोधितः ॥ अहं पदस्यार्थभूतः शक्त्यात्मा परमेश्वरः ॥ ३८ ॥ अकारः सर्ववर्णाद्यः प्र
काशः परमः शिवः ॥ हकारो व्योमरूपः स्याच्छक्त्यात्मा संप्रकीर्तितः ॥ ३९ ॥ शिवशक्तयोस्तु संयोगादानंदः सततो
दितः ॥ ब्रह्मेति शिवशक्तयोस्तु सर्वात्मत्वमिति स्फुटं ॥ ४० ॥ पूर्वमेवोपदिष्टं तत्सोहमस्मीति भावयेत् ॥

अहमस्मि ब्रह्माहमस्मीति नारायणोपनिषद्वाक्ययोरप्ययमेवार्थः ॥ इदं वाक्यमहं ब्रह्मास्मीति तदात्मानमेवाऽवेदहं ब्रह्मास्मीति तस्मात्तत्सर्वमभवदिति बृहदार
ण्यकभाष्ये पठितं ॥ तच्च सर्वशाखोपनिषत्सु ब्रह्मैकत्वविज्ञानं निश्चितार्थः ॥ तत्र यदि संसारं ब्रह्मणोऽन्य आत्मानमवेदितिकल्पेत इष्टस्यार्थस्य बाधनं स्यात् ॥
तथा च शास्त्रमुपक्रमोपसंहारयोर्विरोधादसंजसंकल्पितस्याव्यपदेशानुपपत्तेश्च ॥ यदि च आत्मानमेवावेदिति संसारिण एव वेद्यत्वोपपत्तेः ॥ आत्मेति वेचुरन्य
दुच्यत इति चेन्न ॥ अहं ब्रह्मास्मीति विशेषणात् ॥ अन्यश्चेद्देयः स्यादयमसाविति विशेष्येत ॥ नत्वहमस्मीति ॥ अहमस्मीति विशेषणात्मानमेवावेदिति चाव
धारणान्निश्चितमात्मैष ब्रह्मेत्यवगम्यते ॥ तथा च सत्युपपन्नो ब्रह्मविद्याव्यपदेशो नान्यथाविद्याह्यन्यथा स्यात् ॥ न च ब्रह्मत्वा ब्रह्मत्वे ह्येकस्योपपत्तेरपरमार्थतस्तमः
प्रकाशाविवर्णानोर्विरुद्धत्वात् न चोभयं निमित्तत्वे ब्रह्मविद्येति निश्चितो व्यपदेशो युक्तस्तदा ब्रह्मविद्यासंसारिविद्या च स्यात् ॥ न च वस्तुनोऽधर्मजरतीयत्वं कल्प
यितुं युक्तं ॥ तत्त्वज्ञानविवक्षायां श्रोतुः संशयो हितथा स्यात् ॥ निश्चितं च ज्ञानं पुरुषार्थसाधनमिष्यते ॥ यस्य स्यादद्धानविचित्सास्ति संशयात्मा विनश्यतीति श्रु
तिस्मृतिभ्यामतोन संशयितो वाक्यार्थो वाच्यः परहितार्थिनेति व्याख्यातं भाष्ये ॥

ननुपूर्वयदुपदिष्टं तसोहमस्मीति भावयेदिति तेन शक्त्यात्मना शिवेनाभेदभावनाकर्तव्येत्युक्तं भवति ॥ तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीत्यादिषु तु विशुद्धब्रह्मणा सोपदिष्टा ॥
तथा चाहं ब्रह्मास्मीत्यस्य सोहमस्मीति भावयेदिति विवरणमनुपपन्नं स्यादत आह ॥ तत्त्वमिति तीति ॥ तत्त्वमसीत्येतद्वाक्यस्थतत्पदेनापि सशब्दार्थः शक्त्यात्मैव बो-
धित इत्यर्थः एवमहं ब्रह्मास्मीत्यत्र ब्रह्मशब्देनापीति बोध्यं ॥ ४१ ॥ अन्यथा एवमर्थानङ्गीकारे ॥ विपरीतार्थभावेनेति ॥ अहं ब्रह्मास्मीति मूलवाक्येशुद्धब्रह्माभेदभावना
प्रतीयते तद्विवरणवाक्येतु शक्त्यात्मकाभेदभावनोपदिश्यत इति भिन्नार्थसंभावना स्यादित्यर्थः ॥ ननु शुद्धब्रह्माभेदभावनाभिप्रायेण तदहमस्मीत्येव विवरणतात्पर्यं
मस्तु न तु शक्त्यात्मकाभेद इत्यत आह ॥ अहंशब्दस्त्विति ॥ तथा चाहं पदस्यार्थभूतः शक्त्यात्मा परमेश्वर इति पूर्वमुक्त्या लिंगभेदेन विरोधाच्छाब्दमर्यादया तदहं पदा-
र्थयोरभेदान्वयोनोपपद्येतेति भावः ॥ ४२ ॥ तदेवाह ॥ एवमिति ॥ ननु वेदाः प्रमाणमित्यादाविवलिंगविशेषाविवक्षयानोक्तानुपपत्तिरत आह ॥ स्त्रीपुंरूपस्येति ॥ स्त्रीपुं-
सरूपमयस्य जगद्रूपकार्यस्य तादृशमेव कारणमुपादानं भवितुमर्हति तच्चान्यथा विलक्षणं भवेदित्यर्थः ॥ सगुणब्रह्माभेदभावना हरैर्विनिर्गुणब्रह्मतादात्म्यलाभो भ-
वतीत्येतत्प्रकरणतात्पर्यं ॥ ४३ ॥ तस्मादत्र तत्पदेन शक्त्यात्मैव ग्राह्य इत्यत्र युक्तिमाह ॥ सतत्त्वमिति ॥ तत्त्वमसीति वाक्यात्प्राक्तनं यत्स आत्मेति वाक्यं तस्मा-
त्सदस्य नुवर्त्य स शक्त्यात्मा तद्ब्रह्मरूपस्त्वमसि श्वेतकेतो इत्यर्थः ॥ तत्त्वमसीत्येतद्वाक्यंसय एषोणिमैतदात्म्यमिदं सर्वं तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि श्वेतकेतो इ-
तत्त्वमित्यत्र तदितिसशब्दार्थः प्रबोधितः ॥ ४१ ॥ अन्यथा सोहमित्यत्र विपरीतार्थभावना ॥ अहंशब्दस्तु पुरुषस्त-
दितिस्यान्न पुंसकं ॥ ४२ ॥ एवमन्योन्यवैरुद्धादन्वयोन भवेत्तयोः ॥ स्त्रीपुंरूपस्य जगतः कारणं चान्यथा भवेत् ॥ ४३ ॥
सतत्त्वमसि इत्येवमुपदेशार्थभावना ॥ अयमात्मेति वाक्ये च पुंरूपपदयुग्मकं ॥ ४४ ॥ ॥ ॥

तिभूय एवमाभगवान् विज्ञापयत्विति तत्तासोम्येति होवाचेति छांदोग्ये षष्ठेऽध्याये श्वेतकेतुं प्रत्युद्वालेकेनाऽरुणिना तत्पित्रोक्तं ॥ तच्च यः सदाख्य एष उक्तोऽणिमाऽणु-
भावो जगतो मूलमैतदात्म्यमेतत्सदात्मायस्य सर्वस्य तदेतदात्मा तस्य भाव एतदात्म्यमेतेन सदाख्येनात्मनात्मवत्सर्वमिदं जगन्नान्योऽस्यास्यात्मा संसारी नान्यद-
तोऽस्ति द्रष्टृनान्यदतोऽस्ति श्रोत्रित्यादिश्रुत्यंतरात् ॥ येन चात्मनात्मवत्सर्वमिदं जगत्तदेव सदाख्यं कारणं ॥ सत्यं परमार्थसत् ॥ अतः स एवात्मा जगतः प्रत्यक्स्व-
रूपं सतत्त्वं याथात्म्यं ॥ आत्मशब्दस्य निरुपपदस्य प्रत्यगात्मनि गवादिशब्दवन्निरूढत्वात् ॥ अतस्तत्त्वमसीति हे श्वेतकेतो इत्येवं प्रत्यायितः पुत्र आह ॥ भू-
य एवमाभगवान् विज्ञापयतु यद्भवदुक्तं तत्संदिग्धं ममाह न्यहं निसर्वाः प्रजाः सुपुत्रौ तत्सं पद्यंत इत्येतद्येन सत्सं पद्यन् विदुः सत्सं पन्नावयमिति ॥ अतो दृष्टान्तेन मां प्रत्या-
ययत्वित्यर्थः ॥ एवमुक्तस्तथास्तु सोम्येति होवाच पितेति ॥ अयमात्मेति वाक्येतु न पूर्वोक्तान्वयानुपपत्तिरित्याह ॥ अयमिति ॥ पदयुग्मकं अयमात्मेति च पदद्व-
यम् ॥ अयमात्मा ब्रह्मेति मां दूक्योपनिषदि पठितं ॥ तच्चायमिति चतुष्पात्त्वेन प्रविभज्यमानं प्रत्यगात्मतया भिनयेन निर्दिशति ॥ अयमात्मेति ॥ सोयमात्मा ओं-
काराभिधेयः परापरत्वेन व्यवस्थितश्चतुष्पात्कार्पापणवन्नगौरिवेति त्रयाणां विश्वतैजसप्राज्ञानां पूर्वपूर्वप्रविलापनेन तुरीयस्य प्रतिपत्तिरिति व्याख्यातं भगवत्पदैः

ईशावास्यमिदं सर्वमिदं तदर्थमाह ॥ ईशेनेति ॥ ईशेन शिवेनैवरक्षणीयत्वात् इदं जगदीशावास्यमित्यर्थः ॥ धातूनामनेकार्थत्वाद्दसधातोरत्र रक्षणमर्थः ॥ वाजसनेयसंहितोपनिषद्गतमेतद्वाक्यं ॥ एतच्च ईष्टृतीदृतेनेशा ईशिता परमेश्वरः परमात्मा सर्वस्य ॥ सहि सर्वमीष्टे सर्वजंतूनामात्मा सन् ॥ तेन स्वेनात्मनेशावास्यमाच्छादनीयं ॥ किमिदं सर्वं यत्किंचिज्जगत्यामिति व्याख्यातं भाष्यकारैः ॥ प्राणोऽस्मि प्रज्ञा त्मेत्यस्याऽर्थमाह ॥ प्रज्ञानात्मेति ॥ प्रज्ञानात्मकब्रह्मस्वरूपोऽहं प्राणपदार्थोऽस्मीत्येतदर्थः ॥ एतच्च प्राणस्तथानुगमादित्यधिकरणे प्रतर्दनोहवैदोदासिर्द्रस्यप्रियंधामोपाजगामयुद्धेन च पौरुषेयेण चेत्युपक्रम्य स होवाच प्राणोऽस्मि प्रज्ञात्मा तं मामायुरमृतमित्युपास्वेति कौषीतकिब्राह्मणोपनिषद्वाक्यं विषयवाक्यत्वेनोपन्यस्तं भाष्यकारैः ॥ तत्र प्राणशब्देन वायुमात्रं देवताविशेषो जीवो ब्रह्मवाग्राह्यमिति संशये लिङ्गादिभिर्वाय्वादिग्रहणं युज्यत इति पूर्वपक्षमुपन्यस्य प्राणशब्देन परंब्रह्मैवात्र विवाक्षितमिति सिद्धांतितम् ॥ यदेवेहेति कठवल्ली वाक्यस्यार्थमाह ॥ यदिति ॥ यदेवेह कार्यकारणोपाधिसमन्वितं चैतन्यं संसारधर्मवदवभासमानमविवेकिनां तदेव स्वात्मस्थममुत्र जगत्कारणत्वोपाधौ कार

ईशेन रक्षणीयत्वादीशावास्यमिदं जगत् ॥ प्रज्ञानात्मा यदेवेह तदमुत्रेति चिंतयेत् ॥ ४५ ॥ यः स एवेति विद्वद्भिः सिद्धांतिभिरिहोच्यते ॥ उपरिस्थितवाक्ये च यो मुत्र स इह स्थितः ॥ ४६ ॥ इति पूर्ववदेवार्थः पुरुषो विदुषां मतः ॥ अन्यदेव तद्विदितादथोऽविदितादधि ॥ ४७ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

णत्वमात्रोपहितमिति चिंतयेदित्यर्थः ॥ ४५ ॥ एतस्यैव दृढीकरणाय पुनराह ॥ यदिति ॥ यः कार्योपाधिर्जीवः स एव कारणोपाधिरीश्वर इति सिद्धांतिभिर्विद्वद्भिरिहोच्यत इत्यर्थः ॥ सिद्धांतिभिरित्युक्त्या भेदवादस्त्वपसिद्धांत इति सूचितम् ॥ उपरिस्थितवाक्ये यदमुत्र तदन्विहेति वाक्ये ॥ यो मुत्रेति ॥ यः कारणोपाधिविशिष्टः स एवेह कार्योपाधौ जीवरूपेण स्थित इति पूर्ववाक्यवदेव फलितोऽर्थः स चार्थः पुरुषरूप एव विदुषां मत इत्यर्थः ॥ एतद्वाक्यं यद्ब्रह्मादिषु स्थावरांतैषु वर्तमानं तत्तदुपाधित्वादब्रह्मवदवभासमानं संसार्यन्यः परस्माद्ब्रह्मण इति माभूत्कस्यचिदाशंकेतीदमाह ॥ यदेव ह कार्यकारणोपाधिसमन्वितं संसारधर्मवदवभासमानमविवेकिनां तदेव स्वात्मस्थममुत्रानित्यविज्ञानघनस्वभावं सर्वसंसारधर्मवर्जितं ब्रह्म यच्चा मुत्रास्मिन्नात्मानि स्थितं तदन्विह तदेवेह नाम रूपकार्यकारणोपाधिमनुभाव्यमानं नान्यदिति व्याख्यातं भगवद्भिः ॥ ४६ ॥ अन्यदेवेति ॥ शाब्दज्ञानं विदिक्रियाशब्दार्थः ॥ विदितं कार्यमविदितं कारणं तस्मादधि अन्यदित्यर्थः ॥ ४७ ॥

सयश्चायंपुरुषइतितैत्तिरीयब्रह्मवह्निगतवाक्यानामर्थमाह ॥ यश्चेति ॥ पुरुषशब्देनबुभुत्सुर्मुनुष्योपिविवक्षितः ॥ तत्रयआनंदमयःशंभुःयश्चादित्येआदित्य
देहेव्यवस्थितःसचासौप्रत्यक्षोऽपिपरोक्षःसन्सप्रसिद्धएकएवईरितःतयोःपार्थक्यंपृथक्कनेत्यर्थः ॥ सेतीत्यत्रसोचिलोपेचेदितिसुलोपः ॥ ५१ ॥ ननुसर्वाधिष्ठा
नस्यशंभोःपरमात्मनःपुरुषादिकमधिष्ठानंसंभवतीत्यतआह ॥ सोपाधिद्वयमिति ॥ पुरुषाधिष्ठितत्वादित्याधिष्ठितत्वरूपोपाधिद्वयसहितत्वमस्यवाक्यस्या
र्थःउपचारादारोपात्तथाकथ्यतइत्यर्थः ॥ तत्रहेतुमाह ॥ तमिति ॥ तंशंभुनाथंशिवंश्रुतयःयएषोंतरादित्येहिरण्मयःपुरुषःनमोहिरण्यबाहवेहिरण्यवर्णायहिर
ण्यरूपायहिरण्यपतयइत्याद्याःहिरण्मयंवदंतीत्यर्थः ॥ नहिनिर्गुणस्यशिवस्यवस्तुतोहिरण्मयत्वंसंभवतीतिभावः ॥ ५२ ॥ ननुहिरण्यबाहवइत्यनेनबाहुमा
त्रस्यहिरण्मयत्वोक्त्याहिरण्यपतित्वंकथमतआह ॥ हिरण्येति ॥ तत्रव्यतिरेकेणहेतुमाह ॥ अन्यथेति ॥ यदिसर्वांगस्योपलक्षणंनभवेत्तदातत्पतित्वंहिरण्यप
तित्वंउपचारादित्यततोपिनसंभवेदितिहेतोरित्यर्थः ॥ अतएवहिरण्यवर्णायहिरण्यरूपायेत्युक्तमितितत्त्वं ॥ ५३ ॥ तदेवहिरण्मयत्वंछांदोग्यवाक्येनप्रतिपाद

यश्चायंपुरुषेशंभुर्यश्चादित्येव्यवस्थितः ॥ सचासौसेतिपार्थक्यंनैकएवसईरितः ॥ ५१ ॥ सोपाधिद्वयमस्यार्थउपचा
रात्तथोच्यते ॥ तंशंभुनाथंश्रुतयोवदंतिहिहिरण्मयं ॥ ५२ ॥ हिरण्यबाहवइतिसर्वांगस्योपलक्षणं ॥ अन्यथातत्प
तित्वंतुनभवेदितियत्नतः ॥ ५३ ॥ यएषोंतरितिशंभुश्छांदोग्येश्रूयतेशिवः ॥ हिरण्यश्मश्रुवास्तद्वद्विरण्यमयकेशवान् ॥ ५४ ॥

यति ॥ यएषइति ॥ यएषोंतरादित्येहिरण्मयःपुरुषोदृश्यतेसंभुर्भक्तकल्याणकारीशिवएवेत्यर्थः ॥ इदंचयएषोंतरादित्येहिरण्मयःपुरुषोदृश्यतेहिरण्यश्मश्रुहि
रण्यकेशआप्रणखात्सर्वएवसुवर्णइतिछांदोग्येश्रूयते ॥ तत्रभगवत्पादकृतंव्याख्यानमेवं ॥ अथयएषोंतरादित्येआदित्यस्यांतर्मध्येहिरण्मयोहिरण्यमयइवहिरण्म
योनिहिसुवर्णविकारत्वंदेवस्यसंभवति ॥ ऋक्सामगेषुत्वापहतपाप्मत्वासंभवात् ॥ नहिसौवर्णेऽचेतनेपाप्मादिप्राप्तिरस्तियेनप्रतिषिध्येत ॥ चाक्षुषेचाऽग्र
हणात् ॥ अतोलुप्तोपमएवहिरण्मयशब्दोज्योतिर्मयइत्यर्थः ॥ उत्तरेष्वपिसमाना योजना ॥ पुरुषःपुरिश्यनात्पूरयतीतिवास्वेनात्मनाजगदितिदृश्यतेनिवृत्त
चक्षुर्भिःसमाहितचेतोभिर्ब्रह्मचर्यादिसाधनापेक्षैस्तेजस्विनोपिश्मश्रुकेशादयःकृष्णाःस्युरित्यतोविशिनाष्टि ॥ हिरण्मयःश्मश्रुहिरण्यकेशइतिज्योतिर्मयान्येवा
ऽस्यश्मश्रुणिकेशाश्चेत्यर्थः ॥ आप्रणखात्प्रणखोनखाग्रंनखाग्रेणसहसर्वःसुवर्णइवभारूपइत्यर्थइति ॥ ५४ ॥

अहमस्मिपरंब्रह्मेतिपूर्वोक्तस्योपनिषद्दिशोपार्गतवाक्यस्यतात्पर्यार्थमाह ॥ अहमस्मीति ॥ परंतुरीयंशिवात्मकंब्रह्माऽहमेवास्मीत्यर्थः ॥ परेति ॥ परंचअपरं
चपरात्परंचेतिविग्रहः ॥ ५५ ॥ तत्राहंपदस्यार्थमाह ॥ शक्त्यात्मेति ॥ ५६ ॥ वाक्यार्थमाह ॥ सएवेति ॥ यःशक्त्यात्माशिवईरितःसएवाहमस्मीतिवा
क्यार्थयोजनाभवतीत्यर्थः ॥ परब्रह्मपदार्थमाह ॥ सर्वोत्कृष्टइति ॥ ५७ ॥ परापरपरात्परपदार्थान्क्रमेणाह ॥ रुद्रइति ॥ श्रुत्यैवपूर्वोक्ताहमस्मीत्यादि
कयैव ॥ ५८ ॥ तेभ्यःरुद्रादिभ्यःपरमःतुरीयःपरशब्देनबोधितःपरंब्रह्मेत्यत्रत्यपरशब्देनबोधितः ॥ वेदशास्त्रेतिपूर्वोक्तवाक्यस्यतात्पर्यार्थमाह ॥ वेदेति ॥
मूलवाक्येगुरुत्मेत्यर्थः ॥ वेदशास्त्रगुरुवएवात्माब्रह्मस्यइतितदर्थः ॥ ५९ ॥ स्वयमानंदलक्षणमित्युक्ततस्यार्थमाह ॥ पूर्णानंदमयइति ॥ वेदादीनांवाक्याना

नखमारभ्यकेशाग्रात्सर्वत्रापिहिरण्मयः ॥ अहमस्मिपरंब्रह्मपरापरपरात्परं ॥ ५५ ॥ इतिवाक्यस्यतात्पर्यवदामि
श्रूयतामिदं ॥ अहंपदस्यार्थभूतःशक्त्यात्माशिवईरितः ॥ ५६ ॥ सएवास्मीतिवाक्यार्थयोजनाभवतिध्रुवं ॥ सर्वो
त्कृष्टश्चसर्वात्मापरंब्रह्मत्वईरितः ॥ ५७ ॥ परश्चाथापरश्चेतिपरात्परमितित्रिधा ॥ रुद्रोब्रह्माचविष्णुश्चप्रोक्ताःश्रुत्यै
वनान्यथा ॥ ५८ ॥ तेभ्यश्चपरमोदेवःपरशब्देनबोधितः ॥ वेदशास्त्रगुरूणांचवाक्याभ्यासवशाच्छिशोः ॥ ५९ ॥
पूर्णानंदमयःशंभुःप्रादुर्भूतोभवेद्वदि ॥ सर्वभूतस्थितःशंभुःसएवाहंनसंशयः ॥ ६० ॥ तत्त्वजातस्यसर्वस्यप्राणोस्म्य
हमहंशिवः ॥ इत्युक्तापुनरप्याहशिवस्तत्त्वत्रयस्यच ॥ ६१ ॥ प्राणोस्मीत्यत्रपृथ्व्यादिगुणांतग्रहणान्मुने ॥ आत्म
तत्त्वानिसर्वाणिगृहीतानीतिभावय ॥ ६२ ॥ ॥ ॥ ॥

मभ्यासवशात्पूर्णानंदमयःशंभुःशिशोःशिष्यस्यहदिप्रादुर्भूतोभवेदित्यन्वयः ॥ सर्वभूतस्थितमित्युक्तस्यार्थमाह ॥ सर्वेति ॥ सर्वभूतस्थमेकंनारायणमिति
वाक्यंमहावाक्यरत्नावल्यांस्थितं ॥ ६० ॥ तत्त्वस्यप्राणइत्यादीनांपूर्वोक्तानांवाक्यानामर्थमाह ॥ तत्त्वजातस्येति ॥ महदादिसर्वतत्त्वानामित्यर्थः ॥ तत्त्व
त्रयस्येति ॥ आत्मविद्याशिवाख्यतत्त्वत्रयस्यप्राणोस्मीत्यर्थप्रतिपादकेवाक्येपृथिव्यादिगुणांतग्रहणात्पृथिव्याःप्राणोहमस्मीत्यारभ्यत्रिगुणस्यप्राणोहमस्मी
त्येवमुक्तत्वात्आत्मतत्त्वानिसर्वाणिगृहीतानिसंगृहीतानीतिभावयेत्यर्थः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ॥ ॥ ॥

विद्याशिवतत्त्वयोःसंग्रहेप्रमाणमाह ॥ सर्वग्रहणमिति ॥ तत्त्वजातस्यसर्वस्येत्यधुनोक्तशिववाक्येतत्त्वजातस्येत्येवसिद्धेसर्वस्येत्युपादानंविद्याशिवतत्त्वयोःसं
ग्रहार्थमितिशेषः ॥ तथाचआत्मविद्याशिवतत्त्वानांप्राणोहमस्मीतितात्पर्यार्थः ॥ सर्वोहमित्याद्युक्तंव्याचष्टे ॥ सर्वइति ॥ सर्वात्मकत्वात्सर्वपदार्थोहमित्यर्थः
॥ ६३ ॥ संसारीतियदुक्तंतदर्थमाह ॥ जीवस्येति ॥ जीवस्यजीवरूपेणानुप्रविष्टस्यात्मनोऽंतर्यामित्वात्अंतर्गमयितृत्वाज्जीवःसंसरणशीलोहमेवास्मीत्यर्थः
॥ यद्भूतमित्याद्युक्तंतदर्थमाह ॥ तस्येति ॥ तस्यजीवात्मनोयद्भूतमतीतंयच्चभव्यंवर्तमानंयच्चभविष्यत्तत्सर्वमदात्मकत्वादहमेवसर्वइत्यर्थः ॥ अत्रभव्यप
देनवर्तमानंग्राह्यं ॥ यद्भविष्यदितिभविष्यतःपृथगुक्तेः ॥ पूर्वोक्तमूलवाक्येतुभव्यपदेनभविष्यत्ग्राह्यं ॥ यद्वर्तमानमितिपृथगुक्तेरितिबोध्यं ॥ ६४ ॥ अ
त्रसाक्षाच्छिवोदितांश्रुतिंप्रमाणयति ॥ सर्वइति ॥ सर्वोवैरुद्रस्तस्मैरुद्रायनमोअस्तु ॥ पुरुषोवैरुद्रःसन्महोनमोनमः ॥ विश्वंभूतंभुवनंचित्रं बहुधाजातंजायमा
नंचयत् ॥ सर्वोऽक्षेरुद्रइतिश्रुतिराहेत्यर्थः ॥ सोक्तश्रुतिः ॥ ६५ ॥ सर्वात्मकत्वाद्वितीयोहमित्युक्तंतदर्थमाह ॥ परमैरिति ॥ परमैःसर्वोत्कृष्टैःसर्वतत्त्वमय

पुनश्चसर्वग्रहणंविद्यातत्त्वशिवात्मनोः ॥ तत्त्वयोश्चास्म्यहंप्राणःसर्वःसर्वात्मकोह्यहं ॥ ६३ ॥ जीवस्यचांतर्यामित्वाज्जी
वोहंतस्यसर्वदा ॥ यद्भूतंयच्चभव्यंयद्भविष्यत्सर्वमेवच ॥ ६४ ॥ मन्मयत्वादहंसर्वःसर्वोवैरुद्रइत्यपि ॥ श्रुतिराहमुने
साहिसाक्षाच्छिवमुखोद्गता ॥ ६५ ॥ सर्वात्मापरमैरेभिर्गुणैर्नित्यसमन्वयात् ॥ स्वस्मात्परात्मविरहाद्वितीयोहमे
वहि ॥ ६६ ॥ सर्वस्वत्विदं ब्रह्मेतिवाक्यार्थःपूर्वमीरितः ॥ पूर्णोहंभावरूपत्वान्नित्यमुक्तोहमेवहि ॥ ६७ ॥

त्वांतर्यामित्वादिभिरेभिर्गुणैर्नित्यंसमनुगमात्सर्वात्मकत्वमस्येत्यर्थः ॥ अतएवाह ॥ स्वस्मादिति ॥ अद्वितीयःसजातीयविजातीयस्वगतभेदशून्योहमेवेत्यर्थः
॥ एवमेवाद्वितीयं ब्रह्मेतिश्रुतेरितिभावः ॥ ६६ ॥ सर्वस्वत्विदमितिछांदोग्यवाक्यमुक्तंतदर्थदर्शयति ॥ सर्वमिति ॥ पूर्वमीरितःसर्वःसर्वात्मकोह्यहमित्यादिना
पूर्वमुक्तः ॥ एतद्वाक्यंसर्वस्वत्विदं ब्रह्मतज्जलानितिज्ञांतउपासीतेतिछांदोग्येश्रूयते ॥ तच्चसर्वसमस्तंस्वत्वितिवाक्यालंकारार्थोनिपातः ॥ इदंजगन्नामरूप
विकृतंप्रत्यक्षादिविषयं ब्रह्मकारणंवृद्धतमत्वाद्ब्रह्मकार्यंसर्वस्यब्रह्मत्वमित्यतआह ॥ तज्जलानिति ॥ तस्माद्ब्रह्मणोजातंतेजोऽवनादिक्रमेणसर्वमतस्तज्जं ॥ तथा
तेनैवजननक्रमेणप्रतिलोमतयातस्मिन्नेवब्रह्मणिलीयतेतदात्मतयाश्लिष्यतइतितच्छ्रुतंथातस्मिन्नेवस्थितिकालेनितिप्राणितिचेष्टतइतितदनमित्येवंब्रह्मात्मतया
त्रिषुकालेष्वविशिष्टं तद्व्यतिरेकेणाग्रहणादतस्तदेवेदंजगदितिब्याख्यातंभाष्ये ॥ सर्वोहंविमुक्तोहमित्युक्तंतदर्थमाह ॥ पूर्णइति ॥ भावरूपत्वात्सर्वपदार्थरू
पत्वात्पूर्णरूपोहमित्यर्थः ॥ ६७ ॥

॥

॥

॥

॥

॥

॥

योदेवानामिति ॥ योदेवानांप्रथमंपुरस्तादित्यारभ्यतस्यप्रकृतिलीनस्यपरःसमहेश्वरइत्यंतजपेदितिपूर्वेणान्वयः ॥ तस्यशिष्यस्य ॥ ८० ॥ आदायेति ॥ श्रीविरूपाक्षनिर्मितेशिवनिर्मितेपंचाशिकेपंचमुखस्वरूपप्रतिपादकेशास्त्रेस्थितंसिद्धाख्यस्कंधंख्यातिःपूर्णाहुमित्यंतजपन्सन्मनोहरसुगंधाढ्यामागुल्फां तावलंबिनीमालामादायकंठदेशेसमर्पयेदितिसंबंधः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ श्रीपादेति ॥ श्रीपादेतिसंज्ञकंस्वसंप्रदायानुरूपतिलकंसर्वांगलेपनंचंदनेनकुर्यादितिसं

योदेवानामुपक्रम्ययःपरःसमहेश्वरः ॥ इत्यंततस्यपुरतःकल्हारादिविनिर्मितां ॥ ८० ॥ आदायमालामुत्थायश्रीविरूपाक्षनिर्मिते ॥ शास्त्रेपंचाशिकेरूपेसिद्धिस्कंधंजपञ्छनैः ॥ ८१ ॥ ख्यातिःपूर्णाहुमित्यंतकंठदेशेसमर्पयेत् ॥ मनोहरसुगंधाढ्यामागुल्फांतावलंबिनीं ॥ ८२ ॥ तिलकंचंदनेनाथसर्वांगालेपनंपुनः ॥ स्वसंप्रदायानुगुणंनामश्रीपादसंज्ञितं ॥ ८३ ॥ छत्रंचपादुकांदद्याद्दूर्वाकल्पविकल्पनं ॥ व्याख्यातृत्वंचकर्मादिगुर्वासनपरिग्रहं ॥ ८४ ॥ अनुगृह्यगुरुस्तस्मैशिष्यायशिवरूपिणे ॥ शिवोहमस्मीतिसदासमाधिस्थोभवेदितितं ॥ ८५ ॥ संप्रोच्याथस्वयंतस्मै नमस्कारंसमाचरेत् ॥ संप्रदायानुगुण्येननमस्कुर्युस्ततोपरे ॥ ८६ ॥ शिष्यस्तथासमुत्थायनमस्कुर्याद्गुरुंक्रमात् ॥ गुरोरपिगुरुंतस्यशिष्यांश्चस्वगुरोरपि ॥ ८७ ॥ एवंकृतनमस्कारंशिष्यंजप्त्वागुरुःस्वयं ॥ अद्यप्रभृतिलोकानामनुग्रहपरोभव ॥ ८८ ॥ परीक्ष्यवत्सरंशिष्यमंगीकुरुविधानतः ॥ रागादिदोषान्त्यज्यशिवध्यानपरोभव ॥ ८९ ॥ सत्संप्रदायसंसिद्धैःसंगंकुरुनचेतरैः ॥ अनभ्यर्च्यशिवंजातुमाभुंक्ष्वाप्राणसंक्षयं ॥ ९० ॥ गुरुभक्तिसमास्थायसुखी भवसुखीभव ॥ इतिक्रमाद्गुरुवरःसमंशिष्यंसमाचरेत् ॥ ९१ ॥ योगपट्टप्रकारस्तेकथितोमुनिसत्तम ॥ इत्युक्त्वाषण्मुखस्तस्मैक्षौरंस्नानविधिक्रमं ॥ ९२ ॥

बंधः ॥ ८३ ॥ दूर्वाकल्पविकल्पनंदूर्वाकल्पानांदूर्वारचनाप्रकाराणांविकल्पनंविशेषेणव्यवस्थापनंव्याख्यातृत्वंशिवमंत्रादीनांकर्मादौकर्मरंभेगुर्वासनपरिग्रहंचदद्यादितिसंबंधः ॥ ८४ ॥ तंशिष्यं ॥ ८५ ॥ ततोपरेगुरोरन्ये ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ वत्सरंवत्सरपर्यंतं ॥ ८९ ॥ ९० ॥ संमस्वतुल्यं ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

॥ १३ ॥ क्षालनमिति ॥ वासोमृदंभोभिःक्षालनंकारयेत् ॥ कस्येत्यपेक्षायामाह ॥ क्षुरादिकमिति ॥ तद्धस्तौवसूहस्तौमृदालिप्यप्राक्स्थापितंतोयैःप्रोक्षितंचक्षुरादिकंक्षालयेत्युक्तामृदंददेदितिसंबंधः ॥ १४ ॥ ततोयत्कर्तव्यंतदाह ॥ शिवमिति ॥ शिवंशिवमितीरयन्संहस्तद्वयसंबन्धनामिकांगुष्ठाभ्यामभिमंत्रितेस्वनेत्रेपिहितेकृत्वाऽस्त्रेणाऽस्त्रमंत्रेणोन्मील्यक्षुरादिक्षौरसाधनंसंदृश्याऽस्त्रेणैवद्वादशवारमभिमंत्र्यास्त्रमंत्रतःप्रोक्षयेदितिसंबंधः ॥ १५ ॥ १६ ॥ तारेणप्रणवेन ॥ १७ ॥ वस्वेति ॥ नथांसर्वमितिक्वचित्पाठः ॥ आदायेति ॥ पर्णमादायतत्रोक्तकेशान्संस्थाप्यपृथिव्यानिक्षिपेत् ॥ नकेवलभुवःस्थलेइत्यर्थः ॥

वक्तुमारभतेयेनशुद्धिःस्याद्यतिनःपरं ॥ गुरुंनत्वाविशेषेणलब्धानुज्ञस्ततोगुरोः ॥ १३ ॥ शिरःसंक्षाल्यवाचम्यसवासाःक्षौरमाचरेत् ॥ क्षालनंकारयेद्वासोमृदंभोभिःक्षुरादिकं ॥ १४ ॥ तद्धस्तौचमृदालिप्यक्षालयेतिमृदंददेत् ॥ स्थापितंप्रोक्षितंतोयैःशिवंशिवमितीरयन् ॥ १५ ॥ स्वनेत्रेपिहितेचैवानामांगुष्ठाभिमंत्रिते ॥ अस्त्रेणोन्मील्यसंदृश्यक्षुरादिक्षौरसाधनं ॥ १६ ॥ अभिमंत्र्यद्वादशथप्रोक्षयेदस्त्रमंत्रतः ॥ क्षुरंगृहीत्वातारेणदक्षभागेनिकृतयेत् ॥ १७ ॥ केशांश्चकांश्चिदग्रेषुवस्वासर्वंचवापयेत् ॥ पृथिव्यांपर्णमादायविक्षिपेन्नभुवस्थले ॥ १८ ॥ श्मश्रूणिहस्तपादस्थनखानिचनिकृतयेत् ॥ बिल्वाश्वत्थतुलस्यादिस्थानेसंगृह्यमृत्तिकां ॥ १९ ॥ द्विषड्वारंनिमज्याप्सुतीरंगत्वापविश्यच ॥ शुद्धदेशेतुसंस्थाप्यमृदंत्रेधाविभज्यव ॥ १०० ॥ एकांपुनस्त्रिधाकृत्वाप्रोक्ष्यास्त्रेणाभिमंत्र्यच ॥ तत्रैकांमृदमादायदापयित्वान्यपाणिना ॥ १ ॥ करौद्वादशधालिप्यप्रत्येकंक्षाल्यवारिणा ॥ पुनरेकांपादयोश्चमुखेचान्यांकरक्रमात् ॥ २ ॥ लेप्यसंक्षाल्यचांभोभिःपुनश्चजलमाविशेत् ॥ अन्यांमृदंभागयित्वाशिरसिद्वादशक्रमात् ॥ ३ ॥ आलिप्यमृदमास्यांतंनिमज्यचपुनःपुनः ॥ तीरंगत्वातुगंडूषणोडशाचमनंद्विधा ॥ ४ ॥ प्राणानायम्यचपुनःप्रणवाद्यष्टसंख्यया ॥ मृदमन्यांपुनस्त्रेधाविभजेच्चतदेकया ॥ ५ ॥ कटिशौचंपादशौचंविधायचम्यचद्विधा ॥ प्रणवेनाथषोढाचप्राणानायम्यवाग्यतः ॥ ६ ॥

॥ १८ ॥ बिल्वेति ॥ बिल्वादिवृक्षाणामूलस्थानेस्थितांमृत्तिकांसंगृह्यद्विषड्वारंद्वादशवारमप्सुनिमज्यतीरंगत्वेत्येवमग्रेपिसंबंधोवेदितव्यः ॥ १९ ॥ १०० ॥ दापयित्वेति ॥ दापयित्वाखंडयित्वाऽन्यस्यपाणिनाकरौद्वादशधालिप्यप्रत्येकंवारिणाक्षालयेतिसंबंधः ॥ १०१ ॥ अन्यांतृतीयां ॥ १०२ ॥ अन्यांप्रथमतोविभक्तांद्हिनीयां ॥ १०३ ॥ आस्यांतंमुखपर्यंतं ॥ १०४ ॥ प्रणवादीति ॥ प्रणवपूर्वकंयथातथाऽष्टसंख्ययाप्राणानायम्येत्यर्थः ॥ मृदमन्यांप्रथमतोविभक्तांतृतीयां ॥ तदेकयातत्रत्यैकया ॥ १०५ ॥ १०६ ॥

अन्यामिति ॥ अन्यांतत्रत्यामेवहितीयांस्वोरुदेशेत्रिधाविन्यस्याविभज्यस्थापयित्वाप्रणवेनप्रोक्ष्यतेनैवसप्तवारमभिमंत्रयेदित्यर्थः ॥ एकयेति ॥ अधुनाविन्यस्तयाप्रथमयामृदास्वपाण्योस्तलं त्रिधालिप्येत्यग्रिमेणसंबंधः ॥ १०७ ॥ संहश्येति ॥ सूर्यदर्शयित्वेत्यर्थः ॥ व्यत्यस्ताभ्यामिति ॥ दक्षिणपाणिनासव्यकक्षेसव्यपाणिनादक्षिणकक्षेचयथाभवेत्तथासमालिप्येत्यर्थः ॥ अन्ययाऽधुनाविन्यस्ताहितीयया ॥ १०८ ॥ अन्यांअधुनाविन्यस्ततृतीयां ॥ १०९ ॥ पंचांगेनशिरआद्यंगपंचकेनपुनरेकवारंप्रणमेदितिसंबध्यते ॥ ११० ॥ १११ ॥ अवशिष्टांस्कंधस्थापितावशिष्टां ॥ ११२ ॥ अन्ययाप्रथमविभक्ततृतीयभागरूपयामृदा ॥ ११३ ॥ ११४ ॥ ११५ ॥ पंचधेति॥पूर्वोक्तपंचावरणप्रकारैःकल्पितेमंडले ॥ ११६ ॥ ११७ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणकैलाससंहिता

पुनरन्यांस्वोरुदेशेत्रिधाविन्यस्यचोमिति ॥ प्रोक्ष्याभिमंत्रयेत्सप्तस्वपाण्योस्तलमेकया ॥ ७ ॥ त्रिधालिप्याथसंहश्यसूर्यमूर्तेःस्वकक्षयोः ॥ समालिप्यचपाणिभ्यांव्यत्यस्ताभ्यामथान्यया ॥ ८ ॥ शिरआरभ्यपादातंविलिप्यादित्यदृष्टया ॥ गृहितान्यांसमुत्थायदंडमादायभूतले ॥ ९ ॥ गुरुन्शिवंचसंस्मृत्यसाष्टांगंप्रणमेत्रयं ॥ पंचांगेनैकवारंचसमुत्थायचवंदयेत् ॥ ११० ॥ तीर्थंप्रविश्यतन्मध्येनिमज्ज्योन्मज्ज्यतांमृदं ॥ स्कंधेसंस्थाप्यपूर्वोक्तप्रकारेणविलिप्यच ॥ ११ ॥ तत्रावशिष्टांसंगृह्यजलमध्येविलोत्यच ॥ त्रिवारमोमितिस्नात्वाशिवपादांबुजंस्मरन् ॥ १२ ॥ अथाभिषिच्यशंखाख्यमुद्रयाद्वादशोमिति ॥ तीरमागत्यसंशोध्यकौरौपादौमृदान्यया ॥ १३ ॥ पुनश्चसंशोध्यकौरौद्विराचम्योमितिस्मरन् ॥ अभिषिच्योमितिजलंविरजाभस्मलोलितं ॥ १४ ॥ अंगोपमार्जनंकृत्वासुस्नातोभस्मनाततः ॥ त्रिपुंड्रंविधायाथकृतमाध्यंदिनक्रियः ॥ १५ ॥ गुरुंतीर्थंचसंबंधनमस्कृत्यमहेश्वरं ॥ संपूज्यपरमेशानंपंचधापरिकल्पिते ॥ १६ ॥ भैक्षंयथोचितंकुर्याद्दूषितान्नंविजयेत् ॥ क्षौरस्नानधिःप्रोक्तःकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ ११७ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणकैलाससं०मुत्तरभागेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ११८ ॥ श्रीवामदेवउवाच ॥ येमुक्तायतयस्तेपांदाहकर्मनविद्यते ॥ खननंखलुतेषांतत्कर्माचक्ष्वगुरोमम ॥ १ ॥ ॥ ॥

टीकायांसार०मुत्तरभागेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ओंनमःशिवाय ॥ यतीनांशैवानांखननमुदितंसंस्थितवतांततःपूजाश्राद्धप्रभृतिनिखिलंकर्मकथितं ॥ पडास्येनाथासौमुनिवरयुतःशंकरसुतःप्रतस्थेकैलासंमुनिरपिपरानंदमगमत् ॥ १ ॥ इत्थंसूतमुवाच्छिवाभूतरसंपीत्वातिदृष्टास्तदासंजातामुनयःशिवैकमनसस्तेनैमिषीयाःपुनः ॥ श्रीमत्सूतमपूजयन्सुलुतिनोनानोपचारैश्चतान्सूतोप्येवमनंदयद्बहुमुदेत्येतत्स्थितंद्वादशे ॥ २ ॥ नविद्यतइति ॥ स्मृत्यर्थसारेपि ॥ सर्वसंगानिवृत्तस्यध्यानयागेरतस्यच ॥ नतस्यदहनंकार्यनाशौचंनोदकक्रियेत्युक्तं ॥ खननंशुद्धभूम्यंतर्भागेवस्थापनं ॥ १ ॥ ॥ ॥

नकेवलमुक्तमात्राणामयंविधिरपितुविदेहकैवल्यंप्राप्तानामेवेत्याशयेनाह ॥ पूर्णाहमिति ॥ ये पूर्णाहंभावं सर्वात्मना परमेश्वरतादात्म्यमाश्रित्य देहपञ्जरान्मुक्तास्तेषामेव यत्त्वननकर्मतदाचक्ष्वेति पूर्वेण संबंधः ॥ पदमहास्थानं ॥ २ ॥ ३ ॥ ऋभुणाशिवयोगिविशेषेण मुनिना ॥ ईश्वरात्साक्षाच्छिवात् ॥ ४ ॥ ५ ॥ यस्मै देयंतल्लक्षणमाह ॥ समाधिस्थ इति ॥ देहभुगित्यत्र देहभागिति पाठांतरं ॥ ६ ॥ योगमभ्यस्यतेऽपि प्रतिबंधकवशात्तदलाभे तस्यानुग्रहप्राप्त्युपायमाह ॥ अधैर्येति ॥ यः कश्चिद्योगमारुरुक्षुः ॥ त्रिपदार्थेति ॥ ज्ञानज्ञेयज्ञातृलक्षणत्रिपुटीपदार्थपरिज्ञानमित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ उक्तसाधनसंपन्नोऽपि शरीराशक्तिवशाद्यधैर्यस्तनुं त्यजेत् त्रिपदेतन्मोक्षसाधनंवदामीति शेषः ॥ तदेवाह ॥ सदाशिवानुग्रहत इति ॥ ९ ॥ आतिवाहिकरूपिण्य इति ॥ प्राणोत्क्रान्त्यनंतरं संपिडितकरणग्रामान्सु

पूर्णाहंभावमाश्रित्य ये मुक्ता देहपञ्जरात् ॥ येतूपासनमार्गेण देहमुक्ताः पदंगताः ॥ २ ॥ तेषांगतिविशेषंच भगवन्वक्तुमर्हसि ॥ सूत उवाच ॥ मुनिविज्ञप्तिमाकर्ण्य शक्तिपाणिः सुरारिहा ॥ ३ ॥ प्राहाऽत्यंतरहस्यंच ऋभुणा श्रुतमीश्वरात् ॥ श्रीसुब्रह्मण्य उवाच ॥ इदमेव मुने गुह्यमृभवेशिवयोगिने ॥ ४ ॥ उक्तं भगवता साक्षात्सर्वज्ञेन पिनाकिना ॥ वक्ष्ये तदद्यते ब्रह्मन् न देयं यस्य कस्यचित् ॥ ५ ॥ समाधिस्थो यतिः कश्चिच्छिवभावेन देहभुक् ॥ अस्ति चेत्स महाधीरः परिपूर्णः शिवो भवेत् ॥ ६ ॥ अधैर्यचित्तो यः कश्चित्समाधिन च विंदति ॥ त्रिपदार्थपरिज्ञानं वेदांतागमवाक्यजम् ॥ ७ ॥ श्रुत्वा गुरुमुखाद्योगंसमभ्यस्य यमादिकम् ॥ शिवध्यानपरो नित्यं प्रणवासक्तमानसः ॥ ८ ॥ देहदौर्बल्यवशतो यद्यधैर्यस्तनुं त्यजेत् ॥ सदाशिवानुग्रहतो नंदिना प्रेरिता मुने ॥ ९ ॥ आतिवाहिकरूपिण्यो देवताः पंचविश्रुताः ॥ अग्न्यहंता कृतः काश्चिज्ज्योतिःपुंजवपुष्मती ॥ १० ॥ अन्होभिमानिनी काचिच्छुक्लपक्षाभिमानिनी ॥ उत्तरायणरूपा च पंचानुग्रहतत्पराः ॥ ११ ॥ धूमातमस्विनी रात्रिः कृष्णपक्षाभिमानिनी ॥ दक्षिणायनरूपा च कर्मानुष्ठानतत्परान् ॥ १२ ॥ गृहीत्वा त्रिदिव्यांति ते तु पुण्यक्षये पुनः ॥ मानुषं लोकमासाद्य भजंते जन्मपूर्ववत् ॥ १३ ॥ कृतिनो जीवानां चिरादिमार्गेण परलोकम

तिवाहयंति प्रापयंति ता आतिवाहिकरूपिण्यः ताश्चाचिराद्यभिमानिन्यो देवताः संति ॥ स्पष्टं चेत्तदुत्तरमीमांसायांचतुर्थ्याध्याये तृतीयपादे अचिराद्यधिकरणे ॥ अग्न्यहंता कृतः अग्न्यभिमानिन्यः ॥ ज्योतिःपुंजवपुष्मती तेजोमात्राभिमानिनी ॥ १० ॥ उत्तरायणरूपा उत्तरायणाभिमानिनी ॥ अनुग्रहतत्पराः आतिवाहिकत्वेन सुकृत्यनुग्रहोत्सुकाः ॥ भगवद्गीतायामप्येवमुक्तं ॥ यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिचैव योगिनः ॥ प्रयातायां तितं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ ॥ अग्निर्ज्योतिरः शुक्लः पण्मासा उत्तरायणं ॥ तत्र प्रयातागच्छंति ब्रह्मब्रह्मविदो जनाः ॥ धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः पण्मासा दक्षिणायनं ॥ तत्र चांद्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते ॥ शुक्लकृष्णो गतीत्येते जगतः शाश्वते मते ॥ एकया यात्यनावृत्तिमन्यया वर्तते पुनरिति ॥ ११ ॥ १२ ॥ मानुषमिति ॥ क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोके विशंतीत्याद्युक्तेरिति भावः ॥ १३ ॥

ताः पूर्वोक्तदेवताः ॥ अग्न्यादिक्रमतइति ॥ आदिनाज्योतिःपुंजवपुष्मत्यादिलोकपरिग्रहः ॥ १४ ॥ निनीयनीत्वा ॥ देवदेवस्यशिवस्य ॥ १५ ॥ १६ ॥
॥ १७ ॥ १८ ॥ शाखादिशाप्रकारइतियावत् ॥ भोगादविरक्तस्यानुग्रहार्थप्राप्तं विमानांतरं विजिनाष्टि ॥ रुद्रकन्येति ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ तस्यापीति ॥
अविरक्तस्यापीत्यर्थः ॥ प्रकृत्यादीति ॥ प्रकृत्यादिभिः मूलप्रकृतिमहदादितत्त्वैः कृत्वातिदुर्गमं कांतारं संसृतिरूपमितिसंबंधः ॥ २२ ॥ २३ ॥ इति निश्चलमिति ॥

ताः पुनः पंचधामार्गविभज्यारभ्य भूतलम् ॥ अग्न्यादिक्रमतो गृह्यसदाशिवपदं यतिम् ॥ १४ ॥ निनीयवंच्यचरणौ दे-
वदेवस्य पृष्ठतः ॥ तिष्ठंत्यनुग्रहाकारकर्मण्येव प्रयोजिताः ॥ १५ ॥ समागतमभिप्रेक्ष्य देवदेवः सदाशिवः ॥ विरक्त-
श्चेन्महामंत्रतात्पर्यमुपदिश्य च ॥ १६ ॥ मृगटंकत्रिशूलाग्रवरदानविभूषितम् ॥ त्रिनेत्रं चंद्रशकलगंगोल्लासिजटा-
धरम् ॥ १७ ॥ स्वसाम्यंचवपुर्दत्तागाणपत्येभिषिच्य च ॥ अनुगृह्य विमानाग्र्यं सर्वांगं सर्वकामदम् ॥ १८ ॥ इति
शाखाविरक्तस्य रुद्रकन्या समावृतम् ॥ नृत्यगीतमृदंगादिवाद्यघोषमनोहरम् ॥ १९ ॥ दिव्यांबरस्त्रगालेपभूषणैर-
भिभूषितम् ॥ दिव्यामृतघटैः पूर्णं दिव्यपर्यंकं पूरितम् ॥ २० ॥ सूर्यकोटिप्रतीकाशं चंद्रकोटिसुशीतलम् ॥ मनोवेगं
सर्वगंच विमानमनुगृह्य च ॥ २१ ॥ भुक्तभोगस्य तस्यापि भोगकौतूहलक्षये ॥ निपात्य शक्तिं तीव्रतरां प्रकृत्याद्यतिदुर्ग-
मं ॥ २२ ॥ कांतारं दग्धुकामानां प्रलयानलसप्रभाम् ॥ अनुगृह्य महामंत्रतात्पर्यं परमेश्वरः ॥ २३ ॥ पूर्णाहंभावनारू-
पः शंभुरस्मीति निश्चलम् ॥ अनुगृह्य समाधिं च स्वदास्यस्पंदरूपिणीः ॥ २४ ॥ रव्यादिकर्मसामर्थ्यरूपाः सिद्धीरन-
र्गलाः ॥ आयुःक्षयेपद्मयोनेः पुनरावृत्तिवर्जिताम् ॥ २५ ॥ मुक्तिचपरमां तस्मै प्रयच्छति जगद्गुरुः ॥ एतदेव पदं तस्मा-
त्सर्वैश्वर्यसमष्टिमतम् ॥ २६ ॥ मुक्तिघंटापथंचेति वेदांतानां विनिश्चयः ॥ मुमूर्षोस्तत्र मंदस्ययतेः सत्संप्रदायिनः ॥
॥ २७ ॥ यतयः परितः स्थित्वा प्रणवादीन्यनुक्रमात् ॥ उपदिश्य च वाक्यानि तात्पर्यं च समाहिताः ॥ २८ ॥ वर्णयेयुर्ध-
तेस्तस्य प्राणस्य विलयावधि ॥ एतेषां सममेवात्र संस्कारक्रम उच्यते ॥ २९ ॥

इत्याकारकनिश्चलं समाधिमनुगृह्येति संबंधः ॥ २४ ॥ रव्यादीति ॥ रव्यादीनां सूर्यादीनां जगत्प्रकाशनादिशक्तिरूपाः सिद्धीश्वरानुगृह्येति संबध्यते ॥ पद्मयोनेः च-
तुराननस्य ॥ २५ ॥ जगद्गुरुः शिवः ॥ २६ ॥ मुक्तिघंटापथं मुक्तिमार्गरूपं ॥ अस्ययतेः प्राणोक्तांति समये यत्कर्तव्यं तदाह ॥ मुमूर्षोरिति ॥ मंदस्य शिथिलकरणस्य
॥ २७ ॥ वाक्यानि पूर्वोक्तानि प्रज्ञानं ब्रह्मेत्यादीनि तात्पर्यं पूर्वोक्ततद्वाक्याभिप्रायं ॥ २८ ॥ एतेषां संस्थितयतीनां ॥ सममेव अनुरूपमेव ॥ २९ ॥

उक्तलक्षणानांयतीनांसंस्काराभावेपिसद्वातिर्भवत्येवपरंतुतद्देशीयराजादीनामनर्थोभवेदित्याह ॥ असंस्कृतद्विद्वाभ्यां ॥ तत्रहेतुमाह ॥ सन्यस्येति ॥ शि
वाश्रयपराः उक्तायतयइतिशेषः ॥ ३० ॥ तेषांअसंस्कृतशरीराणांदेहंदूषयतोराज्ञोराष्ट्रंनश्यतीत्यन्वयः ॥ ३१ ॥ नमइति ॥ नमइरिण्यायचेत्यनुवाकंसमार
भ्यनमामीवत्केभ्यइत्यंतजपन्नेतज्जपातिओमितिचजपन्देवयजनंदेवात्मकयत्यर्थकृतंगर्तशुद्धमृदादिभिः पूरयेदित्यर्थः ॥ ३२ ॥ अभ्यज्यसंस्थितयतिम

असंस्कृतशरीराणांदौर्गत्यनैवजायते ॥ सन्यस्यसर्वकर्माणिशिवाश्रयपरायतः ॥ ३० ॥ देहंदूषयतस्तेषांराज्ञोराष्ट्रं
चनश्यति ॥ तद्रामवासिनस्तेपिभवेयुर्भृशदुःखिनः ॥ ३१ ॥ तद्दोषपरिहारायनमइरिण्यायचेतिसमारभ्यांतजपन् ॥
ओमित्यंतजपन्देवयजनंपूरयेत्ततः ॥ ३२ ॥ पुत्रादयोयथान्यायंकुर्युःसंस्कारमुत्तमं ॥ अभ्यज्यस्थाप्यशुद्धोदैर
भ्यर्च्यकुसुमादिभिः ॥ ३३ ॥ श्रीरुद्रचमकाभ्यांचरुद्रसूक्तेनचक्रमात् ॥ शंखंचपुरतःस्थाप्यतज्जलेनाभिषिच्यच ॥
॥ ३४ ॥ पुष्पंनिधायशिरसिप्रणवेनप्रमृज्यच ॥ कौपीनादीनिसंत्यज्यपुनरन्यानिधार्यच ॥ ३५ ॥ भस्मनोत्थूल्य
सर्वांगंतदुक्तविधिनाततः ॥ त्रिषुडूंचविधानेनतिलकंचंदनेनच ॥ ३६ ॥ विरच्यपुष्पैर्मालाभिरलंकृत्यकलेवरम् ॥
उरःकंठशिरोबाहुप्रकोष्ठश्रुतिषुक्रमात् ॥ ३७ ॥ रुद्राक्षमालाभरणैरलंकृत्यचमंत्रतः ॥ धूपितंसमनुत्थाप्यशिक्षोप
रिनिधायच ॥ ३८ ॥ पंचब्रह्ममयेस्थाप्यरथेसंपूज्यतंतरथम् ॥ ओमाद्यैःपंचभिर्ब्रह्ममंत्रैःसंपादितैःक्रमात् ॥ ३९ ॥ सु
गंधिकुसुमैर्माल्यैरलंकृत्यसमंततः ॥ नृत्यवाद्यैर्ब्राह्मणानांवेदघोषैश्चसर्वतः ॥ ४० ॥ ग्रामंप्रदक्षिणीकृत्यग्रामप्राच्या
मथापिवा ॥ उदीच्यांपुण्यदेशेतुपुण्यवृक्षसमीपतः ॥ ४१ ॥ खनित्रादेवयजनंदंडमात्रप्रमाणतः ॥ प्रणवव्याहृति
भ्यांचप्रोक्ष्यचास्तीर्यचक्रमात् ॥ ४२ ॥ शमीपत्रैश्चसकुशैरुत्तराग्रांस्तदूर्ध्वतः ॥ आस्तीर्यदर्भांस्तत्पीठंचैलाजिनकु
शोत्तरम् ॥ ४३ ॥ प्रणवेनब्रह्मभिश्चपंचगव्येनतांतनुम् ॥ प्रोक्ष्याभिषिच्यरौद्रेणसूक्तेनप्रणवेनच ॥ ४४ ॥

भ्यक्तंरुत्वेत्यर्थः ॥ ३३ ॥ रुद्रसूक्तेनपरिणोरुद्रस्यहेतिरितिषड्चात्मकेन ॥ ३४ ॥ कौपीनादीनिपूर्वधृतानि ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ पंचब्रह्म
मयेर्इशानादिपंचब्रह्मात्मके ॥ ३९ ॥ तमिति ॥ तंतरथंपंचभिरोमाद्यैःप्रणवाद्यैर्ब्रह्ममंत्रैःसद्यादिभिःसंपूज्यक्रमात्संपादितैर्माल्यैरलंकृत्येतिसंदंभः ॥ ४० ॥
॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तांतनुंसंस्थितयतिशरीरं ॥ ४४ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

समुद्धृत्ययतिमुत्थाप्य ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ विष्णोइति ॥ विष्णोहव्यंरक्षस्वेतिवदन्गतेयितिसंस्थाप्यगंधादिभिरलंकृत्यगुग्गुलुनाधूपददेदितिसंबंधः ॥ ४७ ॥
 प्रजापतेनेति ॥ अनेनमंत्रेणसोदकंकमंडलुं वामहस्तेदद्यादित्यन्वयः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ पंचभिर्ब्रह्मभिर्मन्त्रैः स्थलमवटं स्पृष्ट्वा जपेदितिसंबंधः ॥ ५० ॥ ५१ ॥
 ॥ ५२ ॥ चतुरस्रमिति ॥ चतुरस्रं पीठमिति संबंधः ॥ ५३ ॥ तन्मध्ये पीठमध्ये महादेवं गंधादिभिरर्चयेदितिसंबंधः ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ उत्तराशास्यः उदङ्
 शंखतोयेनाभिषिच्य मूर्ध्नि पुष्पं विनिक्षिपेत् ॥ ओमित्यथ समुद्धृत्य स्वस्तिवाचनपूर्वकम् ॥ ४५ ॥ गते योगासने स्था
 प्य प्राङ्मुखं स्याद्यथा तथा ॥ गंधपुष्पैरलंकृत्य धूपं गुग्गुलुना ततः ॥ ४६ ॥ विष्णोहव्यमिति प्रोच्य रक्षस्वेति वदन्
 ददेत् ॥ दंडं दक्षिणहस्ते तु वामे दद्यात्कमंडलुम् ॥ ४७ ॥ प्रजापतेन त्वदेतान्यन्यमंत्रेण सोदकम् ॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथम
 मिति मंत्रेण मस्तके ॥ ४८ ॥ स्पृशन् जप्त्वा रुद्रसूक्तं भ्रुवोर्मध्ये स्पृशन् जपेत् ॥ मानो महांतमित्यादि चतुर्भिर्मस्तकं त
 तः ॥ ४९ ॥ नालिकेरेण निर्भिद्यादवटं पूरयेत्ततः ॥ ब्रह्मभिः पंचभिः स्पृष्ट्वा जपेत् स्थलमनन्यधीः ॥ ५० ॥ यो देवाना
 मुपक्रम्य यः परः समहेश्वरः ॥ इति जप्त्वा महादेवं संसारभेषजं शिवम् ॥ ५१ ॥ सर्वज्ञमपराधीनं सर्वानुग्राहकं परम् ॥
 एकारत्निसमुत्सेधमरत्निद्वयविस्तृतम् ॥ ५२ ॥ मृदा पीठं प्रकल्प्याथ गोमयेनोपलेपयेत् ॥ चतुरस्रं च तन्मध्ये गंधा
 क्षतसमन्वितैः ॥ ५३ ॥ सुगंधिकुसुमैर्विल्वैस्तुलस्याचसमर्चयेत् ॥ प्रणवेन ततो दत्त्वा धूपदीपौ पयोहविः ॥ ५४ ॥ द
 त्वा प्रदक्षिणीकृत्य नमस्कृत्य च पंचधा ॥ प्रणवं द्वादशावृत्त्या संजप्य प्रणमेत्ततः ॥ ५५ ॥ दिग्विदिक्क्रमतो दद्याद्ब्रह्मार्घ्यं
 प्रणवेन च ॥ एवं दशाहपर्यंतं विधिरेकादशे हनि ॥ ५६ ॥ संमार्ज्यं वेदिमालिप्य कृत्वा पुण्याहवाचनम् ॥ प्रोक्ष्य पश्चि
 ममारभ्य पूर्वांतं पंचचक्रमात् ॥ ५७ ॥ मंडलान्युत्तराशास्यः कुर्यात्स्वयमवस्थितः ॥ प्रादेशमात्रं संकल्प्य चतुरस्रं च म
 ध्यतः ॥ ५८ ॥ विंदुत्रिकोणषट्कोणवृत्ताकाराणि चक्रमात् ॥ शंखं च पुरतः स्थाप्य पूजोक्तक्रममार्गतः ॥ ५९ ॥ प्रा
 णानायम्य संकल्प्य पूजयिष्ये सुरेश्वरीः ॥ देवताः पंचपूर्वोक्ता आतिवाहिकरूपिणीः ॥ ६० ॥ ॥

मुखः ॥ मंडलानीति ॥ वेद्यां पश्चिममारभ्य पूर्वांतं पंचमंडलान्युदङ्मुखः कुर्यादितिसंबंधः ॥ मंडलकरणप्रकारमाह ॥ प्रादेशमात्रमिति ॥ मध्यतः मध्यभागे प्रादे
 शमात्रं सम्यक्कल्पयित्वा चतुरस्रं कुर्यादित्यर्थः ॥ ५८ ॥ अन्यानि च त्वारिकथं कर्तव्यानीति तदाह ॥ विंदुत्रिकोणषट्कोणवृत्ताकारमित्यर्थः ॥ अन्यानि स्पष्टान्येवा ॥ ५९ ॥ ६० ॥

॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ चंद्रोपलप्रभाःचंद्रकांतमणितुल्यकांतयः ॥ ६४ ॥ रक्तेति ॥ रक्तानिमाणिक्यादिरत्नमयत्वेनरक्तवर्णानियान्यंगुलीयकानिअंगुलिभू
पणानितच्छाययातत्कांत्यारंजितानिदिङ्मुखानियानिभिस्ताः ॥ यद्धारक्तवर्णयांगुलिगताकांतित्यारंजितानिदिङ्मुखानियानिभिस्ताः ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ कुंड
लेति ॥ कुंडलैःकर्णभूषणैरामृष्टाभूषितागंडाःकपोलायासांताः ॥ ६७ ॥ तनुमध्याःरुशोदर्यः ॥ ६८ ॥ पादांगुलीयकेति ॥ पादांगुलीयकश्रेणीभिर्मंजुला
रम्याअतएवातिमनोहराःसंतिताःसर्वाध्यात्वेतिव्यवहितेनोत्तरेणसंबंधः ॥ ननुप्राणिनामनुग्रहार्थकिमितीमाःसृष्टाःशिवएवसाक्षात्कुतो नानुगृह्णातीत्यतआह

संत्यज्योत्तरतोदर्भानपश्चसंस्पृशेत्ततः ॥ पश्चिमादिसमारभ्यषडुत्थासनमार्गतः ॥ ६१ ॥ मंडलानिचतेष्वंतःपुष्पा
प्याधायपीठवत् ॥ ॐ-हीमित्युच्चार्याग्निरूपामातिवाहिकदेवताम् ॥ ६२ ॥ आवाहयामिनमइत्यंतं सर्वत्रभावयेत् ॥
स्थापनाद्यास्तुसंदृश्यमुद्राःप्रत्येकमादरात् ॥ ६३ ॥ ह्रीं-हीमित्यादिनाकुर्यादासामंगानिचक्रमात् ॥ पाशांकुशा
भयाभीष्टपाणिचंद्रोपलप्रभाः ॥ ६४ ॥ रक्तांगुलीयकच्छायारंजिताखिलदिङ्मुखाः ॥ रक्तांबराधरकरपदपंकजशो
भिताः ॥ ६५ ॥ त्रिनेत्रोल्लासिवदनपूर्णचंद्रमनोहराः ॥ माणिक्यमुकुटोद्भासिचंद्रलेखावतंसिनीः ॥ ६६ ॥ कुंडला
मृष्टगंडाश्चपीनोन्नतपयोधराः ॥ हारकेयूरकटककांचीदाममनोहराः ॥ ६७ ॥ तनुमध्याःपृथुश्रोण्योरक्तदिव्यांबरा
वृताः ॥ माणिक्यमयमंजीरसिंजत्पदसरोरुहाः ॥ ६८ ॥ पादांगुलीयकश्रेणीमंजुलातिमनोहराः ॥ अनुग्रहेणामू
र्तेनशिववत्किंतुसाध्यते ॥ ६९ ॥ तस्माच्छक्त्यात्ममूर्तेनसर्वसाध्यमहेशवत् ॥ सर्वानुग्रहकर्त्रैवस्वीकृताःपंचमूर्तयः ॥
॥ ७० ॥ एवंध्यात्वातुताःसर्वाअनुग्रहपराःशिवाः ॥ पादयोःपाद्यमेतासांदद्याच्छंखोदबिंदुभिः ॥ ७१ ॥

॥ अनुग्रहेणेति ॥ अमूर्तेनशक्त्यात्ममूर्तिरहितेनानुग्रहेणकिंसाध्यतेनकिमपीत्यर्थः ॥ तत्रदृष्टान्तमाह ॥ शिववदिति ॥ यथानित्यमुक्तस्यविशुद्धस्वभावस्यन
किमपिप्रपंचनिवृत्त्यादिकंसाध्यंतद्वत्तदनुग्रहेणापीत्यर्थः ॥ प्रपंचबंधस्यासत्यत्वेनमुक्तेःस्वभावसिद्धत्वादितिभावः ॥ ६९ ॥ अतोऽविद्यावृत्तानांजीवानां
शक्त्यात्ममूर्तिमदनुग्रहेणैवसर्वसाध्यमित्याह ॥ तस्मादिति ॥ तत्रापिदृष्टान्तमाह ॥ महेशवदिति ॥ पूर्वोक्तमहेश्वरविभूतिवदित्यर्थः ॥ नन्वेवंशिवा
पासनादिकंव्यर्थंशिवस्यानुगृहीतत्वाभावादतआह ॥ सर्वानुग्रहेति ॥ सर्वानुग्रहकर्त्राशिवेन ॥ पंचमूर्तयःपूर्वोक्ताअग्न्यहंताऋदादयआतिवाहिक्यः ॥
॥ ७० ॥ एतासांपंचानांदेवतानां ॥ ७१ ॥

॥ ७२ ॥ अनर्घाणियोग्यमूल्यरहितानि ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ नमोतमिति ॥ ओं-ह्रींनमः इति मंत्रेण पाद्यं समर्पयामीतिक्रमेण पाद्यादिदीपांतानुपचारान्द
द्यादितिसंबंधः ॥ मधुना माक्षिकेण युतमाहुतं ॥ ७६ ॥ प्रोक्षणादीनीति ॥ आदिनाभिमर्शनाभिमंत्रणे ॥ ७७ ॥ वह्निजाययेति ॥ वह्निजायास्वाहात
यासह ॥ तथाच ओं-ह्रींस्वाहेति मंत्रं समुच्चार्य पायसादिकं पूर्वोक्तनैवेद्यं दद्यादितिसंबंधः ॥ समर्प्येति ॥ पानीयमिति संबध्यते ॥ उद्घास्येति ॥ अपितनैवेद्यं पूर्व
हस्तेष्वाचमनीयं च मौलिष्वर्घ्यं प्रदापयेत् ॥ शंखोदबिंदुभिस्तासां स्नानकर्म च भावयेत् ॥ ७२ ॥ रक्तांबरानि दिव्या
निसोत्तरीयाणि दापयेत् ॥ मुकुटादीन्यनर्घाणि दद्यादाभरणानि च ॥ ७३ ॥ सुवासितं च श्रोतं गंधमक्षतांश्चातिशोभ
नान् ॥ सुरभीणि मनोज्ञानि कुसुमानि च दापयेत् ॥ ७४ ॥ धूपं च परमामोदं साज्यवर्ति च दीपकम् ॥ सर्वसमर्पयामी
ति प्रणवं ह्रीं मुपक्रमात् ॥ ७५ ॥ नमोतंचततो दद्यात्पायसं मधुना युतम् ॥ साज्यशर्करया पूषकदलीगुडपूरितं ॥ ७६ ॥
प्रत्येकं कदलीपत्रे भरितं च सुवासितं ॥ ओं भूर्भुवःस्वरिति च प्रोक्षणादीनि कारयेत् ॥ ७७ ॥ ओं-ह्रीमिति समुच्चार्य नै
वेद्यं वह्निजायया ॥ पानीयं नम इत्युक्ता समर्प्योद्घास्य पूर्वतः ॥ ७८ ॥ स्थलं विशोध्य गंडूषां च मनार्घ्याणि दापयेत् ॥
तांबूलं धूपदीपौ च प्रदक्षिण नमस्कृती ॥ ७९ ॥ विधाय प्रार्थयेदेताः शिरस्यंजलिमादधत् ॥ श्रीमातरः सुप्रसन्नायति
शिवपदैषिणम् ॥ ८० ॥ रक्षणीयं प्रब्रुवंतु परमेशपदाब्जयोः ॥ इतिसंप्रार्थ्यताः सर्वा विसृज्य च यथागतं ॥ ८१ ॥ ता
सांप्रसादमुद्धृत्य कन्यकाभ्यः प्रदापयेत् ॥ गवां वाजलमध्ये वा विक्षिपेन्नान्यथा क्वचित् ॥ ८२ ॥ अत्रैव पार्वणं कुर्यान्नै
कोद्दिष्टं यतेः क्वचित् ॥ अत्रायं पार्वणश्राद्धे नियमः प्रोच्यते मया ॥ ८३ ॥ कर्ता स्नात्वा धृतप्राण उपवीती समाहितः ॥
सपवित्रकरस्त्वस्यां पुण्यतिथ्यामिति ब्रुवन् ॥ ८४ ॥ करिष्ये पार्वणश्राद्धमिति संकल्प्य चोत्तरे ॥ दत्तादर्भानुपस्पृश्य सा
भ्यंगकृतमज्जनान् ॥ ८५ ॥

भागेऽपसार्येत्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ एता उक्तदेवताः ॥ प्रार्थनामंत्रमाह ॥ श्रीमातर इति ॥ ८० ॥ ८१ ॥ प्रसादनैवेद्यं ॥ कन्यकानामभावेऽनुकल्पमाह ॥
गवामिति ॥ ८२ ॥ अत्रैव देवतापूजास्थान एव अथ वेदानीमेवा ॥ यद्वैवकारोभिन्नक्रमः पार्वणमेवेत्यर्थः ॥ पार्वणं पार्वणश्राद्धं ॥ ८३ ॥ धृतप्राणः कृतप्राणा
यामः ॥ इति ब्रुवन्निति ॥ अद्य ब्रह्मण इत्यारभ्यास्यां शुभपुण्यतिथ्यामिति ब्रुवन् संकीर्तयन्नित्यर्थः ॥ ८४ ॥ उत्तरेऽस्वोत्तरभागे दर्भान्दत्वा विप्रोपवेशनार्थं
उपस्पृश्य अपःस्पृष्ट्वा ॥ ८५ ॥

विप्रानिति ॥ उक्तलक्षणांश्चतुरोविप्रानाहूयविश्वेदेवार्थेभवताप्रसादःक्रियतामात्मनेभवताप्रसादःक्रियतामित्येवंक्रमेणचतुर्णांवरणंकृत्वेतिसंबंधः ॥ ८६ ॥
 ॥ ८७ ॥ तेषांविप्राणां ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ चतुर्थ्यंतमिति ॥ आत्मनेददं पिंडं ददामीत्येवंसंप्रोच्यपिंडान्दद्यादितिसंबंधः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ तस्मि
 निति ॥ तस्मिन्नेवस्थलेतस्मिन्नेवदिनेचेत्यर्थः ॥ नारायणबलिप्रयोजनमाह ॥ रक्षार्थमिति ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ केशवनारायणादिभिर्द्वादशभिर्नामभिः ॥

आहूयचतुरोविप्रान्शिवभक्तान्दृढव्रतान् ॥ विश्वेदेवार्थेभवताप्रसादःक्रियतामिति ॥ ८६ ॥ आत्मनेभवतापश्चादं
 तरात्मनइत्यपि ॥ परमात्मनइत्येवंकृत्वावरणमादरात् ॥ ८७ ॥ पादौप्रक्षाल्यतेषांतुप्राङ्मुखानुपवेश्यच ॥ गंधादि
 भिरलंकृत्यभोजयित्वाशिवाग्रतः ॥ ८८ ॥ गोमयेनोपलिप्यात्रदर्भान्प्रागग्रकल्पितान् ॥ आस्तीर्यसंयतप्राणःपिंडा
 नांचप्रदानकं ॥ ८९ ॥ करिष्यइतिसंकल्प्यमंडलत्रयमर्च्यच ॥ आत्मानमंतरात्मानंपरमात्मानमप्यतः ॥ ९० ॥ चतु
 र्थ्यंतंवदन्पश्चादिदं पिंडमितीरयन् ॥ ददामीतिचसंप्रोच्यदद्यात्पिंडान्कुशोदकम् ॥ ९१ ॥ दत्तोत्थायविधायथ
 प्रदक्षिणनमस्कृती ॥ कृत्वादत्वाब्राह्मणेभ्योदक्षिणांचयथाविधि ॥ ९२ ॥ नारायणबलिकुर्यात्तस्मिन्नेवस्थलेदिने ॥
 रक्षार्थमेवसर्वत्रविष्णोःपूजाविधिःस्मृतः ॥ ९३ ॥ कुर्याद्विष्णोर्महापूजांपायसान्नंनिवेद्यच ॥ द्वादशाथसमाहूयब्राह्म
 णान्वेदपारगान् ॥ ९४ ॥ केशवादिभिरभ्यर्च्यगंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥ उपानच्छत्रवस्त्रादिदत्वातेभ्योथभूतले ॥
 ॥ ९५ ॥ आस्तीर्यदर्भान्पूर्वाग्रान्भूःस्वाहाचभुवःसुवः ॥ प्रणवादिसमुच्चार्यपायसान्नंबलिंहरेत् ॥ ९६ ॥ द्वादशा
 हेसमुत्थायप्रातःस्नात्वाकृताह्निकः ॥ शिवभक्तान्यतीन्वापिब्राह्मणान्वाशिवप्रियान् ॥ ९७ ॥ निमंत्र्यतान्समा
 हूयमध्यान्हेऽभ्यज्यचाप्लुतान् ॥ संनिधौपरमेशस्यपंचावरणमार्गतः ॥ ९८ ॥ ॥ ॥

कृष्णपक्षेमृतानांसंकर्षणादिभिरित्यपिबोध्यं ॥ तेभ्योब्राह्मणेभ्यः ॥ ९५ ॥ प्रणवादीति ॥ ओंभूःस्वाहाओंभुवःस्वाहाओंसुवःस्वाहेतित्यस्तव्याहृतीःसमु
 च्चार्येत्यर्थः ॥ ९६ ॥ एवमेकादशोहनिकर्तव्यमुक्ताततःपरस्मिन्नहनिकर्तव्यमाराधनविधिमाह ॥ द्वादशाहइति ॥ ९७ ॥ अभ्यज्यसुगंधिद्रव्यचूर्णादिभि
 रभ्यक्तान्कृत्वाऽऽप्लुतान्स्नातान् ॥ तस्यपरमेशस्यसंनिधौतान्संस्थाप्यपंचावरणमार्गतःपूर्वोक्तपंचावरणपूजनप्रकारेणसंपूजयेतिसंबंधः ॥ ९८ ॥

महासंकल्पमार्गेणअद्यब्रह्मणोद्वितीयपरार्धइत्यादिप्रकारेण ॥ ११ ॥ पादौस्वपादौप्रक्षाल्य ॥ १०० ॥ तान्ब्राह्मणान् ॥ सदाशिवादिक्रमतःपूर्वोक्तसदा
शिवमहेश्वरादिक्रमेण ॥ इतरांश्चतुरः ॥ १०१ ॥ परमंपरमगुरुं ॥ स्वनामतइति ॥ सदाशिवइदमासनमित्येवमुक्तेत्यर्थः ॥ १०२ ॥ प्रणवादीति ॥ ओं
सदाशिवमावाहयामिनमइत्येवंस्वस्वनामसमुच्चरन्नावाह्येत्यर्थः ॥ १०३ ॥ अर्घोदकेनपूजाविधिसंबन्धुदकेन ॥ १०४ ॥ १०५ ॥ संपूर्णमिति ॥ संपूज्य

संपूज्यतस्यसंस्थाप्यप्राणानायम्यचत्रिधा ॥ महासंकल्पमार्गेणसंकल्प्याऽस्मद्गुरोरिह ॥ ११ ॥ पूजांकरिष्यइत्यु
क्ताततोदर्भानुपस्पृशेत् ॥ पादौप्रक्षाल्यचाचम्यस्वयंकर्ताचवाग्यतः ॥ १०० ॥ तानासनेषुसंस्थाप्यप्राङ्मुखान्
भस्मभूषितान् ॥ सदाशिवादिक्रमतोध्यात्वाऽष्टौतत्रचेतरान् ॥ १०१ ॥ गुरुंचपरमंतस्मात्परात्परगुरुंततः ॥ परमे
ष्ठिगुरुंध्यात्वासांबुद्ध्यास्वनामतः ॥ १०२ ॥ इदमासनमित्युक्ताचासनानिसमर्पयेत् ॥ प्रणवादिद्वितीयांतस्वस्व
नामसमुच्चरन् ॥ १०३ ॥ आवाहयामिनमइत्यावाह्यार्घोदकेनतु ॥ पाद्यमाचमनंचार्घ्यं वस्त्रगंधाक्षतानपि ॥ १०४ ॥
दत्त्वापुष्पैरलंकृत्यप्रणवाद्यैःस्वनामभिः ॥ सचतुर्थीनमोतैश्चसुगंधिकुसुमैस्ततः ॥ १०५ ॥ धूपदीपौप्रदत्त्वाचसक
लाराधनंकृतम् ॥ संपूर्णमस्त्वितिप्रोच्यनमस्कृत्यसमुत्थितः ॥ १०६ ॥ पात्राणिकदलीपत्राण्यास्तीर्याद्विर्विशोध्य
च ॥ शुद्धान्नपायसापूपसूपव्यंजनपूर्वकान् ॥ १०७ ॥ दत्त्वापदार्थान्कदलीनालिकेरगुडान्वितान् ॥ पात्रासना
निचपृथक्दत्त्वासंप्रोक्ष्यचक्रमात् ॥ १०८ ॥ परिषिच्यचसंप्रोक्ष्यविष्णोहव्यमितिब्रुवन् ॥ रक्षस्वेतिकरस्पर्शकार
यित्वासमुत्थितः ॥ १०९ ॥ आपोशनंसमर्प्याथप्रार्थयेत्तानिदंप्रति ॥ सदाशिवादयःप्रीतावरदाश्चभवंतुमे ॥ ११० ॥
येदेवाइतिचततोजह्वेदंसाक्षतंत्यजेत् ॥ नमस्कृत्यसमुत्थायसर्वत्रामृतमस्त्विति ॥ १११ ॥

मितिकचित्पाठः ॥ १०६ ॥ १०७ ॥ पात्रासनानिभोजनपात्राणामधस्तादाधारभूतानिदर्भपत्रादीनि ॥ १०८ ॥ १०९ ॥ तानिति ॥ इदंवक्ष्यमाणंतान्ब्राह्म
णान्प्रतिप्रार्थयेदितिसंबन्धः ॥ तदेवाह ॥ सदाशिवादयइति ॥ ११० ॥ येदेवाइतीति ॥ येदेवादिष्येकादशस्थेतिमंत्रमित्यर्थः ॥ इदंजलं ॥ १११ ॥

वेदादीनग्निमीळइत्यादीन्वेदादिभागान् रुद्रचमकौनमस्तेरुद्रइत्यध्यायमग्नाविष्णुसजोषसेत्येकादशानुवाकांश्च ॥ रुद्रसूक्तं परिणोरुद्रस्य हेतिस्तु हि श्रुतमित्यादिपट्टचात्मकं ॥ पंचब्रह्माणिसद्योजातमित्यादीनि ॥ ११२ ॥ ११३ ॥ आचांतां कृताचमनान् ब्राह्मणानिति शेषः ॥ ११४ ॥ आतपत्रकं छत्रं ॥ फलकान् उपवेशनार्थं काष्ठनिर्मितलध्वासनानि ॥ ११५ ॥ आवहन् प्रार्थयमानः ॥ ११६ ॥ उद्वास्य विसृज्य ॥ ११७ ॥ निरुद्ध इति ॥ तैर्विप्रैरलमलमित्य

उक्ता प्रसाद्य च जपेद्ब्रह्मणानां त्वेत्युपक्रमात् ॥ वेदादीन् रुद्रचमकौ रुद्रसूक्तं च पंच च ॥ ११२ ॥ ब्रह्माणिभोजनानां च यावन्मंत्रांश्च शांकरान् ॥ दत्त्वोत्तरापोशनं च हस्तांश्चिमुखशोधनम् ॥ ११३ ॥ कृत्वा चांतांश्चासनेषु स्थापयित्वा यथासुखम् ॥ शुद्धोदकं प्रदत्वा थकपूर्णादियथोचितम् ॥ ११४ ॥ मुखवासं दक्षिणां च पादुकामातपत्रकम् ॥ व्यजनं फलकान्दंडं वैणवं च प्रदाय तान् ॥ ११५ ॥ प्रदक्षिणनमस्कारैः संतोष्या शिषमावहन् ॥ पुनः प्रणम्य संप्रार्थ्य गुरुभक्तिमंचं च लाम् ॥ ११६ ॥ सदा शिवादयः प्रीता गच्छंतु च यथासुखम् ॥ इत्युद्वास्य द्वारदेशावधिसम्यगनुब्रजन् ॥ ११७ ॥ निरुद्धस्तैः परावृत्त्यद्वा स्थैर्विप्रैश्च बंधुभिः ॥ दीनानाथैश्च सहितो भुक्ता तिष्ठेद्यथासुखं ॥ ११८ ॥ प्रत्यब्दमेवं कुर्वाणो गुर्वाराधनमुत्तमम् ॥ इह भुक्ता महाभागान् शिवलोकमवाप्नुयात् ॥ ११९ ॥ सूत उवाच ॥ एवं कृतानुग्रहमात्मशिष्यं श्रीवामदेवं पुनराह देवः ॥ यन्नैमिषारण्यमुनीश्वराणां प्रोक्तं पुरा व्यासमुनीश्वरेण ॥ १२० ॥ तस्मादसावादिगुरुर्भवांस्तु द्वितीयार्यो भवतो मुखाब्जात् ॥ श्रुत्वामुनीन्द्रस्तु सनत्कुमारः शुकाय वक्ता भविता च भूमौ ॥ १२१ ॥ प्रत्येकं मुनिशार्दूलशिष्यवर्गं चतुष्टयम् ॥ वैशंपायन एव स्यात्पैलोजैमिनिरेव च ॥ १२२ ॥ सुमंतुश्चेति च त्वारो व्यासशिष्यामहौजसः ॥ अगस्त्यश्च पुलस्त्यश्च पुलहः क्रतुरेव च ॥ १२३ ॥

नुगंतुं प्रतिरुद्ध इत्यर्थः ॥ हास्थैरतिथिभूतैः ॥ ११८ ॥ ११९ ॥ देवः स्कंदः ॥ १२० ॥ असौ व्यासमुनीश्वरः ॥ आर्यो गुरुः ॥ १२१ ॥ प्रत्येकमिति ॥ व्यासप्रभृतीनामैकैकस्येत्यर्थः ॥ तत्र व्यासशिष्यानाह ॥ वैशंपायन इति ॥ यद्यपि ऋग्वेदादिक्रमेण पैलौ वैशंपायन इत्येव क्रमो वक्तुमुचितः पैलायसंहितामाद्यां बह्वृचाख्यामुवाच ह ॥ वैशंपायनसंज्ञाय निगदाख्यं यजुर्गणं ॥ साम्नां जैमिनये प्राह तथा छंदोगसंहितां ॥ अथर्वगिरसीनामस्वशिष्याय सुमंतव इति श्रीमद्भागवतादिपुतथादर्शनात् ॥ तथापि यजुर्वेदेशिवमंत्राणां बाहुव्येन शिवशास्त्रे तस्य प्राधान्यादेवं क्रम उक्तः ॥ १२२ ॥ वामदेवशिष्यानाह ॥ अगस्त्य इति ॥ १२३ ॥

सनत्कुमारशिष्यानाह ॥ सनकइति ॥ १२४ ॥ १२५ ॥ परमः परमगुरुः ॥ शुकयोगिनइति ॥ शुकयोगिनोपि पूज्याः किमुत सर्वेषामिति भावः ॥ १२६ ॥
इदं पूर्वोक्तं ॥ वर्गचतुष्टये अधुनोक्तशिष्यवर्गचतुष्टये ॥ १२७ ॥ एवं प्रणवार्थादिकमभिधाय भगवान्स्कंदो वामदेवमाशिषाभिनंदयति ॥ एतदिति ॥ एत
न्मंडलपूर्वोक्तमुनिवृंदं ॥ परशिवाधिष्ठानरूपमिति ॥ एतद्भूदयेषु सर्वदाध्येयत्वेन परशिवएव तिष्ठतीत्येतन्मंडलस्य परशिवाधिष्ठानरूपत्वं ॥ अतएवाह ॥
सदेति ॥ ननु परशिवाधिष्ठानरूपस्याप्येतन्मंडलस्य संसारित्वात्कथं श्रेयस्करत्वमत आह ॥ वेदादीति ॥ वेदादिप्रविभागेषु कल्पितं तस्माद्वा एतस्मादात्मन इ
त्यादिवाक्यैः कल्पनामात्रेण प्रतिपादितं यन्महाकाशादिपंचमहाभूतादिकं तेनावृतमपि प्रकृत्यादिविकारयुक्तमपि शिवप्रसादेन मायाकृतमोहाभावात् ज्ञानप्रदा

तव शिष्यामहात्मानो वामदेमहामुने ॥ सनकश्च सनंदश्च सनातनमुनिस्ततः ॥ १२४ ॥ सनत्सुजातइत्येते योगिव
र्याः शिवप्रियाः ॥ सनत्कुमारशिष्यास्ते सर्ववेदार्थवित्तमाः ॥ १२५ ॥ गुरुश्च परमश्चैव परात्परगुरुस्ततः ॥ परमेष्ठि
गुरुश्चैते पूज्याः स्युः शुकयोगिनः ॥ १२६ ॥ इदं प्रणवविज्ञानं स्थितं वर्गचतुष्टये ॥ १२७ ॥ एतन्मंडलमद्भुतं परशि
वाधिष्ठानरूपं सदावेदांतार्थविचारपूर्णमितिभिः पूज्यं यतींद्रैः परम् ॥ वेदादिप्रविभागकल्पितमहाकाशादिनाप्यावृ
तं त्वत्संतोषकरं तथास्तु जगतां श्रेयस्करं श्रीप्रदम् ॥ १२८ ॥ इदं रहस्यं परमं शिवोदितं वेदांतसिद्धांतविनिश्चितं परम् ॥
मत्तः श्रुतं यद्भवताततो मुने भवन्मतं प्राज्ञतमावदंति ॥ १२९ ॥ तस्मादनेनैव पथागतः शिवं शिवोऽहमस्मीति शिवो भवे
द्यतिः ॥ पितामहादिप्रविभागमुक्तयो नद्यो यथा सिंधुमिमाः प्रयांति ॥ १३० ॥ सूत उवाच ॥ एवं मुनीश्वरा यैतदुपदि
श्य सुरेश्वरः ॥ स्मृत्वा श्रीचरणां भोजं पित्रोः सर्वसुरार्चितम् ॥ १३१ ॥ कैलासशिखरं प्राप कुमारः शिखरावृतं ॥ वा
मदेवोपि सच्छिष्यैः संवृतः शिखिवाहनम् ॥ १३२ ॥

नेन त्वत्संतोषकरं तथा जगतां श्रेयस्करं श्रीप्रदं चास्त्वित्यर्थः ॥ १२८ ॥ भवन्मतमिति ॥ वामदेवमतेनेति यत्पूर्वमुक्तं तदेतन्मूलकमिति भावः ॥ १२९ ॥
अनेन वामदेव्येन ॥ अस्मीतीति ॥ भावयन्ति विशेषः ॥ पितामहादीति ॥ पितामहादिप्रविभागेषु ब्रह्मविष्णुरुद्रादिप्रविभागेषु तत्तद्रूपेषु तत्तदात्म्यप्राप्तिरू
पामुक्तयो भवंतीति शेषः ॥ एवंक्रममुक्तौ दृष्टांतमाह ॥ नयइति ॥ १३० ॥ मुनीश्वराय वामदेवाय ॥ सुरेश्वरः स्कंदः ॥ पित्रोः शिवयोः ॥ १३१ ॥ कुमारः
स्कंदः कैलासशिखरं प्राप ॥ अतएवास्याः संहितायाः कैलाससंहितेति नाम्नः प्रसिद्धिः ॥ शिखिवाहनं स्कंदं अनुसृत्येति शेषः ॥ १३२ ॥

॥ १३३ ॥ वेदागमेति ॥ वेदेषुशैवागमेपुरोरसःपरानंदस्तेनोत्कटैःपूर्णैरित्यर्थः ॥ वेदांतपरमोत्कटैरितिपाठांतरं ॥ १३४ ॥ देवदेव्योःशिवयोः ॥ तत्रैव
शिवचरणसमीपएव ॥ १३५ ॥ एवंसूतःस्कंदवामदेवसंवादमुखेनप्रणवार्थमभिधायमुनीनुपदिशति ॥ भवंतइति ॥ १३६ ॥ १३७ ॥ एतत्पुराणमुप
संहरति ॥ इतिवइति ॥ १३८ ॥ रुद्रसाहस्रमित्यस्यनामांतरमन्वर्थं ॥ एतच्छ्रवणादिफलमाह ॥ शिवप्रदमित्यादिना ॥ १३९ ॥ तेमुनयः ॥ १४० ॥

गताकैलासशिखरंदृष्ट्वाचरणमीशयोः ॥ भक्त्यावेपितसर्वांगोविस्मृत्यस्वकलेवरम् ॥ १३३ ॥ पपातसंनिधौभूयो
नत्नानत्वासमुत्थितः ॥ स्तुत्वाबहुविधैःस्तोत्रैर्वेदागमरसोत्कटैः ॥ १३४ ॥ निधायचरणांभोजदेवदेव्योःस्वमूर्धनि ॥
पूर्णानुग्रहमासाद्यतत्रैवन्यवसत्सुखम् ॥ १३५ ॥ भवंतोपिविदित्वैवंप्रणवार्थमहेश्वरम् ॥ अत्रैवसुखमासीनाःश्रीवि
श्वेश्वरपादयोः ॥ १३६ ॥ सायुज्यरूपामतुलांभजध्वंमुक्तिमुत्तमाम् ॥ अहंगुरुपदांभोजसेवायैबादराश्रमं ॥ १३७ ॥
गमिष्येभवताभूयःसत्संभाषणमस्तुमे ॥ इतिवश्रसमाख्यातंयत्पृष्टोऽहंमुनीश्वराः ॥ १३८ ॥ पुराणंरुद्रसाहस्रंशि
वसंज्ञंशिवप्रदम् ॥ सर्वपापप्रशमनंसर्वारिष्टनिवारणम् ॥ १३९ ॥ सर्वाभीष्टप्रदंनृणांपरत्रेहचसौख्यदम् ॥ एत
च्छ्रुत्वाचतेसर्वेआनंदंपरमंगताः ॥ १४० ॥ हर्षगद्गदयावाचाप्रणेमुस्तंपुनःपुनः ॥ अस्माकंचेतसोभ्रांतिर्गतावैकपया
तव ॥ १४१ ॥ तच्छ्रुत्वाचपुनर्वाक्यमुवाचऋषिसत्तमान् ॥ व्यासशिष्यस्तदुक्तंहिकथयामासतांस्तदा ॥ १४२ ॥
नास्तिकायनवक्तव्यंश्रद्धाहीनायवैसदा ॥ अभक्तायनवाच्यंहिनचाशुश्रूषवेतथा ॥ १४३ ॥ अष्टादशपुराणानिइ
तिहासान्यनेकशः ॥ वेदार्थाश्चाप्यनेकांश्चविचार्यचपुनःपुनः ॥ १४४ ॥ सारमेतत्समुद्धृत्यव्यासेनपरिभाषितं ॥ अ
भक्तोभक्तिमाप्नोतिभक्तेभक्तिश्चवर्धते ॥ १४५ ॥ एकवारंश्रुतवतःपापंनिर्भस्मतांब्रजेत् ॥ पुनःश्रुतेचतद्भक्तिर्जायतेपु
रुपस्यहि ॥ १४६ ॥ पुनःश्रुतेविवृद्धिःस्याद्भक्तेश्चैवनसंशयः ॥ पुनःश्रुतेशिवंसाक्षात्पश्यंतिज्ञानचक्षुषः ॥ १४७ ॥ पु
नःश्रुतेसोहमितिपश्यंतीतिसुनिश्चितम् ॥ तस्मात्पुनःपुनःश्राव्यंभुक्तिमुक्तिफलेप्सुभिः ॥ १४८ ॥

तंसूतं ॥ १४१ ॥ तदुक्तंव्यासोक्तं ॥ तान्मुनीन् ॥ १४२ ॥ १४३ ॥ १४४ ॥ १४५ ॥ निर्भस्मतांअतिशयेनभस्मसाद्भावं ॥ तद्भक्तिःशिवभक्तिः
॥ १४६ ॥ १४७ ॥ सोहमितीति ॥ सशिवोहमेवेतिपूर्वोक्तप्रकारेणतादात्म्यभावनयापश्यंतीत्यर्थः ॥ १४८ ॥

वतांकारणभूतं ब्रह्मकोदेवइतिविशिष्यबुध्यमानानांकारणं ब्रह्म किमत्यादि रूपान्प्रश्नान्प्रदर्शयः कारणानि निखिलानि तानि कालात्मयुक्तान्यपि तिष्ठत्येकइत्यारभ्यसंयुक्तमेतत्क्षरमक्षरंच व्यक्ताव्यक्तं भरते विश्वमीशः क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरात्माना वीशते देव एकइत्यादिभिस्तैर्निर्णीतमर्थं प्रदर्शयद्भिर्मन्त्रैः कालाद्यवांतरकारणवृंदस्याधिष्ठाता हरेशादिशब्दवाच्यो भगवान्परः शिव एव कारणं ब्रह्मेति स्फुटीकृतं ॥ अन्येपि मन्त्रास्तत्रैव एको हि रुद्रो न द्वितीयो यतस्थुः ॥ ईशानो ज्योतिरव्ययः ॥ तं विश्वरूपं भवमृतमीड्यं ॥ एको हं सो भुवनस्यास्य मध्ये ॥ महान्प्रभुवै पुरुषः ॥ छंदांसि यज्ञाः क्रतवो ब्रतानि भूतं भव्यं यच्च वेदा वदंति ॥ अस्मान्मायी सृजते विश्वमेतत् ॥ मायां तु प्रकृतिं विद्यान्मायिनं तु महेश्वरं ॥ तस्यावयवभूतैस्तु व्याप्तं सर्वमिदं जगत् ॥ यो देवानां प्रभवो ब्रह्म विश्वविधाधिपो रुद्रो महर्षिः ॥ तमाहुरग्र्यं पुरुषं महान्तं स एव काले भुवनस्यास्य गोप्ता विश्वाधिपः सर्वभूतेषु गूढः ॥ तमीश्वराणां परमं महेश्वरं तं देवतानां परमं च देवतं ॥ पतिं पतीनां परमं परस्ताद्विदाम देवं भुवनेशमीड्यं ॥ न तस्य कश्चित्पतिरस्ति लोके न चेद्विशतानैव च तस्य लिङ्गं ॥ सकारणं करणाधिपाधिपो न चास्य कश्चिज्जनिता न चाधिपः ॥ स विश्वकृद्दि

श्रविदात्मयोनिःकालकारोगुणीसर्वविद्यः ॥ प्रधानक्षेत्रज्ञपतिर्गुणेशः संसारमोक्षस्थितिबंधहेतुरित्यादय उक्ताः सकलप्रकृत्यधिष्ठातृत्वसर्वकारणत्वसर्वेश्वरत्वसर्वोत्तमत्वानन्यपतित्वसर्वोपास्यत्वादिकं निखिलकल्याणगुणरत्नाकरे भगवति सांशिव एव निधाय तत्रैव कात्स्न्येन पर्यवसिताः ॥ तथाथर्वशिरसि प्रथमखंडे देवाहवैस्वर्गलोकमगमंस्ते देवारुद्रमपृच्छन्कोभवानिति पृष्टवतो देवान्प्रतिसो ब्रवीदहमेकः प्रथमं संवर्तामि च भविष्यामि च नान्यः कश्चिन्मतो व्यतिरिक्त इत्यादि नैवं मां यो वेद स सर्वान् देवान् वेदेत्यनेन शिववचनेन शिवस्यैव सर्वात्मत्वं प्रतिपादितं ॥ अनंतरं ततो देवारुद्रं प्राप्य ततो देवा ऊर्ध्ववाहवः स्तुवंतीति देवैरुपास्यमानत्वं स्तूयमानत्वं च दर्शितं ॥ ततश्च द्वितीयखंडे यो वै रुद्रः स भगवान्भूर्भुवः स्वर्गश्च ब्रह्मा तस्मै वै नमो नम इत्यारभ्य यश्च विष्णुर्यश्च महेश्वर इत्यादि प्रकरणे ब्रह्मविष्णुरुद्रमहालक्ष्मीसरस्वतीद्रादीनां महाभूतादीनां च तद्भिभूतित्वं प्रथमखंडोक्तसर्वात्मवचनेन सिद्धं विशिष्य निरूपितं ॥ तृतीयचतुर्थखंडयोस्तदीयनामवृंदानिर्वचनमुखेन तस्य परभावः स्फुटीकृतः ॥ पंचमखंडे तस्योपासनादेव मोक्ष इत्युक्त्वा पाशुपतयोगात्मकतदुपास्तिप्रकारो दर्शितः ॥ तदेवमादित आरभ्यांतं विमृश्यमानमथर्वशिरोवचनजातं शिव एव सर्वतो ज्ञायानिति स्फुटीकरोति ॥ तथा मंत्रोपनिषदि शिवस्याशेषाधिष्ठानप्रतिपादनपरामंत्राः श्रूयन्ते ॥ यो यो नियोनिमधितिष्ठत्येको यस्मिन्निदं संच विचैतिसर्वं ॥ एवं स देवो भगवान्वरेण्यो यो निस्वभावानधि तिष्ठत्येकः ॥ सर्वमेतद्भिश्चमधितिष्ठत्येको गुणांश्च सर्वान्विनि योजयेद्यः ॥ धृतात्परं मंडमिवातिसूक्ष्मं ज्ञात्वा शिवं सर्वभूतेषु गूढं ॥ एष देवो विश्वकर्मा महात्मा स दाजनां हृदये संनिविष्टः ॥ यो देवो ग्नौ योप्सु यो विश्वं भुवनमाविवेश यो ओषधीषु यो वनस्पतिषु तस्मै देवाय नमो नम इत्याद्याः ॥ यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु यो ओषधीषु यो रुद्रो विश्वा भुवनाविवेश तस्मै रुद्राय नमो अस्ति त्वितैति तिराय शाखायामपि ॥ तथारुद्राध्यायेनमः स्तोत्रस्याय च द्वीप्याय चेत्याद्या मंत्राः सर्वेषु वस्तुषु शिवसद्भावप्रतिपादयन्ति ॥ तथा बृहदारण्यकश्रुतिर्येषो तर्ह्यदय आकाशस्तस्मिन् शेत इति दहरविद्योपास्यं हार्दपरमेश्वरमुपक्रम्य सर्वस्य वशी सर्वस्येशानः सर्वस्याधिपतिः सनसाधुना कर्मणा भूयान्नो एवासाधुना कनीयाने प सर्वेश्वर एष भूताधिपतिरेष भूतपाल एष सेतुविधरण एषां लोकानामसंभेदायेति शिवस्यानन्यसाधारणप्रभावमवर्णयत् ॥ तथा छांदोग्यश्रुतिः अथ यदिदमस्मिन् ब्रह्म पुरे दहरं पुंडरीकं वेदमदहरोस्मिन् च तराकाश इत्युपक्रम्य एष आत्मा पहतपाप्मा विजरो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपि पासः सत्यकामः सत्यसंकल्प इति तद्रुणकीर्तनेन अथ यद्वात्मानमनुविद्य ब्रजं त्येतांश्च सत्यान् कामांस्तेषां सर्वेषु लोकेषु कामचारो भवतीत्यादिना तदुपासकानां महाफलकीर्तनेन च शिवस्य महिमानं प्राकाशयत् ॥ तथा नारायणाख्यमहोपनिषदि सहस्रशीर्षदेवांश्चैवाक्षं विश्वं शंभुवमित्यादिनोपासकतादात्म्येनानुसंधेयं नारायणं तस्य हृदयकमलं तत्रैवैवानरराशि शिखां च वर्णयित्वा तस्याः शिखायामध्ये परमात्मा व्यवस्थित इति हार्दस्य शिवस्य तन्मध्यवर्तित्वप्रदर्शनेन स ब्रह्मसा शिव इत्यादिनेतरेषां ताद्भिभूतित्वख्यापनेन च तस्यैव भवं द्योतितं ॥ श्वेताश्वतरशाखिनां मंत्रोपनिषदि च यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वयो वै वेदांश्च प्रहिणोति तस्मा इत्युक्तं तत्र यद्यप्ययं मंत्रः शिवपरः स्पष्टं प्रतीयते तथाप्यस्य शिवपरत्वमेव बोद्धव्यं ॥ यो ग्रेमां विदधे पूर्वज्ञानं च प्रहिणोति मे ॥ तत्प्रसादान्मया प्राप्तं प्राजापत्यमिदं पदं ॥ तथा ब्रह्माणं मुनयः पूर्वसृष्ट्या तस्मै महेश्वरः ॥ दत्तवानस्वि

लान्वेदानात्मन्येवव्यवस्थितानित्यादिशैवमात्स्यादिश्रुतब्रह्मादिवचनैरुपबृंहणात् ॥ ननुबृहदारण्यकेवशित्वान्नानंनिर्गुणप्रकरणमध्यपातित्वान्निर्विशेषप्र
ह्मपरंसगुणशिवपरमितिचेन्न प्रकरणस्यनिर्विशेषप्रह्मपरत्वेपिसगुणोपाधिविशेषगतगुणकीर्तनद्वारैवस्तुतौपर्यवसानस्यवक्तव्यत्वात् ॥ हृदयकोशम
ध्यगतस्येशानसर्वेश्वरभूताधिपतिशब्दितस्याशिवस्यैवगुणकीर्तनस्तुतिद्वारेणप्रतीतेः ॥ छांदोग्येपिसत्यकामादिगुणोपदेशस्तद्दिशिष्टब्रह्मोपासनाविधानं
चेत्युभयमपिशिवपरमेव ॥ अस्मिन्कामाःसमाहिताइतितदुभयवाक्येनपूर्वापरमंत्रसमर्पितंशिवरूपमुपास्यब्रह्मप्रस्तुत्यतस्मिन्यदंतस्तदन्वेष्टव्यमित्युक्त्या
शिवस्यैवोपास्यत्वप्रतीतेः ॥ नन्वेवंसतिपतिविश्वस्यात्मेश्वरश्चाश्वतःशिवमच्युतं ॥ नारायणंमहाज्ञेयं ॥ हिरण्यगर्भःसमवर्तताग्रेभूतस्यजातःपतिरेकआ
सीत् ॥ इंद्रोयातोवासितस्यराजा॥विश्वस्मादिदंउत्तरः ॥अग्निग्रेप्रथमोदेवतानां॥अग्निर्वैदेवानामवमोविष्णुःपरमस्तदंतरेणसर्वाअन्यादेवताइतिश्रुतिपुदेवतां
तराणामप्यपरिच्छिन्नैश्वर्यश्रवणात्कथंशिवएवापरिच्छिन्नैश्वर्यइतिचेत् ॥ उच्यते ॥ बहूनांविकल्पेनसर्वेश्वरत्वासंभवः ॥ वस्तुनिबिकल्पायोगात् ॥ ना
पिसमुच्चयेन ॥ परस्परेशितृत्वापत्तेः ॥ नापिकल्पभेदेनव्यवस्था ॥ सर्वेषामप्यैश्वर्यस्यकालतःपरिच्छिन्नतयानकस्यापिसर्वेश्वरत्वमितिदोषापातात् ॥ तस्मा
त्तादृशेषुवचनेषुकानिचित्प्रतीतार्थपराणिकानिचिदन्यथानेयानीतिसर्वैरभ्युपगंतव्यं ॥ तत्रविभेदव्यल्पश्रुताद्देवोमामयंप्रतरिष्यति ॥ इतिहासपुराणाभ्यावेदा
र्थमुपबृंहयेत् ॥ अनंतशाखासापेक्षैवैदिकार्थविनिर्णये ॥ स्वबुद्धिकल्पितान्यायाद्वरीयोह्युपबृंहणं ॥ वेदार्थैःस्वयंज्ञातस्तत्राज्ञानंभवेदपि ॥ ऋषिभिर्नि
श्चितेतस्मिन्काशंकास्यान्महात्मनामित्यादिव्यासादिवचनैर्यानि सौपबृंहणानिवचनानितान्येवयथार्थपराणीतिब्रह्मविष्ण्वग्निशक्रार्कजलभूमिपुरोगमाः ॥ सु
रासुराःसंप्रसूतास्ततःसर्वेमहेश्वरादित्यादीनिब्रह्मांडपुराणादिदृष्टान्युपबृंहणानितेषामनुसारेणव्यवस्थापनंज्यायः ॥ पुरुषबुद्धीनामव्यवस्थितत्वेनतदुच्यतेन्या
यैर्व्यवस्थित्यसिद्धेः ॥ अथवेश्वरस्यैवैन्द्रादिसर्वशब्दवाच्यत्वात्सर्वेषांवचनानांपरस्परविरुद्धत्वाभावएव ॥ नामानितवगोविंदयानिलोकेमहांतिच ॥ तान्येव
ममनामानिनात्रकार्याविचारणेतिहरिवंशकैलासयात्रायांशिववचनात् ॥ शिवंप्रस्तुत्यसर्वाणिहवाएतस्यनामधेयानीत्याश्वलायनस्मरणाच्च ॥ कानिचिद्दे
वाक्यानिब्राह्मणावेदवित्तमाः ॥ रुद्रमूर्तिसमाश्रित्यशिवपरमकारणे ॥ पर्यवस्यंतिविप्रेन्द्रास्तथावाक्यानि कानिचित् ॥ विष्णुमूर्तिसमाश्रित्यब्रह्ममूर्तिचका
निचित् ॥ आग्नेयीमूर्तिमाश्रित्यश्रुतिवाक्यानि कानिचित् ॥ सूर्यमूर्तिमुपाश्रित्यतथैवान्यानि कानिचित् ॥ एवंमूर्त्यभिधानेनहारेणैवमुनीश्वराः ॥ प्रतिपा
द्योमहादेवःस्थितःसर्वासुमूर्तिष्वित्यादिस्कांदोक्तिदर्शनाच्च ॥ शिवस्तुसर्वहविषांभोक्ताचैवफलप्रदः ॥ सर्वदेवतनुर्भूत्वासर्वात्मासर्वसंस्थितः ॥ हव्यंवहतिदे
वानांकव्यंकव्याशिनामपि ॥ पाकंचकुरुतेवन्हिःसोपितच्छक्तिबोधितः ॥ गोप्ताचैवजगच्छास्ताशक्तःसर्वामरेश्वरः ॥ यज्ञानांफलदोदेवोमहादेवनियोगत
इतिकूर्मपुराणाच्च ॥ महाभारतेआरण्यपर्वणितीर्थयात्राविधौ ॥ ततो गच्छेत्सुवर्णाक्षं त्रिषुलोकेषुविश्रुतं ॥ यत्रविष्णुःप्रसादार्थंरुद्रमाराधयत्पुरा ॥ वरांश्चसु
बहून्लेभेदेवतैरपिदुर्लभान् ॥ उक्तंचत्रिपुरघ्नेनपरितुष्टेनभारत ॥ अपिचान्यैःप्रियतमोलोकेकृष्णभविष्यतिनसंशयइति ॥

द्रोणपर्वणि अश्वत्थामानं प्रति लिङ्गार्चना देवकृष्णार्जुनयोरुत्कर्षः प्रतिपादितः ॥ शांतिपर्वणि ॥ यं विष्णुरिद्रः सूर्यश्च ब्रह्मालोकपितामहः ॥ स्तुवंति विविधैः स्तो
 त्रैर्देवदेवं महेश्वर ॥ तमर्चयंतियेशश्च दुर्गाण्यतिरंतित इति भीष्मवाक्यं ॥ आनुशासनिके ॥ इंद्रं प्रत्युपमन्युवचनं यस्य विष्णुश्च ब्रह्मा च त्वं च शक्रसहामरैः ॥ अ
 र्चयंतिसदा लिङ्गं तस्माच्छ्रेष्ठतरो हि क इति ॥ तथा तत्रैव स एव भगवानीशः सर्वतत्त्वादि रव्ययः ॥ सर्वतत्त्वविधानज्ञः प्रधानपुरुषेश्वरः ॥ सोऽसृजदक्षिणादंगाद्ब्रह्मा
 णं लोकभावनं ॥ वामपार्श्वान्तथा विष्णुमादौ प्रभुरथा सृजत् ॥ शांतिपर्वणि ॥ ईश्वरश्चेतनः कर्ता पुरुषः कारणेशिवः ॥ विष्णुर्ब्रह्मा शशी सूर्यः शक्रो देवाश्च सान्ध
 याः ॥ सृज्यंते मस्य ते चैष तमो भूतमिदं यदा ॥ अप्रज्ञातं जगत्सर्वं तदा स्येको महेश्वर इति ॥ तथा तत्रैव ॥ निहतास्तेन पूर्वत्वं हतवानसि वैरिपून् ॥ अप्रमेयप्रभा
 वं ते देवदेवमुमापति ॥ भजस्व नित्यं प्रयतो विश्वेशं हरमव्ययमिति पार्थ प्रति कृष्णवचनं ॥ आश्वमेधिके ॥ वयं सर्वे चतद्रक्ताः सचास्माकं प्रसीदति ॥ तस्मादा
 द्वयं राज्यं प्राप्ताः कौरव नंदनेत्यारभ्य कस्तांसेनां महाराज मनसा पिप्रधर्षयेत् ॥ द्रोणकर्णमुखैर्गुप्तां महेश्वासैः प्रहारिभिः ॥ ऋते देवान् महेश्वासो द्रुह्य पान् महेश्वरा
 त् ॥ तस्यैव च प्रसादेन निहताः शत्रवस्तवेति युधिष्ठिरं प्रति भीष्मवचनं ॥ राजधर्मे स एव भगवान्ध्यात्वा चिरं शूलवरायुधः ॥ असृजत्सर्वं शास्त्राणि महादेवो मह
 ेश्वरः ॥ इत्येताः शंकरप्रोक्ता विद्याः शब्दार्थसंयुताः ॥ सौमिके ॥ अहं यथा वदामि ध्यः कृष्णेनास्मिन् कर्षणा ॥ तस्मादिष्टतमः कृष्णादन्यो मम न विद्यत इति ॥
 हरिवंशे ॥ इति संस्तूयमानस्तु भगवान्गो वृषध्वजः ॥ प्रसार्य दक्षिणं बाहुं वासुदेवमथाब्रवीत् ॥ मनीषितानामर्थानां प्राप्तिस्तेस्तु सुरोत्तम ॥ पारिजातं च हर्ता सि
 माभूत्ते मनसि व्यथा ॥ पुरामैनाकमाश्रित्य तपस्त्वमकरोर्यदा ॥ तदाममवचः कृष्णसंस्पृत्य स्थैर्यमा मुहि ॥ अवध्यस्त्वमजय्यश्च मत्तः शूरतरस्तथा ॥ भविता
 सीत्यवोचं यत्तत्तथानतदन्यथेत्युक्तं ॥ रामायणे युद्धकांडे तावदादित्यरुदये ॥ ब्रह्मेशानाच्युतेशाय सूर्यायादित्यवर्चसे ॥ भास्वते सर्वं भक्षाय रौद्राय वपुषे नम इ
 त्यत्र रौद्राय वपुष इति विशेषणसामर्थ्याच्छिवस्यैव ब्रह्माच्युतहरे शत्वं दर्शितम् ॥ आरण्यकांडेऽपि कृताभिषेकः सरराज रामः सीता द्वितीयः सह लक्ष्मणेन ॥ कृताभि
 पेकस्त्वगराजपुत्र्यारुद्रः सविष्णुर्भगवानिवेश इत्युपमानि बंधनव्याजेनादिकविनाशिवोत्कर्षः स्फुटीकृतः ॥ उत्तरकांडेऽपि कर्तव्यक्रतुविशेषविचारसमये वसिष्ठा
 दीन् प्रतिस्वचिकीर्षिते ख्यापिते तेनुरामस्य तच्छ्रुत्वा नमस्कृत्य वृषध्वजं ॥ अश्वमेधे द्विजाः सर्वे पूजयंति स्म नित्यश इति शिवसंबंधित्वेनैवाश्वमेधस्य श्लाघ्यतोपन्या
 सादश्वमेधेन रामचंद्रः शिवमाराधयदिति स्पष्टमेव ॥ थारामोपि पालयामास राज्यं परमधार्मिक इत्यारभ्य पठितेन विशेषाद्ब्राह्मणान्सर्वान् पूजयामास चेश्वरं ॥
 यज्ञेन यज्ञहं तारमश्वमेधेन शंकरमिति कौर्मवचनेन अभिषिक्तस्तोराज्ये रामो राजीवलोचनः ॥ पालयन् नृथिर्वीर्यं धर्मेण मुनिपुंगवाः ॥ अयजद्वेव देवेशम
 श्वमेधेन शंकरमित्यादित्यपुराणवचनेन शिवस्यैव रामाराध्यत्वमुक्तं ॥ यत्तु बालकांडे शिवनारायणयोः समरसन्नाहे अधिकं मे निरे विष्णुमिति देवानां नारायणव
 लाधिक्यप्रतिपत्तिवचनं तद्भारतादिपुशिवेन नारायणाय स्वस्मादधिकशौर्यैर्दत्तमिति प्रतिपादनात्स्वदत्तवरदानपरिपालनार्थं शिवस्य न्यूनबलत्वाभिमानेनान्य
 थासिद्धं ॥ भागवते चतुर्थस्कंधे दक्षाध्वरे कुपितस्य शिवस्य शांतिप्रार्थयमानां देवान् प्रतिब्रह्मणो वाक्यं ॥ नाहं न यज्ञो न च यूयमन्ये ये देहभाजो मुनयश्च तत्त्वम्

विदुःप्रमाणं बलवीर्ययोर्वा तस्यात्मतन्त्रस्य कथां विधित्सेदिति ॥ अष्टमस्कंधेपि शिवं प्रति देवानां वचनम् ॥ न ते गिरि त्राखिल लोकपाल विरिचिवैकुण्ठसुरेन्द्रगम्य ॥
ज्योतिः परं यत्र रजस्तमश्च सत्त्वं न यद्ब्रह्म निरस्तभेदमिति अत्रापि प्रति सर्गप्रसूतानां ब्रह्मणां शास्त्रविस्तरम् ॥ उपदेष्टा स एवादीकालावच्छेदवर्तिनाम् ॥ ईशानः सर्व
विद्यानां स एवादिगुरुर्बुधाः ॥ तस्य शिष्यो महाविष्णुः सर्वज्ञानमहोदधिरिति ॥ कूर्मपुराणे पूर्वभागे ब्रह्मविष्णुरुद्रान्प्रस्तुत्योक्तं ॥ अभ्यः परतरो देवस्त्रिमूर्तिः परमात
नुः ॥ माहेश्वरी त्रिनयना योगिनां शांतिदासदेति ॥ उत्तरभागेपि ॥ सर्वासामपि शक्तीनां ब्रह्मविष्णुशिवात्मकाः ॥ प्रधानाः संस्मृता देवाः शक्तयः परमात्मनः ॥ आभ्यः
परस्तां द्रगवान्ब्रह्माविष्णुः सदाशिवः ॥ गीयते सर्वशक्त्यात्मा शूलपाणिर्महेश्वरः ॥ एनमेके वदन्त्याग्निना रायणमथापरे ॥ इन्द्रमेके परे प्राणं ब्रह्माणमपरे जगुः ॥ ब्रह्म
विष्णवग्निवरुणाः सर्वदेवास्तथर्षयः ॥ एकस्यैवाथ रुद्रस्य भेदास्ते परिकीर्तिता इति ॥ स्कादे ॥ ब्रह्माविष्णुश्च रुद्रश्च परतत्त्वविभूतयः ॥ एषां त्रयाणामधिकः शिवः
परमकारणमिति ॥ पाद्ये ॥ श्रुतानि सर्वशास्त्राणि पुराणान्यखिलान्यपि ॥ धर्मशास्त्राणि सर्वज्ञत्वतः सूतमहामते ॥ अस्माकं संशयः कश्चित्सुमहान् हृदिवर्तते ॥
येनार्ता इव संजाता श्लेत्तुंतं च त्वमर्हसि ॥ को देवः परमोज्यायान्कथंचाराध्यते हि सः ॥ आराधिते फलं किं स्यादेतत्सत्यं ब्रवीहि न इति ऋषीणां प्रश्नमुपन्यस्य अत्रवः
कथयिष्यामि इति हासं पुरातनं ॥ विष्णोः सनत्कुमारस्य संवादां पापनाशनम् ॥ इममेव पुराप्रश्नं पृष्टवान् विष्णुमव्ययं ॥ सनत्कुमारो भगवान्परापरविभागवान् ॥
मुनेस्तस्य वचः श्रुत्वा विष्णुः सर्वविदां वरः ॥ यदुवाच महाभाग तच्छृणु ध्वमतं द्रिता इति सूतस्य प्रतिवचनं चोपक्षिप्य एक एव शिवो ज्यायान् द्विधा च बहुधा श्रुतः ॥
वेदेषु च पुराणेषु सांगोपगोपगुणीयते इत्यादि विष्णुवचनम् ॥ ब्रह्मांडपुराणेपि पुरापितामहं देवं मे रूपं पृष्ठे महर्षयः ॥ प्रोचुः प्रणम्य देवं किमेकं तत्त्वमव्ययमिति प्रश्नेनो
पक्रम्य समाययामहे शस्यमोहितो लोकसंभवः ॥ अविज्ञाय परं भावं स्वात्मानं प्राह च विष्णोः मित्यादिना ब्रह्मणः स्वपरभावोपदेशांतमाकर्ण्य सहमानस्य नाराय
णस्य पराभवप्रतिपादनं चावतार्य एवं विवदतोर्मो हात्परस्परजयैषिणोः ॥ आजग्मुस्तत्र ते देवा वेदाश्च त्वार एव हि ॥ अन्वीक्ष्य देवं ब्रह्माणं नारायणमवस्थितम् ॥
प्रोचुः संविग्रहदयायाथात्म्यं परमेष्ठिनः ॥ ऋग्वेदः ॥ यस्य अंतःस्थानि भूतानि यस्मात्सर्वं प्रवर्तते ॥ यदा ह्यस्तत्परंतत्वं स देवः स्यान्महेश्वरः ॥ यजुर्वेदः ॥ यो यज्ञैर
खिलैरीशो योगेन च समर्च्यते ॥ यमाङ्गुरीश्वरं देवं स एव स्यात्पिनाकधृक् ॥ सामवेदः ॥ येनेदं भाम्यते चक्रं यदाकाशांतरं महत् ॥ योगिभिर्विद्यते तत्त्वं महादेवः स शं
करः ॥ अथर्ववेदः ॥ यं प्रपश्यंति देवं शंयंतं तोयतयः परम् ॥ महेशं पुरुषं रुद्रं स देवो भगवान्भवः ॥ एवं स भगवान्ब्रह्मावेदानामीरितं शुभम् ॥ श्रुत्वा विहस्य वि
श्वात्मा यज्ञश्चापि विमोहितः ॥ कथं तत्परमं ब्रह्म सर्वसंगं विवर्जितम् ॥ रमते आर्यायासां धर्मप्रमथैश्चातिगर्वितैः ॥ इतीरिते भगवान्प्रणवात्मा सनातनः ॥ अमूर्तो मू
र्तिमान्भूत्वा वचः प्राह पितामहम् ॥ न श्लेष भगवान्परन्या स्वात्मनो व्यतिरिक्तया ॥ कदाचिद्रमते रुद्रस्तादृशोऽपि महेश्वरः ॥ अयं स भगवानीशः स्वयं ज्योतिः स
नातनः ॥ स्वानंदभूता कथिता देवीनां गंतुका शिवेति ॥ विष्णुपुराणे ॥ धिक्तेषां धिक्तेषां धिक्तेषां जन्म धिक्तेषां ॥ येषां न वसति हृदये कुमतिर्यथा विमोचको
रुद्र इति ॥ नागरखंडे माभूत्तत्र कुले जन्म शंभुर्यत्र न दैवतमिति ॥ पराशरस्मृतौ ॥ अंतरिच्छंति ये रुद्रं सदा वेद्यं मनीषया ॥ गृण्हंति जिह्वया ते हिरसपूर्णं मृतोदकं ॥

अंतर्नेच्छंति ये रुद्रं भवानी सहितं भवं । पुरीषमेव गृह्णन्ति जिह्वा तेन संशयदति । बहुचश्रुतिरपि ॥ अंतरिच्छंति ते जने रुद्रं परोमनीषया ॥ गृह्णन्ति जिह्वा ससमिति ॥
 पुरुषसूक्तमपि शिवपरमेव ॥ उतामृतत्वस्येशान इतीशानपदस्य रूढ्या शिव एव पर्यवसानात् ॥ नन्वस्य सामवेदब्राह्मणे इदं विवक्षस्य कृष्ण इत्यादिनावैष्णव्यां सं
 हितायामुपदेशात् ॥ अथर्वणोष्टादशमहाशांतिप्रकरणे तत्तच्छांतिषु तत्तद्वैवत्यं मंत्रविनियोगावसरे वैष्णव्यं पुरुषसूक्तमिति विधानात् ॥ शौनकबौधायनादि स्थ
 तिषु विष्णुपूजाध्यानहोमादिषु विनियोगाच्च विष्णुपरत्वमेव तस्य प्रतीयत इति चेन्न ॥ बौधायनसूत्रेशिवसंकल्पादिभिः सह श्रीरुद्रांगन्यासमंत्रेषूपदेशात् ॥ छंदो
 गानां केपांचिद्वाजसनेयिनां च महारुद्रजपमध्ये निवेशात् ॥ नमस्कंचमकंचैव पुरुषसूक्तं च नित्यशः ॥ जपन्नेति महादेवं गृह्णन् गृह्णति र्थेति पुराणेष्वपि श्रवणाद्वा
 स्तुशांतिमध्ये वा शकुंभे देवं रुद्रं भुवननायकमिर्युपक्रम्य नमस्कंचमकंचैव पुरुषसूक्तमेव चेत्यादिना जपे विनियोगाच्च ॥ लैंगादित्यादिपुराणेषु सुकूर्चैर्न सुपुष्पेण स्ना
 पयेन्मंत्रपूर्वकं ॥ मंत्रांश्च ते प्रवक्ष्यामि शृणु सर्वा र्थसिद्धये इत्युपक्रम्य ज्येष्ठसाम्नाश्रयेणैव तथा देवव्रतैरपि ॥ रथंतरेण पुण्येन सूक्तेन पुरुषेण चेति शिवाभिषेकमंत्रेषु प
 रिगणनाच्च ॥ मनुरपि धर्मशास्त्रोपसंहारे ॥ प्रशासितारं सर्वेषामणीयां समणोरपि ॥ रुक्मांगं स्वप्रधीगम्यं विद्यात्तु पुरुषं परमिति सर्वां तयां मित्व गुणकंपरमात्मान
 मुद्दिश्य एनमेकैव दंत्यां भ्रमरुतो न्ये प्रजापति ॥ इन्द्रमेकं परंप्राणमपरे ब्रह्मशाश्वतमिति सर्ववैदिकव्यवहारबाहुल्यं प्रदर्श्य एष सर्वाणि भूतानि पंच भिव्याप्य मूर्तिभिः
 जन्मदृद्धिक्षयैर्नित्यं संसारयति चक्रवदिति मूर्तिपंचकेन सर्वमूर्तिव्यामिलिगप्रदर्शनेन शिव एव परमात्मेति स्वमतं स्पष्टीचकार ॥ बौधायनेनापि शिवपूजाविधौ
 विष्णोस्तदावरणे निवेशाद्देवतांतरपूजाविधिषु शिवस्यावरणदेवतात्वं संनिवेशाच्च शिवस्यैव सर्वोत्कर्षः सूचितः ॥ कात्यायनोपि रुद्रो ह्येवैतत्सर्वमितितस्य सर्वा
 त्मकत्वेन परं भावं द्योतयामास ॥ आश्वलायनोपि यस्मात्परतरं नास्ति नापरं परमात्मनः ॥ न ज्यायोस्ति न चाणीयो न मस्तस्मै स्वयं भुवे ॥ येनेदमखिलं पूर्णं यन्मया
 मूर्तयः स्मृताः ॥ तस्मै शिवाय महते नमः सूक्ष्माक्षरात्मन इति शिव एव सर्वोत्कृष्ट इति स्वमतं द्योतयामास ॥ शास्त्रकारेषु पतंजलिस्तथावत् क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरा
 मृतः पुरुषविशेष ईश्वरः ॥ तत्र निरतिशयं सर्वज्ञबीजं ॥ स एष पूर्वेषामपि गुरुः ॥ कालेनानवच्छेदात् ॥ तस्य वाचकः प्रणवः ॥ तज्जपस्तदर्थं भावनमिति ॥ पर
 विषयाणि ॥ न शिवस्याणवो बंधः कामो मायिक एव वा ॥ प्राकृतो वाथ वा बंधो हंकारात्मकस्तथा ॥ न रागो न च वाद्वेषः शंभोरभितते जसः ॥ न चाप्यभि
 निवेशोऽस्य कुशलाकुशलान्यपि ॥ संपुंविशेषः परमो भगवानंतकांतकः ॥ लोके सातिशयत्वेन ज्ञानैश्वर्ये विलोकिते ॥ शिवेनातिशयत्वेन स्थिते प्राहुर्मनीषि
 ण इति प्रतिसर्गप्रसूतानां ब्रह्मणां शास्त्रविस्तरम् ॥ उपदेष्टा स एवादौ कालावच्छेदवर्तिनाम् ॥ कालावच्छेदयुक्तानां गुरुणा मप्यसौ गुरुः ॥ सर्वेषामेव सर्वेशः
 कालावच्छेदवर्जितः ॥ प्रणवो वाचकस्तस्य शिवस्य परमात्मनः ॥ शिवरूपादिशब्दानां प्रणवो हि परः स्मृतः ॥ शंभोः प्रणवश्चायस्य भावनात्तज्जपादपि ॥
 यासिद्धिः सा परा प्राप्या भवत्येव न संशय इत्यादिवायुसंहितोत्तरभागसममाध्यायपठितवचनसमानार्थानि सूत्राणि निबध्नन् शिवस्यैव परभावं प्रतिपादयामास ॥
 तदैकाग्र्यदेवसूत्राणां तन्मूलकत्वमवधार्य तत्त्वकौमुदीकारः सूत्राणां शिवविषयत्वमेव स्पष्टीचकार ॥ ननु पूर्वमीमांसानुयायिनश्चोदनालक्षणधर्मस्यैव फलप्र

प्रदत्तं मन्यन्ते ॥ औपनिषदास्वीश्वरस्येति कथमेतन्मयोर्विरोधस्य परिहार इति चेदुच्यते ॥ एतदुत्तरमीमांसायां तृतीये ध्याये निरूपितं ॥ किं धर्मः फलं ददाति ॥
 आहोस्विदीश्वर इति संशये ॥ तत्र केचिद्धर्म एव फलप्रदानेश्वर इति वदन्ति ॥ परंतु स पूर्वपक्षः ॥ सिद्धांतस्तु किं धर्मो ज्ञानाधिष्ठित एव फलप्रदः किं वा केन चिच्चेतने
 नाधिष्ठितः ॥ नाद्यः ॥ अचेतनस्य तारतम्यानभिज्ञस्य यथोचित फलदानत्वायोगात् ॥ द्वितीये तु येनाधिष्ठितः स एव फलप्रदोस्तु ॥ न चैवं धर्मवैयर्थ्यापत्तिरिति
 शंकनीयं ॥ वैषम्यनैर्घृण्य परिहाराय धर्माधर्माक्षेपणात् ॥ असतितु धर्मादौ केषांचिदुत्तमं केषांचिन्मध्यमं केषांचिच्च अधमं सुखं कुर्वन्नीश्वरः कथं विषमो न भवेत् ॥
 कथं वा विचित्रं दुःखं प्रापयतीति निर्घृणो न भवेत् ॥ धर्माधर्मानुसारेण तत्प्रापणे गुरुपितुराजादीनामिव न वैषम्यनैर्घृण्ये प्राप्नुतः ॥ न हि दुष्टशिक्षां शिष्टपरिपालनं च
 कुर्वतां गुर्वादीन वैषम्यनैर्घृण्ये विद्येते ॥ उक्तं च पातं जलमहाभाष्ये ॥ सामृतैः पाणिभिर्भ्रंति गुरवो न विषोक्षितैः ॥ लालनाश्रयिणो दोषास्ताडनाश्रयिणो गुणा
 इति ॥ तस्मादिन्द्रादिदेवतां तार्यामी परमेश्वर एव प्राणिकर्मानुसारेण फलप्रदो विवक्षितः ॥ अंतःप्रविष्टः शास्ता जनानां सार्वभौमेत्यादि श्रुतेः ॥ अतः कर्मानुसारेणेश्वर
 प्रसाद एव फलद्वारमिति न जैमिनीयशिवस्वामिकमतयोर्विरोधः विवक्षाविशेषेण तत्समाधानात् ॥ यथा देवदत्तस्यैव पशून्वेपिसम्यगभिज्वलनं विवक्षित्वा ध
 र्मः फलप्रद इति व्यवहारः किं न स्यात्तस्मादविरोधात् फलप्रदो जगदीश्वरः शिव एव सर्वैः पूजनीय इत्यलमिति प्रसंगेनेति ॥ पाद्मेगीतामाहात्म्ये ॥ ईश्वर उवाच ॥ क
 दाचिदा सनेगम्ये सुखासीनं मुरद्विषं ॥ आनंदयित्री लोकानां लक्ष्मीः पप्रच्छ सादरं ॥ श्रीरुवाच ॥ शयालुरसि दुग्धाब्धौ भगवन् केन हेतुना ॥ उदासीन इवैश्वर्ये ज
 गंति स्थापयन्नपि ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति देव्यावचः श्रुत्वा मुरभिन्नामर्गजितं ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा विस्मयस्मेरलोचनः श्रीभगवानुवाच ॥ नाहं सुमुखि निद्रालु
 निजमाहेश्वरं महः ॥ दृशा तत्त्वानुवर्तिन्या पश्याम्यंतर्निमग्नया ॥ कुशाग्रयाधिया देवियदंतयौगिनोत्तदि ॥ पश्यंति यच्च वेदानां सारं मीमांस्यते भृशं ॥ तदैकम
 क्षरं ज्योतिरात्मरूपमनामयं ॥ अखंडानंदसंदोहनिष्पदं देववर्जितं ॥ यदाश्रयाजगद्गृह्णति रन्मया चानुभूयते ॥ न येन रहितं किंचिज्जगदेतच्चराचरं ॥ निर्मथ्य बहु
 धाले भवेदशास्त्राबुद्धीसुधीः ॥ द्वैपायनो यदा साद्यगीताशास्त्रं निष्ठवान् ॥ निद्रालुरिति देवेशि दुग्धाब्धौ प्रतिभासिते ॥ ईश्वर उवाच ॥ इति तस्य मुरारातेर्निर्भरा
 नंदनं वचः ॥ ग्रहर्षोत्फुल्ललोलाक्षी श्रुत्वा लक्ष्मीं विसिस्मिये ॥ श्रीरुवाच ॥ भवानेव लक्ष्मीकेशाभ्येयो सियतिनां सदा ॥ तस्माच्च तत्परं त्वन्यदिति कौतूहलं हि मे ॥
 चराचराणां लोकानां कर्ता हर्ता स्वयं प्रभुः ॥ यथास्थितस्ततो न्यस्त्वं यदिमां बोधयाच्युत ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ मायामयमिदं देविव पुर्मेन तु तात्त्विकं ॥ सृष्टिस्थि
 त्युपसंहारक्रियाजालोपबृंहितं ॥ अतो न्यदात्मनो रूपद्वैताद्वैतविवर्जितं ॥ भावाभावविनिर्मुक्तमाद्यंतरहितं प्रिये ॥ शुद्धसंविद्यभाभासं परानंदैकमंदिरं ॥ रू
 पमैश्वर्यमालैकगम्यं गीतामुकीर्तितं ॥ इत्याकर्ण्य वचो देवी देवस्यामिततेजसः ॥ शंकमाना ह वाक्येषु परस्परविरोधितां ॥ स्वयंचेत्यमानंदमवाङ्मनसगोच
 रां बोधयंतिकथं गीता इति मे छिधिसंशयः ॥ ईश्वर उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा च वचो युक्तमिति हासपुरःसरं ॥ आत्मानुगामिनीं गीतां स्वयंबोधितवान् प्रभुः ॥ अहमात्मा परे
 शोऽपि परापरविभेदतः ॥ द्विधा ततः परः साक्षी निर्गुणो निष्कलः शिवः ॥ अपरः पंचवक्त्रो हृद्विधा तस्यापि संस्थितिः ॥ शब्दार्थभेदतो वाच्यो यथात्मानं महेश्वरः ॥

इति तस्य वचः श्रुत्वा गीतावाक्यमहोदधेः ॥ गीतायावाक्यरूपेण योऽशिवश्छिद्यते दृढम् ॥ मदीयः पाशबन्धो यं संसारो विषयात्मकः ॥ यदभ्यासवशादीशः
 पञ्चवक्त्रो महेश्वरः ॥ इदं परविभेदेन बुध्यते भवभीरुभिः ॥ तमपृच्छदिदं वाक्यमंगप्रत्यंगं संस्थितम् ॥ माहात्म्यमिति हासं च सर्वतस्यैव न्यवेदयत् ॥ शृणु सुश्रोणि
 वक्ष्यामि गीतासंस्थितिमात्मनः ॥ वक्त्राणि पञ्च जानीहि पञ्चाध्यायाननुक्रमात् ॥ दशाध्यायाभुजाश्चैकमुदरं द्वे पदांबुजे ॥ एवमष्टादशाध्यायी वाङ्मयी मूर्तिरै
 श्वरी ॥ जानीहि ज्ञानमात्रेण महापातकनाशिनी इत्यादिना गीतामाहेश्वरी मूर्तिरित्युक्तम् ॥ अतएव भगवता वासुदेवेनाप्यर्जुनं प्रति ईश्वरः सर्वभूतानां हृद्देशे र्जुन
 तिष्ठति ॥ आमयन् सर्वभूतानि यंत्राच्छृणु निमायया ॥ तमेव शरणं गच्छ सर्वभावेन भारत ॥ तत्प्रसादात्परांशांतिस्थानं प्राप्स्यति शाश्वतमित्यादिनेश्वरशब्दवाच्य
 स्य शिवस्यैव प्रसादान्निरतिशयशांतिप्राप्तिर्नान्यस्य प्रसादादिति गीताशास्त्रस्य तात्पर्यमिति ध्वनितम् ॥ तथानैयायिकादयः स्वाभिमतं परमात्मानं भवशिवस्थाए
 वेश्वरादिशब्दैर्व्यवहरंतः परमेश्वरस्य शिवस्यैव परमात्मैव स्वाभिमतं प्रकटयामासुः ॥ तथारसेश्वरमुनिमतानुसारिणोऽपि ॥ कल्पांतरे कदाचित्तु दुग्ध्वालोकां महेश्वरः ॥
 सहसैवासृजद्विण्गुं ब्रह्माणं च निजेच्छयेत्यादिरसोत्पत्तिप्रकरणादिषु व्यवहरंतस्मि ॥ ब्रह्मसूत्रकृता पिशब्दादेव प्रमित इत्यधिकरणे ईशानशब्दस्वरूपयाभिमान
 श्रुत्या न्यायांतरनिरपेक्षयां गुष्ठमात्रः पुरुषः परमात्मानिर्णीत इत्ययमर्थः सर्वेषां संमतः ॥ यस्य हीशानशब्दोऽभिधानं तस्य परमात्मभावः सूत्रकारस्य हृदयस्थितो
 ऽवसीयते ॥ देवतांतरयोगेन लक्षणया प्रयोगोपत्तौ प्रमाणाभावात् ॥ रूढिक्रम्यभावेन तदभिधानश्रुतित्वायोगादिति भावः ॥ यश्च पुराणादिषु कचित्कचिद्विष्णो
 विधातुर्वारुद्रादुत्कर्षस्तस्य चापकर्षः प्रतीयते स तमउपाधितदवतारभेदविषयः ॥ वैष्णवेषु पुराणेषु योपकर्षस्तु दृश्यते ॥ रुद्रस्यासौ हरस्यास्य विभूतेरेव केवलं ॥
 उत्कर्षोऽयः पुराणेषु दृश्यते वैष्णवेषु च ॥ असौ सत्त्वात्मना विष्णोर्नस्वरूपेण सत्तम ॥ सर्वकारणमीशानः सांबः सत्त्वादिलक्षणः ॥ न विष्णुर्न विरंचिश्च न देवो नापरः पु
 मान् ॥ इत्यादिपराशरपुराणादिवचनश्रवणात् ॥ न च शिवस्य विरंच्यादेरुद्भवादिवचनादपि निकर्षसूचनं शंकीयम् ॥ अहं च भवतो वक्ता कल्पति घोररूपधृ
 क् ॥ शूलपाणिर्भविष्यामि क्रोधजस्तवपुत्रकः ॥ सृष्ट्यर्थं ब्रह्मणः पुत्रो ललाटादुत्थितः प्रभुरित्यादिकौर्मराजधर्मादिवचनैस्तस्य लोकानुग्रहार्थमैच्छिकाव
 तारोक्तेः ॥ ब्रह्मा विष्णुश्च रुद्रश्च श्रीशंभोरखिलेश्वरात् ॥ न भिद्यते तदंशत्वादवताराहरेरिव ॥ एवं सत्यवतारस्य लक्षणादेः कीर्तनं यथा ॥ तदीयत्वेन कीर्त्यते महा
 विष्णोर्गुणा अपि ॥ एवं शिवस्य कीर्त्यते तदंशेष्वेकताधिया ॥ सर्वकर्तृत्वसर्वीर्यामित्वप्रमुखा गुणा इत्यादित्यपुराणाच्च ॥ स्कादेशंकरसंहितायाम् ॥ यथा वा
 देपुशास्त्रेषु विश्वाधिक उमापतिः ॥ पुरुषः परमः साक्षात्पतिः पाशविमोचकः ॥ परं ब्रह्म परं धाम परं ज्योतिरनाकुलः ॥ मंगलं मंगलानां च पावनानां च पावनम् ॥ सर्व
 मंगलकोपेतमुत बभूवुः सुमंगलः ॥ आगमा अपि यं नित्यममृतं प्रवदंति हि ॥ तद्वदेव पुराणेषु शैवंसांबं सदाशिवम् ॥ स्वतंत्रमेकमद्वैतं प्रवदंति निरंकुशम् ॥ ब्राह्मपादां
 वैष्णवं च शैवं भागवतं तथा ॥ भविष्यं नारदीयं च मार्कंडेयमतः परम् ॥ आग्नेयं ब्रह्मवैवर्तं लैंगं वाराहमेव च ॥ स्कान्दं च वामनं चैव मातस्यं कौर्मं च गारुडम् ॥ ब्रह्मांडं च
 तिपुण्योऽयं पुराणानामनुक्रमः ॥ तत्र शैवानिशैवं च भविष्यं च द्विजोत्तमाः ॥ मार्कंडेयं तथा लैंगं वाराहं स्कान्दमेव च ॥ मातस्यमग्यं तथा कौर्मं वामनं च मुनी

श्वराः ॥ ब्रह्मांडं च देशे मानि त्रीणि लक्षाणि संख्यया ॥ ग्रंथानां महिमा सर्वैः शिवस्यैव प्रकाशयते ॥ असाधारणयामूर्त्यानां साधारणेन च ॥ वदंति शिवमेतानि
 शिवस्तेषु प्रकाशयते ॥ विष्णोर्हि वैष्णवं तद्वत्तथा भागवतं शुभम् ॥ नारदीयपुराणं च गारुडं वैष्णवं विदुः ॥ ब्राह्मपादं ब्रह्मणो द्वे अग्रे रात्रेयमेककम् ॥ सावित्रं ब्रह्म वै
 बर्तमेव मष्टादशं स्मृतम् ॥ दशशैवपुराणानि सात्विकानि विदुर्बुधाः ॥ श्रद्धेयानि द्विजवरैस्तेषु धर्मस्तु सात्विकः ॥ वैष्णवानि च चत्वारि तामसानि मुनीश्वराः ॥ क्ष
 त्रियाणां श्रौतधर्मास्तेषु तद्देवता हरिः ॥ ब्राह्मेतुराजसेवैश्यसेव्ये सर्वत्र समंते ॥ तस्माच्छैवानि विप्राणां पुराणानि हितानि हि ॥ तस्मादेषु च सर्वात्मा सांवः सर्वोत्तमो
 त्तमः ॥ पूज्यः सर्वा मरान् हित्वा वैकुण्ठप्रमुखानपि ॥ इत्युक्तं शौनकादिभ्यः सत्यं सत्यात्मजेन हि ॥ एवमेव पुराणेषु चिद्विषयः प्राप्तसंशयाः ॥ मेरौ गत्वा विधातारं
 दृष्ट्वा तत्र प्रजापतिं ॥ स्तुत्वा ते विविधैः स्तोत्रैः प्रच्छुर्विनयान्विताः ॥ ब्रूयुषां भगवन्धातुः संशया विष्टचेतसाम् ॥ परं ब्रह्म परं ज्योतिः को वा देवो भवेदिति ॥ तेषां
 तद्वचनं श्रुत्वा ब्रह्मा ध्यात्वा क्षणतदा ॥ ह्रस्वुडरीकमध्यस्थं नीलवीरं त्रिलोचनम् ॥ चंद्रार्धभूषणं सौम्यं सच्चिदानंदविग्रहम् ॥ कृष्णार्पिगलमीशानमृतं सत्यं परात्प
 रम् ॥ आनंदाश्रुकणान्त्सि च नृहर्षगद्गदया गिरा ॥ ईशानः सर्वविद्यानामीश्वरो जगतां प्रभुः ॥ ब्रह्मणो धिपतिः शंभुर्विष्णोरधिपतिः स्वराट् ॥ सदा शिवः परं ज्यो
 तिरोंकारनिलयो महान् ॥ स एव शंकरः शंभुः परब्रह्म न चेतः ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यमुद्धृत्य करमुच्यते ॥ तस्मात्स एव सर्वेशः शतवारं मयोच्यते ॥ तत्समो नास्ति
 लोकेषु न परो नापरः क्वचित् ॥ सर्वज्यायानणीयांश्च स्तब्धो दृक्ष इव श्वरः ॥ दिवितिष्ठति सर्वात्मा तेन पूर्णमिदं जगत् ॥ यस्माद्वाचो निवर्तते अप्राप्य मनसा सह ॥
 आनंदमस्य यो वेत्ति न भयं तस्य कुत्रचित् ॥ अद्यापि ब्रह्म विष्णुभ्यां न दृष्टो यं महेश्वरः ॥ पशूनां पतिरीशो यं ब्रह्माद्याः पशवः स्मृताः ॥ बहुना किं परं ब्रह्म स एव ऋषिसत्त
 माः ॥ इति धातुवचः श्रुत्वा ते सर्वे ऋषिसत्तमाः ॥ त्यक्तमोहमहादेवं परं ब्रह्म सनातनं ॥ ज्ञात्वा प्रणम्य धातारं स्तुत्वा च विविधैः स्तवैः ॥ धृतत्रिपुंड्ररुद्राक्षमालाभरण
 भूषिताः ॥ कैवल्यमाययुः सर्वेशिव भक्त्या प्रजापते ॥ निश्चितं ब्रह्मणा पूर्वमेव मेवानुसारतः ॥ इति वेदांतवाक्यानां निष्ठा काष्ठा महेश्वर इति ॥ आगमेष्वपि व
 द्दुषु शिवस्यैवोत्कर्षः प्रतीयते ॥ यत्तु कौर्म उपरिभागे पंचदशाध्याये पारवंडिनो विकर्मस्थान्धर्माचार्यास्तथैव च ॥ पांचरात्रान्पाशुपतान्वाङ्मात्रेणापि नार्चये
 त् ॥ तत्रैवैकोनविंशाध्याये बौद्धश्रामणिकग्रंथाः पंचरात्रविदो जनाः ॥ कापालिकाः पाशुपताः पारवंडा ये च तद्विधाः ॥ मनुरपि पारवंडिनो विकर्मस्थान्धैवालव्र
 तिकाञ्छन् ॥ हेतुकान्धकटर्त्तीश्वराङ्मात्रेणापि नार्चयेदिति ॥ पाराशरपुराणे दशमाध्याये अथातः संप्रवक्ष्यामि ज्ञानानुत्पत्तिकारणमित्युपक्रम्य वेदांगानां
 च विद्वेषः स्मृतीनां च तथैव च ॥ पुराणानां च विद्वेषो भारतस्य तथैव च ॥ तेषां मध्ये नृविद्वेषस्तेषां बाधश्चकशव ॥ तेषां मर्थापहारश्च ज्ञानानुत्पत्तिकारणं ॥ वामपा
 शुपतादीनामश्रौतानां परिग्रहः ॥ पांचरात्रादयश्चापि ज्ञानानुत्पत्तिकारणमित्युक्तं ॥ तस्मात्कौर्म वासिष्ठलैंगपाराशरपुराणादीनां पूर्वमीमांसाया हेमाद्रिमाध
 वादिनिबंधानां च पर्यालोचनया पाशुपतादीनामप्रामाण्यमेवलक्ष्यत इति तत्त्ववैदिकांशे अग्रामाण्यं न वैदिकांशे ॥ उक्तं च सूतसंहितायां मुक्तिखंडे चतुर्थाध्या
 ये ॥ तथापि योऽशोमार्गाणां वेदेन न विरुध्यते ॥ सोऽंशः प्रमाणमित्युक्तं केषां चिदधिकारिणामिति ॥ यज्ञवैभवखंडे द्वाविंशोऽध्याये ॥ सूत उवाच ॥ वेदांगान्यु

पवेदांश्चकामिकायागमानपि ॥ कापालंनकुलंचैवतयोर्भेदान्द्विजर्षभाः ॥ तथापाशुपतंसोमभैरवप्रमुखागमान् ॥ तेषामेवोपभेदांश्चशतशांथसहस्रशः ॥ वि
 ण्णवागमांस्तथाब्राह्मणबुद्धार्हायागमानपि ॥ लोकायतंतर्कशास्त्रंबहुविस्तारसंयुतम् ॥ मीमांसासाम्प्रतिगंभीरांसांख्ययोगैतथैवच ॥ निर्ममेशंकरःसाक्षात्सर्वज्ञः
 स्वयमेवच ॥ अधिकारविभेदेनएकस्यैवसदाद्विजाः ॥ तर्कैरेतेहिमार्गास्तुनहंतव्यामनीषिभिर्निर्युक्तम् ॥ अतएवमानवपुराणेआगमानुपक्रम्य अधिकारिवि
 शेषेणप्रवृत्तानहिंसंशयइत्युक्तं ॥ अतएवपार्थसारथिमिश्रैरपि ॥ यावदेकंश्रुतौकर्मस्मृतौचान्यस्यतीयते ॥ तावत्तयोर्विरुद्धत्वेऽश्रौतानुष्ठानमिष्यतइतिवार्तिक
 मुदाहृत्यतेनफलतोप्रामाण्यंश्रुतिविरुद्धानाम् ॥ श्रुत्यादीनामित्युपसंहारभाष्यमप्यनुष्ठानरूपाप्रामाण्यपरंव्याख्येयमित्युक्तम् ॥ अतएवोत्तरतंत्रेआगमाना
 मविरुद्धंशेषप्रामाण्यंस्वीकृतंभट्टैः ॥ एवंचयानिपाशुपतागमनिदावचनानितान्यश्रौतपाशुपतागमविषयाणि ॥ तदुक्तंवायुसंहितायां ॥ शैवागमोपिद्विविधः
 श्रौतोऽश्रौतश्चसंस्मृतः ॥ श्रुतिसारमयःश्रौतःस्वतंत्रइतरोमतः ॥ स्वतंत्रोदशधापूर्वमित्यारभ्य श्रुतिसारमयोन्यस्तुशतकोटिप्रविस्तरः ॥ परंपाशुपतंत्र्यत्रवतंज्ञा
 नंचकथ्यतइत्यनेनश्रौताश्रौतविभागस्यस्फुटप्रतिपादनात् ॥ श्रौतपाशुपतस्याथर्वशिरःकालाग्निरुद्रोपनिषदाद्युपदिष्टपाशुपतशांभवादिसंज्ञितपरमवैदिक
 व्रतप्रपंचेनतस्यवैदिकमार्गाद्विन्नमतत्वाभावात् ॥ एषपाशुपतोयोगःसेवनीयोमुमुक्षुभिः ॥ अस्मच्छन्नैर्हिसततंनिष्कामैरितिहिश्रुतिरित्यादित्यपुराणाच्च ॥
 अश्रौतागमानामपिसर्वीशेनाप्रामाण्यंक्रितुवैदिकमार्गविरुद्धेवामाचारतत्तमुद्रांक्रनाद्यनुष्ठेयांशे ॥ ब्रह्मविष्णुमहादेवप्रमुखैःपरिकीर्तिताः ॥ आगमाश्चानयाने
 यादिशानैवान्यथाबुधाः ॥ अन्यथातेतुनेयाश्चेद्विरुद्धाःस्युर्नसंशयइत्यादिवागमपुराणोक्तरीत्याश्रुत्यविरुद्धागमानामेवप्रामाण्याभ्युपगमात् ॥ अन्यानि
 चैवशास्त्राणिलोकेस्मिन्मोहनायवै ॥ वेदवादविरुद्धानिमयैवकथितानित्विकौर्माद्युक्तरीत्यातामसजनव्यामोहार्थप्रलंभमूलकत्वस्यवाकल्पनयासर्वथा
 अप्रामाण्यवादः ॥ प्रायेणप्रामाण्यव्यवस्थापनसंभवेमहापुरुषप्रणीतानतिपांसर्वथैवाप्रामाण्यकल्पनायोगात् ॥ भागवतेअक्रूरस्तोत्रे त्रय्याचविद्ययाकेचि
 दित्युपक्रम्यत्वामेवान्येशिवोक्तेनमार्गेणशिवरूपिणम् ॥ ब्रह्माचार्यविभेदेनभगवन्समुपासतइत्यादिनातेषामधिकारिविभेदेनप्रामाण्यविभावनाच्च ॥ स्व
 तंत्रागमोदितेष्वचारेषुकेचिद्विधंयंतइतिचेत् ॥ उच्यते ॥ शापाद्वागौतमादीनांपापाद्वामहतोनराः ॥ येगतावेदबाह्यत्वंयेचसंकीर्णयोनिजाः ॥ तेधिक्रियंतेतं
 त्रेषुस्त्रीशूद्राश्चयथायथम् ॥ अनुग्रहार्थमेतेषामागमानिर्मिताःपुरा ॥ तस्माद्वैवेदबाह्यानांरक्षणार्थंचप्राणिनाम् ॥ विमोहनायशास्त्राणिकरिष्यावोदपथ
 ज ॥ एवंसंचोदितोरुद्रोमाधवेनमुरारिणा ॥ चकारमोहशास्त्राणिकेशवोपिशिवेरितइत्यादिना तेषांकथंचिद्व्रतिप्राप्तयेताभ्यामवैदिकपाशुपतपंचरात्रादयः
 प्रणीताइतिवर्णनेनवैदिकमार्गबहिर्भूतानांतत्राधिकारःप्रदर्शितइत्यलमतिप्रसंगेन ॥ विस्तरस्तुशैवागमादिपुलिगार्चनचंद्रिकादिनिबंधेषुचद्रष्टव्यः ॥ एवंश्रु
 तिस्मृतिपुराणमहाभारतरामायणानेकऋषिशास्त्रकारसंमत्याभगवान्शिवएवसर्वोत्तरइतिमनसिनिधायोक्तंएतदेवपरंमत्त्वानमंतिचभजंतिचेति ॥ १५५ ॥

अत्रइहलोके ॥ अंतइति ॥ अंतेप्रयाणकालेपरांशिवैकविषयां ॥ ५६ ॥ यस्यचभजमानस्यापिबलवत्तरप्रारब्धकर्मवशेनमुक्तेर्विलंबोभवेत्तस्यापिजन्मा
तरेवश्यभाविन्याभक्त्यैवमुक्तिर्भवेदेवेत्यभिप्रेत्याह ॥ शिवेभक्तिरिति ॥ भवेभवेजन्मनिजन्मनीत्यर्थः ॥ सूचितं चैतद्भगवद्गीतायां ॥ अयतिः श्रद्धयोपेतो योगा
च्चलितमानसः ॥ अप्राप्ययोगसंसिद्धिकांगतिरुष्णगच्छतीत्यादिनार्जुनेनपृष्टे श्रीभगवानुवाच ॥ पार्थनैवेहानामुत्रविनाशस्तस्यविद्यते ॥ नहिक्ल्याणकृत्क
श्चिदुर्गतितातगच्छति ॥ प्राप्यपुण्यकृतांलोकानुषित्वाशाश्वतीःसमाः ॥ शुचीनांश्रीमतांगेहेयोगभट्टोभजायते ॥ अथवायोगिनामेवकुलेभवतिधीमतां ॥
एतद्विदुर्लभतरंलोकेजन्मयदीदृशं ॥ तत्रतंबुद्धिसंयोगंलभतेपौर्वदेहिकं ॥ यततेचततोभूयःसंसिद्धौकुरुनंदन ॥ पूर्वाभ्यासेनतेनैवहियतेस्रवशोपिसः ॥ जि
ज्ञासुरपियोगस्यशब्दब्रह्मातिवर्तते ॥ प्रयत्नाद्यतमानस्तुयोगीसंशुद्धकिल्बिषः ॥ अनेकजन्मसंसिद्धस्ततोयातिपरांगतिमिति ॥ पद्मपुराणेशिवगीतासु ॥ को
टिजन्माजितैःपुण्यैःशिवेभक्तिःप्रजायते ॥ इष्टापूर्तानिकर्माणितेनाचरतिमानवः ॥ शिवार्पणधियाकामान्परित्यज्ययथाविधि ॥ अनुग्रहात्तेनशंभोजाय

एवंयःशृणुयादत्रसर्वान्कामानवाप्नुयात् ॥ अंतेभक्तिपरांप्राप्यमुक्तिंवैप्राप्नुयात्पुनः ॥ १५६ ॥ शिवेभक्तिःशिवेभक्तिः
शिवेभक्तिर्भवेभवे ॥ १५७ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेकैलाससंहितायांउपरिभागेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

तेसुदृढोनरः ॥ ततोभीताःपलायंतेविघ्नंहित्वासुरेश्वराः ॥ जायंतेतेनशुश्रूषाचरितेचंद्रमौलिनः ॥ शृण्वतोजायतेज्ञानंज्ञानादेवविमुच्यते ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनय
स्यभक्तिःशिवेदृढा ॥ महापापाद्यपापौघकोटियस्तोपिमुच्यतइति ॥ तस्मादैहिकामुष्मिकमुकृतफलेच्छुभिःसकामैःसंसारदुःखानुभवजनितवैराग्यैर्निष्कामै
रपिजनैःत्वमेकोलोकानामधिपतिरुमानाथजगतांशरण्यःप्राप्यस्त्वजलनिधिरिवानंदपयसां ॥ त्वदन्योनिर्वाणंनवितरतिनिर्वाणपतिरप्यतःसर्वोत्कृष्टस्त्वमसि
हिनमोनीप्यशिवते ॥ १ ॥ मयाविज्ञायेशानिशमपिकृतायेतुमनसासकामेनामेयाःसततमपराधाबहुविधाः ॥ तएवक्षंतव्याःकचिदपिशरीरेणवचसाकृतावैतेनूनं
शिवशिवरूपासागरविभो ॥ २ ॥ प्रमादाद्यैकेचिद्विततमपराधाविहिताःकृताःसर्वेतिप्रप्रशममुपयांतुस्फुटतरं ॥ शिवश्रीमन्शंभोशिवशिवमहेशेतिचजपन्
क्वचिंल्लिगागारेशिवहरवसामिस्थिरतरमितिशिवरहस्याद्युक्तरीत्याभगवान्विश्वेश्वरःसांवःशिवएवसेव्यस्तत्पसादादेवसर्वपुरुषार्थलाभोभवतीतिबोध्यमिति
शिवम् ॥ ५७ ॥ इतिश्रीशिवमहापुराणेकैलाससंहितायांउपरिभागेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ श्रीकाशीविश्वेश्व
रार्पणमस्तु ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

